

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

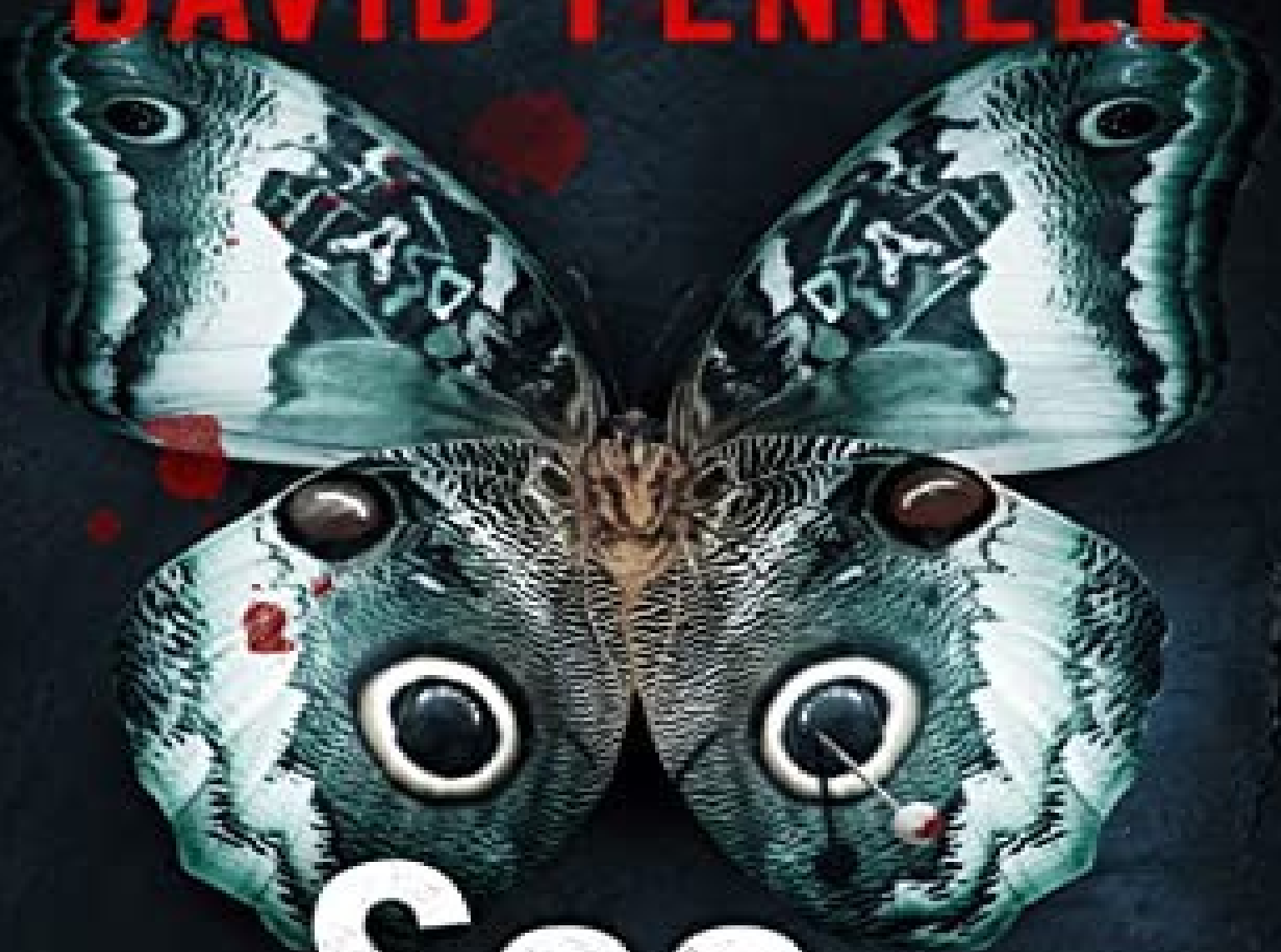
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DAVID FENNELL

**FOR THIS
KILLER**

See

**IT'S DEATH
AT FIRST SIGHT**

No Evil

'A fantastic new series'

M.W. Craven

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ranney.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Övgü için

"Gerçekten olağanüstü bir suç romanı... Korkutucu boyutlarda bir seri katilin yer aldığı cesur, karanlık bir gerilim.

LYNDA LA PLANTE

'Kitabın içinde uçtum. Gergin, sürükleyici ve zekice yaratılmış'

SIMON LELIC

"Ürkütücü derecede grafik ve kanlı olsa da, daha emin bir ilk çıkış isteyemezsiniz

IRISH INDEPENDENT

'Tedirgin edici, hızlı tempolu, gerilim dolu ve sürükleyici ... Mükemmel'

WILL DEAN

"Cehennem kadar gerilimli, ceset sayısı yüksek bir sayfa çevirici, ama aynı zamanda nadir bulunan bir şey - gerçek sıcaklık ve insanlıkla dolu bir şey

WILLIAM SHAW

'Tüyler ürperten karanlık bir gerilim... elinizden bırakamayacaksınız'

ARAMINTA SALONU

'Lynda La Plante ve Thomas Harris'in bir karışımı'

SUÇ ZAMANI

"Fantastik yeni bir seriye çarpıcı bir başlangıç ... katmanlı, dolambaçlı ve çok lezzetli bir şekilde karanlık

M. W. CRAVEN

"David Fennell, uzun zamandır okuduğum en ürkütücü çalışma yöntemine sahip bir psikopatın bu mükemmel keşfi ile polisiye masasındaki yerini fazlasıyla hak ediyor

FIONA CUMMINS

'Yapım aşamasında bir seri katil klasiği ... sizi içine çekiyor ve son derece tatmin edici son sayfaya kadar sıkıca tutuyor'

SUSI HOLLIDAY

See No Evil

DAVID FENNELL

ZAFFRE

David H Headley için

Ama gözün kötü olursa, bütün bedenin karanlıkta dolacak.
Eğer içindeki ışık karanlıksa, bu karanlık ne kadar büyüktür!

Matta 6:23

İçindekiler

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31
Bölüm 32
Bölüm 33
Bölüm 34
Bölüm 35

[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50](#)
[Bölüm 51](#)

[Teşekkür Yazar](#)
[Hakkında Yazardan](#)
[Mektup Telif Hakkı](#)

-

2 Ocak Cuma, St Martin's Court, Londra Merkez, akşam

Alfie McSweeney bu hafta ilk kez izlendiğini hissetmiyor. Adımlarını yavaşlatır ve bakışlarını dar sokakta bir aşağı bir yukarı kaydırır, sanki binlerce karınca sırtında ve boynunda geziniyormuş gibi derisi karıncalanır. Yabancılar hızla yanından geçer. Biri özür dilemeden ona çarpıyor ve Alfie onu uyaracak zamanı bulamadan uzaklaşıyor. Alfie kaşlarını çatıyor ve kalabalığın üzerine bakıyor, gözleri her köşeyi ve gölgeyi tarıyor ama kimse ona bakmıyor. Yine de içindeki huzursuzluğu atamıyor. Şakağını kaşıyarak, hayal gücünün kendisiyle birlikte kaçıp kaçmadığını merak ediyor. *Bu ilk kez olmazdı.* Sakinleştirici bir nefes alıyor ve moralini düzeltmek için kendi kendine gülümsüyor.

"Bu daha iyi," diye fısıldıyor.

Buz gibi bir esinti sahada ılık çalarak eski paltosunun yıpranmış ipliklerine nüfuz ediyor. Sıcaklığın bir dereceye düştüğünü ya da muhtemelen daha düşük olduğunu düşünüyor. Alfie beş parasızdır, küçük rutubetli yatakhanesini ısıtmaya ancak yetecek kadar parası vardır ve uzun zaman önce soğuğa alışmıştır. Ya da en azından öyle olduğunu düşünüyordu. Bu gece farklıdır. Bu gece ölüm kadar soğuk hissediyor ve kanının bütün öğleden sonra içtiği ucuz bira kadar ince olması da yardımcı olmuyor.

J. Sheekey'nin restoranının yarı açık girişinden yayılan taze pişmiş deniz ürünleri ve sarımsağın ılık kokusu dikkatini dağıtıyor. Altmışlı yaşlarında, şık ve varlıklı bir çift, müdür ve birkaç personele el sallıyor, gülümsüyor ve ayrılırken öpücükler gönderiyor.

Alfie bakışlarını çifte diker ve kalbinin sıkıştığını hisseder. *Sizi tanıyorum. İkinizi de.* Adamın uzun bir yüzü var ve şık, eski bir taşra beyefendisi gibi giyinmiş. Kadın zayıf, elleri kemikli, parlak mavi göz farı ve pembe ruj sürüyor, o yaştaki bir kadın için tuhaf ama kendini hep böyle göstermemiş miydi? Birbirlerine sokuluyorlar, nefesleri tek bir beyaz sisli bulut oluşturuyor. Adamın şöyle dediğini duyar: "Uzun zamandır daha iyi bir ıstakoz yediğimi sanmıyorum. Gerçekten, muhteşemdi.

Sesini ve iğrenç tonunu tanıyor. *Adın ne senin?*

Kadın bir çift yün eldiven giyer. "Ve şarap. Oh, harika bir akşamdı, canım. Teşekkür ederim. Kolunu onun koluna bağlar.

Onun elini okşar. 'Hoşuna gitmesine çok sevindim. Hadi seni eve götürelim, olur mu?'

Alfie bugün bir deri bir kemik kalmış ve yanlış bir izlenim vermek istemiyor. Bir kese kâğıdının içine gizlediği Tennent's Super kutusunu cebine koyuyor, kendini fırçalıyor ve nefesini kontrol ediyor, biraz olgun görünüyor ama daha kötüsü de olabilirdi. Muhtemelen en iyisi biraz mesafeli durmaktır.

"Merhaba," diyor Alfie.

Adamın gözleri şaşkınlıkla parlıyor ve Alfie'nin bakışlarıyla kısa bir süre için buluştuktan sonra gergin bir yüz ifadesiyle gözlerini kaçırıyor.

Alfie kollarını açar ve gülümser. "Benim, Alfie. Alfie McSweeney."

Kaşlarını çatarak, tek kelime etmeden etrafından dolanırlar. Alfie onu hatırlayacaklarını umarak gözlerini kırıştırır ve izler, ancak St Martin's Court'tan aşağı koşarlar ve Charing Cross Road'da hızlıca bir taksi çağırırlar. Alfie'nin omuzları çöküyor ve göğsünde onu o kadar ağırlaştıran bir ağırlık hissediyor ki neredeyse olduğu yere yapışmış gibi hissediyor. Sakallı çenesine dokunur ve bir an için gerçekten görünmez olup olmadığını merak eder. Bir anı gözünün önüne gelir ve isimleri aklına gelir. *Sid ve Vera. Sizi hatırlıyorum. . .*

Çiftin birkaç dakika önce bulunduğu St Martin's Court'un girişinde birinin durduğunu fark eder.

Alfie kafa derisinin diken diken olduğunu hissediyor. "Yine mi sen," diye mırıldanıyor.

Paranoyak olmakta haklıydı. Son zamanlarda onu izleyen ve takip eden yabancı arkasından ona bakıyordu. Her zamanki gibi kirli kahverengi parkasını, bol kot pantolonunu ve kirli kırmızı spor ayakkabılarını giymişti. Parkanın fermuarını sonuna kadar çekmiş, yüzünü kapüşonun karanlık deliğinde gizlemiştir. Takipçisi Alfie, Lamb and Flag'deki barmen Steve'e söylemişti. Steve ona "Senin gibi sarhoş, yaşlı bir eziği kim takip eder ki?" diyen bir bakış fırlatmıştı.

Alfie biranın kalanını boynuna götürür, kutuyu yere bırakır ve St Martin's Court'u geçip Wyndham's Theatre'ın arka kapılarından dökülmeye başlayan ara kalabalığın arasından ilerlerken yabancıya parmağını uzatır. Arkasına bakar ve adamın onu takip ettiğini, bir sakat gibi ağır ağır arkasından geldiğini görür. Alfie Charing Cross Road'dan sağa döner ve aceleyle Leicester Square metro istasyonuna girer, kalabalığın arasına karışır ve yürüyen merdivenle yerin altındaki yoğun perona iner. Göğsü hırıldıyor ve yüzünde soğuk bir ter oluşuyor. Alfie arkasına bir göz atar ve adamdan hiçbir iz olmadığını görünce rahatlayarak iç çeker.

ucube gösterisi onu takip ediyor. Tren yanaşıyor ve Camden Town'a giden Kuzey Hattı'na biniyor.

Alfie oraya vardığında çok susamıştır. Ömer adında bir Türk tarafından işletilen bir bakkala uğrar, Ömer her zaman naziktir ve bozuk paralarını birayla takas ettiğinde onu yargılamaz. Daha sert bir şey tercih eder - viski ya da rom - ama bütçesi asla o kadar geniş değildir. Alfie iki kutu bira alır ve tezgâha götürür.

"Bu gece soğuk bir gece Alfie," diyor Ömer.

Alfie biraları ve bozuk paraları uzatır. 'Yarısı değil. Yine de bunlar beni sıcak tutar.'

Ömer onları kasadan geçiriyor ve plastik bir torbaya koyuyor. "Yediniz mi?" diye sorar.

Alfie teneke kutulara bakarak, "Tam da yapmak üzereydim," diye yanıtlıyor.

Ömer ona sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Bir dakika. Dükkânın arka tarafına doğru ilerler, iki sandviç, bir paket cips ve bir Snickers bar alır ve çantaya koyar. "Bir hediye, dostum.

Alfie'nin boğazında bir yumru şişer. "Önümüzdeki hafta yardımlarımı alacağım; o zaman size geri ödeyebilirim.

"Gerek yok Alfie.

Kafası karışır. Alfie en son ne zaman birinin ona karşı nazik davrandığını hatırlayamamaktadır. Zihninde eski hayatı canlanıyor, daha gençken, başka biriyken, normal biriyken, birinin oğlu, birinin arkadaşı - bir öğretmen, bir *çoban*. Karnındaki bir düğüm çekilip sertleşirken geçmiş zihninden itiyor. "Teşekkür ederim Ömer," diye mırıldanıyor, gözleri yerde.

'İyi geceler, Alfie. Kendine iyi bak.'

Alfie dükkânın sıcaklığından ayrılır, Regent's Kanalı'na doğru ilerler ve Camden Market'in gürültüsünü geride bırakarak rıhtıma geçer. Bir kutu Tennent's Super çıkarır ve kırarak açar. Yudumlarken Regent's Kanalı'nın bulanık sularından geçen dünyaya bakıyor: tartışan bir çift; havlayan köpeğiyle yürüyen bir kadın; avazı çıktığı kadar şarkı söyleyen iki sarhoş adam. Alfie iç çeker. Ömer'in nezaketi ve anıların aniden bastırması onu enayi yerine koymuştu. Geçmişe takılıp kalmayı sevmez - çok fazla kötü anısı vardır. Titriyor ve yükselen duygularını silkeliyor. Kutuyu bitirip suya atıyor ve ikinci birayı açıyor. Bira için Tanrı'ya şükürler olsun. Bira her şeyi daha iyi yapıyor.

Camden Street Köprüsü'ne yaklaşırken köprünün altında turuncu bir çadır görür. Çadır yaklaşık bir haftadır oradadır ve büyük olasılıkla bir yatalak hastaya aittir. Londra'nın dört bir yanında bu çadırlardan çok sayıda vardı; Good Samaritans tarafından zor koşullarda yaşayanlara kışı geçirebilmeleri için uyku tulumlarıyla birlikte bağışlanan çadırlar. Zavallılar.

Arkasında bir şeyin suya düşmesi gibi ani bir ses duyar. Sarsılır ve kanalın yüzeyinde bir dalgalanma görmek için döner. Ama etrafta kimse yoktur. Kaşlarını çatır ve yakınlarda ayak sesleri duyduğunu düşünür ama kimseyi göremez. Bir şeyin gıcırdadığını ve ayağının altından geçtiğini hisseder. Bir fare! "Kahretsin!" diye bağırır, korkuyla sıçrar ve tenekeyi düşürür. Dehşet içinde, teneke patikanın kenarına yuvarlanır ve kanala düşer. Alfie şaşkınlıktan titrer ve bir an için kanalın ne kadar derin olduğunu ve onu kurtarmayı deneyip deneyemeyeceğini düşünür. Ama bu aptalca bir fikirdir. Ayrıca, teneke kutu artık biradan çok pis kanal suyu olacaktır.

"Alfieeee," diye tıslıyor arkasından bir ses.

Alfie ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissediyor. Dönüyor ve şakağında, yana doğru tökezlemesine neden olan sert bir darbe hissediyor. Biri kolundan tutup onu kanaldan uzaklaştırıyor. Baş dönüyor ve dizlerinin bağı çözülüyor. Kendisinin çadıra doğru yönlendirildiğini ve çadırın içine itildiğini hisseder. Saldırganı savuşturmak için kollarını kaldırır ama kafası karışıktır, darbeden dolayı güçsüzdür ve sarhoştur da. Birinin üzerine oturduğunu, bir elin ağzını sıktığını ve burun deliklerinden birinin kapanarak havasını kısıtladığını hissediyor. Diğer burun deliğine sert bir şey sokuluyor.

"Nefes al," diyor bir ses.

Alfie istemiyor ama başka seçeneği de yok. Bir tutam pençe gibi acı tozun burnundan girip boğazından çıktığını hissediyor. Saldırgan, tozdan herhangi birini dışarı atmasını önlemek için burnunu sertçe sıkarken boğuluyor ve gözleri sulanıyor.

Bir uyuşukluk hissetmeye başlar ve gözlerini kırpar. Bacaklarını hareket ettirmeye çalışır ama garip bir şekilde ağırlaşmışlardır. Baş sersemlemiş ve uyuşukluk vücuduna yayılmış, kendisini hareket edemeyen beton bir levha gibi hissetmesine neden olmuştur. Konuşmaya çalışır ama sanki ağzı pamukla doldurulmuş gibidir.

Çadır küçük bir fenerin loş ışığıyla aydınlanıyor. Alfie başını oynatamıyor ama kirli kahverengi parkanın koyu renkli kapüşonunun üzerinde süzüldüğünü görebiliyor.

"Kötülük görme Alfie," diye tıslıyor yabancı. Bir elinde bir burun

spreyi, diğesinde ise bir cerrah neşteri tutuyor.

Alfie başka tarafa bakmak istiyor ama başını hareket ettiremiyor. Çılgılık atmaya çalışıyor ama ağzı salyayla dolmuş durumda ve çenesi bir tuğla gibi sert ve ağır hissediyor.

Saldırgan bir telefon çıkarıp çeviriyor ve biriyle konuşuyor. "McSweeney," diyor ve telefonu Alfie'nin başının yanında yere bırakıyor.

Yabancı bıçağı sol gözüne doğru indirdiğinde dehşet içinde kalır. Alfie gözlerini kırıştırır ve kapatmaya çalışır ama yabancı bıçağı ete saplar ve göz çukurunun etrafını keser. Alfie içinden çılgılık atıyor, kalbi korkmuş bir tavşaninki gibi çarpıyor. Göz küresinin çekildiğini hissederek ve yabancı onu yuvasından çıkarırken başı döner. Bıçağın sağ gözüne doğru indiğini görür ve bayılmadan önce Alfie telefondaki adamın bir isim söylediğini duyar.

O zamanlardan bir isim.

5 Ocak Pazartesi, sabah erken saatlerde

DEDEKTİF MÜFETTİŞ Grace Archer RÜYASINDA, üzerinde sadece yırtık siyah bir elbiseyle çürümeye yüz tutmuş eski bir hastanede koşmaktadır. Duvarlar etrafını sarıyor ve nefessiz kalıyor, kalbi küt küt atıyor, yüzü nemli ve terden sıcak. Hayatı için koşuyor, hırpalanmış bir sedyeyi ve yuvarlanan paslı bir tekerlekli sandalyeyi kenara itiyor. Elleriindeki yaralar açık ve kan izleri bırakıyor. Arkasında adamın ayak seslerini duyabiliyor.

Onu istiyor ve onu elde etmek için her şeyi yapacaktır.

Koşmaya devam et.

Karanlık bir koridordan kapalı bir kapıya doğru koşuyor, çıplak ayakları kırık camlar ve kullanılmış iğnelerle dolu bir zemine çarpıyor.

Kadın döner. Yüzü, bir gözünün üzerine kanayan bir @ sembolü çizilmiş olan özelliiksiz bir maskenin altında gizlidir. Kanla doymuş olan karnını tutuyor.

"Ne yaptığına bak Grace!" diye bağırıyor, kıpkırmızı avuçlarını havaya kaldırarak.

"Hak ettiğini buldun!" diye bağırır.

Kapı serttir. Tüm gücünü kullanarak kapıyı iter ve kapı açılırken, ileri doğru yuvarlanarak, girdaplı karanlık suları ve tatlı, hastalıklı kimyasal kokusu olan bir yüzme havuzunun kenarında durur. Ayakları kenarda sallanıyor ve dengesini yeniden kazanmak için kollarını sallamak zorunda kalıyor. Adamın kükrediğini duyuyor, kanlı ellerinin onu öne doğru ittiğini hissediyor. Düşüyor, aşağıdaki karanlık sulara doğru yuvarlanıyor. Nefesini tutarak yüzeye çarpıyor ve soğuk suyun derinliklerine batıyor. Yukarı baktığında adamın maskeli yüzünün parıldadığını ve sonra kaybolduğunu görür. Bir parça umutla bacaklarını tekmeliyor, yukarı doğru yüzüyor ama sert bir şeye çarpıyor.

Cam!

Panik onu pençeliyor ve yumruklarını ona çarpıyor, ama hareket etmiyor. Kalbi küt küt atıyor.

Sola doğru yüzüyor. Daha fazla

cam. Sağa doğru. Cam!

Üstü, altı ve etrafı cam duvarlarla çevrili.

Bir vitrinin içinde sıkışıp kalmıştır. Yumrukları ve ayaklarıyla cama vuruyor ve tekmeliyor ama yapabileceği hiçbir şey yok. Oksijeni tükeniyor ve başının döndüğünü hissediyor.

Dolabın tabanında bir ışık belirir ve iki küçük el camın yüzeyinde ayak gibi ilerler. Uzun burunlu ve ince kırmızı dudaklı soluk bir yüz ona gülümsüyor.

Bernard Morrice.

Dehşet onu bir yumruk gibi kavıyor ve sonra ona seslenen bir ses duyuyor. Geçmişten gelen ve kalbini umutla dolduran bir ses. "Graaace!" diye seslenir babası.

"Baba! Baba!" diye haykırıyor ama kimyasal su ağzına doluyor, boğuluyor ve boğazını yakıyor.

Archer'ın gözleri fal taşı gibi açılır ve yatağından fırlar, nefes nefese kalır, boğazını sıkar, az önce kaçtığı kâbustan geri dönmüş gibi havada asılı duran kimyasalların kokusundan midesi bulanır.

"Grace...?"

Archer, pijamaları ve bornozuyla kapıda duran büyükbabasını görür.

"Yine rüya görüyordun," diyor, sesi sessiz ve belirsiz.

Uyku hapları yüzünden başı dönüyor ve tekrar yatağa oturuyor. "Ben iyiyim dede. Sadece bir rüya, hepsi bu."

"Son zamanlarda çok sık yaşıyorsun. Archer iç çeker ve şakaklarını ovuşturur.

"Babanı arıyordun... Archer iki derin nefes alır.

"Onu rüyanda gördün mü? Orada mıydı?" "Hayır, büyükbaba. Onu görmedim.

"Orada mıydı?"

Archer, büyükbabasının Bernard Morrice'in adının dudaklarını kirletmesine ya da evdeki hiç kimse tarafından anılmasına izin vermeyeceğini biliyor. Morrice, Archer'ı on sekiz yıl önce on iki yaşındayken kaçırıp çocuk seri katil. Morrice onu mezarından kaçırıp Danny Jobson adında bir çocukla birlikte pis ve çamurlu bir çukura kapattığında babası hâlâ mezarında sıcaktı. Archer hayatının bu kısmıyla başa çıkmayı uzun zaman önce öğrendiğini düşünmüştü. Yine de üç ay önce @anonymous adlı sanatçı-seri katille karşı karşıya gelmiş ve onu öldürmeye çok yaklaştı.

O zamandan beri sanki en başa dönmüş gibiydi. İç çeker ve Morrice'i ve hayallerini kafasından uzaklaştırır.

"Saat kaç?" diye soruyor kollarını gererek.

"Neredeyse sabahın üçü.

"Seni uyandırdığım için özür dilerim.

'Sorun değil. Sadece senin için endişelendim, hepsi bu.'

Güven verici bir gülümsemeyle ona bakıyor. "Ben iyiyim, gerçekten. "Emin misin?

Archer odayı geçer ve ona sarılır. "Bana göz kulak olman için nasıl yanımda olmazsın?

Adam onun sırtını sıkıyor. "Sana bir şey olursa ne yaparım bilmiyorum," diyor sesi titreyerek.

"Biraz uyumalısın," diye sakinleştirici bir tonda cevap veriyor ve onunla birlikte yatak odasına doğru yürüyor. Adam durur ve kendini sabitlemek için kapı çerçevesine uzanır.

"Onları çok özledim... babanı ve büyükanneni. "Ben de, büyükbaba.

"Biliyorsun, baban öldükten sonra pes etti. Bir daha asla eskisi gibi olmadı. Boş gözlerle yatak odasına bakıyor, tüm evlilik hayatları boyunca karısıyla paylaştığı aynı odaya.

Dedektif Sam Archer, on sekiz yıl önce Londra'da bir dizi çete intikam cinayetinin bir parçası olarak infaz edilmişti ve ne Archer ne de büyükbabası, sevgili babasının ve onun çok sevdiği oğlunun soğukkanlılıkla öldürülmesinin üstesinden gelebilmişti. Her ne kadar alışmayı ve onun artık hayatta olmadığını kabullenmeyi öğrenmiş olsalar da, bunca yıl sonra bile bu acı hâlâ taze.

"Biraz uyu dede, kahvaltıda görüşürüz. "İyi geceler, tatlım.

"İyi geceler, büyükbaba.

Archer yatağına uzanmış, büyükbabasını ve bunamanın ilk aşamalarında ne kadar zayıfladığını düşünmektedir. Ona bakmak için işten birkaç gün izin almıştı çünkü o yokken yemek yemiyordu. Her gece döndüğünde dolaplardaki ve buzdolabındaki yiyeceklere dokunulmadığını görüyordu. Kadın bunu sorduğunda, adam ona iştahsız olduğunu söylüyordu, ancak kadın onun için yemek pişirdiğinde, yarın yokmuş gibi yiyordu. Sanki iki farklı insan gibiydi. Doktoru ona bunun demans hastaları için oldukça tipik olduğunu ve onu beslemeye devam etmesini söylemişti ancak bu daha zorlayıcı olmaya başladı. Archer birkaç gün içinde işe dönecek.

saatler ve genellikle uzun, geç vardiyalarda alışıyor. Ekstra bakım konusunu düşünmeye başlama zamanı gelmiştir. Büyükbabasının eski dostu ve satranç partneri Cosmo Mateo'yu onunla daha fazla vakit geçirmesi ve yemek yemesini sağlaması için görevlendirmişti ama Archer artık doğru kararı verdiğinden emin. Büyükbabanın demans teşhisine rağmen Cosmo yine de tüm kararları büyükbabanın vermesine izin veriyordu. Kısacası, Cosmo bir ocuk oynacağıydı ve eğer kendine karşı tamamen dürüst olsaydı, Büyükbaba kadar sersem ve unuttukandı.

Sabahın gri ışığı geldiğinde, Archer bir amaçla kalkar ve canlandırıcı sıcak bir duşun ardından giyinir. Banyoya döndüğünde aynanın karşısına geçer, kontak lenslerini takar ve göz kırparak yerine oturtur. Okuldayken farklı renkteki gözleriyle alay edilirdi: biri mavi, diğeri yeşil. İyi niyetli bir ğretmen, heterokrominin ne olduğunu anlatmak için sınıfa gözlerini göstermiş ama bu, hiçbir zaman aptallıklara tahammül edemeyen ge Grace atlayana kadar dayanılmaz hale gelen bir alay dalgası yaratmıştı. Kendi sınıfından dört erkek ve üç kızın dudaklarını kana buladı ve gözlerini kararttı ve pek de umursamadığı bir n ve saygı kazandı.

Bu uzun zaman önceydi.

Mutfağa gider ve kahvaltıyı hazırlar.

"Sabah gazetelerini almak için dkkna uğrayacağım," diye sesleniyor büyükbabam koridordan.

"Bu sabah işe döndüğümü biliyor musun?

"Hatırladım - ve merak etme, bugün yemek yiyeceğim. "Söz m?

"Söz veriyorum.

"Daha sonra kontrol edeceğim.

n kapıyı kapatırken onun kıkırdadığını duyuyor.

Telefonu, ortağı, akıllı, vicdanlı bir polis ve Belfastlı bir adam olan DS Quinn'den gelen bir aramayla alar. Archer, NCA'da dedektif olarak çalışıyordu ve üç ay önce, yolsuzluk nedeniyle görevden alınmasına yardım ettiği Andy Rees'in yerine Met'e katılmıştı. Sonuç olarak, ataması popüler olmamış ve Rees'in meslektaşlarının çoğu tarafından taşlanmıştı. Neyse ki Quinn yozlaşmış polislerin hayranı değildir ve Rees'in de dostu değildir. Archer'ın ilk gününde onunla birlikte çalışmak üzere görevlendirildi ve aralarında, kendisine @anonymous diyen katil tarafından işlenen cinayetleri çözdüler. Yakıcı bir mizah anlayışıyla

ve kendisiyle eşleşecek bir cesaret ve kararlılıkla, Quinn onun için değerli bir ikinci haline geldi.

"Günaydın Grace. Çiş molan nasıldı?"

"Müthişti," diyor kuru bir sesle. "İşe dönmek için sabırsızlanıyorum.

Büyük. Ben de tam Strand'deki bir arbede haberine cevap vermek üzereydim. Bana katılmak ister misin? Eğer müsaitseniz sizi yoldan alabilirim.

"Ben özgürüm. Şimdi gel.' Yola çıkıyorum.

Archer aceleyle buzdolabına gider ve büyükbabanın o gün için yeterli yiyeceğe sahip olduğundan emin olur. Her şey yolunda görünüyor. Telefonunu çıkarır ve ona bir mesaj yazar.

Büyükbaba, işe çağırdı. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara.

Buzdolabında bir sürü yiyecek var :-) G X

Beş dakika sonra Quinn arabayı dışarı çeker. Archer ceketini kapıldığı gibi soğuk sabaha adımını atar. Londra'nın göbeğinde, on dokuzuncu yüzyıl teraslarının korunduğu bir koruma alanı olan Roupell Sokağı'nın kahverengi tuğlalı teraslarının yolunu, kaldırımını ve çatılarını bir buz örtüsü kaplar. Nefesi önünde şekilleniyor ve soğuğun yaralarını çizdiğini hissediyor.

Archer'ın Morrice ve @anonymous ile yaşadıkları onu sadece içten değil, ellerinden de yaralamıştı. Sol elinin üst kısmında, Morrice'in onu hapsettiği çökmekte olan, çamurlu çukurdan çıkmak için çaresizce çıplak ellerini kullandığı geceden kalma bir yara izi var. Sağ avucunda ise ikinci bir yara izi var; bu, @anonymous'a karşı kendini savunmak için kullandığı bıçaktan. Quinn onlara şakayla karışık 'kutsal olmayan yaralar' adını vermişti. Gülmemişti, çünkü garip bir şekilde onlar neredeyse tam da buydu, kendi kişisel stigmatalarıydı. Morrice ölmüş ve @anonymous hapiste olmasına rağmen, her iki katil de seri katillerin fanatik takipçileri arasında neredeyse efsanevi bir statü kazanmıştı.

Archer bu sefil, çirkin hatırlatmalar üzerinde durmak istemiyor. Uyum sağlamaya çalışmış ve onları bir Mesih'e huşu duyan pasif bir rahibin yaraları gibi değil, kötülüğün sonunu işaret eden derisindeki çentikler olarak düşünmeye başlamıştır. Onlarla gerçekten yüzleşebilmesinin tek yolu bu.

Yolcu koltuğuna oturur. Quinn kısa koyu kahverengi saçlarının üzerine bir bere, kalın lacivert bir kazak ve süet bir bomber ceket giymiştir. Meslektaşları ve arkadaşları olan Klara'nın deyiimiyle 'benimle uğraşma' bebek hüznüyle ona bakıyor. Ona gülümsüyor. "Tekrar hoş geldiniz.

"Geri dönmek güzel.

3

QUINN, Strand'e doğru hızlanmadan önce DUNCANNON Caddesi'nde sola döner. Savoy otelini geçtikten birkaç dakika sonra Quinn, Savoy'un görkemli zenginliğiyle tam bir tezat oluşturan ve bir polis aracının park etmiş olduğu Emporium'un önündeki kaldırıma dikkatlice yanaşır.

Archer dışarı çıkar ve binayı değerlendirir. Bir pound dükkânı ile kızarmış tavuk paket servisi yapan bir yer arasında sıkışmış olan Accessorise to Glamorise Emporium, kirli vitrinlerinde tozlu beyaz polistiren kadın büstleri ve farklı renklerde büyük taşlarla süslenmiş şatafatlı altın kolyeler sergileyen sıkıcı görünümlü bir dükkândır. Soluk sarı bir tabelada şöyle yazıyor: *İhtiyaçlarınıza göre sevgiyle özelleştirilmiştir.*

Quinn kuru bir ifadeyle, 'Gösterişli bir müessese,' diyor.

Archer bağırışmaları duyar ve polis memurları Keith Hopkins ve Nathan Watts olarak tanıdığı iki üniformalı erkeğin, uzun pembe bir hırka giyen siyahi bir kadını tartakladığını görünce şok olur.

"Sadece paramı geri istedim," diye ağlıyor, gözyaşları yanaklarından süzülüyor.

Gri taraklı, yuvarlak bir adam onları takip eder ve kollarını kavuşturmuş bir şekilde kapıda durur. 'O kaltağın tutuklanmasını istiyorum! Dükkanıma gelip böyle suçlamalarda bulunmaya nasıl cüret eder?

Archer içinde bir öfkenin kaynadığını hisseder.

Ve sonra her şey çok çabuk olur. Hopkins kendi ayağına takılıp düşüyor ve memur arkadaşıyla birlikte kadını yere düşürüyor. Nathan Watts bunun bir saldırganlık eylemi olduğuna inanmış gibi kadınla güreşmeye başlar. Kadın çığlık atar ama diğer adam kadının boğazına uzanıp onu boğmaya başlayınca sesi boğulur. Quinn hemen arkasından koşar ve adamın kolunu kadının boynundan çeker. "Gücünü biraz azalt, ahbap!

Halktan kişiler etrafta dönerek telefonlarıyla sahneyi kaydediyor. 'Hey! Onu rahat bırakın!" diye bağırıyor biri. Diğer sesler de öfke korosuna katılır.

Archer çömelir ve bakışlarını Hopkins ve Watts'a yöneltir. İki adam da ona bakmıyor. Onlar kıvranan, dehşete düşmüş kadını itip çekmeye devam ederken Archer, "Bunu hemen durdurun!" diye bağırır.

'Geri çekilin hanımefendi. Bu bir polis meselesi!' diyor Hopkins.

Archer onun kolunu tutar. "Silahsız bir kadına gereksiz güç uyguluyorsunuz, PC Watts!

"Geri dedim!" diye tersleyerek kadının kollarını arkasına doğru bükte.

"Benim adım Dedektif Müfettiş Grace Archer. Size bir daha sormayacağım.

Bu kadını serbest bırakın.' Archer'ın sesi karanlık ve soğuk.

Quinn, "Bence siz iki süper kahraman, DI Archer'ın az önce sorduğu soruyu dinlemek isteyebilirsiniz," diyor.

Hopkins bakışlarını Archer'a dikiyor ve onun uyumsuz gözlerini izliyor. Şişmiş kırmızı yüzünde bir farkındalık belirir.

Kadını tuttuğu yerden bırakır, ince dudaklarında bir kızgınlık ifadesi belirir. Ortağı da bırakıyor ama yakınlarda duruyor, avını parçalamak için ikinci bir şans bekleyen gergin bir tazi gibi seğiriyor.

Archer kadının elinden tutar ve kalkmasına yardım eder. Kadın iki adamın eforu ve kuvveti yüzünden dengesiz ve zayıftır.

"Başınıza bunlar geldiği için çok üzgünüm.

Kadın titrer ve hırkasının cebinden gözlerini ve burnunu silmek için kullandığı bir kağıt mendil çıkarır. Archer kadının hırkasının altında NHS üniforması olduğunu fark eder.

"Mülkiyete zarar veriyordu," diyor saçları taralı adam.

Kadının gözleri dehşetten kocaman olmuş. 'Ben hiçbir şeye dokunmadım! Sadece paramı geri istedim,' diye tekrarlar.

"Ve tutuklanmaya direndi," diye ekliyor Hopkins. "Şimdi, sakıncası yoksa onu karakola götüreceğiz.

"Ve Londra bu gece rahatça uyuyabilir," diyor Quinn. 'Sizin gibi büyük ve güçlü çocuklar olmasaydı ne yapardık?

"Adın ne senin? Archer kadına sorar.

"Dorothy Hayes.

'Benimle gel Dorothy. Seni eve götürelim,' der Archer ve kadını iki polisten uzaklaştırıp arabaya kadar eşlik eder. Kapıyı kapatır ve iki polise dönerek sessizce ama kararlı bir şekilde şöyle der: 'Her birinizi saldırıdan tutuklayacağım. Topladığınız kalabalığa bakılırsa, az önce yaptığınız küçük gösteri çoktan viral oldu.

Memurların yüzünde belirsiz bir ifade var.

"Siz ikiniz gitseniz iyi olur," diyor Quinn. "Ama bu işin bitmediğinin farkında olun. Her iki memur da arabalarına biner ve hızla oradan ayrılırlar.

"Dükkanımdaki hasar ne olacak?" diye soruyor dükkan sahibi, bıkkın bir ses tonuyla.

Archer cebinden bir iletişim kartı çıkarır. "Yarın benimle temas a geçin, Bay ...?"

"Goddard," diye cevap verdi, kartı alarak. "Sanırım bunu yapacağım.

Archer arabaya tırmanır. "Ev nerede, Dorothy?"

"Vauxhall," diye cevaplıyor sessizce.

"İsterseniz DS Quinn ve ben sizi oraya götürebiliriz.

Dorothy arka koltukta titreyerek oturur, başı öne eğiktir.

"Dorothy, eğer bir şikayette bulunmak istiyorsan, sana yardımcı olabilirim," dedi Archer

diyo

r. Kadın bakışlarını pencereye çevirir. "Ne anlamı olabilir ki? Archer emniyet kemerini bağlarken Quinn Volvo'yu çalıştırır.

'Polis yaptıklarının hesabını vermelidir. Az önce ne oldu?

yanlış.'

'Polis umursuyor mu? Umursadıklarını

sanmıyorum. "Ben umursuyorum ve evet,

çoğu polis de umursuyor.

Dorothy alaycı bir şekilde homurdanır. 'Benim gibi insanlar, kızım gibi insanlar

. ..bu dünyada görünmeziz. Bir şey olana kadar görünmeziz. Ağzımızı açıp yaygara koparana kadar. Ve sonra fark ediliriz. Sonra cezalandırılırız. Tek istediğim paramı geri almaktı. O adama karşı kibar davrandım çünkü kötü niyetli olduğunu biliyordum. Kızıma kötü davrandı ve o çok tatlı bir kız. Dünya onun gibi zalim insanlarla dolu zalim bir yer - polis gibi. Dorothy kolundan buruşturulmuş bir kağıt mendil çıkarıyor ve gözlerini siliyor. "O adam bana paramı geri vermeyi reddetti ve ben gitmeyince polisi aradı ve mücevherleri, kendi mücevherlerini yere atmaya başladı. Polisle konuşurken beni suçluyordu.

Archer dikiz aynasından Quinn'in gözlerini yakalar. Dorothy'nin anlattıklarının doğru olduğundan hiç şüphesi yoktur ve öfkesinin yükseldiğini hisseder ama bunu kontrol altında tutar.

Dorothy şöyle devam ediyor: 'Paramı almaktan memnundu. Ancak kırık kolyesini geri verdiğimde sinirlendi, hatta başıma açtığı bela için bana şişko siyah bir sürtük dedi.

"Çok üzgünüm, Dorothy.

"Ve polis meslektaşlarınızla birlikte tanık olduğunuz gibi, benim gibi insanların başına gelen de budur.

"Dorothy, bunu yanlarına bırakmayacağım, sana söz veriyorum. Yarın Goddard'la konuşacağım...'

"Unutun onu. O bir hiç.'

Archer elini Dorothy'ninkinin üzerine koyar. "Çok üzgünüm. O iki subayın disiplin altına alınmasını bizzat sağlayacağım.

Charing Cross'a dönerken Archer'ın telefonu ön paneldeki yuvasından çalar. Görüntülenen numara Charing Cross Polis Karakolu'dur. Cihazın hoparlör düğmesine basarak cevap verir.

"DI Archer," diye cevap veriyor. "Grace, ben Clare.

Archer'ın patronu DCI Clare Pierce, Metropolitan Polisi'nde yirmi yıldır görev yapan keskin birisidir. Pierce hırslıdır ve yönetimin üst kademelerinde ve Whitehall'da da güçlü bağlantıları vardır, bu da Archer'ın geleceğinin İçişleri Bakanlığı'nda olup olmadığını merak etmesine neden olur. Archer'ın işine gelen bir müfettiş olduğu için ondan doğrudan bir telefon almak neredeyse hiçbir zaman iyiye işaret değildir.

Archer ve Quinn temkinli bir bakış alışverişinde bulunurlar. "Clare, nasıl yardımcı olabilirim?

"Bu sabah bir toplantı yapmamız gerekiyordu. "Öyle mi?

"E-postalarını kontrol ediyor muydun?"

"İzinli olduğum süre boyunca hayır, Clare.

Üzgünüm.'

"Ben de öyle olabileceğini düşünmüştüm. Şu anda neredesiniz?" 'İstasyondan on dakika uzaktayız.

"Güzel. İK'ya yolda olduğunuzu haber vereceğim.' "İK MI?

"Geç kalmayın.

Pierce görüşmeyi sonlandırıyor.

"Bu neyle ilgiliydi?" diye sorar Quinn.

"Hiçbir fikrim yok," diye yalan söylüyor Archer. "Sanırım yakında öğreneceğim.

4

BETH HARPER ayak sesleriyle uyanır. Cenin pozisyonunda kıvrılmış ve hâlâ huzursuz bir uykunun sersemliğiyle kolunu yatağın Ethan'ın tarafına uzatır, ama soğuk ve boştur. Kendini kaldırarak gözlerini karanlığa odaklıyor ve karanlık odada onu arıyor ama ne onu görüyor ne de duyuyor.

"Ethan?" diye sesleniyor titreyerek ama Ethan cevap vermiyor. Zihni berraklaştıkça önceki geceyi hatırlar. Bir tartışma. Alnını ovuşturur. "Kahretsin!"

Dijital saatin üzerinde parlayan kırmızı rakamlar sabah 10.39'u gösteriyor. Huzursuz geçen gece geç uyumasına neden olmuş ve oda soğuk, sessizlik sağır edici, üst kattaki komşularının döşeme tahtalarının gıcirtısıyla bozuluyor. Sabahlığını giyer, kemerini sıkar ve güneşli bir kış sabahını ortaya çıkarmak için perdeleri açar. Koridorda yalınayak yürürken acı bir yalnızlık hissi veren bir boşluk duygusuna kapılmaktan kendini alamıyor. Dirseklerini ovuşturur, duvara yaslanır ve tartışmalarını düşünür. Tek bilmek istediği, adamın neden onunla dairelerinde daha az zaman geçirdiği idi. Yeterince basit bir soruydu ve kibarca sormuştu.

"Artık buradayım," diye cevap vermişti
huysuzca. "Ama her zaman burada
değilsin.

"Yani?"

"Nereye gidiyorsun?"

Son birasını da yutmuş ve kutuyu avucunun içinde buruşturmuştu. "Bir şeyler yapıyorum.

"Ne eşyası?"

"Tanrı aşkına Beth, bu da ne?!" diye tersledi, ona bakmadan. Ses tonundan ürkmüştü ama henüz geri adım atmaya hazır değildi.

"Bana neler olduğunu anlat... Başka biri mi var?"

Ethan'ın boynu ve yüzü kıpkırmızı kesilmişti ve işte o zaman çılgına dönerek ona fahişe, orospu, amcık ve erkeklerin kadınlara söylediği diğer tüm müstehcen sözleri söyledi. Onun her zaman çabuk sinirlenen biri olduğunu bilirdi ama son zamanlarda kontrolden çıkmış gibiydi. Utancından iki büklüm olmuş ve ağlamıştı. Ethan kanepeye oturmuş, yumruklarını sıkmış, öfkeli yüzünü ona çevirmişti. Banyoya gitmiş, makyajını tazelemiş ve tekrar odaya dönmüştü.

Oturma odasına gidip özür diledi ama adam gergin ve titreyerek duruyordu ve kadın onun tekrar kullanıp kullanmadığını merak etti. Kullanmıyor olması için dua etti ve yanına oturup sırtını okşayarak onu yatıştırdı.

'Başka kimse yok. Söz veriyorum,' demişti ona.

'Sana inanıyorum,' diye cevap verdi.

O zaman tahrik oldu ve *ona* yapmak istediği zaman yaptığı gibi baktı. Bunun ne anlama geldiğini bildiği için yutkundu, ama razı oldu. Ne de olsa onu seviyordu.

Neredeyse on dokuz aydır birlikteydiler, ki bu günlerde hiç de fena sayılmazdı. Başlangıçta harika biriydi ve ona doyamıyordu, ama son zamanlarda onda bir değişiklik fark etmişti, sanki ona olan ilgisi azalıyordu. Ayrıca, ondan yatakta onu korkutan sapıkça şeyler yapmasını istemişti. Kadın reddetmiş ama adam ona bu kadar 'vanilya' olmayı bırakması için çıkmış, bu da onu incitmiş. Sonunda ona bunu düşüneceğini ama kendisine biraz zaman tanınması gerektiğini söyledi.

Dün gece yine ona boyun eğmiş ve istediğini yapmasına izin vermişti. Adam işini bitirdikten sonra uykuya dalmış ve gecenin bir yarısı tek kelime etmeden çekip gitmişti.

Dudaklarını birbirine bastırıyor.

'Neden komodinin üzerine biraz para bırakmıyorsun? Ben de senin fahişen olabilirim!" diyor yüksek sesle.

Ethan'dan önceki erkek arkadaşı Mark'tı. İyi biriydi ve onun için yeterince şey yapamıyordu ama o ilişkiyi çok boğucu buluyordu. Kibarlık onu kesmiyordu. Daha fazlasını, genellikle birlikte olduğu komşu çocuktan farklı birini istiyordu. Sınırları olan bir erkek istiyordu ve bunu Ethan'da bulmuştu. Asık suratlı, çocuksu bir şekilde yakışıklıydı ve insanlar sanki bir tür ünlüymüş gibi etrafına üşüşüyorlardı ama Ethan'ın gözü sadece onun üzerindeydi. Zeki, komik ve seksiydi, tıpkı genç bir Leonardo DiCaprio gibiydi. O da bunun farkındaydı ve bunu kendi avantajına kullanıyordu. Onunla tanıştığında, Mark'la olan ilişkisinden ne kadar sıkıldığını fark etmiş ve Ethan'ın kendisine kur yapmasına izin vermişti. Mark'ı terk etti ve Ethan'la bir kaçamak yaşamaya başladı, bu daha sonra bir erkek arkadaş/kız arkadaş ilişkisine dönüştü.

İlişkileri, Ethan'ın hiç hoşlanmadığı eski bir arkadaşı olan Adrian Boyne ile birlikte olmaya başladığı son iki aya kadar iyi gidiyordu. Adrian uyuşturucu satarak para kazanıyordu ve Ethan'ın da aynı şeyi yapıp yapmadığını merak ediyordu.

Mutfağa doğru yürür. Her zamanki gibi dağınıktır ve temizlemeye fırsat bulamadığı bir yığın kirli tabak vardır.

Beth elini yüzünü yıkayıp bulaşıkları ve tencereleri kaldırıyor. Kahvaltısını bitirdikten sonra duş alır ve geç vardiyasının başlaması için hazırlanır. Dairenin kapısının çalındığını duyar.

"Beth, Ethan? Orada mısınız?" diye sesleniyor üst kattaki komşusu ortak koridordan.

Beth koridoru geçerken kulağına bir küpe takar. Daire kapısını açtığında komşuları Sid ve Vera'nın kapıda durduğunu görür. Vera ufak tefek bir kadın, 1.80 boyunda, kalemle çizilmiş kaşları göz kapaklarına yayılmış, mavi göz farı sürmüş ve ince dudakları parlak pembeye boyanmış; onun yaşındaki bir kadını bırakın, bir palyaçoda bile heyecan yaratacak renkler. Sid uzun boylu, neredeyse iki metre ve Beth'e iyi niyetle gülümsüyor.

"Merhaba çocuklar. Nasılsınız?"

"Güzel," diye yanıtıyor Vera. Beklentiyle Beth'e bakar, açıkça içeri girmek için bir davet beklemektedir.

"İşe gitmek için çıkmak üzereyim," diyor Beth.

Vera kolunu umursamazca salladı ve içeri doğru ilerledi. "Sadece bir dakika süreceksin, canım.

Beth dişlerini gıcırdatıyor. 'Gerçekten geç kalıyorum. Size nasıl yardımcı olabilirim? Vera gülümsüyor ve dairenin etrafına bakınıyor. "Ethan burada mı?"

"Hayır, o gitti.

Vera'nın gülümsemesi kaybolur. "Ah, çok yazık. Onunla konuşmayı umuyordum. Onu arayacaktım ama telefonu kayboldu ve ..."

Ethan'ın arabasına geçen hafta hırsız girmişti. Arabayı sadece birkaç dakikalığına bırakmıştı. Geri döndüğünde camı kırılmıştı ve içinde telefonu ve cüzdanı olan ceket de yoktu.

"Biliyorum," diye yanıtıyor Beth. 'Henüz yeni bir telefonu yok. Nedenini bilmiyorum.

"Muhtemelen gittiği yerde telefonlara izin verilmediği içindir. Beth sertleşir ve kaşlarını çatır. "Hangi yer? Nereye gidiyor?"

"Onu tanıştırdığımız arkadaşımızı hatırlıyor musun? Lewisham'daki mi?"

Beth, Vera'nın Lewisham'da bir arkadaşları olduğundan bahsettiğini hayal meyal hatırlamaktadır ama Ethan'ın onunla tanıştırıldığına dair hiçbir fikri yoktur. "Hayır, ben

Bunu bilmiyordum. Bu da ne demek oluyor? Bu arkadaş kim ve Ethan'ın onunla ne işi var?

Vera kocasına bakar. 'Sid, alışveriş yapmamız ve Beth'in işe gitmesi gerekiyor. Hadi gidelim.

Sid itaatkâr bir şekilde döner ve Vera'nın ardından daireden çıkar. "Bekle! Bana Ethan'ın nerede olduğunu söyle.

Vera durur, döner ve Beth'e bakar. Gülümserken makyajı bozuluyor. 'Endişelenecek bir şey yok canım. Ethan sana anlatacak. Her şey zamanında olacak. Sen şimdi işe git ve iyi günler.

"Ama-

Sid merdivenlerden inip binadan çıkarken Vera, "Hoşça kal canım," diyor.

Beth onların gidişini izler ve Ethan'ın neyin peşinde olduğunu merak eder.

5

QUINN, Charing Cross Polis Karakolu avlusunun girişinde durur. Kapılar yavaşça açılırken Archer, DI Hicks, PC'ler Keith Hopkins ve Nathan Watts ile tanımadığı bir kadının birlikte sohbet edip sigara içtiklerini görür. DI Hicks ve Archer pek iyi arkadaş değildir. Dedektif Andy Rees'in yakın dostudur ve Archer'ı arkadaşına yaptıklarından dolayı asla affetmemiştir.

Quinn, "Bu grubun bir araya gelmesine şaşırdığımı söyleyemem," diyor.

Kadın binanın içine geri dönmüştür ve üç memur Archer'a bakmak için döner. Quinn arabasıyla yanından geçerken kısa bir süre için Hicks'in bakışlarıyla karşılaşır.

Üçüncü kata çıkar ve Pierce'ın cam küpüne geçer; burada DCI, alışlagelmiş siyah takım elbisesini giymiş, toplantı masasında ince yapılı bir kadının karşısında oturmaktadır. Az önce Hicks, Hopkins ve Watts'la konuşan kadınla aynı kadındır.

Pierce'ın iri yırtıcı gözleri Archer'inkileri yakalıyor. Başını sallayarak içeri gelmesini işaret ediyor.

"Otur lütfen Grace. Bu İnsan Kaynakları'ndan Debbie Dickson."

"Merhaba," diyor Archer.

Debbie Dickson sigara dumanı kokuyor ve gülümsüyor ya da en azından öyle görünüyor. Archer tam olarak emin olamıyor. Kadının durumunu gözden geçirir. Röfleli saçları perçem şeklinde kesilmiş, tek gözünü perde gibi örten, yandan ayrılmış kalın bir saçak var. Gülümsemesi en iyi ihtimalle yüzünü buruşturuyor.

"O halde yola koyulalım mı?" diye sorar DCI Pierce, kol saatine bakarak.

Debbie başlıyor. Sesi küçük ama kırpılmış ve keskin. "Doğrudan konuya gireceğim. Dr. Abigail Hutchison ile terapi seanslarınıza katılmadığınızı anlıyoruz, DI Archer.

Bunu inkâr etmenin bir anlamı olmadığını bilen Archer, "Hayır, yok," diye cevap verir.

"Neden bunu yapmadığınızı sorabilir miyim?" "Terapiye ihtiyaç duymuyorum.

"Anlıyorum. Debbie'nin gözleri Pierce'a ve tekrar Archer'a kayar.
"Grace, bu böyle olmayacak.

Archer kıllanır ama dilini tutar.

"Geçen Kasım ayında hayatınıza kastedilmesiyle yaşadıklarınızı göz önünde bulundurarak, bir danışmanla konuşmanızın akıllıca olacağını düşünüyoruz.

'Yapmamayı tercih ederim. Gençken terapistlerle deneyimlerim oldu ve bu hiç hoş bir şey değil.

'Ama o zaman öyleydi. Bu ise şimdi.'

Archer cevap vermeden önce bir süre bunu düşünür. "Bu gerçekten mantıklı değil.

Debbie dudaklarını büzer ve destek için Pierce'a bakar; DCI devam etmesi için başını sallar.

'Dr. Abigail Hutchison kendi alanında çok ünlü. Tüm özel vakalarımızla ilgileniyor.'

"Özel bir vaka olduğumu fark etmemiştim. Archer'ın sesi keskin. "Bu normalde insanlara söylediğimiz bir şey değil.

"O zaman neden bana söylüyorsun?

Debbie yüzünü buruşturur ve soruyu geçirir. "Eminim Clare de bu konuda acilen harekete geçilmesi gerektiği konusunda benimle hemfikirdir. DCI ağzını açar, ama o cevap vermeden Debbie ekler: "Özellikle de meslektaşlarınızın son zamanlarda tutumunuzla ilgili şikâyetlerini göz önünde bulundurursak?

Archer kaslarının gerildiğini hissetti. Sigara molası sırasında Hicks, Hopkins ve Watts arasında konuşulan konu o muydu?

"Bu konuda neden bilgilendirilmedim?" diye soruyor Pierce.

'Sana daha önce söylemediğim için özür dilerim Clare. Daha yeni dikkatimi çekti.'

"Ne zaman dikkatinizi çekti? Pierce talep ediyor.

'Bugün. Ne yazık ki bu iddiaları derinlemesine inceleyecek vaktim olmadı'.

"Tam olarak hangi iddialar?" diye soruyor Archer.

"Bazı meslektaşlarım davranışlarınızdan dolayı gözlerinin korktuğunu hissettiler. "Tanrı aşkına!" diye mırıldandı Pierce.

Archer kalbinin sıkıştığını hisseder. Kariyeri boyunca çok çalışmış ve daha önce hiç böyle bir sorunla karşılaşmamıştı. Ancak Charing Cross Polis Karakolu'na katıldığında her şey değişti. Yozlaşmış DI Rees'ten kurtulma işine dahil olmasının sonuçlarından biri de artık düşmanlarının olmasıdır

yakın mesafede çalışıyorlar. Ofisten dışarı bakar ve DI Hicks'in yüzünde memnun bir sırıtışla ona doğru baktığını görür.

"Tamam, iddiaları dinleyelim," diyor Pierce.

'Belki Grace biz gelmeden önce dışarıda beklemek ister-'

'Buna gerek yok,' diye araya girdi Pierce.

"Ama-

'Oh, Tanrı aşkına! İşine bak,' diye çıkışır Archer ama tepkisinden anında pişman olur.

Debbie Dickson irkilir, kızarır ve odayı garip bir sessizlik kaplar.

İK'cı kadın sonunda, "Bu tür bir patlamaya gerek olduğundan emin değilim," dedi.

Pierce araya girer. 'Debbie, hepimiz çok meşgulüz ve personel sayımız çok az. Devam edebilir miyiz? Lütfen.'

Nasıl isterseniz. Bu sabah DI Archer zaten iyi kontrol edilen bir suç mahalline gitti. İki üniformalı polis memuru, isimsiz kalacaklar-'

Archer, 'PC Hopkins ve PC Watts,' diye araya girdi.

Debbie'nin yüzü gerilir. '... görevlerini yapmaya çalışırken DI Archer tarafından aşığıldıklarını bildirdiler.

Archer sert bir şekilde, "Orta yaşlı bir NHS çalışanını, silahsız ve beyaz olmayan bir kadını tartaklıyorlardı," diyor. 'Evet, tekrar edeyim, beyaz olmayan bir kadına, sanki tehlikeli bir suçluymuş gibi. Açıkça ırksal profili çıkarılmış ve bizim mavili çocuklar gereksiz yere şiddet uygulamış Debbie! Halktan birkaç kişi tarafından filme alındığını ve şu anda herkesin görebilmesi için internette olduğundan hiç şüphem olmadığını düşünürsek, bu Met için ne kadar utanç verici olacak?

Debbie kaskatı kesilmiş, çenesini sıkmış oturuyor. "Bana söylenen bu değildi.

"Debbie," diyor Pierce. 'Eğer erkek üniformalarımız kadınlara ve renkli insanlara bir nebze bile saygı gösteremiyorsa, o zaman ciddi bir sorunumuz var demektir. Sizce de öyle değil mi?

Archer, "Kadın düşmanlığı ve ırkçılık konusunda zaten sistemik bir sorunumuz var" diye ekliyor.

İK Müdürü'nün gözleri parlıyor ve Archer devam ediyor: "Bu bir yana, kimseye saygısızlık etmedim.

Debbie'nin dudakları inceldi. "Agresif ve gereksiz yere sinirli olduğunuz rapor edildi.

Archer iç çeker ve başını sallar.

'Sonuç olarak, memurlardan biri stres nedeniyle izin almayı düşünüyor-'

"Ciddi olamazsın!

'Ben çok ciddiylim, DI Archer. Memurlarımızın zaten yeterince derdi var, bir de üst düzey memurlar tarafından toplum önünde küçük düşürülmesinler.

'İnternet görüntülerini kontrol et, Deb. Gözlerini açacak.'

Debbie konuşmak için ağzını açar ama Pierce araya girer, "Sana garanti verebilirim Debbie, Grace bunun bir daha olmayacağından emin olacak.

Debbie'nin dudakları samimiyetsiz bir gülümsemeyle aralanır. "Elbette. Bu arada Grace, Clare'in de desteğiyle Dr. Hutchison ile terapiye başlamanı öneririm. Dr. Hutchison taşkınlıkların ve yaşadığın TSSB konusunda sana yardımcı olabilir.

Archer, Pierce'ın bakışlarıyla karşılaşır. DCI sinsice başını sallar. Archer sessiz kalır ve gördüğü kabusların ve uykusuz gecelerin arttığını hatırlar.

'Belki de DI Archer'ı terapisi bitene kadar hafif görevlere vermek akıllıca olacaktır-'

"Hayır! Pierce'ın sesi sertti. "Korkarım personel sayımız çok az olduğu için böyle bir şey söz konusu değil. DCI ayağa kalkar. "Teşekkür ederim Debbie. Anladığım kadarıyla meşgulsün, o yüzden şimdilik vedalaşalım.

Debbie Dickson dudağını ısırır, sonra başını kaldırır. Tabii ki. Grace'in rolü değişirse bana haber verin, ben de dosyasını güncelleyeyim. Pierce esprisiz bir gülümseme takınır ve ofisin kapısını açar.

"Doğal olarak. Güle güle. Debbie gitmek için döner ama durup arkasına bakar. "Söylemeyi unuttum Grace, Dr. Hutchison'la ilk randevun Çarşamba günü saat 16.00'da, geç kalma.

Archer dilini ısırır.

"Dr. Hutchison'ın detayları sende var. Diğer randevuların listesini sana e-posta ile göndereceğim Grace.

Çok cömertçe. Gitmeden önce Debbie, Hopkins ve Watts hakkında şikayette bulunacağımı bilmeni isterim. Kısa süre içinde benden haber alacaksın - ve bir dahaki sefere arka tarafta hızlı bir sigara içerken bundan onlara bahsetmek istemeyebilirsin.

İK Müdürünün yüzü kızarır.

Pierce, İK Müdürünün arkasındaki cam kapıyı kapatırken, "Hoşça kal Debbie," der ve Archer'a döner. "Debbie Dickson işgüzar bir aptal," diyor Pierce

iç çeker. 'Bununla birlikte, terapiye başlamana ihtiyacım var. İK'nın benim davam üzerindeki ağırlığının seni operasyonel olmayan görevlere hapsetmesini istemiyorum.

Archer başka seçeneği olmadığını biliyor. "Katılacağım. Söz veriyorum.

'Dr. Hutchison en iyilerden biri ve bir dost. Onun seviyesinde insanların bizi desteklemesi her zaman mümkün olmuyor.

'Sadece "özel durumlar" mı?

'Çünkü ben ısrar ettim, bilmen gerekiyorsa. Debbie Dickson'ın istediği olsaydı, bir psikoloji mezunu ile telefon görüşmesi yapıyor olurdun.

Özür dilerim, Clare. Fark etmemiştim. İlginiz ve desteğiniz için minnettarım. 'Yardım istemek kolay değil - ve ilk adımı atmak daha da zor

bir yabancıнын önünde açılmak.' Pierce masasının arkasına oturur ve ellerini birleştirir. "Güven bana, biliyorum.

Pierce sert, tavizsiz bir DCI'dır ve Archer onun danışmanlık desteği almasına ve herkesten çok Archer'a zarar gördüğünü ima etmesine neden olacak ne yaşadığını merak eder.

"Çarşamba günü orada olacağım.

Pierce başını sallar. "Çıkarken kapıyı kapatın lütfen.

6

BRIAN BAILEY, dizini aşağı yukarı zıplattığının farkında olmadan çiçekli mavi kanepenin ucuna oturur. Karısı Linda'nın her hafta izlemekte ısrar ettiği sıkıcı alışveriş kanalını yarı yarıya izliyor. Aralarındaki boşluk soğuk bir uçurum gibidir. Linda kanepenin diğer ucuna doldurulmuş bir baykuş gibi tünemiş, örgü şişleri davul tokmağı gibi tıkırdıyor.

Programın sunucularının kahkahalarını duyuyor ve Linda da aynı şekilde kuru bir kahkaha atarak onu takip ediyor.

Brian nefesinin altında mırıldanıyor ve çevresel görüşünde onun dönüp kendisine baktığını görüyor.

"Neydi o canım?" diye sorar.

"Hiçbir şey, hiçbir şey.

"Bunu yapmayı bırakmanı çok isterdim.

Gözlerini kırıştırır ve ona bakar. "Neyi yapmayı keseyim?" "Şu dizine yaptığın şeyi. Gerçekten sinir bozucu.

Dizini zıplatmayı bırakır ve kollarını kavuşturur. Linda genellikle sırası gelmeden konuşmazdı. Belki de onun kabaran sabırsızlığını hissediyordur. "Evet canım, özür dilerim," diye yanıtlar.

Programa reklam arası veriliyor.

Linda, 'Bu çok komikti' diyor. Bu iki çocuğu çok seviyorum. Beni yüksek sesle güldürüyorlar, gerçekten.

"Bu tür şeylerle pek ilgilenmediğimi biliyorsun.

Karısının yüzünde acı dolu bir ifade belirir ve kısa bir an için fikrini söylediğine pişman olur. Kadın örgüsünü aralarındaki boşluğa bırakıyor ve kendini kanepenin kenarına doğru itiyor. 'Şey, üzgünüm, Brian. Hayatta pek fazla zevkim yok, özellikle de kızlar evden ayrıldığından beri...'

"Biliyorum. Özür dilerim.'

Başını sallar. "Önemli değil. Bize güzel bir fincan çay yapayım mı?" diye soruyor ona bakmadan.

Aklına bir fikir gelir. "Yapmama izin ver.

Linda ona bakar ve ıslıl ıslıl parlar. 'Oh, bu çok hoş olur, teşekkür ederim. Bugün en sevdiğin Bourbon kremalarından aldım. Çayımızın yanında biraz içelim, olur mu?'

"Elbette," diye yanıtlıyor, pantolonunun cebindeki telefonuna sinsice dokunarak.

Odadan çıkıp ışısız koridorun karşısındaki mutfığa girerken gülümsemeye zorluyor kendini. Russell Hobbs su ısıtıcısını suyla doldururken pencereden bakar ve kendisine doğru bakan karanlık, kapüşonlu bir figür olduğunu düşündüğü şeyi görür. Kaskatı kesilir, bakışlarını daraltır ve gözlerini kırıştırır ama tek görebildiği camdaki yansımasıdır. Başını sallayarak arkasını döner ve bir gözü oturma odasının kapısındadır, cep telefonunu alır ve cihazın *ayarlarından* zil sesi seçeneğini seçer. Mutfak kapısına doğru ilerleyerek, kadının duyabileceği şekilde zil sesini yüksek sesle çalıyor.

"Oh, şimdi ne olacak!" diyor sinirli bir ses tonuyla.

"Bu saatte kim arıyor?" diye sesleniyor Linda. "Kızlardan biri değil, değil mi?" diye ekliyor sesinde endişeyle.

"Ofisten arıyorlar," diye yalan söylüyor Brian. "Ne istiyorlar?"

Telefonu kulağına götürür. "Brian Bailey," diyor oturma odasına girip boynunu ovuşturarak. "Merhaba John, nasıl yardımcı olabilirim?"

"John kim?" diye sorar şaşkın Linda.

Sinirli bir ifade takınır ve numarasına devam eder. "Oh hayır . . . yeniden başlatmayı denediniz mi? . . . Anlıyorum. Nigel ne dedi? Hasta olduğu için eve mi gitti? Anlıyorum, tamam.' İç çekti. "Kahretsin, içeri gelmem gerekecek. Hayır, sorun değil. Brian karısına üzgün bir yüz ifadesiyle bakıp omuz silkti. "Tamam, John. En fazla otuz dakika içinde orada olurum. O zaman görüşürüz. Güle güle.

"Neler oluyor ve John kim?" diye sorar Linda.

"O bir stajyer ve Nigel hasta olduğu için eve gittiği için John şu anda tek başına ve ana sunucularımızdan biri çöktü. Durum ciddi görünüyor. Hemen içeri girmem gerekiyor.

"Oh, Tanrı aşkına! Geç oldu. Yarına kadar bekleyemez mi?"

Maalesef hayır. O sunucu tüm bağışlarımızı işliyor. Hayır kurumu binlerce dolar kaybedebilir," diye cevap veriyor ve bu kadar bariz bir şekilde yalan söyleyebilmesine hayret ediyor.

Linda'nın omuzları çöktü. "Sanırım gitseniz iyi olur.

"Bekleme. Ona veda öpücüğü vermek için eğiliyor. Kadın solgun dudaklarını büzüyor, ama adam başka yöne çevirip yanağını okşuyor.

"Ne zaman döneceksin?"

"Bir saat de olabilir, altı saat de. Kim bilir? Sana mesaj atarım.'

Merdivenlerin altındaki vestiyerden Brian gri yün paltosunu giyer ve

salondaki masadan arabasının anahtarlarını alır. Son bir kez bağıırır

vedalaşıyor ve aceleyle ön kapıdan çıkıp gecenin serinliğine karışıyor. Adımlarında bir sıçrama ile Ford Mondeo'sunu park ettiği yol kenarına doğru aceleyle ilerler. Yakınlarda ayak sesleri duyar ve bakmak için durur. Gözleri ön bahçeyi ve sessiz sokağı tarar ama kimseyi göremez. Omuz silkerek arabasına tırmanır ve motoru çalıştırır. Kaloriferi açar ve Classic FM'i açar. Camlar buğulanırken, nefesini kontrol etmek için avucunu ağzına yaklaştırır ve nefes alır. İşe yarar.

Brian heyecandan titreyerek Linda'dan ve 1930'ların yarı arabasından uzaklaşır.

Brian, Londra'nın içinden geçen A23 yolundaki ince trafikte sabit bir hızla ilerliyor ve neredeyse otuz dakika sonra Battersea Elektrik Santrali'nin yükselen beyaz bacaları ufuk çizgisinde beliriyor. Battersea Park'ın yanından geçerken ana girişe göz atar ve burada sigara içen bir çiftin parka girdiğini görür. Prince of Wales Drive'a döner ve bir park yeri arar, bir Mini Cooper ile kırmızı bir BMW coupe arasında mükemmel bir yer gördüğünde sola işaret eder.

Hızlı bir geri parktan sonra torpido gözünden bir çift eldiven çıkarır, arabadan iner ve sanki buralıymış gibi doğal davranarak ceketini düzeltir. Eldivenleri giyerek yolun karşısına geçmeye başlar ama yaklaşan bir araba görünce durur. Sürücünün yüzünün kısmen kapalı olduğunu ve gözlerinin doğrudan kendisine baktığını fark eder. Brian kızarır, bakışlarını kaçırır ve arabanın geçmesini bekler. Sürücünün onun içini görüp görmediğini ve neden burada olduğunu bilip bilmediğini merak eder. Yutkunur ve bir an için eve, Linda'ya dönebileceğini düşünür ama her zamanki gibi paranoyakça davrandığına karar verir. Kafasındaki şüpheleri bir kenara iterek yolun karşısına geçer ve küçük yan kapıdan parka girer.

Park karanlık ve gölgelerle dolu ama burada olmak iyi hissettiriyor. Patika yolun her iki tarafında da ağaçlar var ve ağaçların arasında temkinli bir şekilde ilerlerken, beklerken, izlerken avın heyecanı içinde dalgalanıyor. Etrafında sessiz ayak sesleri duyuyor. Kulaklarına kan hücum eder ve havayı koklar ama kokladığı tek şey ot ve ucuz biranın keskin kokusudur. Çalışların arasından daha önce girişte gördüğü çifti görür, kayık gölünün kenarında birbirlerine sokulmuş oturmaktadırlar.

Gölgelere doğru geri çekilir ve ormanın derinliklerine doğru ilerler. Aradan on dakika geçer ve başka bir patikanın yakınında durur. Yolda bir adam yürümekte, gözleriyle etrafı taramaktadır. Gençtir, Brian'ın istediği kadar genç değildir, ama dilenciler seçici olamaz.

Ağaçların arasından çıkarak genç adamı ürkütür.

Gözleri kilitlenir ve Brian her yerinde bir karıncalanma hisseder. Burada bir tür kur yapma, ihtiyatlı işaretler ve jestlerle süslü, ihtiyatlı ama aleni bir çiftleşme ritüeli söz konusudur ve Brian buna çok aşinadır. Brian adama başıyla selam verir ve gölgelerin içine çekilir. Genç adam tereddüt eder, rahatsız bir şekilde ayaklarının üzerinde kayar ve izleyen biri olup olmadığını görmek için etrafına bakar. Kimse yoktur.

Brian onu engebeli yüzeyden geçirerek, çalılarının ve bitki örtüsünün arasından geçerek nemli odun talaşıyla kaplı korunaklı bir açıklığa götürür. Tepesindeki dalların bükülmüş kemiklerinden süzülen ay ışığının dar huzmeleri arasında merkeze doğru ilerlerken sertleştiğini hissediyor. Ayak parmaklarında ani ve keskin bir acı hissediyor ve inliyor.

"Ne oldu?" diye sorar genç adam endişeyle.

Brian aşağıya bakınca odun yığınının içinden sivri bir taş çıktığını görür. 'Önemli bir şey değil. Sadece ayağımı çarptım. Hepsi bu.

Genç adam açıklığın kenarında duruyor. Kararsız görünüyor.

Brian ona güven verici bir gülümseme verir ve onu içeri çağırır. Bir süre sonra açıklığa adım atar ve endişeli bir ifadeyle arkasına bakar.

"Birinin beni takip ettiğine eminim.

"Bazen insanlar izlemeyi sever.

Aralarında birkaç santim mesafe var.

"Adın ne?" diye sorar Brian.

Genç adam kaşlarını çatır. "Kimin umurunda?

Brian omuz silkiyor. "Başlayalım mı?" der, dudaklarını yalar ve onu öpmek için öne doğru eğilir, ama adam kaşlarını çatır ve geri çekilir.

'Öpüşmek yok. Ben öyle

şeylerden hoşlanmam. "O

zaman ne yapmak istiyorsun?"

"Sadece em beni. Başka bir şey istemiyorum.

Brian gülümser ve dizlerinin üzerine çöker. "Bana uyar.

Adamın elleri hazırlık için Brian'ın başının yanlarını kavırıyor.

Brian kot pantolonunun düğmelerini açmaya çalışıyor ama eldivenli elleri bunu zorlaştırıyor.

'Acele et,' diyor genç adam.

Brian eldivenlerini çıkarır ve adamın kot pantolonunun düğmelerini gevşetmeye başlar. Bir dalın çatlama sesini duyar ama aldırılmaz. Adamın pantolonunu indirerek öne doğru eğilir ve onu ağzına alır. Genç adam aniden sarsılır ve sikini Brian'ın ağzından çeker.

"Ne oluyor lan?" diye bağıır Brian.

Bir gümbürtü sesi duyar ve yerde yatan adamı görmek için karşıya bakar. "Ne oynuyorsun?" diye sorar ama adam hareketsizdir ve cevap vermez.

"Brian Bailey," diyor soğuk, nefes nefese bir ses.

Brian sı ırar ve kap  onu sonuna kadar açılmış, içindeki yüzü gizleyen kirli, eski bir parka giymiş bir figür görmek için döner. Omurgasının buz tuttuğunu hisseder. "Artık gerçekten gitmeliyim. Aya a kalkmaya çalışır ama parkalı adam ona doğru e ilir, boynunu sıkar ve hırlar. "Otur yerine, Brian.

Brian yutkunur ve nemli odun parçasının üzerine oturur. ' sa seni sevdi. Bir zamanlar.

Brian tüm vücudunun titredi ini hisseder. "Ben senin d   nd  n kişi değilim.

Adam ceketinin cebinden bir şey çıkarır ve Brian'ın ayaklarının dibine fırlatır. Bir cep telefonu. "Ara onu.

Kimi aramamı istediğinizi bilmiyorum. Ben o Brian Bailey değilim. Yanılıyorsunuz.'

Adam arkasından dolanır, çömelir ve Brian'ın boynuna bir ne ter saplar. Telefon et,' diye tıslıyor.

"Ama . . .!

"Yap  unu!

"TAMAM, TAMAM. Titreyerek numarayı hatırlamaya çalıştı ve bir şekilde başardı. Tu  takımındaki numaralara basar ve çevirir.

"Aramayı hoparlöre ver.

Brian kendisine söyleneni yapar ve telefon açılmadan önce    kez çalarken dinlerler. Selamlama yoktur, sadece nefes alıp vermenin ardından "Kimsiniz?" diye sorulur.

Brian'ın kalbi çarpıyor. "Bana söz vermi tin!" "Brian?

Saldırgan Brian'ın ayakkabılarından birini çıkarmaya ba lar ve aya ındaki çorabı yırtar. Brian sürünerek uzaklaşmaya çalışır ama  aka ına aldığı sert bir darbe telefonu d   rmesine neden olur. Ba ı döner; midesi d   mlenir ve g  s  hıçkırıklarla inlemeye ba lar. " lmek istemiyorum!" diye haykırır.

Adam onun üzerine biner ve çorabı kabaca ağzına sokar ve koli bandıyla bantlar. Cebinden burun spreyine benzeyen bir  i e çıkarır.  i eyi Brian'ın burun deliklerine sokuyor, içine bir toz püskürtüyor ve ba parmaklarıyla burnunu tıkıyor. "Nefes al," diye emrediyor.

Brian başını sallar ve titrer. Nefes alamıyor! Adam parmaklarını serbest bırakır. Brian çaresizce havaya ihtiyaç duyar ve tozu içine çekmekten başka çaresi yoktur.

Birkaç dakika içinde Brian başının döndüğünü hisseder. Dikkatini kaybederek gözlerini kırıştırır ve bir an sonra gözüne yakın keskin ve gümüş bir şey görür. Birinin, herhangi birinin yardım etmesi için ağzından çığlık atmaya çalışır. Küçük bıçağın derisine saplandığını hisseder ve gözlerini sıkarak kapatır. "Hayır, preazze," demeye çalışıyor ama vücudu uyuşmaya ve ağırlaşmaya başlıyor.

"Kötülük görme, Brian.

Bıçağın gözünün etrafındaki yumuşak ete battığını ve onu kestiğini hissediyor. Kafası karışıyor ve sonra her şey kararıyor.

7

ARCHER VE QUINN, Salı sabahı erken saatlerde, Jimmy Barnes adında bir polis memurunun çağrısı ve park bekçisinin 999 çağrısı üzerine Battersea Park'a gidiyorlar.

Jimmy iki ceset olduğunu söyledi. "Kimlikleri var mı?

"Henüz bir şey yok.

"Bu bahşış de neyin nesi?

'Jimmy ve ben dostuz. İsimsiz cinayetlerden sonra bu davaya daha uygun olabileceğimizi düşündüğü için beni aradı.

"Bu ileride olacaklar için iyiye işaret değil.

"Aynen benim düşüncelerim.

Quinn, parkın ana girişinden geçerek, sabah koşucularının yolu tıkadığı bir yola girer. Motorunu çalıştırır ve ürkmüş bir güvercin sürüsü gibi koşucular ayrılmaya başlar.

Archer ileride müdahale arabasını ve onun yanında, tanıdık gelen, tuzlu biberli saçlı, sağlam üniformalı bir memuru görebilmektedir. Bir park bekçisinin haki açık hava kıyafetlerini giymiş göbekli bir adamla konuşmaktadır. İkinci bir polis memuru ağaç ve çalılardan oluşan bir alanı polis şeridiyle kapatıyor.

Quinn kenara çeker.

"Selam Jimmy," diye selamlar Quinn subayı. "Grace, bu Çavuş Jimmy Barnes.

"Sanırım tanışmış olabiliriz," diyor Archer.

Gülümsüyor. 'Bu çok uzun zaman önceydi ve sen çok gençtin. Hatırlamana şaşırdım. Baban ölmeden hemen önce bir süre onunla çalışmıştım. İyi bir adamdı.'

Öyleydi. Teşekkür ederim.'

Barnes haki giysili adamı işaret eder. "Hanımefendi, bu Harold Richardson, park bekçisinin yardımcısı.

"Anladığım kadarıyla cesetleri siz bulmuştunuz Bay Richardson?

"Evet. Oradan geçiyordum ve bir telefon sesi duyduğumu sandım. Çalıların arasından kargaların ciyakladığını duydum ve bunun bir telefon olmadığını, lanet olası kuşlar olduğunu düşündüm. Ama sonra tekrar çaldığını duydum. Çalıların içinden geldiğine emindim. "Alo" diye seslendim ama kimse cevap vermedi. "Alo" dedim.

Telefon çalmaya devam etti, ben de birinin düşürdüğünü düşünerek bakmaya gittim ...' Park bekçisi titriyor ve çalıları işaret ediyor. "Doğduğum günden beri hiç böyle bir şey görmedim. Orada yatıyorlar...'

"Onları ne zaman bulduğunuzu söyleyebilir misiniz?

"7 civarı. Genelde o saatte parkta tur atar, insanlar gelmeden önce yapabildiğim her şeyi kontrol ederim.

"Peki başka birini gördünüz mü?

"Sadece sıradan koşucular. Şüpheli kimse yok.'

Onlara ikinci ü n i f o r m a l ı polis katılır, daha genç bir adamdır ve saçları dikenli sarıdır. Archer adamın yüzünün solgun olduğunu fark eder.

Barnes ona döner. 'Telsizle bir ya da iki yerel polis memuru çağır Wayne. İnsanları uzak tutmak için fazladan bir çift ele ihtiyacımız var.

"Yapacağım, Jimmy.

Zavallı çocuk. İşteki ilk haftası ve bu sahne onu sarstı.

yuk

arı.' Quinn, 'Buna alışacaktır,' diyor.

"Orada ne olduğunu görünce fikrinizi değiştirebilirsiniz.

Archer görünüyor doğru nerede park bekçisi vardı
işaret etti. 'Bay

Richardson, sizi cesetlere götüren yolu sorabilir miyim?' Polis şeridinin arkasındaki çalıları işaret ediyor. "Hemen şurada.

Barnes, "Geldiğimizde Bay Richardson'la da bu yolu kullandık," diye ekliyor.

"Teşekkür ederim, Bay Richardson. Sizinle tekrar konuşmamız gerekebilir'.

Barnes, "İletişim bilgileri bende var hanımefendi," diyor. "Ayrıca Olay Yeri İnceleme ekibini de aradım. Tahmini varış sürelerini otuz dakika olarak verdiler.

Archer başıyla teşekkür eder ve park bekçisine bakar. "Bu konuda kimseye tek kelime etmeyin Bay Richardson.

"Tek kelime etme," diye tekrarlıyor burnuna vurarak.

Park bekçisi görevine devam etmek üzere ayrılırken Barnes şöyle der: 'Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Bu çok tuhaf.

"Şüpheli bir şey bildiren oldu mu?" diye soruyor Archer.

'Henüz bir şey yok hanımefendi. Kapı kapı dolaşmadan önce birkaç memur daha bekliyorduk.

"Sen ve ortağın insanları uzak tutarsanız bunu halledebilirim," diye yanıtlıyor Archer.

"Bunu yapabiliriz.

İki memur bölgeyi izlerken Archer ve Quinn KKD'lerini giyer ve arabanın bagajından bir el feneri ve kanıt toplama çantası alırlar. Barnes ve Richardson'ın diğer olası giriş noktalarının arındırılmasından kaçınmak için çalılıklar ve fundalıklar arasından geçtikleri aynı güzergâhta kısa bir yolculuk yaparlar. Bu yol, tepelerinde iskelet gibi dalları olan ağaçların koruduğu kasvetli bir açıklığa çıkar. Zemin kalın nemli talaşla kaplıdır ve ortasında pantolonu ayak bileklerine kadar inmiş bir adam yatmaktadır. Archer daha uzakta, gölgelerin arasında duran ikinci adama doğru bakar ve el fenerini doğrultur. İkinci kurban sırt üstü yatmaktadır ve ayakları ağacın gövdesine dayanmaktadır. Ayaklarından biri çıplaktır ve kollarını uzatmıştır. Boğazı kesilmiş ve gözleri yuvalarından çıkarılmış, geriye golf topu büyüklüğünde iki kara delik bırakılmıştır. Yüzünün ortasından aşağıya, ağzı ve yanakları boyunca ters bir haç oyulmuştur. Uzattığı ellerinin her birinde bir göz küresi oturmaktadır. Archer yakınlarda yerde yatan bir tutam koli bandı ve adamın kayıp çorabına benzeyen bir şey fark eder.

"Yüce Tanrım!" diye haykırır Quinn.

Archer soğuk sabah için minnettardır. Daha sıcak bir günde, bu kapalı ve korunaklı alanda kan ve ölüm kokusuyla baş etmek korkunç olurdu. İlk cesede doğru temkinli adımlarla ilerliyor. Cesedin üzerinde mavi bir blazer ceket ve altında bir süveter vardır ve başı odun yığınınından çıkıntı yapan sivri bir taşa yaslanmıştır.

"Görünüşe göre düşmüş ve başını kayaya çarpmış," diyor Quinn.

Archer saçlarının keçeleştiği ve kurumuş kanla pıhtılaştığı başının diğer tarafını işaret eder. "Ya da biri ona vurdu, o da düştü ve başını kayaya çarptı.

'Genç biri. Yirmili yaşlarının başında gibi görünüyor,' diyor Quinn.

Archer adamın pantolonunun cebinden bir cüzdan çıktığını fark eder. Cüzdanı çıkarır ve açar. İçinde iki kredi kartı, bir banka kartı, soluk bir kimlik kartı ve kırk pound nakit para vardır.

"O zaman soygun değil," diye gözlemliyor Quinn. "Öyle görünmüyor.

Archer banka kartlarını ve kimlik kartını uzatır. "Adı Justin Sykes. Grafton's için çalışıyor.'

Quinn onun yanına çömeliyor ve eğilerek kimlik kartına bakıyor. "Bir işe alım şirketi. Finans, sanırım.

Archer grenli dijital sabıka fotoğrafını inceler. "Bu kesinlikle o.

Kartları dikkatlice cüzdanın içine yerleştirdikten sonra cüzdanı Quinn'e verir, o da plastik bir kanıt torbasına koyar.

Işını ölü adamın yüzüne ve kafasına tutuyor. "Başka kesik ya da çürük yok... Işığı adamın ellerine ve bileklerine tutuyor, onlar da temiz. Daha yakına eğildiğinde sağ elinin işaret parmağı ile orta parmağı arasında bir şey görür. Kafasındaki saçtan daha koyu ve uzun bir saç teli. Quinn kanıt torbasından cımbız çıkarır ve karşı tarafa uzatır.

Karşıdaki ikinci cesede bakar. "Arkadaşıninkiyle aynı renkte.

"Görünüşe göre biri oyunlarını bölmüş.

Archer'ın teorik olarak Olay Yeri İnceleme ekibini beklemesi gerekir ama aniden bastıran sert kış yağmurunun kanıtları tehlikeye atmasını istemez. Quinn ona ipi saklaması için küçük bir plastik torba verir.

Ölü adamın blazer ceketinin yan cebinden çıkan telefonu fark eder ve hafifçe çekerek çıkarır. Ekranı bastığında telefonun ışığı yanar ve Joel Dean adında birinden gelen iki kısa mesajı görür. Ayrıca Dean'den üç, annesinden de iki cevapsız arama vardır.

Archer poşetlenmiş telefonu Quinn'e verir ve ışını cesedin etrafındaki zemine tutarak ölü adamın ayaklarının yakınında parlatır. Ağaca doğru uzanan odun parçasında girintiler ve bol miktarda kurumuş kan vardır.

Archer, "Burada, bu noktada öldürüldü ve ağaca sürüklendi," diyor.

İkinci kurbanı yaklaşırlar ve çömelirler. "Siktir," diye fısıldar

Quinn.

Kırkklı yaşlarının ortalarında ya da sonlarında, ince yapılı ve koyu renk saçları var. Quinn, "Bunu her kim yaptıysa bu adama gerçekten gıcık olmuş," diyor.

Archer bakışlarını adamın kanlı ellerinin üzerinde tutar. "Ellerinin nasıl eğildiğine bakın, böylece gözleri yüzüne bakıyor.

"Ürkütücü. Sence bu ne anlama geliyor?"

"Henüz bilmiyorum. Archer başını eğip ölü adamın burnuna bakar.

"Pudra.

"Kokain

mi?"

"Muhteme

len.

"Olay örgüsü kalınlaşıyor.

"Alyans takıyor.

Archer onun bakışlarını evlilik parmağındaki kana bulanmış yüzüğe dikeyor.

Quinn, ölü adamın ayaklarını göstererek, "Bak," der.

Archer ışını doğrultur ve ekranı çatlamış, kurumuş kan ve çamurla kaplı kırık bir Samsung akıllı telefon görür. Kendi telefonunu çıkarır, kamera uygulamasını açar ve bir fotoğraf çeker. 'Burada bir desen var. Bir antrenörün tabanı olabilir,' diyor.

"Evet, katil ayağıyla vurmuş gibi görünüyor," diyor Quinn. "Kurban yardım için aramış mı?"

Archer dönüp önce Justin Sykes'a, sonra da gözsüz adama bakar. "Olabilir. Çılgınca bir tahminde bulunup hedefin bu adam olduğunu söyleyebilirim.

"Kıskanç aşık?"

"Eğer öyleyse, o zaman gözlerinden hoşlanan *sapkın* ve kıskanç bir aşık.

"Belki de Justin Sykes yanlış zamanda yanlış yerdeydi. "Belki de ...

Archer eğilip adamın ceplerini dikkatlice karıştırır ve cüzdanını bulur. İçinde Brian Bailey adına kredi kartları vardır. Bunların arasında ehliyeti de var. "Norbury'deki Norton Gardens'da yaşıyor.

Kartları cüzdana geri koyduktan sonra Quinn plastik bir kanıt torbasını açıyor ve Archer da içine atıyor. Ardından gözsüz adamın yüzünün fotoğrafını çeker, bir saniye geri çekilip tüm vücudunu çeker ve ardından Justin Sykes'ın iki fotoğrafını çeker. Daha sonra el fenerini açıklığın doğusuna doğru tutuyor ve bir sıra küçük, yapraksız çalının ezilip çiğnendiğini görüyor. Quinn'le birlikte olay yerine girdikleri yere bakarak, park bekçisinin ve Barnes'ın ayak izleri de dahil olmak üzere ayak izlerini gözden geçirir. Işını yere doğrultur ve odun parçalarının üzerinde kan lekeleri görür. İzleri takip eder ve açıklığın dışına doğru giden üçüncü ve dördüncü bir iz görür. "Katil ayakkabılarında kanla ayrıldı.

Archer çalılıklardan ve Quinn'le birlikte açıklığa girdikleri yönden bir adamla bir kadının konuştuklarını ve ardından gülüşüklerini duyar. Krish'in sesini tanır.

Krish Anand bir Olay Yeri Yöneticisi. Archer ve Quinn üç ay önce @anonymous cinayetleri sırasında onunla kısa bir süre çalışmışlardı. Archer'ın geliştirmeye hevesli olduğu iyi bir çalışma ilişkisi kurmuşlardı.

Krish bir kadın meslektaşıyla birlikte gelir; her ikisi de KKD giymiştir ve büyük naylon çantalar taşımaktadır.

"Krish!" diyor Quinn. "Seni bu duruma uygun giyinmiş görmek güzel. "Çaba göstermeyi severim," diye yanıtlıyor.

"Hey, Krish," diyor Archer.

DI Archer. Sizi tekrar görmek güzel.'

CSI, otuzlu yaşlarının başında, narin yüz hatları ve yoğun gözleri olan sarışın bir kadın olan meslektaşını işaret ediyor. "Bu MJ, benim yardımcım ve bir sonraki yükselen yıldızımız," diye parlıyor.

"Memnun oldum, MJ," diyor Archer.

"Aynı şekilde. Dönüp Quinn'e bakıyor ve ağırbaşlı bir şekilde gülümsüyor. "Tekrar merhaba, Harry.

"MJ.

Eğlenen Archer şaşkınlıkla MJ'den Quinn'e bakar ve birbirlerini ne kadar iyi tanıdıklarını merak eder.

Krish konuşur. "Az önce Jimmy Barn'la konuşuyorduk-" Aniden durur, bakışları kurbanlara döner ve gözsüz adamda kalır. "Vay canına! Jimmy hazırlıklı olmamızı söyledi ama bunu beklemiyordum.

Quinn, "Durum oldukça acımasız," diyor.

MJ kapüşonunu başına geçirip saçlarını geriye atıyor.

"Peki, ne düşünüyorsun?" diye soruyor Krish.

'Şimdilik açık fikirli davranıyoruz. Kıskanç bir sevgili olabilir ya da gözsüz kurban bir hedefti ve arkadaşı yoluna çıktı.

"Eşcinsel bir katilin hedefi olabilirler mi?"

diye soruyor Krish. "Bu tamamen mümkün,"

diye yanıtlıyor Archer.

MJ gözsüz adama doğru ilerliyor, naylon çantasını yere bırakıyor ve adamın yanına çömeliyor. 'Bunun neredeyse ritüelistik bir havası var. Bu bir tür çarmıha gerilme.

"Rastgele bir cinayet değil o zaman?" diye soruyor Quinn.

Bundan şüpheliyim. Katilin bıçak kullanma becerisi olduğu açık. Bu göz delikleri mükemmel kesilmiş.'

"Yüzündeki ters haç," diyor Krish. "Satanik olabilir. "Petrine

Haçı olabilir," diyor Archer.

"Aziz Petrus'un Haçı mı? Pekâlâ olabilir,' diye onaylıyor Quinn kanıt torbalarını Krish'e uzatırken. "Bu cüzdanı genç adamın sol göğüs cebinde bulduk. Adı Justin Sykes. Sağ elinin işaret parmağı ile orta parmağı arasında koyu renk bir saç teli vardı. Mayıs

ikinci kurbanda aitti. Sykes'in telefonu sağ pantolon cebindeydi. Bu Samsung ikinci kurbanda ait. Adı Brian Bailey. Belli ki ölmüş ve katil tarafından kırıldığını düşünüyoruz. İçinde hangi verilerin olduğunu bilmek istiyorum.

'Bunu sizin için Dijital Adli Tıp'a kontrol ettireceğiz. Ekibim her an burada olabilir.

'O zaman yolunuzdan çekilelim,' diyor Archer.

"Teşekkürler. Bulduklarım ile ilgili olarak sizinle temasa geçeceğim. "Teşekkür ederim, Krish.

Quinn göz kırparak, "Bu sefer gevşemek yok, Krish," der.

Krish gözlerini devirir. "Defol git buradan.

"Hoşça kal, MJ," diyor Quinn.

"Hoşça kal," diye yanıtlıyor başını kaldırmadan.

Çalıların ve ağaçların arasından geri dönerlerken Archer Quinn'e döner.

"Demek çıktığın gizemli kadın o.

"Grace, kusura bakmazsan senden harika bir dedektif olur. Archer gülümser. 'Bir gün belki. Nasıl biri?'

'Henüz erken ama şu ana kadar iyi gidiyor. Onunla yaklaşık bir ay önce barda Krish aracılığıyla tanıştım.

"Güzel.

Quinn çimlerin üzerinden arabalarının yanına park etmiş parlak siyah bir motosiklete başıyla işaret ediyor. "Onun tekerlekleri.

"Bu çok seksi.

"Evet. Ben de öyle düşünmüştüm.

Archer, Çavuş Barnes'in ortağının polis şeridinin diğer tarafında nöbet tuttuğunu görür. Onlara doğru bakar ve başını sallar. Quinn arabaya doğru yürür ve Archer önlüğünün kapüşonunu geri çekerek genç memurla konuşur. "Wayne'di, değil mi?

"Evet, hanımefendi. PC Wayne Bickley.'

Archer onun sesinde yumuşak bir Kuzeyli tonu duyabiliyor. "Bu bir Geordie aksanı mı?

"Öyle, hanımefendi.

"Seni Londra'ya getiren nedir?

'Her zaman büyük dumana gelmeyi hayal etmiştim. Bunun gerçekleşeceğini hiç düşünmemiştim ama işte buradayım.

Archer kağıt tulumun fermuarını açar ve içinden çıkar. "Cinayet kurbanlarını görmek asla kolay değildir.

Bickley boynunu ovuşturur. "Hayır, hanımefendi. Cinayetleri duyarsınız ama böyle bir şey beklemezsiniz.

'Bunu görmek zorunda kaldığın için üzgünüm. Ama uyum sağlayacaksın ve daha kolay olacak.

Bickley ona bakar ve sözlerini değerlendirir. "Korktuğum şey de bu.

Archer, Quinn'in arabadan ona doğru yürüdüğünü fark eder. Elinde Ceketini. Kâğıt elbisesini katlıyor ve sabahın soğuk havasında titriyor. "İyi olacağım hanımefendi, ama nazik sözleriniz için minnettarım.

"Sana iyi şanslar Wayne.

Sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Teşekkür ederim.

8

ARCHER ceketini giyerken yardım çağrısında bulunur ve DS Joely Tozer ile konuşur. Archer onu bilgilendirir ve ondan çevredeki bölgelerde kapı kapı dolaşmak için toplayabildiği herkesi toplamasını ister. Ayrıca kendisiyle ve Quinn'le Brian Bailey'nin adresinde buluşmaları için iki Aile İrtibat görevlisi ayarlamasını ister.

"Bayan Bailey'nin bu zor zamanda Met'ten doğru desteği almasını sağlamak istiyorum.

"Bunu ayarlayacağım.

"Teşekkürler Joely, beni her şeyden haberdar et.

"Olur.

Archer aramayı sonlandırır ve Jimmy Barnes ile Polis Wayne Bickley'e el salladıktan sonra Quinn ile birlikte Battersea Park'tan ayrılır.

Quinn arabayı sürer ve Archer bu kez Charing Cross Polis Merkezi'ndeki Klara'yı ikinci kez arar. Klara Clark, Archer'ın Ulusal Suç Ajansı'nda çalıştığı yıllardan bir meslektaş ve arkadaşısıdır. Archer'ın eski patronu Charlie Bates'in emekliye ayrılmasının ardından NCA'den transfer edilen Klara, Archer'ın izinli olduğu geçen hafta Met'te işe başlamıştı. Bates her ikisi için de bir akıl hocası ve baba figürü olmuştu ama Bates'in emekliye ayrılması analisti, onun 'türünden' pek hoşlanmayan yeni vali karşısında zor bir duruma sokmuştu. Kanıtlanmamıştı ama söylentilere göre Bates 'artık kuş olan lanet heriflere' ayıracak zamanı olmadığını söylemişti: "İşlerinde ne kadar iyi olurlarsa olsunlar, artık kuş olan lanet herifler". Archer, @anonymous soruşturmasında oynadığı kilit rolden sonra Klara'dan hoşlanan ve analisti Met'teki ekibine almakta tereddüt etmeyen DCI Pierce ile konuştu. Archer'a göre Klara'nın eşi benzeri yok. Eski bir dahi çocuk olan Klara, suç verilerini bir falcı gibi anlama yeteneğine sahip teknik bir dehadır.

Telefon çalıyor. "Ben Os, suçlu veri mühendisi, işinizi yüksek sesle ve net bir şekilde belirtin," diyor Os Pike amatör bir rap şarkısı gibi. Os ya da meslektaşları ve arkadaşları tarafından bilinen adıyla Pikey, Archer'ın ekibindeki kıdemsiz bir analisttir. Yetkin ve rolünde büyümeye hevesli, ancak Archer'ın görüşüne göre hala kat etmesi gereken bir yol var.

"Günaydın, Os!

"Aman Tanrım! Hanımefendi ... günaydın ... üzgünüm, başka birinden telefon bekliyordum.

"Kriminal veri mühendisi nedir?" diye sorar.

Quinn tek kaşını kaldırarak ona doğru bakar.

"Rap'im için sadece bir başlık. Mola nasıldı?" 'İyiymi, teşekkürler. Klara orada mı?'

'Hayır, bugün yeni başlayanlarla tanışma eğitimi var. Şanslı Klara!'

'Tamam. Bu durumda *senin* yardımına ihtiyacım var. Quinn ve ben arandık

Bu sabah bir çift cinayet işlendi ve kurbanlar hakkında bir profil oluşturmanızı istiyorum.

"Elbette, kesinlikle.

"Üzerine yazacak bir şeyiniz var mı?

'Bir dakika . . . evet. Ateş edin, hanımefendi.'

İlk kurbanın adı Justin Sykes. Yirmili yaşlarında, muhtemelen Battersea bölgesinde yaşıyor. Herhangi bir bilgi için polis DB'sini kontrol edin ve ardından sosyal medyayı kontrol edin. Facebook'una, Instagram'ına, Twitter'ına, LinkedIn'ine bakın. Kişiliği, alışkanlıkları, arkadaşları, nerede içki içiyor, yemek yiyor vs. Ayrıca Joel Dean ismini ve Justin ile bağlantısını da kontrol edin. İkinci kurban Norton Gardens, Norbury'den Brian Bailey. Onun için de aynı kontroller yapılacak. Trafiğe bağlı olarak otuz dakika içinde istasyonda oluruz. O zaman görüşürüz.'

Evet, hanımefendi. Oh, son bir şey daha. Az önce biri aradı ve sizinle acilen konuşmak istediğini söyledi.

"Kim?

Mal Jones. Meşgul olduğunu ve bana mail atarsan göndereceğimi söyledim.

dev

am "Harika. Teşekkürler,

et.' Os.' Şimdi

gönderiyorum. Şerefe.

Güle güle.

"Kriminal veri mühendisi nedir?" diye soruyor

Quinn. "Hiçbir fikrim yok.

"Üzgünüm, Klara'nın bugün dışarıda olduğunu söylemeyi unuttum. "Önemli değil.

Archer'ın telefonu Os'un Mal'dan gelen bir e-postayı içeren mesajıyla çalar

Jones. Açıyor.

Sayın Dedektif Archer, ben Mal Jones.

Mal Jones gerçek suç podcastini *araştırıyor*. Belki duymuşsunuzdur

ne dersin? Acaba buluşup konuşabilir miyiz? Sadede gelirsek, araştırmalarım sırasında Bernard Morrice ile ilgili sizinle paylaşmak istediğim bazı bilgilere rastladım. . .

Archer nefesinin altında küfür eder ve e-postayı okumadan siler üze
rin "Her şey yolunda mı?" diye
de. soruyor Quinn. "Sadece biraz saçmalık, hepsi bu.

Sabah trafiği yoğundur ve bir saatten fazla sürer. Charing Cross Polis Karakolu'na dönüyor. Quinn, Chandos Place'de bir Meksika restoranının dışındaki boş bir alana park eder. Arabadan inip karakola girdiklerinde, Korint sütun başlıklarını destekleyen dört sağlam sütunun arasından geçerler; babasının DI olarak görev yaptığı süre boyunca her gün geçtiği sütunların aynısıdır. Archer babasının varlığını hissediyor. Bu ilk kez olmuyor ve batıl inançları olan biri olmamasına rağmen, babasının ona her zaman vermeyi başardığı güveni hissediyor.

Merdivenlerden Archer ve ekibinin bulunduğu üçüncü kata çıkıyorlar. Mekan modern ve açık planlı, masaları aydınlatan sıra sıra bilgisayar monitörleri var.

"Nasıl gidiyor Os?" diye soruyor Archer.

Merhaba, hanımefendi, Harry. Pekala, Brian Bailey'nin karısı Linda erken saatlerde polisi aramış ve kocasının kayıp olduğunu bildirmiş. Saat iki gibi uyandığını ve yatakta olmadığını fark ettiğini söylemiş. Cep telefonunu aramış, o da cevap vermeyince ofisini aramış. Gece çalışanlarından biri telefonu açmış ve Brian'ın ofise gelmediğini söylemiş.

"Güzel. Başka neyiniz var?"

'Brian Bailey kırk dört yaşında, eşiyle birlikte iki genç kızları var. Sosyal medyada bir varlığı yok, ancak onu Google aracılığıyla buldum. Canary Wharf'ta Pogo Vakfı adlı bir çocuk hayır kurumunda çalışan bir IT yöneticisi.

Harika. Teşekkürler, Os. Ya Justin Sykes?"

"Rowena Crescent'ten Justin Robert Sykes, aslen Reading'li. Ailesi hala orada yaşıyor. Üç yıl önce Battersea'ye taşınmış. Tyler Green ile aynı evi paylaşıyor. Justin eşcinsel ve kendisinden on yaş büyük Joel Dean ile bir ilişkisi var. Bir tahminde bulunup açık ilişki yaşadıklarını söyleyebilirim.

"Neden böyle düşünüyorsunuz?" diye sorar Archer.

'Facebook zaman tünellerine bakıldığında iki yıldır birlikte oldukları görülüyor, ancak her ikisinin de ilişki durumları bekar olarak belirtilmiş. Bununla birlikte, Joel Dean'ın özellikle Facebook'undan, onun bekar ve evlenmeye hazır bir beyefendi olduğu sonucuna varabilirsiniz. Size ne demek istediğimi göstereceğim.

Os, çıplak göğüslü Joel Dean'i Horsemeat Disco adlı bir kulüpte farklı erkeklerle öpüşürken gösteren birkaç fotoğrafı sayfalarına ekliyor.

Archer konuşuyor. "Justin'in öldürüldüğünde Battersea Park'ta geziyor olması muhtemel görünüyor. Açık ilişkileri de buna uyuyor.

"Şuna bir bakın. Os kulüpten kısa bir video oynatır. Joel Dean'i dili dışarıda kameraya bakarken gösteriyor. Dilinin üzerinde bir hap var. Başka bir adamı kucaklamak için dönüyor ve dilini adamın ağzına sokuyor. İkinci adam onu öpüyor ve hapi yutuyor. "İş tamam! Joel kameraya bağırır ve eliyle 'gevşek dur' hareketi yapar.

Quinn, "O, çıkarları olan bir satıcı" diye şaka yapıyor.

"Joel hakkında başka bir şey daha var," diyor Os. 'Her ihtimale karşı onu bizim DB'de araştırayım dedim. Yıllar boyunca başı belaya girmiş.

"Ne için?

"Görünüşe göre uyuşturucu suçları ve adam yaralama. "Saticılık mı?

"Hap, kokain, ot, bu tür şeyler. "Peki ya GBH?

"Eski bir ortağını dövdü, ona bıçak çekti ve onu öldürmekle tehdit etti.

"İlk şüphelimiz," diyor Archer.

"Onu ziyaret etmeliyiz," diye onaylıyor Quinn.

"Sana adresini gönderirim," diyor Os.

'Teşekkürler. Ondan sonra Bayan Bailey'i görmeye gideceğiz,' diyor Archer.

Archer Quinn'e döner. "Thames Valley Polisi'ni arayacağım. Birinin Justin Sykes'ın ailesini ziyaret etmesi gerekecek. Harry, Joel Dean'in eski ortağı ve şu GHB olayı hakkında bulabildiğin her şeyi bulabilir misin?

"Hemen hallediyorum.

9

ARCHER plakasız Volvo'nun direksiyonunu devraldı ve Quinn'in Joel Dean'in eski ortağı, adam yaralama saldırısının kurbanı, Kensington'dan Adam Fry adında bir emlakçıyla yaptığı konuşmanın özetini gözden geçiriyor. Fry'ın yıllardır üzerinde durmadığı özel bir olay için polis tarafından çağrılmasına şaşırdığı anlaşılıyor.

Quinn endişelenecek bir şey olmadığına dair ona güvence vermişti. Fry, Quinn hemen karakola gelmesini isteyene ve işleri hızlandırmak için onu alması için bir müdahale aracı gönderebileceğini söyleyerek blöf yapana kadar herhangi bir ayrıntı paylaşmakta isteksizdi, *çok teşekkür ederim*. Bu Fry'ın panik düğmesine basmıştı. Fry telefonu '*iş yerindeki*' özel bir odaya götürdü ve açtı. Quinn'e Dean'le birlikte çok fazla uyuşturucu ve alkol kullandıklarını söyledi. Ateşli kişilikleri olan iki insan için çok fazla. Söz konusu akşam uyuşturucu ve içkinin yükselttiği duygularla doluydu. Ne yazık ki olay polisin müdahalesiyle sonuçlanmıştı ve keşke öyle olmasaydı demişti. Bütün bu olanlar Dean'in olduğu kadar onun da suçuydu. Quinn ona yardımları için teşekkür etmiş ve Dean'i şüpheli listesinden çıkarmaya henüz hazır olmayan Archer'a bilgi vermişti.

Archer ve Quinn, Chiswick High Road'a ve aynı derecede sevimsiz bir Halfords mağazasının arkasında yer alan sevimsiz bir yüksek blok olan Mortlake House'a vardıklarında neredeyse öğlen olmak üzeredir. Archer, Joel Dean'in daire numarasını içeren not kağıdına bir göz atar ve dahili telefon düğmesini çalar.

Bir süre sonra ikinci kez çaldırıyor ama yine yanıt yok. Onun numarasının yanındaki numarayı tuşlar ve bekler.

Hoparlörden bir ses geliyor. "Evet?" diye soruyor bir kadın. "Merhaba, Joel Dean'i arıyorum...?"

'Yanlış daireye geldiniz. Yirmi ikiye basın.'

Yanıt yok.

"O zaman neden bana soruyorsun?" diye kızgın bir ifadeyle cevap veriyor. "Ben onun bakıcısı değilim.

"Benim adım Dedektif Grace Archer. Onunla konuşmak istiyorum."

"Cevap vermiyorsa bu muhtemelen evde olmadığıнын iyi bir göstergesidir.

Eve.'

Kadının küstahlığı Archer'ı kızdırıyor.

"Belki onu görmüşsünüzdür?"

Onu neden göreyim ki? Ben kendimi kendime saklarım. Komşularımı gözetlemem.'

"Dün gece evde miydi?"

"Nereden bileyim?"

Archer, Quinn'in hafifçe dürttüğünü hisseder ve onun sakinlerin otoparkına park etmiş mavi bir minibüse dikkatle baktığını görür. Şoförün kısa siyah saçları ve sakalı vardır.

"Bu o," diyor Quinn.

Sinirli komşu anlaşılmaz bir şeyler mırıldanır. Dahili telefon, bağlantı kesilmeden önce tıslama ve ciyaklama sesi çıkarır.

Şoförün minibüsten inişini izlerler. Archer onu Os'un daha önce onlara gösterdiği Facebook profilinden tanır. İri yarı, 1.80 boylarında, kaslı ve göbekli bir adamdır. Soluk lacivert bir polo tişört, ağır işlerde kullanılan, boyası dökülmüş bir pantolon ve yıpranmış siyah botlar giymektedir. Dudaklarından bir sarma sigara sarkıyor. Sigarayı yakıyor, minibüsten bir palto çıkarıp giyiyor. Paltosunun cebinden bir telefon çıkarıyor, ekranın içindikileri kaydırıyor ve cebine atıyor.

Ön girişe doğru yürürken mavi bir duman çıkarır ve Archer ile Quinn'e başıyla selam verir.

"Joel Dean?" diye sorar Archer.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sormadan önce gözleriyle bir süre onları tarıyor. Kuzeyli aksanı var. Mancunian.

Archer kimliğini gösterir. "Dedektif Müfettiş Archer ve bu da Dedektif Çavuş Quinn.

Dean sigarayı yere düşürür ve kalıntılarını botunun tabanıyla söndürür. "Park cezalarımı tamamen ödedim," diyor.

"Sizinle Justin Sykes hakkında konuşmak istiyoruz. Dean kaşlarını çattı. "Ne olmuş ona?"

"İçeri girebilir miyiz?"

Dean başını sallar ve neredeyse gülecektir. "Yakalandı, değil mi? Bu yüzden aramalarım ya da mesajlarım cevap vermiyordu. Lanet olası aptal! Onu uyarmıştım. Ama dinlemedi.'

"Yakalandı" derken ne demek istiyorsunuz?" diye sorar Archer.

Dean ön girişi elektronik bir anahtarlıkla açıyor. "Parmakları hafiftir. Kendine engel olamıyor. Yıllarca bundan kurtuldu. Şimdi de

Yakalandı ve kıymetli annesi öğrenmeden önce onun için her şeyi halletmemi istiyor.

Archer ve Quinn meraklı bir bakış atarlar.

"Öyle bir şey değil, Bay Dean.

Dean'in kaşları çatılır. "Oh? Ne oldu?" "İçeri girebilir miyiz?

Cevap vermeden önce tereddüt eder. "Tamam, ama fazla zamanım yok. Birazdan dışarı çıkacağım ve yemek yemem gerek.

Dean apartmanın eski püskü lobisinde asansörün düğmesine basar. "İkinci kattayım," der onlara.

Asansörün kapıları kayarak açılır ve ortaya iki kişinin ancak sığabileceği tabut büyüklüğünde bir alan çıkar. Archer ağzının kuruduğunu hisseder. Solundaki merdivenlere bakar ve "Seninle orada buluşuruz," der.

Quinn, "İstersen merdivenleri kullanabilirim," diye önerir. "Hayır, sen git.

Bernard Morrice onu kaçırıp küçük, karanlık bir çukura hapsettiğinden beri Archer kapalı alanlardan nefret etmekte ve korkmaktadır. Merdivenleri ikişer ikişer çıkar ve Dean daire kapısının kilidini açarken onlara katılır. Kapı Archer'ın neredeyse midesini bulandıracak kadar dar, penceresiz bir koridora açılıyor. Dean ışığı açar ve onları oturma odasına götürür. *Sadece kısa bir yürüyüş.* Archer başını eğiyor ve kolaylıkla ilerliyor.

Dean, "Sakıncası yoksa tuvaleti kullanmam gerekiyor," der. "Elbette," diye yanıtlar Archer.

Archer oturma odasının aydınlık ve havadar olmasıyla rahatlıyor. Yaklaşık yirmi fit uzunluğunda, on fit genişliğindeki alanı inceliyor. Gri dekoruyla erkeksi bir havası olan oda, bir kanepe, üzerinde televizyon olan bir büfe ve Halfords'a bakan bir pencerenin yanında duran bir yemek masasıyla hafifçe döşenmiştir. Quinn büfeden çerçeveli bir fotoğraf alır, ona bakar ve Archer'a gösterir. Gülümseyen Justin ve Joel'in bir fotoğrafıdır.

Tuvaletin sifonu çekilir ve birkaç dakika sonra Dean de onlara katılır. "Justin'i en son ne zaman gördün?" diye sorar Archer.

Cevabını düşünürken bakışları kaşlarını çatıyor. "Bunu bana neden sorduğunuzu anlamıyorum...

"Soruşturmamızda bize yardımcı olur, Bay Dean," diye yanıtlıyor.

"Cumartesi akşamı Soho'da içiyorduk. Dean'in gözleri Archer'dan Quinn'e kaymaya başladı. "Bana söylemediğin bir şey var.

"Dün onunla konuştun mu?"

'Hayır. Dediğim gibi, beni görmezden geliyordu. Bazen böyle yapar.' "Tartıştınız mı?"

'Evet, Cumartesi günü, gecenin sonunda. İkimiz de sarhoştuk.'

"Tartışma ne hakkındaydı?"

"Gerçekten acınası bir durumdu. Ben kulübe gitmek istedim. O istemedi. Yanlış bir şey söyledim.'

"Şiddet var mıydı?" diye soruyor

Quinn. "Hayır! Tabii ki olmadı."

"Dün Justin'i gördünüz mü ya da onunla konuştunuz mu?" diye soruyor Archer.

Dean başını sallar. 'Hayır. Birkaç boktan mesajlaştık. Tartışmamız yüzünden bana kızgındı.'

"Bay Dean, bu sabah erken saatlerde Battersea Park'ta genç bir adamın cesedi bulundu."

Dean gözlerini kırıştırır, ağzı açılır ama hiçbir kelime çıkmaz. Dikkatle onlara bakıyor. "Justin olduğunu mu düşünüyorsun?"

Quinn, "Resmi bir kimlik tespiti yapılana kadar bunu doğrulayamayız" diyor.

Dean kanepeye oturur, yüzü solgundur. "Ama o olmalı - aramalarıma ya da mesajlarıma cevap vermiyor."

"Dün gece neredeydin?" diye sorar

Archer. "Burada, evdeydim."

"Bütün akşam mı?"

"Aslında hayır, o zamanın bir kısmında spor salonundaydım. "Hangi spor salonuna gidiyorsun?" diye soruyor Quinn.

"Piccadilly'deki PureGym."

"Güzel... Buradan epey uzakta."

Pek sayılmaz. Metroya birkaç dakika uzaklıkta ve sık sık o bölgedeki ofis ve apartmanların içinde ve çevresinde işlerim oluyor. Uygun bir yer."

"Yalnız mıydın?"

"Evet ama orada başka insanlar da vardı. "Şüpheli miyim?" "Bunu sana sorduran nedir?" diye sorar Quinn.

"Belki de sorularınızı yöneltme şeklinizden kaynaklanıyordur."

"Sizinle tekrar konuşmamız gerekebilir, Bay Dean," diye araya girer Archer. Dean ellerini birbirine kenetler. "Buna inanamıyorum!"

"Bana iletişim bilgilerinizi verebilir misiniz lütfen?" diye sorar Quinn. Onlara numarasını söyler ve Quinn telefonuna

yazar.

'Lütfen şimdilik bundan kimseye bahsetmeyin. İrtibatta olacağız. Archer, Dean'in dairesinden çıkarken DS Tozer'dan bir telefon alır.

'Kapı kapı dolaşma devam ediyor. Ayrıca iki memurun şu anda Bayan Bailey ile birlikte olduğunu bilmenizi isterim.

"Bizi bekleyeceklerini sanıyordum. Archer bir sinir düğümü hisseder.

Üzgünüm Grace. Kablolar karıştı. PC'ler Mel Andersen ve Jill Banks. İkisi de zeki, empati kurabilen tipler. Siz oraya varana kadar Bayan Bailey emin ellerde olacak.'

'Tamam. Öğrendiğim iyi oldu. Şimdi oraya gidiyoruz.'

10

ARCHER VE QUINN, Norton Gardens'ta Baileys'in evinin önünde bir polis aracının arkasına yanaşırlar.

Archer zili çalar ve birkaç dakika sonra ön kapının benekli camının arkasında bir polis memurunun siyah üniforması belirir. Genç, melez bir kadın onları karşılar. Yaka kartında Anderson yazmaktadır.

"Memur Anderson, ben DI Archer ve bu da DS Quinn.

Memur dışarı çıkar ve kapıyı hafif aralık bırakır. "Hanımefendi, DS Quinn.

"Bayan Bailey'e ne söylediniz?

'Sadece kocasıyla ilgili olduğunu ve bundan daha fazlasını bilmediğimizi söyledi. Ona yakında burada olacağınızı ve o zaman daha fazlasını öğreneceğimizi söyledim.

"İyi iş çıkardınız.

Teşekkür ederim.' "Seni içeri alacağım.

Archer ve Quinn onu oturma odasına kadar takip ederler; çiçekli duvar kâğıtları ve seramik Viktorya dönemi kadın figürleri ile çeşitli kristal hayvanların hâkim olduğu sıkışık bir mekândır bu. Basma bir kanepeye tünemiş olan Linda Bailey kırklı yaşlarının sonlarında, ağarmış kısa saçları, büyük gözlükleri ve endişeli ifadesiyle görünüyor. Yanında oturan ikinci subay ise yuvarlak hatlı, nazik yüzlü bir kadın.

"Bayan Bailey, benim adım Dedektif Müfettiş Grace Archer ve bu da Dedektif Çavuş Harry Quinn.

"Kocama ne oldu?

"Kocanıza ait olduğunu düşündüğümüz bir ceset bulunduğunu söylemek zorunda kaldığım için üzgünüm.

Kadının yüzü kül rengine döner. Sormadan önce bir an sessiz kalır. "O olduğundan nasıl emin olabiliyorsun?

"Bu aşamada henüz teyit edemedik-"

"Neden emin değilsiniz?" diye araya giriyor. "Cesedin kimliğinin tespit edilmesi gerekecek.

Linda Bailey birkaç kez göz kırpar ama cevap vermez.

"Kocanızın dün gece nereye gittiğini biliyor musunuz, Bayan Bailey?

"Kadın polise de söylediğim gibi, bir sunucu çöktüğü için bir süreliğine ofise gitmesi gerekti. O bir bilgi işlem müdürü.

"Saat kaçtı?" "On
buçuk civarı.

"Ne kadar süreliğine gideceğini söyledi mi?

Belki iki saat. Beklemedim. On birden hemen sonra yattım. "O
gittikten sonra onunla konuştunuz mu?

"Hayır, yataktaydım.

"Gitmeden önce sana nasıl görünüyordu?

Kadın kaşlarını çatıyor. "Ne demek
istiyorsun?

"Ruh hali nasıldı?

Şaşkın görünüyor. 'Ruh hali mi? Öyle bir ruh hali yoktu. Sadece
burada oturmuş, her zaman yaptığı gibi benimle televizyon izliyordu.
Archer'dan Quinn'e şüpheyile bakıp tekrar geri döndü. "Bütün bu soruları
neden sorduğunu anlamıyorum.

"Bana kocanızın cep telefonu numarasını verebilir misiniz?" diye sorar
Archer.

Kollarını kavuşturur. "Ona ne olduğunu gerçekten bilmek istiyorum.

"Korkarım şu anda bir şey söyleyemeyiz.

Bayan Bailey'nin yüz ifadesi şaşkınlık ve kızgınlık arasında bir şeydir.
Bir süre sonra telefon numarasını bir kağıda yazıyor ve karşı tarafa
uzatıyor.

Archer, "Yardımanız için minnettarız Bayan Bailey," der. Polis
memuru Anderson'a döner. 'Bayan Bailey için Horseferry Road'daki
morgda bir randevu ayarlamanızı rica edebilir miyim? Mümkünse yarın.

"Evet, hanımefendi. Onunla ilgileneceğiz.'

"İkinize de teşekkür ederim, size de teşekkür ederim Bayan Bailey.

Oradan ayrılıp merdivenlerden inerek arabaya doğru yürürlerken
Quinn, "Olanlar hakkında pek bir şey bildiğinden emin değilim," der.

"Anlaştık.

Battersea'ye geri dönerlerken Archer, Brian Bailey'nin numarasını Os'a
göndererek gelen ve giden aramalarla ilgili bir rapor ister. Yaklaşık otuz
dakika sonra Battersea'de Viktorya döneminden kalma lüks bir sokak olan
Rowena Crescent'e varırlar. Quinn, Justin Sykes'ın adresinden yaklaşık
yirmi metre ötede, perdeleri çekilmiş sarı tuğlalı bir teras olan boş bir alana
yanaşır.

Archer ön kapının tokmağına vurur. Yanıt alamayınca bir kez daha, bu
kez daha sert vurur.

"Tamam, tamam! Tamam!' diye bir ses geliyor.

Merdivenlerden gelen ayak seslerini duyarlar. Ön kapı açılır ve saçları dağınık, yarı giyinik genç bir adam kapıyı açar.

"Ne oldu?" diye soruyor esnemesini bastırarak.

"Justin Sykes burada mı yaşıyor?" diye sorar Archer.

"Evet." Kollarını kavuşturur ve beklerken soğuktan titrer. Gözleri Archer ve Quinn'in üzerinde geziniyor. "Bir şey mi satıyorsunuz?" diye sorar.

"Hayır. İçeri girebilir miyiz?" diye soruyor Archer, kimliğini göstererek.

Kimliği görünce şaşkınlıkla gözlerini kırıştırıyor, kaşlarını çatıyor ve onları içeri çağırıyor. "Evet, içeri gelin. Onları oturma odasına götürür ve cumbalı pencerenin perdelerini açar. Eski püskü bir kanep ve sehpanın üzerinde yıkanmamış yemek tabakları olan dağınık bir yer.

"Ne oldu? Justin'in başı dertte mi?" "Senin adın ne?" diye sorar

Quinn. "Tyler - Tyler Green.

"Burada mı yaşıyorsun?" diye sorar Quinn.

"Evet, Justin ve ben burayı paylaşıyoruz.

"Sana Tyler dememin bir sakıncası var mı?"

diye sorar Archer. Kollarını ovuşturur ve başını sallar. "Hayır." "Justin'i en son ne zaman gördün?

"Dün akşam. "Saat kaçtı?

"Yedi civarı. O yemek yapıyordu ve ben de arkadaşlarla geçirdiğim bir öğleden sonra sonrası eve yeni gelmişim.

"Nereye gittin?" diye sorar Quinn.

"Soho'da birkaç bira içtik." "Ne iş yaparsınız?" diye soruyor Quinn.

"Finans sektöründe çalışıyorum.

Şehirde.' "Güzel. Justin ne iş yapıyor?"

"İşe alımlarda çalışıyor.

Archer soruyor, 'Yemek yapıyordu. Birlikte mi yediniz?" "Evet, bazen öyle yaparız. Sırayla yiyoruz.

"Sana nasıl göründü?

Peki. Bak, bu ne hakkında? Justin nerede?"

'Yedikten sonra ne oldu?'

"Biraz televizyon izledik ve ben yattım. Green önceki akşamı hatırlarken boynunu ovuşturuyor. "Ön kapının kapandığını duydum ve dışarı baktım.

yatak odanın penceresinden. Onu sokakta yürürken gördüm ama geri döndüğünü duymadım. Joel'e gittiğini düşündüm.

"Joel Dean?" diye sorar

Quinn. Tyler başını sallar.

"Joel kim?" diye sorar Archer.

"Justin'in erkek arkadaşı.

"Joel'den haber aldın mı?"

"Hayır. Pek konuşmuyoruz.

"Neden?"

"Aynı fikirde değiliz. O biraz kontrolcü. Justin'den faydalanıyor. Justin de bundan biraz bıktı ama dürüst olmak gerekirse, kolay bir hayat için buna katlanıyor gibi görünüyor. Ondan ayrılması gerekiyor. Bunu ona söyleyip duruyorum ama dinlemiyor. Joel onun için iyi değil ... yani birbirleri için iyi değiller.

Bir an için aralarında bir sessizlik olur.

"Yatak odasını kontrol edebilir miyiz?" diye sorar Quinn.

Green kaşlarını çatır, tereddüt eder ve kollarını ovuşturur. "Arama iznine falan ihtiyacınız yok mu?"

Archer güven verici bir şekilde, "Hızlıca bir göz atabilirsek bize gerçekten yardımcı olur," diye yanıtıyor.

Green bunu bir süre düşündükten sonra omuz silkerek onaylar.

Justin Sykes'ın yatak odası evin arka tarafında, arka bahçeye bakmaktadır. Gömme bir gardırop, çift kişilik bir yatak, iki komodin ve pencerenin altında bir çalışma masasından oluşan odanın dekorasyonu oldukça sade. Oturma odasının aksine, otel benzeri bir düzene sahip.

Yeşil dışarıda geziniyor. 'Ben evin pasaklısıyım. Justin sürekli benimle uğraşıyor,' diyor gülümseyerek.

Archer yatağın yapıldığını fark eder, ancak yorganın üzerinde bir beden izi vardır.

Quinn eğiliyor ve yatağın üst kısmına dokunuyor. 'Hâlâ sıcak,' diyor.

"Burada başka kimse var mı?" diye sorar Archer.

Tyler'ın yüzü kıpkırmızı oldu. 'Hayır. Hiç kimse. Sadece ben.'

Sykes'ın Onur Yürüyüşü'ne benzeyen bir etkinlikte daha geniş, sakallı, kıllı göğüslü bir adamla el ele tutuşmuş gülümseyen bir fotoğrafı var.

"Bu Joel," diye mırıldandı Green.

Quinn, "Joel'den pek hoşlanmıyorsun," diyor.

Tyler kollarını kavuřturur. "Sorun o deęil, sadece Justin için doęru kiři olduęunu dűřünmüyorum.

Quinn başını sallar ama bir şey söylemez.

Archer, 'Tyler, bizimle konuştuğun ve Justin'in odasına bakmamıza izin verdiğin için minnettarız. Justin'in annesinin iletişim bilgileri sende var mı?'

Green endişeyle Archer'dan Quinn'e bakar. 'O iyi, değil mi? Justin?'

"Justin'in annesiyle gerçekten konuşmamız gerek.

Green'in alnı kırılır. "Lűtfen bana neler olduğunu anlatın.

"Justin Sykes'a ait olduęunu dűřündüğümüz bir ceset bulundu.

Green duvara yaslanır, yüzü şaşkınlıkla doludur ve Quinn, 'Dinle evlat, üzğünüz. Ama Justin'in ailesinin iletişim bilgilerine ihtiyacımız var.

Boynunun arkasını ovuşturuyor. "Onları ıkaracağım.

Birkaç dakika sonra ayrılırlarken Archer, "Tyler, lűtfen arkadaşlarına ya da ailesine hiçbir řeyden bahsetme, özellikle de sosyal medyada" der.

'O-OK Nasıl ... nasıl öldü?'

Quinn omzunu sıkar. 'Yarına kadar bizden haber alacaksın. Söz veriyorum.

Arabaya doęru yürürlerken Quinn "Ne dűřündün?" diye sorar. "Karřılıksız ařk mı?

"Evet. Sence o bir şüpheli mi?'

Kim bilir? Listede olduğu kesin. Bunu zamanla anlayacağız.'

11

BETH HARPER Londra Ambulans Çağrı Merkezi'ndeki masasında oturmuş, az önce yazdığı acil durum çağrısının özetini tarıyor. Tatmin olmuş bir şekilde gönder düğmesine basıyor ve raporu sisteme gönderiyor.

Kulaklığını çıkarıp arkasına yaslanıyor ve sırtındaki ve boynundaki kasları geriyor. Duvardaki eski saate bir göz atıyor. Saat 17.55. Her an gelebilecek olan iş arkadaşı Leanne ile vardiya değişimine beş dakika var.

Gün nereye gitti?

Vardiyanın geçtiğini neredeyse hiç fark etmedi, bu da büyük ölçüde kontrolü altındaki yirmi beş ambulans için çağrıları sıraya koyma saatlerinin ne kadar çılgınca geçtiğinden kaynaklanıyor.

"Merhaba Beth," diye bir ses geliyor.

Ortaya baktığında Leanne'in paltosunu çıkardığını ve dolaplara doğru yürüdüğünü görür. Beth gülümsüyor. Leanne ambulans yeşillikleri içinde bile her zaman iyi görünmeyi başarır. Parlak siyah saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış ve yüzü her zamanki gibi makyajsız kusursuz görünüyor.

"Merhaba Leanne," diye yanıtlıyor Beth el sallayarak. "Bugün nasıl geçti?"

"Çılgınca. Jimmy saat dörde kadar iki bin telefon geldiğini söyledi.

'Vay canına! Bu delilik. Dinle, bir dakika bekleyebilir misin? İşemem lazım.'

"Tabii. Acele etme.

Beth, Leanne için masayı toplamaya başlar. Sistemden çıkmak üzereyken bir telefon gelir. Gitmek için sabırsızlanmaktadır ve cevap vermeden önce tereddüt eder, ancak herkes meşguldür ve Leanne'den hiçbir iz yoktur.

Düğmeye basıyor ve cevap veriyor. 'Merhaba, Londra Ambulans Servisi. Hasta nefes alıyor mu?'

Arayanın konuşmasını bekler ama sadece sessizlik vardır.

"Alo, orada kimse var mı?" diye sorar.

'Lütfen ... lütfen ...' diyor titreyen, boğuk bir ses. "Alo?"

Kimsiniz?"

Arayan kişi hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor.

"Korkuyorum! Lütfen bana adınızı söyleyin.

Tek duyduğu boğulurcasına ıslak hıçkırıklardır ve sonra arayan kişi
"Adın ne?" diye sorar.

"Benim adım Beth.

Arayanın sesi titriyor. "Beth ...

"Bana neler olduğunu ve nasıl yardım edebileceğimizi
anlatabilir misiniz?" Arayan kişi "Yardım edin!" diye
bağırıyor.

Beth yeni bir olay ekranı açar. "Bana adınızı söyleyin, size yardımcı
olabilirim.

"Kanamam var," diyor arayan kişi, sesi daha sert, daha hırıltılı gibi.

"Yalnız mısınız?"

"Evet.

"Kanamaya ne sebep oldu?

Arayan kişi inlemeye başlar ve ardından acı içinde haykırır.

Beth'in nabzı hızla atıyor ama sakinliğini koruyor. 'Bir kaza mı
geçirdin? Biri seni incitti mi? Lütfen bana ne olduğunu anlat.

"Kendimi kestim. Olan bu. Her yerde kan var.

Fuuuck . . . her yerde!"

"Lütfen bana adresinizi verir misiniz, evinize bir ambulans
göndereyim?

Arayan kişi karanlık bir şekilde kıkırdamaya başlar. "Gerçekten o kadar
aptal olduğumu mu düşünüyorsun?

Beth gözlerini kırıştırıyor, tereddüt ediyor. "Eğer çok kanaman varsa,
bir doktora görünmen gerekecek.

"Kanadığını görmek istiyorum. Ses daha derin, gırtlaktan ve
Kuru.

Beth kaslarının gerildiğini, şüphe tohumlarının büyüdüğünü hisseder.

'Deniyorum

sana yardım etmek için.'

"Bana yardım eder misiniz? Arayanın sesi sert ve öfkeli. "Sizin gibiler
bana yardım etmek için ne yapabilir ki?

Beth kendini toparlar ve bir acil çağrı görevlisi olarak görevini
yapmakla bir cinayet kurbanı olmak arasında kalır. "Ambulans
gönderebilirim.

"*Ambulans gönderebilir miyim?*" diye tiz bir sesle arayan kişiyi taklit
eder ve bu ses yavaş yavaş sert bir hırıltıya dönüşür. "Şu anda kendimi
kesiyorum, kaltak. Kollarımda üç uzun derin kesik var, seninle bu umutsuz
lanet telefon görüşmesinde geçirdiğim her dakika için bir tane.

Beth sertleşir. "Telefonu bırakıyorum.

Oh, Beth, Beth, Beth. Umarım bu çağrıyı hatırlarsın. Beth!" Arayan kişi onun adını bir küfür gibi tükürüyor. "Çünkü senin için geliyorum, nerede yaşadığını biliyorum ve *seni de keseceğim!*

Beth aramayı keser ve kulaklığı masaüstüne fırlatır, elleri titrer. Yutkunur, üç derin nefes alır ve kalbinin göğsünde sertçe çarptığını hisseder.

Beth'in etrafındaki meslektaşları kulaklıklarıyla konuşuyor, acil durum çağrılarına yanıt verirken yüzleri monitörlere gömülüyor.

"Çarşaf gibi bembeyazsın," diyor Leanne, yanında belirerek.

Beth sıçrar.

"Garip bir telefon aldım.

Leanne kulaklığını temizleyici bir mendille temizliyor. "Yine mi Ethan?

Beth başını sallar. 'Hayır, bir kaçık. Beni tehdit etti, nerede yaşadığını bildiğini söyledi.

"Ah, bebeğim! Hepsi böyle söylüyor. Seni etkilemesine izin verme.'

Beth ve meslektaşları sürekli telefonla aranmaktadır. Bu işin doğasında var ve bu konuda yapabilecekleri hiçbir şey yok. Eğitimde bu konuda uyarılmışlar ve hatta canlandırılan örneklerle gülmüşlerdir. Londra'da yardıma ihtiyacı olan insanların tıbbi yardım gelene kadar güvende ve umarım hayatta kalmalarını sağlamak için çalışıyorlar. Bu, herkesin yapamayacağı sorumluluk gerektiren ve önemli bir iş; bu nedenle, izi sürülemeyen tek tük ihbarlar endişelenecekleri en son şey. Ancak bu farklı hissettiriyor, kişisel bir saldırı gibi.

"Bunu Jimmy'ye bildirmelisin" diyor Leanne.

Beth sistemini kapatıyor ve titriyor. 'Bugün biraz keyifsizim. İyi olacağım, teşekkürler. Her neyse, Ethan'la buluşmam gerekiyordu.

"Korkmuş görünüyorsun. Eve gitmelisin. Ethan'ı boş ver. O senin için iyi değil.'

Beth, Leanne'in yorumunu görmezden gelir. "Bana çıkma teklif etti. Leanne'in dudakları gerilir. "O seni hak etmiyor.

Beth iç çeker. "Gitsem iyi olacak.

Leanne nazikçe Beth'in elini sıkar. 'Ne istersen, ne olduğu ya da ne zaman olduğu önemli değil, bana haber ver. Ben senin için buradayım - her zaman.

"Biliyorum. Teşekkür ederim.'

Leanne Beth'in koltuğuna oturur ve telefona bağlanır. Hemen bir arama gelir ve Leanne kulaklığını bağlayıp takar. 'Belki yine o arıyordur. Ona gidip bıçağıyla kendini becermesini söyleyeceğim, olur mu? Leanne telefonunun cevap düğmesine basar. "Ambulans, nasıl yardımcı olabilirim?" diyor ve Beth'e bir öpücük gönderiyor.

Beth gülümseyerek dolabına doğru yürüyor, ceketini ve çantasını alıyor ve geniş ofisteki meslektaşlarına iyi geceler diliyor. Aceleyle soyunma odalarına giderek üniformasını çıkarır ve krem rengi yün kazağını, mavi kot pantolonunu ve beyaz Adidas spor ayakkabılarını giyer. Dişlerini fırçaladıktan, saçını ve makyajını düzelttikten sonra Beth üniformasını çantasına koyar ve çağrı merkezi binasının sıcaklığından ayrılarak karanlık, sessiz ve soğuk sokaklara çıkar. Titriyor ve iç çekiyor.

Aniden gelen sert bir öksürük onu ürkütür. Acı bir duman bulutu etrafını sararken burnunu kırıştırıyor ve bir adam aceleyle yanından geçip neredeyse onu yoldan çıkarırken sıçırıyor.

"Hey!" diye seslenir kızgınlıkla, ama adam hiç aldırmadan aceleyle yoluna devam eder ve sigarasını park halindeki bir araca doğru savurur.

Yakınlarda bir yerden gelen bir kıkırdama sesi duyar ve kaskatı kesilir. Etrafına bakınarak caddeyi tarar ama kimseyi göremez, sadece akan trafiği ve hızla geçen bir bisikletliyi görür. şaka çağrısını düşünür ve tiksindirici bir paranoya hisseder. Çoğu insan ambulans çağrı merkezlerinin nerede olduğunu bilir. Onu arayan kişi onu bekliyor olabilir mi? Başını sallar ve kendini azarlar. *Kendini topla, Tanrı aşkına.*

Gözleri ve kulakları tetikte, hızla uzaklaşır. Waterloo İstasyonu'na vardığında elinin sıkıldığını hisseder ve irkilir.

"Beth!

Beth döner ve Sid ile Vera'yı görünce şaşırır.

"Beth, canım, iyi misin? Çok solgun görünüyorsun," der Vera.

"Vera, Sid, merhaba. . . üzgünüm, kaba olmak istememiştim. Sizi orada görmedim. Uzun bir gün oldu.'

'Saçmalama canım. Çok zor bir işin var, ihtiyacı olan insanlardan gelen her türlü telefona cevap veriyorsun. Biz de tam bugün bundan bahsediyorduk, değil mi Sid?

Yarısını bile bilmiyorsun.

Vera devam ediyor: "Bu sabah gidişini izledik, değil mi Sidney, ve ben dedim ki, "İşte gidiyor, Londralıların hayatını kurtarmaya gidiyor.

O olmasaydı ne yapardık? Üzerine düşeni yapıyor ve Tanrı biliyor ki bu şehrin alabileceği her türlü yardıma ihtiyacı var." Öyle değil mi Sidney?"

Vera gözlerini kısarak Beth'in etrafına bakarken Sid homurdanarak onaylar. "Bu gece Ethan yok mu?"

"Ben de şimdi onunla buluşmaya gidiyordum.

"O çok iyi bir çocuk. Onunla nerede buluşacaksın?"

Vera tatlı ve iyi biridir ama aynı zamanda Beth'in hayatında gördüğü en meraklı insanlardan biridir.

met.

"Lewisham'da.

Vera ve Sid, onu şaşırtan bir bakış alışverişinde bulunurlar. Lewisham, Bu çok hoş, canım. Bunu duyduğuma sevindim. Güzel yer.'

Vera kolunu Sid'in koluna doluyor ve Beth'e gülümsüyor. "Artık gitmeliyiz.

"Bekle. . .' Beth onlara Ethan'la tanıştırdıkları arkadaşları hakkında soru sormak ister.

"O sevimli çocuğa benden kocaman bir öpücük ver," diyor Vera, kocasıyla birlikte aceleyle uzaklaşırken. "Güle güle!"

Beth onların gidişini izler ve yine de Ethan'dan doğrudan haber almanın en iyisi olacağına karar verir. Telefon görüşmesini düşünür ve izlendiği hissinden kurtulamayarak ürperir. Yürüyen merdivenlerden yeraltına iner, ara sıra arkasına bakarak kimsenin onu takip etmediğinden emin olur.

Bugün sana ne oldu böyle? Bu kadar zayıf ve aptal olmayı bırak.

Jubilee hattı treni tünelden gürleyerek çıkmadan önce birkaç dakika boyunca peronda bekler. Kalabalık yoğunlaşır ve Beth platformun kenarına doğru sürüldüğünü hisseder. Boğazında yükselen panikle kendini geri iter ve yüzünü trenin geri tepmesinden ve burnuna, ağzına ve ciğerlerine dolan ezici mazot ve yağ kokusundan çevirir. Dumanları ciğerlerinden atmak için nafile bir çaba gibi görünen bir şekilde nefes veriyor.

Vagonun kapıları kayarak açılır ve içeri adım atar, gözleri boş bir koltuk arar ama yoktur. Kapılar acımasızca kapanmadan önce uyarı sesi çıkarıyor.

Tren sarsılır. Ayakta kalan yolcular tökezleyip birbirine düğümlenirken Beth hızla tutunma direğini yakalar. Tren boğucu bir ses çıkarır ve her saniye ivme kazanarak yavaşça ileriye doğru yuvarlanır. Fısıltılar, kahkahalar ve ucuz kulaklıklardan gelen teneke gibi bir rap müzik sesi.

Telefon sesi aklından çıkmıyor ve etrafındaki yabancılara bakmaktan kendini alamıyor. Arayan onlardan biri olabilir mi? *Kesin şunu!* Aptalca endişesinden dolayı hayal kırıklığı içinde çenesini sıkıyor ve bu düşünceleri zihninden uzaklaştırmaya çalışıyor.

Tren Canary Wharf'ta durur ve o da kalabalığın arasına karışır. Gülüşen ve sarhoş oldukları her hallerinden belli olan üç takım elbiseli adam ona çarpıyor ve etrafından dolanarak ona sürtünüyor, bayat bira nefesleri neredeyse öğürmesine neden oluyor.

"Shorry, sevgilim" diyor içlerinden biri.

Beth kızgınlığını gizler ve onlardan uzaklaşır.

"Çekebilirdin, dostum!" diyor bir diğeri. "Peşinden git.

Hepsi bir ağızdan güler.

Beth aceleyle uzaklaşır. Kalbinin hızla çarptığını hisseder ve kendini toparlamak için bir anlığına platformun gölgelerindeki sessiz bir noktaya çekilir.

Gözlerini kapatır ve kalabalık hızla yanından geçerken sakinleşmek için kendine birkaç dakika verir. Gürültünün arasından bir yılanınki gibi tıslayan bir ses duyuyor, "Beeeeth.

Beth irkilir ve gözleri hızla açılır. Yoldan geçen sürüyü tarıyor ama kimse ona bakmıyor. Ürperir ve başını sallar. Kalabalığa katılıp Heron Rıhtımı'na doğru ilerlerken, "Hayal görüyorsun," diye düşünüyor.

12

ROSE GRANT'IN GÖZ KAPAKLARI titremeye ve kapanmaya başlar, onu delici beyaz ışıktan örter ve korur. Tanıdık olmayan yatağın üzerinde huzursuzca kayar. Sert ve soğuk, neredeyse bir taş levha gibi. Kafası bir karmaşa fırtınası içinde dönüyor ve kulaklarını kavernöz bir sessizlik yırtıyor. Çığlık atmak istiyor ama ağzı açılmıyor. Bir an için zaman durmuş ve dünya onu geride bırakmış gibi hissediyor.

Titreyerek ve korkarak, sahip olduğu gücü toplar, gözlerini açar ve kör edici ışık karşısında nefesi kesilir. Gözlerini kısıyor ve başını başka yöne çeviriyor. Midesi bulanıyor ve ateşinin yükseldiğini hissediyor, daha sıcak ve daha sıcak. Alnında boncuk boncuk terler böcekler gibi uçuşuyor ve tekrar bayılacakmış gibi hissediyor.

Neredeyim ben?

Hatırlayamıyor.

Gözlerini kırıştırdığında, yatağın üzerinde yüzüne yakın duran bir burun spreyi şişesi görür. Üzerinde bir kelebek resmi var. Siyah bir kelebek.

Kaşlarını çatıyor. Tüm gücünü kullanarak kendini yukarı itiyor ve bir ses duyduğunda duruyor. Tanıdık olmayan, daha çok bir uğultu ve kelimeleri tam olarak çıkaramıyor. Elini gözlerinin üzerine koyarak ışığın ötesine bakıyor ve gölgelerdeki hareketi görüyor. Bakışlarını daraltıyor ama her şey bulanık.

Rose konuşmaya çalışıyor ama ağzı pamukla doldurulmuş gibi hissediyor. Midesi tekrar, bu sefer daha sert bir şekilde kasılır ve boğazında safranın yükseldiğini hisseder. Kendini tutamayarak iki büklüm olur ve ağzından şelale gibi bir şey dökülür ve yatağın kenarındaki mavi-kırmızı halıya sıçrar.

Ses yine, bu sefer daha yakın, ama daha anlaşılır değil. Öksürüyor, karnına masaj yapıyor ve yüzüne yaklaşan bir el karşısında aniden irkiliyor. Elinde bir şişe su tutmaktadır. Rose kustuktan sonra biraz daha iyi hissediyor ama şiddetli bir susuzluk çekiyor.

Ses konuşuyor. Şimdi daha net. "İç."

Rose elindeki suyu kapar ve bir yudum yuttuktan sonra plastik şişenin içindikileri açgözlülükle mideye indirir ve hiç düşünmeden yere bırakır. Ağzını silerken suyun tuhaf bir tadı olduğunu düşünür ama emin olamaz. Giderek artan bir umutsuzluk duygusu

ve vücuduna yayılan bir dehşeti ateşler. Nefes alış verişi hızla artar ve tek düşünebildiği buradan çıkmaktır. Yer değiştirmeye çalışıyor ama sanki içi kumla, çuval çuval kumla doldurulmuş gibi ağır hissediyor. Artan ateşine rağmen alt tarafı garip bir şekilde soğuk hissediyor. Büyük bir çabayla aşağıya bakmayı başarıyor ve bacaklarındaki tüylerin diken diken olduğunu görüyor. Taytı ve ayakkabıları kayıp. Nerede olabilirler ki? Yere döndüğünde nemli kustumuk lekesini görür. Baş dönüyor ve yataktan yuvarlanarak bir gümbürtüyle yere düşüyor. Çıplak bacaklarındaki ılık kusmuğu ve göğsünün altındaki çantasını hissedebiliyor.

Ses yine uğulduyor, 'Sakin ol. Yakında her şey bitecek. Duyduğunun bu olduğunu düşünüyor.

Sonbahar onun içinde bir şeyleri uyandırdı. Artık kumla dolu hissetmiyor. Kendini yukarı çeker ama kolunda sıkı bir kavrama hisseder. Kafası karışmış bir halde arkasına bakıyor, gözleri odaklanmakta zorlanıyor. Gözlerini kırıştırarak görüşü netleşmeye başlar. Panik onu bir elektrik dalgası gibi uyandırır ve kısa bir berraklık anında ele saldırır ve kapıya doğru koşar. Kapıyı çekerek açar ve tökezleyerek koridora çıkar. Baş tekrar dönmeye başlar ve koridor önünde uzuyor gibi görünür.

"Bekle!

Yapmayacak. Uzun koridorda aceleyle ilerliyor, yanlara doğru sallanıyor ve duvarlara çarpıyor. Bir yabancı belirir. Ona bakar ve tam olarak duyamadığı bir şey söyler. Onun arkasında merdivenleri görür. Merdivenleri iterek geçer ve tırabzanı sıkıca tutarak hızla aşağı iner. Arkasında ayak sesleri duyar ve hızını artırır, sadece bir kat olduğu için rahatlamıştır.

Bir şarkıda birleşen sesler duyuyor. Yakın ama uzak görünüyorlar çok.

*Çarmıhta
Kurtarıcımın öldüğü yerde
Günahlarımdan arınmak
için ağladığım yerde
Orada kalbime
Kan, O'nun adına
yücelik kattı mı?*

Bilmediği bir koridoru geçiyor ve büyük bir mutfağa benzeyen bir yere giriyor. Tanıdık ama aynı zamanda değil. *Bana neler oluyor?* Onun

Başı dönüyor ve az önce geldiği yerden ayak sesleri duyuyor. Arkasında dar bir kapı vardır. Kapıyı çekip açtığında bir kova, paspas ve elektrikli süpürge görür. İçeri girip kapıyı arkasından kapatıyor ve ayak seslerinin geçmesini bekliyor. Midesi sıkışıyor ve tekrar hasta olacağını düşünüyor. Kusuyor ama hiçbir şey çıkmıyor. Küçük alan bayat kokularla doludur. Hava yok ve dışarı çıkmak zorunda.

Kapıyı açıp dışarı bakar. Her şey bulanık görünüyor ama orada kimsenin olmadığından emin. Dolaptan yavaşça çıkar ve dikkatle mutfağın arka tarafına doğru yürür. Büyük bir kapı seçebiliyor, kapıyı açıyor ve dışarı fırlıyor, zemin nemli ve yumuşak ayaklarına soğuk geliyor. Bir bahçededir ve yakınlarda ağaçlar görür. Düşmemek için elinden geleni yaparak onlara doğru koşar.

Yakınlarda bir trafik sesi duyar ve aceleyle oraya doğru koşar. Ağaçların arasındaki bir aralıktan tel örgüleri görür. Arkasından sesler duyuyor. Bağrıışmalar. Panik onu harekete geçirir ve tel örgüye tırmanır. Telin sivri kısımlarının derisini çektiğini hisseder ama Rose tüm gücünü kullanarak kendini yukarı çeker ve çitin üzerinden yere düşerek başını kaldırıma çarpar. İnleyerek doğruluyor ve yüzünde sıcak bir şeyin aktığını hisseder. İçi yanmasına rağmen titriyor.

"Rose!" diye sesleniyor biri.

Rose'un kalbi sıkışır. Kendini ayağa kaldırır ve beceriksizce koşarak uzaklaşır, iki saniyede bir arkasına bakar.

Nerede olduğuna dair hiçbir fikri yok ama kalabalık ve gürültülü bir yer. Gözlerini kısarak bir vitrindeki yansımasına bakıyor. Dağınık görüntüsünden duyduğu dehşeti görmesi ve hissetmesi bir anını alıyor. Üzerinde sadece kismuk lekeli bir tişört vardır ve ayakkabısı yoktur. Soğuktan titriyor ve sokağın diğer tarafında onu izleyen bir siluet fark ediyor. Yutkunarak arkasını döner ama siluet kalabalığın arasına karışmıştır. Bunu hayal etmiş olabilir ama korku yine devreye girmiştir ve yine de adımlarını hızlandırır.

Tekrar hasta hissetmeye başlar.

Bir sorun var. Oh Tanrım. Bir sorun var.

Mağazalardan, kafelerden ve barlardan gelen kırmızı, sarı, yeşil ve mavi ışıklar gözlerinin önünde bulanıklaşıyor. Başının döndüğünü hisseder ve yavaşlayarak durur. Ayak bilekleri ve dizleri sallanıyor. Karşıya uzanarak kendini park halindeki bir arabanın kaputuna yaslıyor.

Başı dönüyor.

Ne oluyor bana?

Bir arabanın korna sesi ona bağılıyor ve içinde oturan bir adam camını indirip bağılıyor, 'Hey! İn lan arabamdan! İrkilerek beceriksizce uzaklaşır ve sırtını bir telefon kutusuna yaslar. Gözlerini kocaman açıp üç derin nefes alıyor ve şakaklarına masaj yapıyor. Bugün pek bir şey yememişti. Tatsız bir yumurtalı sandviç. Ama bunda olağandışı bir şey yok. Hiçbir zaman çok yiyen biri olmamıştır. Belki de virüs ya da başka bir şey kapmıştır. Serin havadan birkaç nefes daha aldıktan sonra, artan bir dehşetle birlikte bir berraklık hissediyor. Suyuna ilaç mı katılmıştı?

Rose ağlamak ve bağırarak yardım istemek ister ama bir kapı çalma sesi dikkatini dağıtır. Döndüğünde telefon kulübesinin içinden kendisine kaşlarını çatarak bakan büyük gözlüklü yaşlı bir kadın görür. Rose telefon kulübesinin kapısını kapattığını fark eder ve yoldan çekilir.

"Üzgünüm," diyor Rose.

Kadın onaylamayan bakışlarla Rose'u bir aşağı bir yukarı süzer ve onun duyamayacağı bir şeyler mırıldanır.

Dünya onun etrafında dönüyor gibidir. Dehşete kapılan Rose, boşalan telefon kulübesine girer ve yere yığılır, bayat sidiğin ekşi kokusuyla midesi şiddetle bulanır. Rose o küçük alandan çıkma ihtiyacıyla dolup taşar. Kapıyı iterek açar, başı döner, bacakları sallanır ve elleri ve dizleri üzerinde soğuk ve sert kaldırıma düşer.

Bir adam "Dikkat et, sevgilim!" diye bağılıyor ve birkaç kişi gülüyor. Sesleri uzakta gibi görünse de yakınlarda olduklarını biliyor.

Midesinin kasıldığını ve sonra spazm geçirdiğini hissediyor. İnliyor ve öğürmeye başlıyor ama hiçbir şey çıkmıyor.

"İğrenç!" diye tükürüyor biri aceleyle yanlarından geçerken.

Rose'un dudakları titrer ve ağlamaya başlar. Kendini hiç bu kadar korkmuş hissetmemiştir. Bu kadar umutsuz. Bu kadar yalnız. Görüşü bulanıklaşıyor. "Yardım edin!" diye haykırır.

"Merhaba," diye bir kadın sesi geliyor. "İyi misiniz? Rose gözlerini kırıştırır ve bir an sonra geriye taranmış röfleli saçları, iri gözleri ve dolgun pembe dudaklarıyla güzel bir kadın görür. "Benim adım Beth. Senin adın ne?

Rose konuşmaya çalışır ama ağzından salyalar akmaya başlar ve salyaları çenesinden aşağı akar.

"Size bir ambulans çağırayım mı?" diye sorar kadın.

Kadının yüzü bozulmuş ve erimiş gibi görünüyor. Rose geri adım atıyor, dehşet içinde kıvranıyor. Çığlık atmak istiyor ama bunun yerine kaçmak için dönüyor.

"Bekle!" diye seslenir kadın.

Rose kalabalığın arasında çırpınıyor, insanlarla çarpışıyor ve yolunu zorluyor. Biri onu iter ve Rose yola doğru döner ve neyse ki düşmemeyi başarır. Yol insanlardan temizlenir ve hızını artırmaya başlar. Kalbi hızla çarpıyor ve koşmaya başlıyor. Koşmaya ve koşmaya devam ediyor, tıpkı okulda yaptığı gibi, yüz metreyi kazanıyor. O mutlu anı hatırlayarak gülümsüyor ve kendisine doğru hızla gelen arabayı görmüyor.

Rose muazzam bir itiş hisseder ve rüzgâr onu dışarı fırlatır. Kendini havada uçarken ve dönerken bulur. Vücudu sert bir şeye çarpıp her şey kararmadan önce son bir kez aldığı madalyayı ve annesinin onunla ne kadar gurur duyduğunu düşünüyor.

BETH kadının peşinden koştu, omuzlarının üzerinden baktı ve kalabalık ama sinir bozucu derecede yavaş yayaların arasından sıyrıldı. Önce korkunç gümbürtü sesini duymuş, sonra kalabalığın arasından çıkarken genç kadının bir bez bebek gibi arabanın kaputunun üzerinden yuvarlanıp yere düşmesini ve başının sert, taşlı yüzeye çarpmasını izlerken nefesi kesilmişti.

Beth dondu kaldı, kalbi ağzındaydı. Ve araba durmadı. Sürmeye devam etti.

Bir anlık sessizliğin ardından bir çığlık ve ardından ambulans çağırılması için bağırان sesler duyuldu.

Birisi 'Onu yoldan çekin' diye seslendi. "Trafik geçemiyor.

Başka bir ses, 'Onu hareket ettiremezsiniz. Ambulans yolda!

Beth'in kalbi çarpıyor ve bir ambulans çağırıldığını duyunca rahatlıyor. Yolda sakın sakın yatan kadına bakar, sanki bir hevesle orada uyuyakalmaya karar vermiş gibidir. Kadının iri gözleri faltaşı gibi açılmış, Beth'e doğru bakmaktadır ama ölü bir kadının gözleri gibi cansızdırlar. Beth bu tür acil durumlarla ilgilenmeye alışkındır ama sadece telefonda. İlk kez böyle bir olaya tanık oluyor.

Kadının üzerinde sadece hasta olduğu bir tişört vardır. Beth uyuşturucu almış olabileceğini düşünüyor. Yoksa neden bu kadar garip davransın, bu havada bu kadar az giyinmiş olsun? Tişört kaza sırasında kalkmıştır ve Beth kadının don giymediğini görür.

Herkes görebilir.

Beth kızarır, ölü kadın için derin bir utanç hisseder. Yanındaki iki adamın fısıldaşmalarını ve homurdanmalarını duyuyor ve öfkesinin kabardığını hissediyor.

"Yeterince gördünüz mü?" diye soruyor adamlara.

Aceleyle kalabalığın içine çekilmeden önce başka tarafa bakarlar.

Polis gelmeden cesede dokunmanın yanlış olduğunu biliyor ama kadının ölümünü bu kadar onursuzca görmeye dayanamıyor. Eğer kendisi de bu talihsiz duruma düşerse, birilerinin kendisi için de aynı şeyi yapacağını umuyor. Cesedin yanına çömelen Beth, kadının tişörtünü açıkta kalan yerlerinin üzerine çeker.

"Aferin," diye bir kadın sesi geliyor.

Ölü kadın güzel, siyah saçlı. Yirmili yaşlarının sonunda, Beth'ten birkaç yaş genç görünüyor.

"Aman Tanrım..." diyor bir erkek sesi.

Beth, kurbanın başının altında koyu kırmızı bir hale gibi parıldayan bir kan havuzu görür.

Ürperir, arkasını döner ve genç bir çocuğun telefonunu sinsice cebine soktuğunu fark eder. Az önce ölü kadının fotoğrafını mı çekmişti? Beth emin olamaz. Çocuk dönüp ona baktığında göz kapaklarından birinin diğerinden daha aşağıya sarktığını ve göğsünde turuncu ahşap bir haçın asılı olduğunu fark eder. O da ona bakıyor ve bakışlarını yavaşça vücudunda aşağı yukarı gezdiriyor. Beth omurgasının buz tuttuğunu hissediyor ve gözlerini kaçırıyor.

Bir siren sesi duyar ve ayrılan kalabalığın arasından çıkan bir polis arabasının yanıp sönen mavi ışıklarını görür. Üniformalı iki erkek polis önden iner ve seyrelmiş kızıl saçlı üçüncü bir adam arkadan takip eder. Bir dedektif mi? diye merak eder. Üniformalı polisler kadının cesedini inceliyor; üçüncü adam dalgın, yüzü telefonunun ışıltısına takılmış.

Kıvırcık gri saçlı yaşlı bir kadın polislere dikkat çekmek için el sallıyor. 'Ben her şeyi gördüm. O araba onun geldiğini görmedi. Doğru değildi. Yüzü kapalı diyebilirim.

"Ne tür bir araba olduğunu gördünüz mü?" diye soruyor memurlardan biri, kafası tıraşlı, fıçı göğüslü bir adam.

Cevap vermeden önce onun sorusunu düşünüyor. "Hayır, verdiğimi söyleyemem. Mavi ışıkları yanıp sönen, plakasız ikinci bir araba gelir.

Seyrelmiş kızıl saçlı adam polis arabasına yaslanıyor. Karşıdan gelen yeni polis aracına bakıyor ve telefonunu hızla cebine atıyor. Traşlı polis memuruna döner. "Görgü tanığı var mı Keith?

"Henüz değil, efendim.

'İyi iş çıkardın. Devam et,' diye cevap veriyor, kulağa pek de inandırıcı gelmeyen ani bir otorite havasıyla.

Beth araçtan iki sivil giyimli kadın memurun indiğini fark eder. Biri tıknaz, kısa sarı saçlı ve hamile gibi görünüyor. Diğeri ise zayıf, asık suratlı bir kadındır.

"Tozer, Marian, her şey kontrolümüz altında," diyor Hicks adındaki dedektif.

"Yardım edebileceğimiz bir şey var mı?" diye sorar sarışın kadın cesede bakarken. Beth onun yüzünde bir hüzün titreşiminin belirdiğini fark eder.

Meslektaşısı sorar: "Ambulans çağıran oldu mu?" "Ben de tam onu yapacaktım Tozer!" der Hicks.

Beth iki kadının birbirlerine baktıklarını fark eder.

"Az önce radyodan yolda olduğunu duydum," diyor Keith adındaki traşlı memur.

Hamile dedektif Hicks'e onun duyamayacağı bir şey söyler. Yüzü gerilir ve bir süre meslektaşısıyla konuşur ve ikisi de yukarı bakar. Beth onların bakışlarını bir CCTV kamerasına kadar takip eder.

"Bu bir vur-kaç olayıydı," der traşlı polis memuru. Dedektif Tozer'ın bakışları tekrar ölü kadına döner.

"Adın ne?" diye sorar. "Hopkins," diye cevaplıyor, sertçe.

"Arabanın markası ya da plakası henüz belli değil mi?" "Hayır.

"Hayır, Çavuş," diye düzeltiyor dedektif. Beth onun çenesinin gerildiğini fark eder.

"Dedektif Tozer," diye araya girdi Hicks. 'Bunu biz halledeceğiz. Siz yolunuza devam edebilirsiniz.

"Tanık var mı?" diye devam ediyor, onu görmezden gelerek.

Polis memuru Hopkins yaşlı kadını işaret ediyor. "Bu kadın her şeyi gördü. "Diğer tanıklar?

Hicks kaşlarını çatı. "Sizden birkaç saniye önce geldik! Ses tonunda Tozer'ın fark etmediği ya da görmezden geldiği bir küstahlık var. Beth ikincisini düşünüyor.

"Kurbanın kimliğini kontrol ettiniz mi?

'Üzerinde sadece bir tişört var! Arabanın ona çarptığını hissettiğinden bile şüpheliyim... Görünüşe bakılırsa mutlu ve A sınıfı parti kıyafetleriyle ölmüş,' diyor Hopkins.

Beth polisin kaba ve saygısız sözleri karşısında öfke patlaması yaşar.

DS Tozer ona ters ters bakar. Ona doğru eğilir ve duyamayacağı bir şey söyleyerek memurun irkilmesine neden olur. Ardından aceleyle arabasına koşar, bir polis paltosu alır ve cesedin üzerine örter.

Tozer kalabalığı tarıyor.

Beth öne çıkar. "Affedersiniz. Onu gördüm.'

"Merhaba," diyor Tozer. "Ne olduğunu gördünüz mü?

"Evet. Ona yardım etmeye çalıştım. Panik atak ya da benzeri bir şey geçiriyormuş gibi sıkıntılı görünüyordu.

"Arabayı gördün mü?"

"Sadece kısa bir süre.

"Ne tür bir araba olduğunu anladınız mı?"

Beth daha iyi fark etmediği için kendini aptal gibi hissediyor. Korkarım fark etmedim. Yine de küçük bir arabaydı. Beyazdı. Üç kapılı gibi bir şeydi.

"Hatchback

mi?" "Sanırım

öyle, evet.

"Bu çok yardımcı oldu. Yalnız olup olmadığını fark ettiniz mi?" "Görebildiğim kadarıyla.

Dedektif anlayışla başını sallar. "Bu memurlardan biri ifadenizi alacak, eğer sorun olmazsa?"

"Evet. Tabii ki.

"Eminim bu sizin için bir şok olmuştur.

Beth iç geçirir. "Birazcık. Londra Ambulansı için çalışıyorum. Bu tür şeylere alışık olduğumuzu düşünebilirsiniz.

"Her zaman böyle kazalarla karşılaşılıyor olmalısınız.

"Sayılır, ama pek sayılmaz. Müdahale merkezinde çalışıyorum. "Bu zor bir iş.

"Olabilir. Ama ben seviyorum."

"Bu gece yalnız kalmamak muhtemelen en iyisi.

"Ben iyiyim. Erkek arkadaşım ile buluşacaktım." Bu çok güzel.

Yardımlarınız için teşekkürler. İyi akşamlar dilerim.

Teşekkürler.

DS Tozer, Hopkins adındaki polise döner ve Beth'i işaret eder. "Memur Hopkins, bu kadın bir açıklama yapmak istiyor.

Beth paltonun örttüğü cesede tekrar bakar ve onun kim olduğunu merak eder. Garip bir izlenme hissine kapılır, sanki gözler onu delip geçmektedir. Titriyor, kalabalığa bakıyor ve kalabalığın karanlık kıvrımlarına karışmış gibi görünen turuncu bir haç taşıyan gölgeli bir figür görünce kaskatı kesiliyor.

ARCHER, polis memurları Keith Hopkins ve Nathan Watts'ın masum NHS çalışanı Dorothy Hayes'i tartakladıkları dünkü viral görüntüleri, Met'in ve kamuoyunun büyük çoğunluğuyla birlikte izleyen Dedektif Tozer'dan gelen bir telefona cevap verdi. Tozer, Hopkins hakkındaki izlenimlerinin Archer ile aynı doğrultuda olup olmadığını görmek için Archer ile görüşmek istedi. Tozer ona Lewisham'daki vur-kaç olayında neler olduğunu anlattı. Hopkins ölü kadın konusunda acımasızca umursamaz davranmış ve Hicks de pek yardımcı olmamıştı.

Archer sessizce oturmuş, Hicks'in kadersizliği ve Hopkins'in Dorothy Hayes ve ölen kadına karşı tutumu üzerine kafa yormaktadır. Bu durumu, beceriksizliği yıpratıcı ama aynı zamanda sıradan ve asla şaşırtıcı olmayan Hicks'ten daha fazla sarsmıştır. DI Hicks hakkında söylenecek ve yargılanacak çok şey var, ama en azından onunla nerede olduğunuzu her zaman biliyorsunuz. Öngörülebilirliğini, farkında olmadan kafasına taktığı uzun sivri bir ahmak şapkası gibi taşıyor. D yerine renkli boya kalemiyle büyük bir P harfi karalanmıştır.

Memurun empati yoksunluğu da ruh halini karartmış ve düşündüğü disiplin cezası için evrakları teslim etmesi gerektiğini fark etmesini sağlamıştır. Hopkins'in bir ibret vesikası olması gerekiyor. Archer bu davranışla bazı erkek memurlar arasında daha önce de defalarca karşılaşmıştır ve buna ayıracak zamanı yoktur. Met'in çeşitlilik programlarını başlatmaktaki onurlu niyetine rağmen, gerçek şu ki, bu programların sadece küçük bir etkisi olmuş gibi görünüyor. Tozer'e göre, Polis Memuru Keith Hopkins'in mağdura karşı tutumu, bir memurun ders sırasında dikkatini vermemesinin ya da umursamamasının bir başka örneği. Archer ikincisini düşünüyor. Bu, çoğunlukla beyaz heteroseksüel polislerden oluşan bir kardeşlik arasında giderek arttığı görülen sinsi bir özellik. Archer'a göre bu kardeşliğin polis radarındaki siyah, kahverengi, yoksul ya da göçmenlere karşı toleransı düşük.

Ölen kadının işinin, eğer işi buysa, bir önemi yok. O daha iyisini hak ediyor.

Pislik.

Quinn sanki onun düşüncelerini okumuş gibi şöyle diyor: "Geçmişte Hopkins ve sessiz meslektaşıyla birkaç isim oldu. Onlar biz feministlerin zehirli erkek dediği tipler. Ayrıca ikisi de boktan polisler.

Quinn neyse ki ortamı yumuşatırken Archer biraz rahatladığını hissediyor. Kaşlarını kaldırarak ona doğru bakar. "Biz feministler mi?"

"Biz feministler," diye tekrarlıyor.

Quinn, trafiğin tampon tampona olduğu St George's Road'a sola döner.

"Peki sen ne zaman feminist oldun?"

"Grace, benim hakkımda bunu zaten bilmediğin için kendimi biraz aşağılanmış hissediyorum!"

"Hassasiyetlerinizi sarstıysam naçizane özür dilerim.

Quinn yüzünde alaycı bir ifadeyle, 'Sorun değil,' diye cevap verir. 'Beni bilirsiniz. Büyük, güçlü bir çocuk. Bana bir şey olmaz. Her neyse, pek çok erkek feministtir. Geçen gün bir makale okuyordum...'

"Sakın söyleme - *GQ* dergisi mi? *Men's Health*?

Esquire?' Quinn homurdanıyor. "Alaycılık mı seziyorum? Archer gülümser. "Asla.

"İnternette buldum-

Archer araya giriyor. "Makalenin gerçekliğinin gerçek bir göstergesi.

Evet. Dönüyor dışarı Orada vardır çok .
açık ve gururlu ünlü erkek feministler.'

"Eminim vardır.

'Harry Styles. Will Smith. Chris Hemsworth. Tom Hardy, birkaç isim vermek gerekirse.

"Oldukça elit bir erkek kulübüne benziyor.

Quinn gülümsüyor. "Bizi amigo kızlarınız olarak düşünün.

"O grubun kadınlık için ponponlarını salladığını hayal bile edemiyorum. Quinn gülüyor. "Birçok insan bu gösteriyi izlemek için iyi para öderdi. Ofise döndüklerinde Os Pike masasında, DS Tozer ve DC Phillips'in de başı eğik.

"Brian Bailey'nin telefonundaki raporu aldın mı, Os?" diye sorar

Archer. "Evet efendim," diye cevap verir ve birkaç sayfa uzatır.

"Teşekkür ederim.

"Battersea Park'taki kapı kapı dolaşma işi nasıl gitti Toze?" diye soruyor Archer.

"Pek bir şey çıkmadı efendim. İnsanlar televizyonlarına yapışmışlardı ve dün gece hiçbir şey duymadılar ya da görmediler. CCTV ile daha iyisini yapacağımızı umuyorum.

"Umalım da öyle olsun.

'Basının kulağına gitti ve etrafı kokluyorlardı. Onları uyardım ve park bekçisinden de çenesini kapalı tutmasını istedim ama dürüst olmak gerekirse onun için biraz endişeliyim.

"Ne şekilde?"

"Geldiğimizde iyiydi ama daha sonra sanki kendi gölgesinden korkuyormuş gibi içine kapandığını ve ürktüğünü fark ettim. Sanırım parkta keşfettiği şeye gecikmiş bir tepki verdi?"

Ona yardım bulmalıyız. Onu kontrol edin. Nasıl olduğuna bakın ve kimseyle konuşmadığından emin olun. Bunu yapabilir misin?"

"Tabii ki."

"Konuyu değiştiriyorum... doğum iznine çıkmaya az kaldı. "Sadece birkaç gün daha," diye gülümsüyor Joely."

"Dört gözle bekliyor olmalısın."

"Bekliyorum. Ama ben de gerginim."

Archer gülümser. "Eminim öyledir."

"DCI Pierce'ın yerine geçici birini bulduğunu duydum."

"Kim olduğunu biliyor musun?" diye sorar Archer."

"Korkarım ki hayır."

"Eminim yakında öğreneceğiz."

Ofisin diğer ucundan Archer, masasının yanında kullanılmayan bir beyaz tahta taşır. Quinn masasındaki kâğıt yığınının arasında bir keçeli kalem bulur ve Archer'a uzatır. Tahtanın ortasına şöyle yazar:

Brian Bailey.

Öldü. Öldürüldü. Şahdamarına açılı kesik.

Gözler yüzden kesilmiş ve ellere yerleştirilmiş. Yüze ters haç oyulmuş.

Ritüelistik mi? Ana hedef? Uyuşturucu mu?

Daha sonra sola doğru bir çizgi çeker ve yazar:

Justin Sykes.

Öldü. Öldürüldü. Kaza mı?

Daha sonra sola doğru ikinci bir çizgi çeker ve şöyle yazar:

Tyler Green

Ev arkadaşı. Arkadaş. Sevgili? Şüpheli mi?

Sağa doğru ikinci bir çizgi çeker ve yazar:

Joel Dean.

Erkek arkadaş. Açık ilişki. Şüpheli mi?

Uyuşturucu ve hafif şiddet geçmişi var.

Sonunda şöyle yazıyor:

Linda Bailey. Brian'ın karısı. Şüpheli mi?

Archer kalemi masanın üzerine bırakır ve kollarını kavuşturur. Sanki gizemin bir şekilde kendi kendine çözülmesini bekliyormuş gibi tahtaya bakıyor.

"Linda Bailey'nin bu cinayetleri işleyebileceğini düşünüyor musunuz?" diye sorar Quinn.

"Bugünlerde bazı insanların neler yapabileceğine hiç şaşırmıyorum.

Quinn bunu düşündükten sonra, 'Dean ve Green'le ilk görüşmemizde her iki adam da Justin'e aşırı düşkün görünüyordu. Sence ikisi için de bir neden var mı?

"Bu aşamada Green ve Dean için kesin olan sonuç bir tutku cinayeti işledikleridir. Hatta belki Bayan Bailey için de. Kim bilir?

"Katılıyorum. Sonuç çıkarmak için henüz çok erken. "MJ'in peşine düşüp elinde bir şey olup olmadığına bakacağım.

Archer, Brian Bailey'nin telefon kayıtlarındaki isim ve numaraları tarar, ancak hiçbir şey göze çarpmaz. Quinn sonunda CSI'a ulaştığında evrak işlerine yetişir. Birkaç dakika sonra onun telefonda güldüğünü duyar. "Bu hoşuma giderdi. Tamam, sonra görüşürüz, hoşça kal.

"MJ nasıl?" diye soruyor Archer.

O iyi. O ve Krish hala bulguları üzerinde çalışıyorlar ve yarın gün sonunda ya da en geç Perşembe günü bir rapor hazırlayacaklar. Brian Bailey'nin burnundaki tozun ketamin olduğunu söyledi.

"Şaşırtıcı. Tozun cinsel dürtüye yardımcı olması için kokain olabileceğinden şüphelenmiştim ama ketamin bir at sakinleştiricisidir.

"Eğlence amaçlı kullanılıyor ama katılıyorum, garip bir seçim. Ama belki de değildir. Bu tür, sokaklarda BK olarak bilinen güçlü bir çeşittir.

"BK?

Kelebek Ketamin. Görünüşe göre seni yumrukluyor ve bir kelebek gibi süzülmeni sağlıyor. Her zamanki satıcı dostlarımızdan temin edilebilir.'

"Anlıyorum. O zaman muhtemelen ona isteği dışında verildi. "Bu doğru olabilir.

Archer geç saatlere kadar çalışarak Polis Memuru Keith Hopkins ve Polis Memuru Nathan Watts'ın silahsız bir kadına karşı haksız yere güç kullanmalarına ilişkin disiplin tavsiye formlarını tamamlayıp İnsan Kaynaklarına gönderir. Memur arkadaşlarına karşı bu tür bir eylemde bulunmak Archer'ı yine sevimsiz biri haline getirecektir ama umurunda değildir. Hopkins ve Watts tüm kuralları çiğnediler ve ibret alınmaları gerekiyor. Viral videoların linkini de ekliyor. Bir haber sitesinde, Battersea Park'ta bulunan iki cesetle ilgili kısa bir ön sayfa haberi fark eder. Başlıkta şöyle yazıyor:

BATTERSEA PARK'TA KÖPEKLI SEKS CINAYETLERI

İki erkek 'doggers' vardı bulundu ölü içinde
Battersea Park'ta bu sabah tuhaf olaylar yaşandı. Her

iki adam da

İsimleri açıklanmayan bu kişilerin sapkın ve kanlı bir katilin kurbanı olduklarına inanılıyor. Parktaki bir kaynak bize şunları söyledi: 'Ben böyle bir şey görmedim. Birinin pantolonu indirilmişti, diğerinin ise gözleri oyulmuştu. Haftalarca kâbus göreceğim. Şu aşamada polis tarafından herhangi bir açıklama yapılmadı. Bu haberle ilgili daha fazla bilgi geldikçe sizlerle paylaşacağız.

Görünüşe göre basın park bekçisini yakalamış ve ondan alabileceklerini almış. *Hay sikeyim!* Yarın sabaha kadar tüm ulusal haberlerde ve sosyal medya sitelerinde olacaktı. Medyanın saldırısına uyandığında Pierce'ın tükürdüğü öfkeyi neredeyse hissedebiliyor, gazeteler korku tellallığı yapıyor ve polisin beceriksizliğini ilan ediyor. En iyisi onu uyarmak. Archer WhatsApp'ı açar ve DCI'a en kötüsünü beklemesini söyleyen bir mesaj yazar. Sonra telefonunu kapatır. Uzun bir gün oldu ve şimdi valisinden gelecek asi bir azarla uğraşacak zaman değil.

Saat dokuzu geçmiştir. Archer Strand'in yoğun trafiğini yarıp Villiers Caddesi'nde yürürken, soruşturma ve yarın atacağı adımlarla ilgili düşüncelerinde kaybolmuştur. Bir yandan da istasyondan ayrıldığından beri peşinden gelen hafif ayak seslerini dikkatle dinliyor. Hızını yavaşlatarak arkasındaki manzarayı yansıtan bir vitrine yan gözle bakar ve kalabalığın arasına karışmış bir gölge fark eder. Hızını artırarak devam eder, Victoria Embankment Gardens'ı geçip Golden Jubilee Köprüsü'ne çıkan merdivenleri tırmanırken kalabalığın arasından kendine yol açar.

Soğuk bir rüzgâr tenini çimdiklerken, yolun yarısında yavaşlıyor ve arkasındaki insanları taramak için dönüyor. Ona doğru bakan kimse yoktur. Bir an için her şeyi hayal ettiğini düşünür ama işi şansa bırakmamaya karar verir. Gardını almış bir şekilde aceleyle yoluna devam ediyor, kasları gerilmiş ve üzerine gelen her kim olursa olsun karşılık vermeye hazır.

Waterloo Yolu'nun ışıklarından çıkar, Exon Sokağı'nın kasvetli sessizliğine adım atar ve çok geçmeden arkasından gelen ayak seslerinin yankısını duyar, aynı vuruş, aynı hafif adım. Birinin onu evine, sığınağına kadar takip etme cüretini göstermesinden dolayı içinde bir öfke ve korku patlaması yaşar. Cornwall Yolu'ndan sola dönerek Roupell Sokağı'nın köşesindeki berber dükkanının karşısındaki bir kapının gölgesine gizlenir. Ayak seslerinin koşuya dönüştüğünü duyuyor ve dükkânın vitrininden kendisini takip eden kişinin silüetinin şekilden şekile girdiğini, nefes nefese köşeyi döndüğünü izliyor. Dükkândan

Gölgeler Archer gözlerini kısar. Takipçisi genç bir kadındır. Cornwall Yolu'ndan aşağı bakıyor, muhtemelen Archer'ı arıyor.

"Neden beni takip ediyorsun? Archer sesinde buz gibi bir tonla sorar.

Kadın sıçrar ve bir çığlığı bastırır. "Aman Tanrım! Ödümü kopardın.

Dalgalı siyah saçlarıyla güzeldir ve belinden kuşaklı uzun bir deve tüyü ceket giyer. Elllerinde narin çiçekleri ve kuşları tasvir eden siyah dövmeleler vardır.

"Dedektif Archer, özür dilerim, sadece konuşmak istemiştım. Benim adım Mallory Jones. İş arkadaşınıza e-posta gönderdim."

Archer bir an için hazırlıksız yakalanır. Mal Jones'un erkek olduğunu sanmıştı. 'Araştırmacı sen misin? Ya da daha doğru bir ifadeyle, Gerçek Suç Podcaster'ı? Archer'ın ses tonu keskindir.

Kadın gülümsüyor. "Bu benim," der ve elini uzatır.

Archer ona yaklaşır ve dişlerini sıkarak, "Beni eve kadar takip etmeye nasıl cüret edersin!" der.

"Özür dilerim, sadece-

'Açık olmak gerekirse ve bunu kapınızı çalan diğer tüm hackerler için de söylüyorum, ne dinleyicilerinizin ne de bir başkasının gıdıklanması için o canavarın ya da herhangi bir katilin yüceltilmesine katkıda bulunmak gibi bir niyetim yok.

Archer dönüyor ve Cornwall Yolu'nu geçiyor.

Hayır, bekleyin lütfen. Öyle bir şey değil. Bilmeniz gereken bir bilgiye ulaştım. Başka bir yere gitmeden önce sizinle konuşmak istedim.

Archer kanının ısındığını hisseder ama öfkesini kontrol altında tutar. 'Daha önce duymadığım bir şey yok, Bayan Jones. Şimdi ikimize de bir iyilik yapın ve evinize gidin!

DI Archer, lütfen-'

'Hoşçakalın.

Archer, Roupell Sokağı'ndaki Viktorya dönemi sokak lambasının sıcak kehribar ışığına girer. İleride, kaldırımdaki küçük bir delikten çıkan ve iki katlı evin ön duvarına yaslanan yıldız yasemininin kıvrırcık çıplak dallarını görür. Kendini bildi bileli oradaydı ve babasının ölümünden ve Bernard Morrice tarafından kaçırılmasından sonra büyükbabasıyla birlikte o zamanlar küçük olan bu bitkiye bakmışlar ve büyükbabası da sık sık onun imkânsız koşullarda gelişip çiçek açmasını kendisinininkiyle kıyaslamıştı. Bu

Onu dayanmaya, pes etmemeye teşvik etmenin bir yoluydu, özellikle de en karanlık zamanlarında. Şimdi buna odaklanıyor ve Mallory Jones'un ucuz hack taciziyle ilgili tüm düşünceleri zihninden uzaklaştırıyor.

O içeri girdiğinde ev sıcaktır. Soğuğu her zamankinden daha fazla hissedenden büyükbaba kaloriferleri sonuna kadar açmıştır.

"Sen misin Grace?" diye sesleniyor televizyondan gelen kahkahaların arasından. Neşeli görünmek için elinden geleni yaparak, "Elbette öyle," diyor.

Archer, sandal ağacının tanıdık kokusunu taşıyan dar koridorda ceketini çıkarır. Duvarda, Cezayir-Yahudi kökenli, ağırbaşlı ve yakışıklı bir kadın olan büyükannesi ile babası DI Samuel David Archer'ın fotoğrafları arasında, üzerinde Meryem Ana resmi olan bir mum titriyor.

Paltosunu bir kancaya asar ve oturma odasına girer. Büyükbaba kucağında bir gazete ile kanepede oturmaktadır. Gazeteyi aşağı bakacak şekilde ters çeviriyor ve ona gülümsüyor. Solgun, yeni yuvarlak tel çerçeveli gözlüklerinin ardındaki gözleri kırmızı ve yorgun.

Archer midesinde bir düğüm hissediyor. "Büyükbaba, iyi misin?"

Huzursuzca yer değiştiriyor. "Evet, iyiyim," diye yanıtlıyor inandırıcı olmayan bir şekilde. "Günün nasıl geçti?"

Archer onun elinin sıkıca, neredeyse koruyucu bir şekilde gazetenin üzerinde durduğunu fark eder. Kanepede onun yanına oturur. 'İyiydi. Her zamanki gibi,' diye yalan söyler. İsimsiz katilin elinde ölümle burun buruna geldiğinden beri, özellikle de bir vur-kaç olayında öldürülen genç kadın ve Battersea Park'taki iki cinayet kurbanı düşünüldüğünde, büyükbabasıyla ayrıntılara girmeye cesaret edemiyor.

Konuyu saptırıyor. "Ne izliyorsun?" "Bir yarışma programı. Ne olduğundan emin değilim.

"Yorgun görünüyorsun.

"Sen de.

"Cosmo nasıl?"

"Tahmin edebileceğiniz gibi her zamanki numaralarına devam ediyor. Büyükbaba kıkırdıyor. "Filini çıkarıp şahını kalemle tuzağa düşürdüğümde pek mutlu olmadı.

Archer gülümsüyor. "RouPELL Sokağı'nın Büyük Üstadı henüz eşiyle tanışmadı.

"Beni birkaç kez dövdüğünü hatırlıyor gibiyim. 'Bu uzun zaman önceydi. Yeteneklerim artık çok paslandı.

Büyükbaba yorgun gözlerle ona bakıyor, hiçbir şey söylemiyor ve bir süre sonra uzanıp elini sıkıyor.

'Keşke bu korkunç dünyayı bir satranç tahtasını kontrol ettiğim gibi kontrol edebilseydim.

Archer elini geri sıkar. "Her şeyin yolunda olduğuna emin misin?" "Her şey yolunda. Sadece yaşlı ve aptal oluyorum.

Büyükbaba esniyor ve Archer da onu takip ediyor. "Sanırım yatmaya gideceğim, büyükbaba.

Onu duymamış gibi görünüyor ve düşünceli bir şekilde sessizce oturuyor. Kafasını kaldırıp göz kırpmıyor. 'Evet . . . Tamam canım. İyi uykular.

Eğilir ve onu yanağından öper. "Seni de. Çok geç kalma.'

"Birazdan yatacağım.

Archer gülümseyerek merdivenlerden banyoya çıkıyor, lenslerini çıkarıyor, yüzünü temizliyor ve dişlerini fırçalıyor. Günün giysilerinden sıyrılıp rahat pijamalarını giymek onu rahatlatıyor. Işığı kapatarak yorganın altına giriyor ve nefes alış verişini düzene sokmak için gözlerini kapatıyor. Uyku ona her zaman kolay gelmiyor ama sıcak yorganın altında kaslarının gevşediğini hissediyor. Kesintisiz bir gece geçirebileceği umuduyla yan döner, cenin pozisyonunda kıvrılır ve birkaç dakika sonra huzursuz bir uykuya dalar.

ERTESİ SABAH, ARCHER kahvaltı hazırlıyor, mutfağı dolduran sıcak tost kokusuyla rahatlıyor. Çaydanlık kaynarken ona çok yakın duruyor ve gözlüklerini buğulandırıyor. Uyku sersemliğiyle, sıcak suyu çaydanlığa dökmeden önce gözlük camlarını bir mutfak rulosuyla siliyor. Rüyasında o soğuk, yağmurlu geceye geri dönmüş, Morrice'in onu hapsettiği mezara benzer çukurdan çıkmak için kazıyordu. Topraktan çıktığında Morrice'in kendisine gülümsediğini görmüş ve ellerinde keskin bir acı hissederek onlara bakmıştı. Her biri çamur içindeydi ve kanıyordu ve dengesiz Morrice onun yüzüne gülmüştü. Archer kan ter içinde uyanmış ve tekrar uyumak için mücadele etmişti.

Başını sallar, o zamanı düşünmek istemez ve tüm düşünceleri aklından uzaklaştırır. Radyoyu açar. BBC haberlerinde Battersea Park cinayetleriyle ilgili bir haber yayınlanıyor ve 'gey erkekleri acımasızca katleden' bir katil hakkında çılgınca spekülasyonlar yapılıyordu. İç çeker ve radyoyu kapatır, düşünceleri tekrar Morrice'e döner.

Büyükbabasının sahanlıkta konuştuğunu duyuyor ve birkaç dakika sonra aceleyle merdivenlerden inerken ayakları merdivenlerde gümbürdüyor.

"Kahvaltı neredeyse hazır," diye sesleniyor ve sonunda rüyayı zihninden uzaklaştırıyor.

Mutfak kapısının aralığından onu koridorda ceketini çekerken görür.

"Bu saatte nereye gidiyorsun?" diye sorar.

Günaydın Grace. Forma giriyorum. Egzersiz yapmam gerektiğine karar verdim. Çok tembeldim. Spor salonuna gidip gençlere boks öğrettiğim zamanları hatırlıyor musun?"

'Nasıl unutabilirim ki. Ben de sizin öğrencilerinizden biriydim'.

Büyükbaba bu anıya gülümsüyor. 'Evet, öyleydin. Ve hatırladığım kadarıyla çok da sert bir rakiptin.

"Bu uzun zaman önceydi.

"Bu ne kadar önceydi Grace? Hafızam ... eskisi gibi değil biliyorsun ..."

"On altı, on yedi yıl önce.

'O kadar uzun, ha. Eldivenlerin hala yanında mı?'

"Yapsam bile biraz küçük olurlar. Gitmeden önce kahvaltı istemediğine emin misin?"

"Hayır, teşekkür ederim. Gitsem iyi olacak. Duyduğuma göre yürümek sana iyi geliyormuş. "Buna ne sebep oldu?"

"Tekrar formda ve güçlü olmam gerekiyor. Senin için, bizim için."

Archer bir sevgi kabarması hisseder, ancak büyükbabanın bunamanın ilk aşamalarında olduğu ve bazen rastgele düşüncelere eğilimli olduğu düşünüldüğünde bunun alışılmadık bir tepki olduğunu da düşünür. Aklında hala Morrice ve @anonymous olduğu için endişeleniyor. 'Ben yetişkin bir kadını. Kendi başımın çaresine bakabilirim,' diyor yumuşak bir tonla ve onu rahatlatacağını umuyor.

"Biliyorum canım. Biliyorum. Ama . . . St James's Park'ta tempolu bir yürüyüşe çıkacağım. Hatırlıyor musun, ben ve büyükannen seni oraya pikniğe götürürdük?"

"Hatırlıyorum. Güzel zamanlardı."

Büyükbaba ceketinin düğmelerini ilikliyor. Davranışlarında alışılmadık bir yoğunluk ve yüzünde uzun zamandır görmediği kararlı bir ifade vardır. 'Benim için iyi olacak. Bizim için de. Bunu bizim için yapıyorum.

"Sana aldığım yeni cep telefonunu unutma.

Gülümsüyor ve ceketinin cebinden çıkarıyor. 'Asla evden onsuz çıkma O.'

"Az önce biriyle mi konuşuyordun?"

Başka tarafa bakar ve gergin bir şekilde güler. 'Kendime, Grace. Sadece kendim.'

Ona sarılıyor ve o da ona sarılıyor. Paltosunun altında kendini çok kemikli hissediyor; vücudu sanki küçülüyor, gün geçtikçe inceliyor. "Bugün dışarıda dikkatli ol," diyor ona.

"Sen de.

Evden çıkar, ön kapıyı arkasından kapatır. Archer oturma odasına geçer ve pencereden dışarı, Roupell Sokağı'nda kararlı adımlarla yürüyen büyükbabasına bakar. Eski arkadaşı ve satranç ortağı Cosmo'nun ona doğru koştuğunu görür. Birbirleriyle konuşmaya başlarlar, aynı anda el kol hareketleri yaparlar, ağızlarından küçük buhar bulutları gibi nefesleri hızla çıkar. Bir süre sonra dönüp birlikte caddeden ayrılırlar.

Archer mutfağa döner. Tostunu yiyip çayını yudumlarken büyükbabasının davranışlarını anlamlandırmaya çalışır. Daha önce Cosmo'yla telefonda konuşmuş muydu? Eğer öyleyse, neden yalan söyledi? Ondan şüphelendiği için kendini kötü hisseder. Sonra

kendi kendine konuşması alışılmadık bir şey değil. Ama onun bir şeylerin peşinde olduğu hissinden kurtulamaz. Cosmo'yla sokakta bu şekilde karşılaşmak tesadüf değildi. Öyleyse neden bundan bahsetmedi? Bir an düşünür ve zararsız bir şeymiş gibi omuz silkip geçer. En azından oyalanıyor ve temiz havaya çıkıyor. Cosmo ona göz kulak olur.

Kahvaltı tabaklarını temizliyor, yüzeyleri siliyor, kırıntıları topluyor ve mutfak çöp kutusunu açıyor. Dün gece eve geldiğinde okuduğu gazeteyi görür, oturma odasına girdiğinde ters çevirdiği gazeteyi. Gazeteyi çöp kutusundan alır ve bir makalenin yırtılmış olduğunu görür ama kayıp parçadan hiçbir iz yoktur. Gazeteyi çöp kutusuna geri bırakarak banyoya gider ve dişlerini fırçalayıp lenslerini takarken dedesi ve Cosmo'nun neyin peşinde olabileceğini düşünür.

Archer Roupell Sokağı'ndan ayrılır ve cep telefonunu açar, Archer'ın park bekçisinin basınla konuşması konusundaki uyarısına yanıt olarak Pierce'dan öfkeli bir sesli mesaj beklemektedir. Mesaj gelmeyince rahatlar. Bunun yerine, DCI büyük harflerle yazılmış tek kelimelik bir metinle cevap vermiştir: S.KTİR! Archer telefonu cebine koyar ve Jubilee Köprüsü'nün beton yürüyüş yolunu geçer, elleri ceketinin ceplerinde, yakası Ocak sabahının acımasız soğuşunu bastırmak için yukarı kalkıktır. Altında Thames Nehri, şehri ikiye bölen siyah bir petrol şeridi gibi başkente yayılıyor. Burun deliklerine nemli bir koku yükseliyor; çürüme, metal ve çamur kokteyli, belki de eski kemik ve et izleri diye merak ediyor.

Saat sekiz buçukta Charing Cross Polis Karakoluna varır ve Soruşturma Memuru Mark Beattie tarafından karşılanır.

"Günaydın, Grace.

"Günaydın, Mark.

"Ella Grant aşağıda, biriyle konuşmak için bekliyor.

"Ella Grant?

"Rose Grant'in kuzeni - dün vur-kaç olayında öldürülen kadın. Rose'un iki gün önce kaybolduğunun bildirildiğini söylüyor. Cesedi teşhis etmeye gelmiş ve anlaşılır bir şekilde oldukça üzgün. Burada henüz başka kadın memur yok.

...

"Evet, tabii ki onunla konuşacağım.

"Görüşme odası 3'te bekliyor.

Archer yutkunur. *3 numaralı oda küçüktür.*

"Şimdi gidip onu göreceğim.

"Olay raporları dosyalandı. Aşağı inmeden önce bir göz atacağım.

Teşekkür ederim.

Archer gitmek için döner.

"Bu arada, yeni analistimiz göreve başlama eğitimini tamamladı. Beattie Archer'ın ötesine ve üçüncü kata bakar. Bakışlarını DI Hicks'in yanındaki boş ofise kadar takip eder ve cam panellerin arasından, yetmişli yılların gri pantolon takımını giymiş Klara Clark'ın dizlerinin üzerine çökmüş, spagetti gibi bir kablo karmaşasını çözdüğünü görür. Archer bir an için onu tanıyamaz. Saçları yanlardan kısa kesilmiş ve koyu turuncu-kırmızı bir renge boyanmıştır. Uzun bir bukle başının tepesinden yanan bir alev gibi kıvrılıyor. Ama Klara Clark'ın iri gövdesini ve uzun parmaklarının kablo karmaşasını ustalıkla açışını görmemek mümkün değil.

Archer gülümsüyor.

Klara Clark onun orada olduğunu hissetmiş gibi başını kaldırır, gülümser ve el sallar ve Archer ofise girdiğinde Klara ayağa kalkıp onun üzerinde yükselir. Onu kucaklayarak karşılar. "Seni görmek çok güzel Grace.

'Tekrar hoş geldiniz. Sizi çok özledik.' "Ben de sizi özledim.

"Saçın harika.

"Ziggy Stardust'ın androjen gerçekliğini arıyordum.

"Bahse girerim kafalar dönüyordur.

"Döndüklerini düşünmeyi tercih ederim.

Archer kıkırdar. "Hiç şüphem yok. Dinle, sonra görüşelim. Bir röportajdan önce hızlıca bir şeyler okumam gerekiyor. Geri dönmene sevindim.'

"Geri dönmek harika.

Archer masasına oturur, polis sistemine giriş yapar ve iki üniformalı tarafından doldurulan raporu açar: Keith Hopkins ve Nathan Watts, ve Hicks tarafından imzalanmış. Görgü tanıkları, maktulün 'kafası iyiymiş' ve 'kafası güzelmış' gibi garip davranışlar sergilediğini öne sürmektedir. İkinci raporda, ölen kadının eşkali Rose Grant'inkiyle eşleştikten sonra, iki kadın memur kadının boş olan dairesini ziyaret etmiştir. Bir komşu onları Rose'un annesinin Victoria'daki adresine yönlendirmişti. Anne Grant, Rose'un beş yaşındaki kızına bakıcılık yapıyordu ve memurlar yeğeni Ella Grant gelene kadar perişan haldeki kadının yanında kaldılar. Archer, Rose'un, genç bir annenin, bir kızın, çok sevdiği birinin kaybından dolayı derin bir iç çeker.

sevildi ve şüphesiz karşılığında da sevildi. ANPR raporunda aracın çalıntı olduğu bildirilen beyaz bir Peugeot 108 olduğu tespit edilmiştir. Sürücünün kimliği henüz belirlenemedi.

Archer zemin katta diğer görüşme odalarını kontrol eder. Onu dehşete düşüren şey, hepsinin dolu olmasıdır. Oda 3'ün önünde dururken derin bir nefes alır ve içeri girer. Yeşil parka giyen, kırmızı gözlü, ağlamaklı genç kadına elini uzatırken bir nefes daha alır. Archer defterini ve kalemını masanın üzerine koyar ve etrafını saran duvarları ve tavanı görmezden gelmeye çalışır.

Rose'un kuzenine odaklanıyor.

Bayan Grant, ben Dedektif Müfettiş Grace Archer. Kaybınız için çok üzgünüm.'

Ella'nın eli yumuşak ve sıcak. Diğer eliyle ıslak bir mendille gözlerini siliyor.

"Size içecek bir şey getireyim mi?"

Ella yere bakar ve başını sallar. "Gittiğine inanamıyorum. Onunla daha geçen hafta konuşuyordum. Lilly ve söylediği bazı şeyler hakkında gülüyorduk.

"Lilly onun kızı mı?"

Ella başını sallar. 'Ezilmiş, zavallı küçük şey. Annesine tapardı.' "Çok üzgünüm, Ella.

Ella'nın kendini toparlaması bir an alıyor. Burnunu çeker ve başını kaldırıp Archer'la yüzleşir. "Ne oldu?" diye sorar, daha sert bir tonda. "Ben sadece teyzemin bana anlattıklarını biliyorum. Doğrudan senden duymak istiyorum.

"Vur-kaç olduğunu söylediğim için üzgünüm. Söz konusu araba çalınmıştı ve-'

"Çalıntı mı? Kim tarafından?"

"Bunu henüz bilmiyoruz.

Ella kaşlarını çatıyor ve ellerini masanın üzerinde sıkıyor. "Bilmiyorum da ne demek?"

"Bu tür şeyler zaman alabilir..."

"Ne kadar zaman?"

"Bunu söylemek zor. Rose'un Lewisham High Street'te neden yalınayak koşmuş olabileceğini söyleyebilir misiniz?"

Bu hiç mantıklı değil. Lewisham'da ne işi varmış ve neden koşuyormuş? O hiçbir yere koşmaz.'

"Ella, bazı tanık ifadeleri Rose'un davranışlarını uyuşturucu kullanan birinin davranışları olarak tanımlıyor.

Ella'nın ağızı açılır, yüzünü şaşkınlık kaplar. 'Hayır! Bu doğru değil. Rose uyuşturucu kullanmaz. Nadiren içki bile içer.'

Archer bir an için ona bakar, yüzünde bir yalan belirtisi arar. Ama yok.

Ella bakışlarını eşitliyor ve dişlerini sıkarak, "Eğer bilmek istediğin uyuşturucuysa eski erkek arkadaşıyla konuşmalısın," diyor.

"Nedenmiş o?

"O bir satıcı, diğer şeylerin yanı sıra. "Adı ne?

"Adrian Boyne. Keşke onunla hiç tanışmasaydı." "Ama Rose bir kullanıcı değil miydi?

Ella başını sallar. "Hayır. Kesinlikle değildi ve ona güvenmiyorum.

"Sence ona bir şey vermiş olabilir mi?

"Beni şaşırtmazdı. "Bu oldukça büyük bir suçlama.

Ella omuz silkiyor. "Ona katlanamıyorum. "Ella, Rose para için ne yaptı?

"Kuaför çırağıydı. Çok az kazanıyordu." "Başka geliri var mıydı?

Ella kıvranıyor gibi görünüyor ve bir nefes aldıktan sonra, 'Oyundaydı. Bazen... her zaman değil. Sadece nakit sıkıntısı çektiğinde.

"Müşterileriyle nasıl tanıştı?"

"Bunu Adrian'a sormanız gerekecek. "Neden böyle söylüyorsun?

"Çünkü aynı zamanda onun pezevenği idi. "Adrian nerede yaşıyor?" "Shoreditch.

"Adresi?

Virginia Yolu 9 Numara.

Archer adresi not defterine yazar. "Onunla konuşacak mısın?

"Evet.

Ella gözlerini siler.

'Bulduğumuz her şeyden seni haberdar edeceğim, Ella. ANPR sisteminde sürücünün bir fotoğrafı olabilir.

Ella başını sallar. 'Artık gitmeliyim. Teyzem ve Lilly ile birlikte olmalıyım. "Elbette. Bana irtibat numaranızı bırakabilir misiniz?

Archer numarayı not eder. "Bugün geldiğin için teşekkür ederim Ella. Bunun kolay olmadığını biliyorum.

Archer Ella'yı istasyondan çıkarırken resepsiyon görevlisinin arkasındaki duvarda asılı saate bakar. Saat 9.10'dur.

Ella dışarıda, portikonun altında durur ve parkasının fermuarını çeker. "Lütfen sorumluyu bulun.

'Elimden geleni yapacağım. Söz veriyorum.'

Ella başıyla veda eder ve merdivenlerden inerek Strand'a doğru döner.

ARCHER VE QUINN, Klara'nın merkezinde analistin Adrian Boyne hakkındaki bulgularını dinliyorlar.

'Adrian Boyne yirmi sekiz yaşında. Essex doğumlu, Shoreditch'teki Virginia Road'da ortak bir evde yaşıyor. Gençken uyuşturucu bulundurmaktan birkaç kez hüküm giymiş. Ciddi bir şey değil. Uyuşturucu satıcısı olduğu biliniyor ama hangi seviyede olduğundan emin değiliz. Yakın zamanda bir mahkumiyeti yok. Oh, ve pezevenlikle ilgili hiçbir şey yok.'

Archer, "Klara, Hicks dünkü vur-kaç olayıyla ilgili olarak seni ya da Os'u takip etti mi?" diye soruyor.

'İkimize de sormadı. Belki Marian ya da Joely ile konuşmuştur. İkisi de ondan haber almamış. Görünüşe göre Hicks yalnız kurt Bu soruşturma. Bu da yüzyılın bu tarafında hiçbir şeyin takip edilmeyeceğinin şifresi.

Quinn, "Aslında, sanırım bu sabah Felton'la bu konu hakkında konuşurken kulak misafiri oldum," diyor.

"Güzel. Gidip Boyne'u görmeli ve işleri yoluna koymalıyız,' diyor Archer. "Krish'le konuştun mu?

Evet, çok kısa bir süre. Hâlâ rapor için verileri derliyordu. Bana kurbanın yaklaşık sekiz ila on saat önce öldüğünü söyledi.

"Tamam. Saat dokuzdan itibaren Battersea çevresindeki güvenlik kameralarına bakıp neler bulabileceğinizi görebilir misiniz?

"Endişelenme. Şimdi bir başlangıç yapacağım. "Teşekkürler, Klara.

Archer ve Quinn istasyondan ayrılır ve Chandos Place'e park edilmiş olan Volvo'yu alırlar. Archer yolcu koltuğunda sessizce oturmuş, hiçbir şeye bakmadan İK ile yapacağı görüşmeyi düşünmektedir.

Quinn, Bloomsbury ve Old Street'ten geçerek doğuya doğru ilerlerken Archer terapiye başlama ihtimali karşısında tedirgin edici bir hüznü hisseder. Çocukluğunda kaçırıldıktan sonra yaşadığı son deneyim tam bir karmaşa olmuştu. Kaçırılma olayını polisle birkaç kez ya da daha fazla konuşmakla kalmamış, aynı zamanda bunu aptalın teki olan bir psikiyatristle tekrar yapmak zorunda kalmıştı. Adam onu içini dökmesi, ağlaması, çılgınlık atması için cesaretlendirmeye çalışmıştı. "Kendini daha iyi hissedeceksin," diye bağırmış, onu zorlamış, iğnelemiş, tepki alması için elinden geleni yapmıştı.

Kanı kaynıyordu.

Sonunda ona bir tepki verdi ve gözünü kararttı.

Genç Grace, psikiyatristin yaşadığı deneyimden biraz fazla zevk aldığını hissetti. Ona yardımcı olmuyordu ve bir daha asla başka bir danışmanla konuşmayacağına yemin etmişti. Ama Debbie Dickson'ın sözleri zihninde yankılanıyordu: "O zaman öyleydi. Bu ise şimdi. İK Müdürü her ne kadar can sıkıcı görünse de, belki de savında doğruluk payı vardır. Belki de bu sefer farklı olacaktır.

Quinn ısıtıcıyı sonuna kadar açtı. Archer kendini sıcak ve rahatsız hissetmeye başlar. Ceketinin düğmelerini çözer ve pencereyi açar. Soğuk hava yüzünü ısıtır ve onu canlandırır.

Hackney'den geçerek yenilenmiş Edward dönemi Old Street Sulh Ceza Mahkemesi'nin önünden geçerler. Quinn orayı işaret eder. 'O eski yer artık bir otel. Hem de butik bir otel.

Evet, duymuştum. Görünüşe göre, eski hapisane hücreleri yatak odalarına dönüştürülmüş. Bir zamanlar Kray'ler tarafından kullanılan odalarda kalabilirsiniz.

"Çok romantik.

"Bu senin için bir ilerleme.

"Gerçekten de öyle. Umarım yeniden dekore etmişlerdir.' "Yaptıklarını düşünmek isterim.

"Bu arada, İK'dan Debs ile nasıl gitti?

Daha iyi olabilirdi. Garip bir empati eksikliği var. Yani bir İnsan Kaynakları Müdürü için.

Debs'imiz çok iyi kalplidir. İşlerin kendi bildiği gibi yapılmasından hoşlanır. Onunla ters düşmemek en iyisi.'

"Bunun için biraz geç.

"Çok fazla endişelenmemeliyim. Pierce'ın artık senin arkanı kolladığını hissediyorum.

Onunla işler boka sarmadığı sürece önemli olan tek şey bu.

Archer "Kızgın olduğumu mu düşünüyorsun?" diye sormadan önce bir süre hiçbir şey konuşmadılar.

Quinn cevap vermeden önce bunu bir an düşünür. "Hayır. Hiç de değil.

"Çabuk sinirlenen biri olduğumu mu düşünüyorsun?" "Özellikle değil. Öyle mi dedi?"

'Toplantıda bir ara kendimi kaybettim. Ayrıca, ya PC Hopkins ya da PC Watts Dorothy'de benim tarafımdan aşağılandıklarına dair bir şikayette bulundular.

Hayes olayı.'

Quinn başını sallar. "Bahse girerim Hicks onu bu işe bulaştırmıştır. "Benim vardığım sonuç da buydu.

"Omurgasız sik!

"Bana bir seçenek sunuldu: Terapi ya da masa başı işi. "Kahretsin!

Debbie benim "özel bir durum" olduğuma inanıyor. "Bu ne demek oluyor?

Archer omuz silkiyor. "Kim bilir?

"Ben olsam bu saçmalığa kulak asmazdım.

Birkaç dakika sessizlik içinde yol alırlar. Archer'ın zihni yaşadıklarının üstesinden gelebileceğine dair şüphelerle doludur. Quinn'e bakar ve bir süre sonra sessizce itiraf eder: "Bazen rüyalarımda Morrice'i görüyorum. İsimsiz'i de.

Nefes verir ve bir ağırlık kayması hisseder. Bunu yüksek sesle söylemek iyi hissettiriyor.

Archer, Quinn'in ona baktığını hisseder. Quinn onun bakışlarına karşılık vermez ve pencereden geçen trafiğe bakar.

"Bu eğlenceli olamaz.

Pierce'a bir şey söyleme. Bu benim sorunum ve ben halledeceğim.

O.'

"Anlıyorum.

"O zamanlar olanlar hakkında hiç konuşmadım. O zamandan beri o ilk terapi seansları. Unutmak daha kolay.' Bir an için hiçbir şey söylemediler.

'Ben de klostrofobik biriyim. Küçük alanlardan nefret ederim,' diye itiraf ediyor. "Morrice'ten beri ... Archer duraksıyor. "Bu yüzden dün Joel Dean'in evinde asansöre binemedim.

Quinn sakın bir sesle, "O zaman küçük alanlardan kaçınmamız gerekecek," diyor. Archer başını sallar. "Bu çok yardımcı olur.

"Başka bir şey var mı?

'Bu kadar yeter. Sence de yeterli değil mi?

Evet. Günah çıkarma odasındaiken. Bilmeni isterim ki ben ... Kendimi öldürmeye çalıştım. Bir kere.'

Archer göğsünde bir sıkışma hisseder ve yüz ifadesi sabit bir şekilde önündeki yola odaklanan Quinn'e bakar.

'Aslında iki kez oldu ama ilkinin sayılmamasını tercih ederim çünkü yarım yamalaklı. Paltomu taşlarla doldurmuştum.

çok ağırdı ve sonra bir metre derinliğinde olduğu ortaya çıkan bir nehre atladım. O zamanlar on altı yaşındaydım ve soğuktan bıktığıma karar vermeden önce kendimi çok ıssız ve umutsuz hissederek on dakika boyunca buz gibi suyun içinde oturdum. Ayrıca vücudumun alt yarısını hissedemiyordum ki bu hiç hoş değildi. İkinci kez geçen yaz oldu. Brighton plajındaydım, yalnızdım. Oğlum Joshie, Brighton'a bayılırdı. Oraya günübirlik gezilere giderdik. Yüzmeyi çok severdi ve yaşına göre güçlü bir yüzücüydü... korkusuzdu da. Onu bizden alanın su olması ironik. Quinn iç çekiyor. "Suyun kenarında soyundum ve gidebildiğim yere kadar yüzdüm. Durdum ve kendimi batmaya bıraktım. Yıkılmışım ve Joshie'yi çok özlemiştim. Ayrıca, boğulurken onunla tekrar karşılaşacağıma ve Disney benzeri ütöpik bir sualtı yaşamında ona katılacağıma dair garip, fantastik bir fikrim vardı. Kederin insanın aklını başından alması ne garip. Batarken bulutlarda bir çatlak gördüm. Tek bir güneş ışığı huzmesi parlıyor ve yüzeyde dans ediyordu. Kulağa son derece klişe geliyor, biliyorum, ama içimdeki Katolik bunu Joshie'den aklımı başıma toplamam için bir işaret olarak aldı ve zamanımın gelmediğini söyledi. Ona doğru yüzdüm, dokunmayı ve sıcaklığını hissetmeyi umuyordum ama bulutlar geçti ve onu götürdü. Yüzeye çıktım ve az önce yapmaya çalıştığım şeyin ciddiyeti o anda yüzüme vurdu. Hıçkırığa hıçkırığa ağladım ve Joshie beni en kötü halimle görmüş olabileceği için çok utandım. Her neyse, üşümüştüm ve kendimi güçsüz hissetmeye başlamıştım ve acımasız bir kararlılıkla geri yüzdüm. Başarabileceğimi sanmıyordum ve geri yüzerken neredeyse kendimi öldürüyordum, şaka yapmıyorum.

"Çok özür dilerim.

"Başarısız olduğumu mu?"

diye gülüyor Quinn. "Hayır!

"Olma. Ailemdeki erkekler için intihar, yüksek kolesterol gibi bir özelliktir. Hepimizde var. Bir gün seni de bulabilir. Olmayabilir de.

"Şimdi nasılsın?"

"İyiyim, teşekkürler. Hâlâ zor anlar yaşıyorum ama çok daha iyiyim. Bir çocuk kaybetmek zor bir iş. Suçluluk duygusu öldürücü olabiliyor - kelimenin tam anlamıyla.

"Ne olursa olsun, hâlâ burada olmana sevindim.

"Evet, ben de. Quinn ileriye işaret ediyor. "Yanılmıyorsam, Boyne orada yaşıyor.

Dar, eski püskü bir Viktorya sokağına sapar ve yıkık dökük bir evin karşısına park eder. Pencereelerde parmaklıklar, üst kattaki camları gizleyen eski çarşaf ve ön kapıyı koruyan kilitli bir kapı vardır.

"Boyne'un koruması gereken çok şey olmalı," diyor Quinn.

Ön kapı açılır, onu sokağa açılan kapı takip eder. Archer, beyaz bol bir kazak giymiş zayıf bir adamın içeride kaybolduğunu görür.

"Bu kesinlikle Boyne," diyor Quinn.

Saniyeler sonra, markalı bir beyzbol şapkası takmış, koyu renk gözlüklü ve sırt çantalı iri bir adam sokağa adım atıyor. Boğa gibi bir adamdır, yağdan çok kaslıdır. Boyne ile konuşur ve ayrıldıklarında Boyne onu yumruklar. Boyne kapıyı kilitleyip kapıyı kapatırken adam Virginia Yolu'nda yürüyor ve plakasız Volvo'nun yanından geçiyor.

Quinn, "Kesinlikle steroidler üzerinde," diye gözlemliyor.

"Tanınmak istemiyor, ancak bu cüseyyle güneş gözlüğü ve beyzbol şapkasından biraz daha fazlasına ihtiyacı olacak.

Arabadan inerler ve caddeyi geçerek kapılı girişe giderler. Archer kapının ziline basar ve pencerede bir çarşafın seğirdiğini fark eder. İçeriden sesler duyar ve ardından ahşap zeminde ayak sesleri duymaya başlar. Kapının kilidi açılır ve Boyne kapının arkasında belirir. Evin içinden esrar kokusu yayılmaktadır. Boyne'un gözleri Archer'dan Quinn'e kayar.

"Size nasıl yardımcı olabilirim, memur beyler?"

Boyne uzun boylu, kısa siyah saçlı, geniş yüzlü bir çocuk ve sokaklara özgü bir özgüvene sahip.

"Üzerinde sinek yok," diyor

Quinn. "Adrian Boyne?" diye

sorar Archer.

"Bu benim. İki ön dişini ve altından yapılmış sol köpek dişini göstererek sırtıyor.

Ben Dedektif Müfettiş Archer ve bu da Dedektif Çavuş Quinn.

Sakıncası yoksa sizinle konuşmak

istiyoruz. "Şu anda biraz meşgulüm,

memur beyler.

Quinn yüzünü buruşturur. "Tabii ki öylesin.

"Fazla vaktinizi almayacağız," diyor Archer. "Sadece birkaç sorumuz var.

"Ne hakkında?"

Quinn nefesini üflüyor.

"İçeri girebilir miyiz? Archer nazikçe ama kararlı bir şekilde sorar.

Boyne bakışlarını kısar ve cadde boyunca bir aşağı bir yukarı

bakar. Quinn, "Haydi ufaklık, kapıyı aç," diye kışkırtır.

Boyne kaşlarını Quinn'e doğru kaldırır ve kapıyı kapatmaya gider.

"Başka kimse yok, Bay Boyne," diyor Archer. 'Bu bir baskın değil. Sizinle sadece Rose Grant hakkında konuşmak istiyoruz.

Omuz silkip kapının kilidini açmadan önce onlara bir an bakıyor.

Kapı

. Quinn havayı kokluyor. 'Birileri iyi vakit geçiriyor,' diye yorum yapıyor.

"Sen tam bir komedyensin," diyor Boyne alaycı bir tavrıyla.

kapı ve arkalarındaki kapı. "İnsanlar ot içiyor. Ne diyebilirim ki?" Omuz silkiyor ve onları Archer'ı şaşırtacak şekilde dış görünüşünden çok daha az perişan olan oturma odasına götürüyor. Devasa bir düz ekran televizyon mekâna hâkim. Duvarlar çıplak ve şık bir fildişi beyazına boyanmış, kanepe soluk gri modern bir L şeklinde ve parlak beyaz dikdörtgen bir sehpa orta sahnede oturuyor. Kül tablaları, sigara kağıtları ve tütün iplikleri, Boyne'un saklamaya çalışmadığı bir torba yeşil ot da dahil olmak üzere yüzeyi kaplıyor. Masanın altında yerde bir gazete duruyor.

"Rose'a olanları duydum," diyor Boyne. Cebinden bir kese Lambert ve Butler çıkarıyor ve kanepeye uzanıp bacaklarını açıyor, sonra da uzanıp masadan bir sigara kağıdı alıyor.

'Nereden biliyorsunuz? Bu kamuya açık bir bilgi değil.

'Kuzeni Ella aradı ve sanki hepsi benim suçummuş gibi beni azarladı.

Aptal inek!"

"Rose'u en son ne zaman gördün?"

Quinn pencereye doğru yürür ve camı örten çarşafın arkasından bakar.

"Geçen hafta. Çarşamba, sanırım. Tütünü uzun parmaklarının arasında hızla ve ustalıkla sarıyor.

"Ne hakkında konuştunuz?"

Boyne Archer'a bakar, kaşları çatılır. "Şu ve bu. "Daha açık konuşabilir misiniz?"

İç çeker ve boş televizyon ekranına bakar. 'Hayat meseleleri. Ailesi. Arkadaşları. Paraya sıkıştıktı ve fazladan paraya ihtiyacı vardı.

"Ona hiç verdin mi?"

"Verecek bir şeyim yoktu.

Quinn pahalı mobilyalara bakarak, "Görünüşe göre kendin için iyi şeyler yapıyorsun," diyor.

Boyne cevap vermiyor.

"Rose'un fahişe olarak çalıştığını biliyor muydun?"

Boyne mükemmel bir şekilde sarılmış sigarayı ağzına yerleştirir ve ceplerini karıştırmaya başlar. 'Herkes yaptı. Bu bir sır değildi.

"Rose müşterilerini nasıl buldu?" diye soruyor Archer.

Boyne burnunu ovuşturur. "İkinizden birinin ateşi var mı?"

diye sorar. "İkimiz de sigara içmiyoruz," diye yanıtlar Quinn.

Kanepenin arkasını aramaya başlar. "Rose

müşterilerini nasıl aldı?

Gazeteyi yerden kaldırır ve altına bakar. Hiçbir şey yok.

Tekrar omuz silkiyor ve kâğıdı sehpanın üzerine koyuyor.

"Bilmiyorum." "Onu hiç bir müşteriyle tanıştırdın mı?

Boyne gerilir ve onun bakışlarına karşılık verir. "Eğer ima ettiğin b u y s a , ben onun pezevengi değilim.

"O senin eski kız arkadaşındı, değil mi?" diye sorar

Quinn. "Evet - ve?

Archer, 'Öldüğü için pek üzgün görünmüyorsun,' diye gözlemliyor. 'Bu üzücü, dostum. Ben üzgünüm. Ama sen bunu göremiyorsun. Göğsüne vuruyor

Yumruğuyla. "Her şey içeride.

"Görgü tanıkları Rose'un uyuşturucu kullanmış olabileceğini düşünüyor. Bu konuda bir şey biliyor musunuz?" diye sorar Quinn.

Archer'ın gözleri gazeteye takılır. Boyne kıs

kıs güler. "Konu bu mu?

Dünün gazetesi. Büyükbabanın okuduğu gazete. Kız oturma odasına girdiğinde çevirdiği gazetenin aynısı.

"Bize anlatır mısın?" diye sorar Quinn.

"Bu saçmalık, dostum. Tamam, fahişeydi ama bakması gereken bir kızı ve annesi vardı. Hiç uyuşturucu kullanmadı. Bu onun işi değildi. İmkânı yok, dostum!"

Archer sadece yarı yarıya dinliyor. Gazete, karanlık bir şekilde gülümseyen bir adamın grenli renkli sabıka fotoğrafını gösteren bir sayfada açık. Küçük, kalın başlığın altı kırmızı mürekkeple birkaç kez çizilmiştir. Gazeteyi eline alır, manşeti okur ve yutkunur.

Bu doğru olamaz!

Onu merakla izleyen Boyne'a bakar. Quinn'in bakışlarını da hissediyor ve onun tedirginliğini sezebiliyor.

Archer makaleyi Boyne'a gösterir. "Bu başlığın altı neden çizilmiş?" Ses tonu soğuk.

Bakışları kâğıda ve tekrar Archer'a kayıyor. "Hiçbir fikrim yok.

Aralarındaki hava çatırdıyor.

'Bu ev, bu mobilyalar, yürüttüğünüz bu operasyon. Hepsi onun, değil mi?' diyor Archer.

Boyne'un dudakları gerilir. "Kimin?

"Sattığınız uyuşturucular. Karışmadığını iddia ettiğin pezevenklik. Hepsi onun. Hepsi onu bekliyordu. Onun dönüşünü.'

Boyne omuz silkti ve Quinn'e döndü. 'Neden bahsettiğini bilmiyorum, dostum. Cidden...'

Quinn kapüşonlu gözlerle Archer'ı izliyor.

Archer kâğıdı sehpanın üzerine fırlatır. "İrtibatta olacağız Bay Boyne. Ayrılmak için döner.

Caddeyi geçip Volvo'ya bindiklerinde Archer'ın ruh halini bir bulut karartır. O manşet ve o sabıka fotoğrafı midesine bir yumruk gibi inmişti. Bunu neden bilmiyordu? Neden kimse ona söylememiştir? Düşünceleri, makaleyi kendisinden saklayan büyükbabasına döndü. Şüpheli davranıyordu. Bir şeylerin peşindeydi. Ama neyin peşindeydi?

"Bu neyle ilgiliydi?" diye sorar

Quinn. Archer nefes verir.

'Frankie "Snow" White, uyuşturucu baronu, babamı öldürten adam önümüzdeki birkaç gün içinde hapisten çıkacak...'

QUINN ONLARI Londra'nın merkezine geri götürürken Archer eski NCA yöneticisi ve babasının arkadaşı, şimdi emekli olan Charlie Bates'i arar. Charlie sonunda Frankie 'Snow' White'ı tedarik ve üretim de dahil olmak üzere uyuşturucu suçlarından yakalamıştı.

"Özür dilerim Grace," dedi

Bates. "Ne zamandır tanıyorsun?"

Cevap vermeden önce tereddüt ediyor. "Başvurusunun işleme alındığını geçen hafta öğrendim.

"Ve bana söylemeyi düşünmedin mi?"

Görünüşe göre "bilinmesi gereken" gizli tutulmuştu. Duyduğumda ilk başta inanmadım ve emin olmak istedim. Başvurusunun reddedileceği söyleniyordu, bu yüzden üzerinde fazla düşünmedim ama görünen o ki mahkemeler onun cezasını çektiğine ve şartlı tahliye için hazır olduğuna inanıyor. Bildiğiniz gibi Snow parmaklıklar ardında bile hala iyi bağlantılara sahip ve pek çok önemli kişiyi tanıyor.

"Bu çok yanlış, Charlie. Babamınki de dahil olmak üzere pek çok cinayetten o sorumlu.

Bates iç çeker. "Biliyorum Grace. O zamanki bütün polisler, bütün evraklar ve bütün arka sokaklardaki uyuşturucu satıcıları bunu biliyordu. Ama asla kanıtlanamadı.

"İşletmeleri hala faaliyette mi?"

"Bu doğru. Hâlâ parası, gücü ve nüfuzu var, bu da serbest bırakılmasını hızlandırmaya yardımcı olacaktır.

Archer'ın midesi bulanıyor.

'Emekli olabilirim ama gözüm onun üzerinde olacak Grace. Sana bunun sözünü verebilirim.

"Gitmeliyim, Charlie.

"Bir şeye ihtiyacın olursa, nerede olduğumu biliyorsun. "Elbette..."

"Kendine iyi bak,

Grace. "Hoşça kal,

Charlie.

Holborn'a doğru gidiyorlar. Quinn kırmızı ışıktaki frene basıyor ve Archer'ın aklına büyükbabası geliyor. Onun numarasını arar ve çevirir. Telefon çalar ama doğrudan sesli mesaja geçer. Kadın

mesaj bırakmadan aramayı sonlandırır ve Büyükbaba ile Cosmo'nun neyin peşinde olduğunu merak eder.

"İyi misin?" diye sorar

Quinn. "Daha iyiyim.

"Beyaz için üzgünüm.

'Bunun olacağını tahmin etmeliydim. Hiçbir zaman sonsuza dek gitmeyecekti.

"Hayır, sanırım değil.

Archer odağını Rose Grant'e ve Boyne ile buluşmasına çevirir. "Rose Grant'in uyuşturucu kullandığı iddia ediliyordu," diyor, "ancak kuzeni Ella kategorik olarak asla onlara dokunmadığını ve neredeyse hiç içmediğini söyledi. Boyne da uyuşturucunun ona göre olmadığını söylüyor.

'Ya da belki Ella kuzenini sandığı kadar iyi tanımıyordu ve Boyne Rose'u tedarik etti. "Pastırmasını kurtarmak için yalan söylüyor olabilir.

Boyne'un White'la bağlantısı var. Belli ki onun operasyonlarından birini yürütüyor. Boyne'un Rose'a uyuşturucu temin ettiğini kanıtlarsak, en azından Rose'un adalet önüne çıkmasını sağlayabilir ve White'ın tabutuna bir çivi çakabiliriz. Ölüm sonrası raporuna gerçekten ihtiyacımız var, bu da birkaç gün sürebilir.

'Evet, olabilir, ya da belki Dr. Kapur'u aramalıyız. Bakalım bizim için ne yapabilir.

Archer onun nabzının hızlandığını hissediyor. "Aynen benim düşüncelerim. "Grace, küçük bir önerim var. Bu protokolden çok uzak ama ..." Quinn duraklar ve devam etme konusunda kararsız görünür.

"Dinliyorum.

"Dr. Kapur absinthe'e çok düşkündür. Özellikle Çekoslovak absentini.'

"Oh?

'Belki yanımıza bir şişe alabiliriz. Hediye olarak, anlarsınız ya. Morgda bir öğleden sonra suaresi için değil.

'Açıkladığınız için teşekkürler. Bunun raporu daha hızlı bir şekilde teslim etmemize yardımcı olacağını varsayıyorum.

'Bu işleri hızlandırabilir. Olmazsa, Embankment'taki su kenarına gidip kafayı bulabiliriz.

'Kulağa hoş geliyor ama absent benim için pek zehir sayılmaz. Bir şişe kapalım ve iyi doktorun iş yapacağına dair parmaklarımızı çapraz tutalım.

Mükemmel. Soho'daki Gerry's'e uğrayacağım. Orada genellikle indirim alabiliyorum. Tanıdık bir gülümseyen yüz, görüyorsunuz.'

"Buna inanabilirim.

Archer ve Quinn'in hayal kırıklığına uğramasına rağmen, Gerry's Wine and Spirits'te Çekoslovak absentinin stokları tükenmiştir.

Perakendeci yuvarlak, kırmızı yüzlü ve dostane tavırlı bir adam. "Fransız Combier L'Entêté'yi deneyebilirsiniz. Loire Vadisi'nden geliyor ve ödüllü bir ürün, ayrıca Çeklerin yarı fiyatına. Senin için bir beşlik indirim yaparım, Harry.'

'Çok cömertsiniz. Kabul ediyoruz.'

"55 pound.

Archer ve Quinn karşılıklı bakışıyorlar. Patologun pahalı zevkleri olduğu açık.

Dükkân sahibi şişeyi tezgâhın üzerine koyarken Archer, "Eski bir ilaç şişesine benziyor," diye gözlemler.

Quinn, 'Bunu dolabında saklayabilir ve kimsenin bundan haberi olmaz,' diye yanıtlıyor.

Westminster'daki Horseferry Road'da bulunan morga varırlar; Viktorya döneminin sonlarına ait, üç katlı bir bloktur ve ortasındaki taş kemerin üzerinde yılların koyu kırmızı parlaklığıyla kaplanmış iki ağır panelli kapı vardır. Quinn şişeyle oynar, sanki bir ödül verecekmiş gibi onu kucaklar. Archer dahili telefonun ziline basar ve bekler.

Saniyeler sonra hoparlörden bir cızırtı ve ardından adli tıp mahkemesinin derinliklerinden gelen uzun bir boğaz temizleme öksürüğü duyulur. "Merhaba," diyor Dr. Kapur.

"Merhaba Dr. Kapur, ben Dedektif Müfettiş Grace Archer ve Dedektif Çavuş Quinn.

"Bir toplantımız var mı?" diye sorar, sertçe.

"Hayır," diye yanıtlıyor Archer. 'Sizinle bir dava hakkında görüşmek istiyoruz. Acilen. "Oldukça meşgulüm. Randevu alabilir misiniz?"

Quinn hoparlöre doğru eğilir. "Absinthe getirdik!

Patolog bir süre sessiz kaldıktan sonra "Çekoslovak mısınız?" diye sordu.

'Bu sefer olmaz. Daha iyi bir şey.'

Kapur kapıyı açmadan önce tekrar boğazını temizliyor ve onları zemin katta karşılıyor, gri bir takım elbise giymiş, yüzü uzun, ifadesi ciddi. Gözleri Quinn'in elindeki şişenin üzerinde geziniyor.

'İlaç şişesine benziyor,' diyor.

"Biz de öyle düşünmüştük," diye yanıtlıyor Quinn parlak bir sesle. "Bu Fransız. "Fransız! Doktor gözlerini kırıştıtır, bu Archer'ın ilk ve tek duygu belirtisidir.

ondan gördüğünü düşünüyor.

"Loire Vadisi'nden, daha az değil.

Doktor kaşlarını kaldırır ve şişeyi Quinn'den alır. 'Hafta sonu bir deneyeceğim. Teşekkür ederim. Nasıl yardımcı olabilirim?'

Archer konuşuyor. "Rose Grant dün Lewisham'da bir vur-kaç olayından sonra getirildi. Görgü tanıkları uyuşturucu kullandığını iddia ediyor. Haklı olup olmadıklarını ve eğer öyleyse hangi uyuşturucuyu aldığını bilmek istiyoruz.

"Anlıyorum. Bu acele niye?"

"Bir kartelle bağlantı olabilir.

Kapur bunu bir süre düşündükten sonra şöyle der: "Bazı uyuşturucuların sistemde uzun süre kalmadığını biliyorsunuzdur. Özellikle aramam gereken bir şey var mı?"

Quinn, 'Yasadışıysa alırız,' diye yanıtlıyor.

"Pekâlâ. Konuyu bugün inceleyeceğim ve daha fazlasını öğrenir öğrenmez sizi arayacağım. İlacım için teşekkür ederim. Her zaman Loire Vadisi'ni ziyaret etmek istemişimdir. Belki bundan birkaç kadeh içmek beni bir uçuş rezervasyonu yapmaya ikna eder.

"Umalım da öyle olsun," diyor Quinn.

"Teşekkür ederim, Dr. Kapur," diyor Archer.

Marylebone'daki tarihi Wimpole Sokağı, Georgian ve Edward dönemine ait katlı konaklarıyla, pahalı estetik ameliyatlar, diş implantları ve doğal olmayan beyaz Hollywood gülümsemeleriyle acil vücut dönüşümleri arayan zenginler için bir uğrak merkezidir. Burası aynı zamanda ruh sağlığı terapistlerinin de merkezi. Yaşam Koçluğu, Varoluşçu Terapi, Bilişsel Davranış Terapisi ve Göz Hareketleriyle Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme - her ne iseler - hepsi menüde. Archer, zihinsel kırılmalığa sahip kusursuz güzellikteki insanlardan oluşan bir müşteri kitlesi hayal etmekten kendini alamıyor.

Dr. Abigail Hutchison'ın ilginç bir şekilde Hayat Ağacı olarak adlandırılan muayenehanesi 85 Wimpole Caddesi'nin birinci katında yer almaktadır. Doktor hem Bilişsel Davranış Terapisi hem de Göz Hareketleriyle Duyarsızlaştırma ve Yeniden İşleme konularında uzman. Archer bunlardan ne anlam çıkaracağından emin değildir.

Saat neredeyse öğleden sonra 4 ve Archer terapi öncesi anketini tamamlamış, loş bir bekleme odasında, muhtemelen aylık maaşından daha pahalıya mal olan rahatsız bir tasarım koltukta oturuyor. Bekleme odası,

eskiden olsa evin salonu olurdu.

gün. Geniş, kare bir alan olan bu odanın duvarları, resim rayları ve ahşap işleri aynı soluk, şık griye boyanmıştır. Geniş ve kullanılmayan siyah mermer bir şömine odanın odak noktasıdır ve iki uzun cumba öğleden sonraki kasvete ve Wimpole Caddesi'nin yoğun trafiğine ve yayalarına bakmaktadır. Met'in böyle bir yerde danışmanlık için nasıl para bulduğunu merak ediyor. Aşırı zorlanan işgücü için işe alımları artıracak fonların eksikliğinden yakınıyorlar, ancak bir şekilde Charing Cross Polis Karakolu'nu yenilemek için etkileyici bir bütçe bulabiliyorlar. Wimpole Caddesi'nde terapiler için para harcamak gereksiz bir masraf gibi görünüyor ama Pierce buraya gelmesi için ısrar etti. Archer, İnsan Kaynakları Müdürü Debbie Dickson'la yaptığı son konuşmayı hatırlar, sinirlenir ve sadece 'özel vakaların' mı özel yerlere gönderildiğini merak eder.

Bir kapının usulca kapandığını duyar ve başını kaldırdığında sarışın bir kadının siyah deri bir bisiklet ceketini giydiğini görür. Archer onun MJ olduğunu hemen anlar. Kadın Archer'a bakar ve gözleri genişler ve karşılıklı bir şaşkınlık anında kilitlenirler.

"Merhaba," diyor Archer.

"Merhaba," diye yanıtıyor MJ. Başka tarafa bakar, ceketinin fermuarını çeker ve aceleyle dışarı çıkar.

Sanırım tek özel durum ben değilim.

Archer bir kapının açıldığını ve arkasındaki koridordan yaklaşan yumuşak ayak seslerini duyar ve başını kaldırdığında beyaz bir bluz ve tüvit pantolon giymiş yakışıklı bir kadın görür. Saçları parlak soluk kahverengidir ve koridorun ışığında parıltı veren zarif gümüş telleri vardır.

"Grace?" diye soruyor, kayıtsızca gülümseyerek.

Archer'ın midesi buna hazırlıklı olmadığını fark ettiğinde kasılır. Haftalardır bundan kaçıyordu ve birdenbire burada, bir psikiyatristin önünde, içini boşaltması bekleniyor.

Bunu yapamam.

El sıkışırlar. Hutchison'ın tutuşu sıcak ve serttir.

"Lütfen buyurun.

Archer onu halı kaplı koridorda takip ederek üzerinde doktorun adının yazılı olduğu panelli bir kapıya ulaşır. Hutchison Archer'ın önden gitmesine izin verir ve onu içeriye kadar takip ederek kapıyı arkasından kapatır.

Oda yumuşak kehribar rengi ışık ve mumlarla aydınlatılmıştır. Duvarlarda kır manzaralarını gösteren eski resimler ve kalın beyaz yün bir halı vardır

Fransız tarzı kahverengi deri bir kanepenin eşleşen bir koltuğa baktığı zeminin ortasından büyüyor gibi görünüyor.

'Lütfen rahatınıza bakın. Bu kanepenin bekleme odasındaki beton yığınının çok daha rahat olduğunu garanti edebilirim. Doktor sakın ama otoriter bir tonda konuşuyor. "Size içecek bir şeyler getireyim mi?"

Archer kanepenin kenarına tünemiş, ellerini birbirine kenetlemiş, parmakları birbirine dolanmış. "Hayır, teşekkür ederim.

Hutchison elinde Moleskine not defteri ve kalemle koltuğa uzanır ve Archer'a bakar. Bir süre sonra, "Anladığım kadarıyla bu randevu kucağınıza düştü," der.

Archer cevap vermiyor.

"Anket cevaplarınızı okudum. İletişim bilgileri dışında pek bir şey yok ama sorun değil. Zaten anketleri hiç sevmemişimdir. Bundan vazgeçebilir ve bunun yerine gayri resmi bir sohbet yapabiliriz. Sonra bir değerlendirme yapabilir ve bir terapi süreci önerebilirim. Kulağa nasıl geliyor?"

"İyi," diye omuz silkiyor Archer. İçinden bir huysuzluğun onu tırmaladığını hissediyor ve rahatsız bir şekilde yer değiştirmeye başlıyor.

'Bu seans için Met'ten ücret alınmamasını sağlayacağım. Clare için bir iyilik.'

Clare. DCI Pierce.

"Eminim memnun olacaktır. Archer onun ses tonundaki asiditeyi duyabiliyor ve anında pişman oluyor.

"Belki de.

Aralarında bir anlık sessizlik olur ve bu sessizlik doktor tarafından bozulur. "Bugünden ne elde etmek istersiniz?"

"Met'ten çok müşteriniz var mı?" "Birkaç tane.

"Sadece özel durumlar mı?"

Hutchison Archer'ın sorusunu değerlendirir. "Özel bir vakayı nasıl tanımlayacağımdan emin değilim. Tüm müşterilerim kendi tarzlarında özeldir.

Archer giderek artan bir rahatsızlık hisseder ve etrafta bir saat arar ama yoktur.

"Peki, bugünden ne elde etmek istiyorsunuz?" diye tekrarlıyor Hutchison.

Archer kanepede arkasına yaslanır. "Gerçekten hiçbir fikrim yok. Sizin de belirttiğiniz gibi, bu randevu Pazartesi günü kucağıma bırakıldı.

'Anlıyorum ve bunun için üzgünüm. Başlamak ve neden burada olduğunuzu anlatmak ister misiniz?

"Buraya gelmem söylendi.

"Neden öyle olduğunu düşünüyorsun?

Archer soru karşısında gözlerini kırptırır. "İnsan Kaynakları yardıma ihtiyacım olduğunu düşünüyor. "Sence haklılar mı?

"Hayır.

"İnsan Kaynaklarının neden yardıma ihtiyacınız olduğunu düşündüğünü biliyor musunuz?" "Birisi şikayette mi bulundu?

"Senin hakkında mı?"

"Evet.

"Detaylandırmak ister misin?

"Aptal bir polis memuruyla anlaşmazlık yaşadım.

"I Bak. Olabilir. Orada olmak başka bir Sebep neden İnsan Kaynaklar sizi terapi için tavsiye etti mi?

Archer onun geçmişini zaten bilip bilmediğini merak eder. "DCI Pierce benim hakkımda bir şey söyledi mi?

"Beni görmenizi tavsiye etti ama nedenini söylemedi. Clare - DCI Pierce - sizin de bildiğiniz gibi profesyonel bir çetin cevizdir, ancak aynı zamanda sadık ve dürüsttür. Bununla birlikte, adınızı @isimsiz cinayetlerden sonra gazetelerden tanıdım, bu yüzden o dönemden hakkınızda biraz bilgi sahibiyim ve ayrıca biraz araştırma yaptım.

"Bu müthiş. Teşhisiniz nedir doktor?" diye sorar Archer.

"Benim yok. Konuşmamız ve yardımcı olup olamayacağımı görmemiz iyi olabilir. Ama ihtiyacınız olmayabilir. Hadi öğrenelim. İnsan Kaynaklarının yanıldığını kanıtlayalım.

Archer aptal değil ve Hutchison'ın sadece yardım etmeye çalıştığını görebiliyor ama nedense şu anda açılmakla başa çıkamıyor. Boynunun yandığını ve derisinin karıncalandığını hissediyor. Hutchison'ın ofisindeki geniş alana rağmen, Archer ezici bir hapsedilmişlik duygusu hissediyor.

Ayağa kalkıyor. "Bunu yapamam. Bu bir hata. Yardıma ihtiyacım yok. Ben iyiyim. Gitmek zorundayım. Zamanınızı harcadığım için özür dilerim.

Archer döner ve kapıya doğru yürür.

"Grace, bekle.

Archer tereddüt eder ama içinin burkulduğunu hisseder. Sıcak ve telaşlı hissediyor, başını sallıyor ve aceleyle binadan çıkıp soğuk havanın onu sakinleştirdiği Wimpole Caddesi'ne gidiyor.

Telefonu aldı. Arayan Quinn.

'Hey, sadece birkaç Şey hakkında seni bilgilendirmek istedim.

Konuşabilir misin?'

"Elbette.

"İlk olarak, Rose Grant'i öldüren alıntı arabayı bulduk. Finsbury Park'ta bir benzin istasyonunda terk edilmişti. Sürücüyü ve arkadaşını kameraya aldık. Şu anda gözaltındalar. Daha önce hiç suç işlememiŐ, kafası güzel iki çocuk.

"TAMAM.

"Ayrıca Kapur aradı.

"Ne dedi?

"alıŐacak fazla bir Şeyi olmadığını söyledi. Rose'un midesi boştu. Ağzından ve kıyafetlerinden ölmeden hemen önce kustuğuna dair kanıtlar var ve eğer bir Şey aldıysa ya da bir Şey verildiyse, çok uzun süre kalmamış. Kan ve idrarını kontrol edecek. Ama bu biraz zaman alabilir. Yine de ilgileniyor.'

Archer iç geçirir. "Tamam. Teşekkürler, Harry.

"İstasyona geri dönecek misin?

"Hiç sanmıyorum. Evde halletmem gereken bazı kişisel işlerim var.

"Önemli değil. O korkunç Şaka için özür dilerim.

"Yavaş yavaş alışmaya

baŐlıyorum. Quinn gülüyor. "Yarın

görüşürüz. "Hoşça kal.

ARCHER'ın düşünmek için alana ihtiyacı vardır ve bunu yapmanın her zamanki yolu şehrin sokaklarında uzun bir yürüyüşe çıkarak kendini kaybetmektir. Ceketinin düğmelerini ilikler, yakasını kaldırır ve ellerini ceplerinin sıcaklığına daldırır. Wimpole Caddesi'ne doğru yürüyor, başı eğik bir şekilde kalabalığın arasında ilerliyor ve Dr. Hutchison'la olan seansından bu kadar çabuk vazgeçtiği için pişmanlık duyuyor. Kalıp ona, Pierce'a ve İK'dan Debbie'ye yanıldıklarını kanıtlamalıydı ama birden kendini Morrice'in on sekiz yıl önce onu hapsettiği o çukurda olduğu gibi kapana kısılmış hissetti. Bu düşünceyle ürperdi ama her türlü korku duygusu, tatmin edici bir öfke dalgası tarafından hızla yok edildi. *Lanet olası Morrice!* Kaçırılmasının mirasıyla başa çıkmayı çoktan öğrenmişti; rüyalarında gece ziyaretleri ve uyanık olduğu saatlerde, soluk tenli ve ince kırmızı dudaklı küçük adamın karanlık köşelerde ara sıra onu izlemesi, onu kaçırıp böcek ve solucan dolu deliğe geri koymayı beklemesi de buna dahildi.

Archer, Henrietta Place'den karşıya geçer ve Chapel Place'den geçerek, tuğla ve taş quoins'den yapılmış mütevazı, kutsallıktan arındırılmış bir Gürcü şapeli olan St Peter's'ı geçer. Morrice'in hayaletinin eski kilisenin gölgelerinde gizlenip gizlenmediğini ya da üç alaycı karganın kendisine ciyak ciyak öttüğü taş kuleden aşağıya bakıp bakmadığını merak eder.

Cinayet kargaların ortak adı değil mi? diye merak ediyor.

Bir karga cinayeti.

İroni onun gözünden kaçmamış.

Morrice artık ona dokunamaz. Ne de olsa onun hayatına son vermişti. Çocuk katili, on iki yaşındaki vahşi Grace Archer tarafından öldürülmüştü. Onun hayatında her zaman bir hayalet olarak kalacağını kabul etmiştir, ancak kabul etmekte zorlandığı şey, kaçırılmasının dile getirilmeyen diğer yansımasıdır.

Klostrofobi. Bu onun Aşıl topuğu.

Siktiğimin Morrice'i!

Küçük alanlara tahammül edemiyor. Düşüncesi bile midesini bulandırıyor. Tamamen bunaldığı, başının döndüğü ve o anda kapladığı alanın boyutları ne olursa olsun baskının ona zarar verdiği zamanlar da oluyor. Dr. Hutchison'ın ofisinde olduğu gibi. Neyse ki bu tür olaylara nadiren rastlanıyor.

Archer'ın terapi seansını tamamlayamaması şüphesiz DCI Pierce ve Debbie Dickson'ın tepkisine yol açacaktır. Şu anda bunu düşünemez, zamanı geldiğinde bununla ilgilenecektir. Aklında başka, daha acil meseleler var. Brian Bailey ve Justin Sykes cinayetleri, Rose Grant'in şüpheli ölümü, Frankie 'Snow' White'ın hapisten çıkması ve büyükbabanın gizliliği. Şu anda kafasını meşgul eden çok fazla şey var. Düşünceleri büyükbabasına odaklanır. Makaleyi neden ondan saklamıştır ve Cosmo ile neyin peşindedir?

Archer, korkunç derecede dar ve karanlık olan Chapel Place'in son kısmında tereddüt eder. Kendini hayal kırıklığına uğramış hissetmekten alıkoyamıyor ve isteksizliğini görmezden gelip korkularının üstesinden gelmek ve devam etmek için kendine meydan okuyor. Yavaşça nefes alır ve adımlarını hızlandırır.

Nefes al. Nefes al. Nefes al.

Hızla kalabalık Oxford Caddesi'ne çıkar, kaldırımın kenarında durur ve kendini toparlar. Motorlar gümbürdüyor, egzozlar patlıyor ve kornalar çalıyor. Archer düşüncelerini Frankie 'Snow' White'a çevirirken otobüsler tıkanmış trafikte yavaşça yolcularını taşıyor.

Morrice ve @anonymous gibi, White da onun ruhunda sonsuza dek yanan bir isim. Morrice ve @anonymous ona musallat olan ama artık ona zarar veremeyen gölgeler, hayaletler gibidir ama White geri dönen öcüdür, her an özgürlüğüne kavuşabilecek olan öcüdür.

White'ın babasının ölümüne yeşil ışık yaktığı hiçbir zaman kanıtlanamadı. Ama herkes çete patronunun sorumlu olduğunu biliyor. Vuruş, White'ın seçtiği infaz tarzının tüm özelliklerini taşıyordu: yakın mesafeden şakağa sıkılan tek bir kurşun, hızlı ve ölümcül. Babasının elinde, üzerinde kan damlacıkları olan boş beyaz bir kartvizit vardı, White'ın kartviziti. White tamamen tiyatroyla ilgiliydi ve cinayetlerine küçük süsler eklemeyi severdi. Bu onu diğer çete patronlarından ayırıyordu, ya da o öyle sanıyordu. Yanında birçok katil çalıştırdı. Babasını öldüren tetikçinin kandan zevk alan bir katil olduğu söyleniyordu. Kelimenin tam anlamıyla. Hayatı sona erdirmek onun işiydi ve kan sıçratmak da onun sapkınlığıydı. Bu düşünce Archer'ın midesini bulandırıyor. Katilin kim olduğunu bilmek isterdi. Ne verirdi-

Telefonu bir mesajla çalıyor.

Grace, bu öğleden sonrası için üzgünüm. Eğer fikrini değiştirirsen yarın akşam 8'de boş bir yerim var. Geleceğim.

senin için açık bırakacağım.
Kendine iyi bak, Abigail Hutchison.

Archer dudağını ısırır ama sonra mesajı siler ve telefonu cebine koyar. Roupell Sokağı'na vardığında, perdelerdeki aralıktan ışığı gördüğünde yürüyüşü neredeyse bir saat sürmüştür. Anahtarlarını çıkarır, kapının kilidini açar ve içeri adım atar.

"Büyükbaba, ben geldim," diye
sesleniyor. Dede cevap
vermiyor.

Oturma odasına bakar ama adam orada değildir. Ortamda bir sessizlik vardır, tek ses şöminenin yanındaki oyukta duran eski Harris of Bath duvar saatinin tik taklarıdır. Saat neredeyse 5.20'dir.

Üst katı arar ama adam yine de cevap vermez. İçini rahatlatmak için yatak odasını kontrol eder, ama ondan hiçbir iz yoktur.

Şu anda olabileceği tek bir yer var. En azından orada olabileceğini umuyor.

Evden ayrılır ve yerel bar King's Tavern'e doğru yola çıkar. Roupell Sokağı ile Windmill Walk'un köşesinde yer alan King's Tavern, büyükbabanın ve Archer'ın favori uğrak yeridir. Londra'nın en iyi arka sokak içki mekânlarından biri olan bu mekân modern ve geleneksel bir şekilde yenilenmiştir. Neredeyse tüm orijinal özelliklerini koruyan dış cephe klasik koyu griye boyanmış, bu da Archer için içerideki loş kehribar ışıltısını daha da davetkâr kılıyor.

Pencerelerden bakıyor, yerlilerin ve mesai bitimi içenlerin başlarının üzerinden bakıyor. Cosmo'yla birlikte bir masada oturduklarını ve tanımadığı üçüncü bir adamla derin bir sohbete daldıklarını görür. Kırklı yaşlarında, sert görünümlü, mizahtan uzak bir tavır sergileyen ve gözlerinde boş bir bakış olan bir adam. Dede konuşuyor ama adam ona bakmıyor. Elllerinde ve boynunda amatör dövmeler var. Archer zamanında pek çok dolandırıcıyla karşılaşmış bir polis. Bu adam, her kimse, onlardan biri. Archer gizlice telefonunu çıkarır, yakınlaştırır ve fotoğrafını çeker.

Kadın telefonunu cebine koyarken adam ayağa kalkıyor, büyükbabaya bir şeyler söylüyor ve masadan kalkıyor.

Archer barın kapısına doğru yürür ve kapıyı onun için açar. "İyi akşamlar," der ve onun kendisine bakmasını ister.

Ona doğru bakıyor, kaşlarını çatıyor ve cevap vermeden geçip gidiyor.

"İyi akşamlar," diye sesleniyor arkasından.

Onu görmezden gelir ve Değirmen Yolu'na doğru hızla yürüyerek gölgelerin arasında kaybolur.

Archer telefonunu açar, adamın fotoğrafını seçer ve Klara'ya şu mesajı gönderir:

Merhaba Klara, lütfen bana bir iyilik yapıp yüz tanıma yazılımını bu adam üzerinde çalıştırıp kim olduğunu öğrenebilir misin? Teşekkürler G x

Şerbetçiotunun tatlı kokusu, seslerin ve kahkahaların hafif uğultusuyla rahat, tanıdık ve davetkâr olan bara girer. Büyükbaba ve Cosmo birbirlerine yaslanmış, gevezelik etmektedirler. Archer bir sandalye çekip onlara katılır. İkisi de irkilerek dönüp ona bakar.

Archer büyükbabadan Cosmo'ya bakar, Cosmo'nun gözleri bir an için parlar ve sonra zayıfça gülümser.

"Merhaba canım," dedi büyükbabam. "Bu gece buraya geleceğini bilmiyordum.

"Planlamamıştım. Seni arıyordum ama evde yoktun, ben de buraya bir bakayım dedim.

Büyükbaba ışınlanır. "Ve işte beni buldun.

"Gitsem iyi olacak," diyor Cosmo, oturduğu yerden kalkarak.

"Lütfen bir dakika bekleyin," diyor Archer, nazıkçe ama kararlı bir şekilde. "Günün nasıl geçti?" diye soruyor büyükbaba, neşeyle.

"Frankie White hapishaneden salıveriliyor," diye yanıtlıyor Archer. Büyükbabanın yüzü kararır. "Yani biliyorsun.

Büyükbabasının erken bunama laneti nedeniyle kırılgan bir zihne sahip olduğunun farkında olan Archer, ses tonunu yumuşatır. 'Gazetelerde var, büyükbaba. Neden bundan bahsetmedin?

'Zaten çok şey yaşadın. Gereksiz yere üzülmeni istemedim.

"Ama bunu nasıl öğrenemedim?

Büyükbabanın buna verecek bir cevabı yok. "Öyleyse neden benden saklıyorsun?

Büyükbaba ve Cosmo arasında kısa bir bakış geçer.

Büyükbaba omuz silkiyor.

"Kimdi o adam?" diye sorar.

Masaya bir sessizlik çöküyor.

"Gerçekten gitmem gerek," diyor Cosmo. "Akşam yemeğine dönmezsem Arlene derimi yüzer.

Cosmo kalkıp aceleyle bardan çıkarken ne Archer ne de Büyükbaba bir şey söyler. Archer bir cevap bekleyerek büyükbabasına bakar. Büyükbaba onun bakışlarını hem meydan okuyan hem de kızgın, sıkıntılı bir ifadeyle karşılar.

"O hiç kimse değildi.

Archer ezici bir üzüntü hisseder. Büyükbabanın erken evre demansının başlaması, ruh halini bazen daha iyi, bazen de daha kötü yönde değiştirmiştir. Mutlu olduğunda neşe doludur, her şey alt üst olmadan önce çocukken tanıdığı aynı Büyükbaba'dır. Üzgün olduğunda ise kederine gömülüyor ve karısı ile oğlu artık hayatta olmadığı için teselli bulamıyor. 'Ama onlar daha dün buradaydı! Nasıl olur da şimdiden ölmüş olabilirler?' diye itiraz etmişti bir keresinde şaşkınlık içinde. Nadiren öfkelenir. Bu onun kişiliğinin bir parçası değil. Yine de, çatlamaya başlayan bir şişede uzun süredir saklı gibi görünen bir öfkenin daha fazla parıltısını görmeye başlıyor.

Yüz ifadesi yumuşar ve iç çeker. "Özür dilerim Grace. Çok yorgunum. Uzun bir gün oldu. Hadi eve gidelim, olur mu?"

Archer uzanır ve onun elini tutar. Ona hüzünle gülümser ve elini sıkar.

"Bu akşam bize risotto yapmama ne dersiniz?" diyor.

"Bunu çok isterim. Bir şişe Chenin Blanc açacağım. Büyükkannenin en sevdiği şaraptı, bunu sana söylemiş miydin?"

"Birçok kez.

Büyükbaba kolunu Archer'ın dirseğinin içine sokar. "Sanırım yaptım," diye yanıtlıyor. "Sanırım yaptım.

ARCHER soluk soluğa, dinlendirici bir uykudan sıçrıyor. Sırtındaki ve kollarındaki kaslar yılan gibi kıvrılırken, nefes alış verişini sakınleştiriyor ve kafasındaki fırtınayı dindiriyor, gerçek dünyaya döndüğü için minnettar. Gözlerini kısarak komodinin üzerindeki dijital saate bakıyor ve parlayan rakamlar karşısında inliyor. 04.59.

Çok erken.

Genellikle bir soruşturma sırasında kendini yalnız bulduğu sessiz, karanlık yerlerde olur; örneğin, gece vakti bir sokak veya terk edilmiş bir bina. Bir ayak sesi ya da gıcırtı duyar, boynunda soğuk bir esinti hisseder ve gölgelerden birinin ya da ikisinin birden onu izlediğini hisseder. Onun hayaletleri. İç çeker, alnını dizlerine dayar ve Dr. Hutchison'ı düşünür. Belki de *gerçekten* yardıma ihtiyacı vardır. Kendine bir süre tanıdı ve sonra uzanıp lambayı yaktı. Komodinden kaplumbağa kabuğu gözlüklerini çıkarır ve iPhone'unu kontrol eder. Cevapsız bir mesaj var. Klara'dan WhatsApp mesajı.

Merhaba, Grace. Bu fotoğraf üzerinde yüz tanıma yazılımını çalıştırıyorum. DB'de olduğu sürece yarın bir eşleşme bulabiliriz. Battersea Park CCTV görüntülerini bir araya getirdim ve şifreli sunucuma yükledim, işe gelmeden önce bir göz atmak istersen. Şifreyi biliyorsun. :-) Kx

Archer sonraki iki saatini dosyaları inceleyerek geçirir. Görüntüler Justin Sykes'in saat 10.20'de Prince of Wales Drive'da yürürken çekilmiş videosunu içeriyor.

Yavaşlar ve pantolonunun cebinden telefonunu çıkarır, ekrana bakar ve sonra tekrar cebine koyar. Joel Dean ya da annesinden gelen bir aramayı görmezden geldiğini tahmin eder. Daha sonra yan kapıdan geçerek, güvenlik kameralarının olmadığı parkın karanlığında kaybolur. Bir süre sonra bir Ford Mondeo park yerine çekilir. Işıklar kapanır ve birkaç dakika sonra Brian Bailey araçtan inerek yolun karşısına geçer ve Battersea Park'ın yan girişine doğru yürür. Neredeyse on beş dakika geçer ve iki adamdan da iz yoktur. Girişten bir çift çıkar. Elllerinde bira kutuları varmış gibi görünüyorlar. Ondan sonra hiçbir şey yok. Klara, parkın ana girişinden çekilen görüntüleri de ekledi,

Ancak görüntü kalitesi düşük. Parktan yavaşça çıkan parka giymiş, kambur, topallayan bir figür de dahil olmak üzere, giren ve çıkan çeşitli sıradan insanlar var. Klara her birinin tek tek fotoğrafını çekmiş ve resimleri daha büyük ve net hale getirmiş, ancak mükemmel değiller.

Archer gerinir ve esner. Frankie White'ın hayaleti düşüncelerinde belirir ve uyuşturucu satıcısı Adrian Boyne'u düşünür. Görgü tanıkları Rose'un ölmeden önce sarhoş ya da uyuşturucu almış gibi garip davrandığını iddia etmişlerdi ve Dr. Kapur her ikisine dair de bir belirti bulamamıştı ama bu doğru muydu? Rose'a vücutta uzun süre kalmayan türden bir uyuşturucu mu verilmişti? GHB? Rohypnol? Parmağıyla dudağına dokunuyor. Burada bir şey var. Boyne'un dahil olduğu bir bağlantı. Frankie White'la da bir bağlantı.

Archer dizüstü bilgisayarını kapatıp yorgun bedenini yataktan kaldırarak duşa girdiğinde saat sabah 7'yi biraz geçiyordu. Klara'nın Noel hediyesi olan canlandırıcı L'Occitane narenciye duş jeli ile kendini sabunlayarak sıcak suyun içinde kaybeder. Saçlarını yatak odasında kurutur, haki renkli yün bir kazak, siyah kot pantolon ve kahverengi brogue botlar giyer.

"Günaydın Grace," diye sesleniyor büyükbabam sahanlıktan.

Ona bakıyor. Mavi pijamalarını giymiş ve gözlerindeki uykuyu siliyor.

"Günaydın dede. Nasıl uyudun?" "Fena

değil, teşekkürler. Ya sen?"

"İyi uyudum," diye yalan söylüyor. "Yiyecek bir şey ister misiniz?"

"Belki sadece biraz çay ve tost. Geriniyor ve esniyor. "İyi bir duşla uyanmam gerek.

"Sen bunu yap, ben de bize kahvaltı hazırlayayım.

Archer mutfığa gitmeden önce hazırlanmayı bitirir ve yetmişli yıllardan kalma eski bir krom Dualit modeli olan büyükbabasının tost makinesinin zamanlayıcı kadranını sonuna kadar çevirir. Cihazın ekmeği kızartabilmesi için normalde iki dakika ısınması gerekiyor ve hiç de verimli değil. Tost nadiren altın sarısı bir renk alıyor ve eğer dikkatli olmazsanız genellikle dumanı tütüyor ve kömür karası oluyor ama Archer ona yeni bir tane almayı teklif etmesine rağmen ondan ayrılmaya dayanamıyor. Nedenini anlayabiliyor elbette. On yıllar boyunca içinden binlerce dilim tost çıkmış, çocukken babasını ve Archer'ı da beslemiş, Archer ziyarete geldiğinde ve daha sonra burada yaşamaya başladığında. Büyükbabanın bu eve olduğu gibi ona da duygusal bir bağlılığı var.

Uzanıp radyoyu açıyor ve zamanlayıcı tik tak ederken çaydanlığı dolduruyor. Çekmeceden bir ekmek bıçağı çıkararak kesme tahtasının üzerine bir somun ekmek yerleştiriyor. Büyükbabanın varsayılan istasyonu Radyo 4, haberlerin sonunu yayınlıyor.

'Battersea Park'ta bulunan iki erkek cesedinin isimleri yirmi dört yaşındaki işe alım uzmanı Justin Sykes ve kırk dört yaşındaki Bilgi İşlem Müdürü Brian Bailey olarak açıklandı. Polis adamların öldürüldüğüne inanıyor ve bölgedeki insanları dikkatli olmaları konusunda uyarıyor. Olayla ilgili soruşturma devam ediyor.

"Diğer bir haber ise, on sekiz yıl hapis cezasına çarptırılan Londralı uyuşturucu karteli patronu Frankie "Snow" White'in bugün cezaevinden tahliye edilecek olması. White 1999 yılında A ve B sınıfı uyuşturucu ithal etmek ve dağıtmak suçlarından hapse atılmıştı. White değiştiğini ve ailesiyle kaliteli zaman geçirmeyi dört gözle beklediğini söylüyor. Ve şimdi hava durumu için John'a geçiyoruz. John . . ."

Archer ekmek bıçağının sapını sertçe sıkıyor. Boştaki eliyle radyoyu kapatır. Büyükbabasının üst kattaki yatak odasında kendi kendine ısıklık çaldığını duyuyor ve şu anda burada olmadığına şükrediyor. Gerçi bunun pek önemi yok. İkisi de White'ın serbest bırakıldığını biliyor. Hatta Archer, büyükbabasıyla aralarındaki buzları erittikleri ve artık bu konuyu açıkça konuşabilecekleri için rahatlamıştır.

Archer o sabah ofiste Quinn, Klara, Os, DS Tozer ve DC Marian Phillips'i üçüncü kattaki konferans odalarından birinde toplar.

"Grace," diyor Tozer. 'Basın cinayetlerle ilgili bir güncelleme yapmamız için bizi sıkıştırıyor.

'Anlaşıldı. Bu toplantının sonunda bir açıklama yapmak için yeterli bilgiye sahip olmalıyız. Bir taslak hazırlayıp onlarla konuşabilir misin?

"Ben ilgilenirim.

Archer başıyla teşekkür eder, dizüstü bilgisayarını sunum ekranına takar ve Bailey ile Sykes'ın Battersea Park'a giriş görüntülerini gösterir. Ardından ön girişten çıkan insanların büyütülmüş, grenli görüntülerini gösterir.

Delege olmadan önce Tozer elini kaldırır ve "Grace, Marian ve ben istersen o insanları araştırabiliriz" der.

"Teşekkür ederim, Joely. Bira içen çiftin yan girişten çıkış görüntülerini geri sarar. 'Şu ikisini bulmaya çalışın -

Bir şey görmüş ya da duymuş.' Archer ileri sararak parkalı, kambur ve topallayan adamın görüntüsünü izler. 'Bakalım bunun izini sürebilecek misin? Çevredeki güvenlik kameralarını kontrol etmeniz ve izlerini takip etmeniz gerekebilir.

'Bunu yapabiliriz. Sorun değil.'

"Teşekkürler Joely, Marian.

"Grace," diye araya girer Quinn. "Krish ve MJ burada.

Archer cam kapıdan dışarı bakar ve CSI üniformalarını giymiş Krish ve MJ'in kendilerine baktığını görür. Krish'in yüzünde hevesli bir ifade vardır ve elinde bir dosya tutmaktadır. "Geldiklerini bilmiyordum.

'Sheesh! Özür dilerim hanımefendi,' diyor Os. "Bu sabah aradığını söylemeyi unuttum.

Quinn alaycı bir gülümsemeye Os'a döner. "Çok önemli bir şeyi unutmak sana yakışmaz, Os," diyerek analistin kaburgalarına şakacı bir şekilde vurur.

"Üzgünüm dostum. Bazen umutsuzluğa

kapılıyorum.' Archer Krish ve MJ'i içeri

çağırır. "Herkes günaydın," der Krish.

Ekip cevap olarak 'Günaydın' diye mırıldanıyor.

"Bilmeyenler için," diyor Krish, "bu benim ikinci komutanım, MJ.

MJ gülümser ve Krish'le birlikte konferans masasındaki yerlerini alırken kibar bir el sallama hareketiyle elini kaldırır.

"Peki, bizim için neyin var, Krish?" diye sorar Archer.

'Elimizde bir ayak izi, takip etmeniz için güzel bir DNA ve bulduğumuz telefon için eşleşen bir isim var. İlk olarak: takdir edersiniz ki ağaç talaşı ayak izlerini tespit etmeyi imkansız hale getiriyor. Bununla birlikte, açıklık alanın dışında toplam sekiz farklı ayak izi bulduk. DI Archer ve DS Quinn'in korunan ayaklarını saymazsak, diğerlerini park bekçisi, Çavuş Barnes ve PC Bickley'in botlarıyla eşleştirdim. Geriye üç tane kalmıştı. Justin Sykes'ın Dr Martens ayakkabıları, Brian Bailey'e ait bir çift on numara deri taban ve katile ait olduğunu tahmin ettiğimiz bir çift dokuz numara spor ayakkabı.

"Ne tür eğitimciler olduğunu biliyor musunuz?" diye soruyor Archer.

MJ dosyadan iki fotoğraf çıkarıp masanın üzerine koyarken "Vans," diye yanıtlıyor. "Tüm ayakkabılarının tabanında kendine özgü bir waffle deseni var.

Krish ekliyor: 'Genellikle kaykaycılar ve diğer grungy millennials tarafından kullanılan bir marka. Kauçuk tabanı kaykay üzerinde kaymayı önüyor.

"Katil pis kaykaycı bir tip olabilir mi?" diye soruyor Os.

"Kim bilir?" diye yanıtlıyor Archer. 'Os, Justin Sykes, Tyler Green ve Joel Dean'in Facebook ve Instagram hesaplarına bakmaya değer. Arkadaşlarını ya da Vans giyiyor olabilecek kişileri arayın.

"Yapacağım.

Archer Quinn'e döner. 'Joel Dean'in bot giydiğini hatırlıyorum. Dairesinde başka bir ayakkabı fark ettiniz mi?"

Quinn bunu düşünmek için bir an bekler. "Bilmiyorum. Gerçi Tyler Green'in çoraplı olduğunu hatırlıyorum. Ama ikisi de pis kaykaycı tipine benzemiyor.

Klara, "Ayakkabıları CCTV'den kontrol edebilirim," der. Archer başıyla teşekkür eder.

Krish devam eder: "Justin Sykes'a dönersek, Brian Bailey tarafından kendisine oral seks yapıldığına dair kanıtlar var. CSI'a gülümsüyor. "MJ ve ben bir anlaşmazlık yaşadık. MJ, Justin Sykes hayattayken ona oral seks yapıldığı sonucuna varmamın saflık olduğunu düşünüyor.

Tüm başlar MJ'e bakmak için döner. Krish'e soğukkanlı bir tavırla ve omuzlarını silkerek bakar.

"Ne kadar karanlık bir zekâsı var," diyor, gururla ya da bir okul çocuğu aşkı gibi görünen bir şeyle gülümseyerek. Archer tam olarak emin değildir.

"Haklı olabilir," diyor Quinn.

Archer, MJ'in Quinn'e baktığını ve yüzünde bir gülümseme belirmediğini fark eder.

Archer Krish'in sözlerini kafasında evirip çevirir ve Justin, Brian Bailey ve Vans giyen katilin olduğu sahneyi anlamaya çalışır.

Genellikle sessiz kalan DC Phillips, şaşırtıcı bir şekilde düşüncelerini açıklıyor. "Battersea Park'ta üç adam yaşıyor. Bir adamı baştan çıkarıyorlar ve garip bir seks oyununda onu öldürüyorlar.

"Mümkün," diyor Tozer.

Archer Krish'e, "DNA ve telefondan bahsetmiştin," der.

"Evet. Katil her iki cesette de aynı DNA'yı bırakmış ve daha da önemlisi bir eşleşme bulduk. Krish dosyadan bir fotoğraf çıkarır. Fotoğrafta yirmili yaşlarının sonlarında olduğu anlaşılan bir adam görülüyor. Kısa ve dağınık kahverengi saçları olan orta yapılı bir adam. Sokaklara özgü bir görünümü var.

ve tuhaf bir şekilde tanıdık geliyor. Yuvarlak yüzünde ciddi bir ifade var.

"Adı Ethan White," diyor MJ.

Ethan White. Archer yutkunur ve gözlerini resimden alamaz.

MJ devam eder: "Bulduğunuz telefonun sahibi de o." "Telefon numarası ne?" diye sorar Klara.

Krish ona numarayı söylüyor ve uzun parmakları iPad'inin üzerinde dans ediyor. 'Sadece bir iz sürüyorum. Bir dakika.

"Bir dizi eski küçük suçu var," diyor Krish. 'Ağırlıklı olarak uyuşturucu kullanımı, ama dosyasına göre birkaç yıldır temiz görünüyor. Ailesi bağlantılı...'

Archer araya giriyor. "Ethan White, Frankie "Pamuk" White'ın torunu. Odayı büyük bir sessizlik kaplar.

"Bu doğru mu?" diye sorar Quinn endişeli bir ses tonuyla. "Korkarım öyle," diye yanıtlar MJ.

Ethan White'ın bu cinayetlerle ne ilgisi var?

Archer, "Onunla derhal konuşmamız gerekiyor," diyor. "Elinizde bir adres var mı?

"Sistemdeki adres güncel değil," diyor Krish. "Ama ailesi Bethnal Green'de.

Klara konuşuyor. "White'ın Battersea Park bölgesindeki telefonundan Pazar akşamı 23.06'da Lewisham'daki Ladywell Playtower'da kayıtlı bir sabit hat arandı.

Lewisham.

"Bu cinayetlerin işlendiği saatle aynı zamana denk geliyor," diyor MJ. "Bum!" diyor Krish. "Ne harika bir ekip çalışması.

Archer Quinn'e döner. "Rose Grant Lewisham'da bir vur-kaç olayında öldürüldü.

Quinn'in kaşları çatılır. "Görgü tanıkları yüzünün kapalı olduğunu iddia etti. "Uyuşturucu satıcısı, Adrian Boyne, Rose'un eski ...

"O da Frankie White için çalışıyor.

Krish araya giriyor, "Beni kaybettiniz.

MJ, "Sanırım White ailesi ile vur-kaç olayı arasında bir bağlantı kurdular," diyor.

"Bence bundan daha fazlası var," diyor Archer. Instagram'a girerek Rose Grant'i arıyor ve onun bir fotoğrafını kaydediyor

Telefon. "White'ın nerede yaşadığını bulmalı ve Ladywell Playtower'ı ziyaret etmeliyiz. Archer Rose'un sayfasındaki fotoğrafları tarar ama ilgi çekici bir şey bulamaz.

"Ladywell Playtower terk edilmiş değil mi?" diye soruyor Quinn.

"Artık değil," diye yanıtlıyor Klara, iPad'i kaldırarak. Ekranda gotik kemerli, Viktorya dönemine ait kırmızı tuğlalı bir binanın ve kuleli devasa dairesel bir kulenin fotoğrafı var. 'Bu Lewisham'daki Ladywell Oyun Kulesi. Eskiden bir hamamdı ve geçen yıl yeniden geliştirilmek üzere satın alındı.

"Neyin içine?" diye sorar Archer.

"Görünüşe göre özel evler.

Archer Quinn'e, "İşimizi bitirip doğruca oraya gidelim," der.

"Bana uyar.

"Krish, MJ, başka bir şey var mı?"

"Benden başka bir şey yok," diyor Krish.

"MJ?" "Ben iyiyim, teşekkürler.

Archer takıma hitap ediyor. "Ne yapmaları gerektiğini bilmeyen var mı? Mırıldanarak hayır diyenler ve toplu halde baş sallayanlar var.

"Harika. Teşekkürler, Krish ve MJ."

Klara hariç ekip odadan çıkar ve masalarına döner. Analist, "Grace, bir dakikan var mı?" diye sorar.

"Elbette.

"Diğer konuyla ilgili bir gelişme var. Merkezime uğramadan önce

Git.

' Archer gülümser. "Birazdan görüşürüz," der ve Klara ayrılır. Archer sandalyesinin üstünden ceketini almaya gider, ancak

Kahverengi bir takım elbise giymiş ve turuncu çizgili kravat takmış DI Hicks'in elinde strafor bir fincan makine kahvesi ile yürüdüğünü fark eder. Ofisine doğru yürüyüp kapıyı kapatmadan önce sırtarak ona bakar.

Hicks'in ofisine doğru ilerlerken Quinn'e, "Bana bir dakika izin ver," der. Kapıyı çalmadan içeri girer ve kapıyı arkasından kapatır.

Şaşkın Hicks ona ters ters bakar. "Başkasının özel ofisine girmeden önce kapıyı çalmayı öğrenmek isteyebilirsin!

Archer burnunu kırıstırıyor. Küçük mekân makine kahvesi ve gaz kokuyor. İçeri biraz hava girmesi için kapıyı yeniden açıyor ve bakışlarını Hicks'e yöneltiyor. "İnsan Kaynakları'yla yaptığın o numara senin için bile yeni bir alçaklık.

"Bu nasıl bir numara olabilir ki?" diye cevaplıyor, ipek gibi.

"Bunu unutmayacağım.

Hicks'in yüzünde kendini beğenmiş bir ifade beliriyor ve parlak, yüz. çukurlu yüzünü buruşturuyor.

Archer başını sallar ve Klara'nın ofisine geçerek oradan ayrılır. kaslar gergin.

"Her şey yolunda mı?" diye sorar

Klara. 'Bir şey yok. Ne buldun?'

"Toplantıda bahsetmek istemedim ama bana King's Tavern'den gönderdiğin resimle eşleşme buldum. Klara Polis Ulusal Bilgisayarını açar ve merkezi monitörde onun bilgilerini görüntüler.

Adı Troy Whitehead. Uyuşturucu satıcılığı ve hırsızlıktan birkaç sabıkası var ama geceleri uykunuzu kaçırarak bir şey yok. Çalışıyor gibi görünmüyor, ancak açıklanmayan bir geliri var ve Gipsy Hill'de rahatça yaşıyor. Adresini biraz araştırdım ve EncryptoTalk adlı bir şirketle bağlantısı olduğunu öğrendim. Suç örgütlerinin birbirleriyle konuşmasını sağlayan şifreli bir yazılıma sahip yasadışı telefonlar üretiliyorlar.

"Onlarla bağlantısı nedir?

"Sanırım o bir komisyoncu. Telefonları ithal ediyor ve satıyor. Archer kollarını kavuşturur ve büyükbabası ile büyükannesinin ne iş yaptığını düşünür.

Cosmo, Troy Whitehouse gibi bir komisyoncuya sahip olurdu.

"Telefonlar işinin bir tarafı," diye ekliyor Klara. "Bu hoş karakter aynı zamanda ateşli silah ticareti de yapıyor.

KLARA ona Troy Whitehouse'un silah ticareti yaptığını söylediğinde ARCHER'ın kalbi sıkışır. Büyükbabanın niyeti Whitehouse'dan bir silah satın almak mıydı? Gözünün altında dövme olan asık suratlı adamın profil resmine bakar ve adresini not eder.

'Teşekkürler, Klara. Lütfen bundan kimseye bahsetme.' "Elbette.

Archer, Quinn'le birlikte ayrılırken ceketini çekiştiriyor, Klara'nın ifşaatıyla zihni allak bullak oluyor. Şu an için yapabileceği hiçbir şey yoktur. Odaklanmalı ve her şeyden önce Ethan White'la konuşmalıdır. Bulutlar dağılır ve soğuk, masmavi bir gökyüzü ortaya çıkar. Arabaya doğru yürürlerken Quinn, "Sence White ailesi bu cinayetlere karışmış olabilir mi?" diye sorar.

İç çekiyor. "Şaşırmazdım.

'Kesinlikle öyle görünüyor. Ethan White'a gelince, büyük ihtimalle Lewisham'da değil de ailesiyle birlikte büyükbabasını evinde ağırlıyordu.

"Eğer orada değilse, eve hoş geldin partisine katılırız.

"Kulağa bir plan gibi geliyor.

Yoğun sabah trafiğini aşır, Viktorya döneminden kalma kahverengi tuğlalı teraslı evlerin sıralandığı işlek bir cadde olan Ladywell Yolu'na varmak bir saatin büyük bir kısmını alır. Quinn hedeflerine yaklaştıkça yavaşlıyor. Ladywell Playtower'ı çevreleyen uzun çitlerin üzerinde, Lewisham'ın dar evleri arasında çok çarpıcı bir şekilde yersiz görünen kırmızı kule vardır. Quinn dörtlülerini yakar ve girişte kenara çeker; karmaşık bir şekilde yontulmuş, uzun ferforje bir kapıdır ve tasarımına sağlam bir haç kaynaklanmış. Archer bakışlarını kapının parmaklıklarına doğru daraltır. Mimari utanmazca Viktorya dönemi gotik tarzında, tuğlalar kış güneşinde parıldıyor gibi görünen koyu bir kırmızı. Pencereleer yeni restore edilmiş, vitraylar kilise havası veriyor.

Quinn, "Klara'nın bize gösterdiği resim bunun hakkını vermiyor," diye gözlemliyor. "Oldukça güzel bir şey, değil mi?

'Bana eski bir karanlık aşk romanının kapağında gördüğünüz binaları hatırlattı. Hani şu fırtınalı bir gecede, bir uçurumun kenarındaki korkunç bir şatoyu ve içinde gizlenen dehşetten yalınayak kaçan uzun beyaz geceliğini giymiş bir genç kıızı tasvir edenleri?

Archer kıkırdar. "Onları iyi hatırlıyorum.

"Annem onları okudu - ve ben de feminist olduğum için birkaçını kendim okuduğumu memnuniyetle itiraf edeceğim.

"Bu kitapları feminist edebiyat olarak kategorize edebileceğinizi hiç sanmıyorum.

'Bu çok doğru. Onları okudunuz mu?'

"Bir ya da iki öykü, ancak öyküler kapaklarının vaat ettiklerini asla tam olarak yerine getiremedi.

"Evde biri var," diyor Quinn, kapıya doğru bakarak.

Archer onun arkasında, çimenlerin üzerinde yalınayak yürüyen, soluk tenli ve zayıf görünümlü bir kadın görür. Kalın turuncu bir kazak ve yeşil, şekilsiz bir elbise giymiştir.

Bir korna dikkatlerini dağıtır. Quinn dikiz aynasına bakar ve kaşlarını çatır. 'Bir otobüs geliyor. Neden sollamıyor?'

"Otobüs durağına park ettiğimiz için olabilir mi?

Quinn tehlikeleri ortadan kaldırır ve işaret eder. "Tamam, nedeni bu olacak.

Archer emniyet kemerini açar. 'Önce ben inip o kadınla konuşacağım. Sen park edecek bir yer bul.

Quinn arabayı kenara çeker ve otobüs onun yerini alırken bir yan sokağa sapar. Kule çitlerin üzerinde yükselir ve Archer vitray pencerelerin arkasından kendisini izleyen birini gördüğünü düşünür. Arkasında otobüsün kapılarının açılma sesini yarı yarıya duyuyor ve kapıyı ileri itiyor ama kilitli; dehşete kapılıyor, dahili telefon yok, sadece paslanmaz çelikten dijital bir kilit var.

Kapıdan seslenir, "Merhaba!

Kadın dönüp bakıyor.

"Merhaba," diye tekrarlar Archer. "Lütfen kapıyı açabilir misiniz?

Kadın ellerini sıkıyor ve kaçamak bakışlarla sağına soluna bakıyor.

"Sorun yok, sadece konuşmak istiyorum.

Kadın kapıya yaklaşır ve gülümser. Dişlerinden geriye kalanlar kahverengi ve kırık. Arabadan bakıldığında kırklı yaşlarında görünüyordu ama yakından bakıldığında, uyuşturucu kullanımının yarattığı tahribatın altında otuzlu yaşlarının ortalarında bir kadın yatıyordu.

"Adın ne?" diye sorar Archer.

"Evie," diye sessizce yanıtlar.

"Beni içeri alır mısın, Evie?

"Yardımcı olabilir miyim, dostum?" diye bir ses geliyor arkasından.

Archer arkasını döndüğünde genç bir delikanlının ona baktığını, iri ve meraklı gözlerle onu incelediğini görünce şaşırıyor; göz kapaklarından biri, sağ göz, diğerinden daha aşağı sarkmış. Dönüp Evie adındaki kadına bakar ve kaşlarını çatır. Archer'ı hayal kırıklığına uğratan kadın aceleyle uzaklaşır.

Archer delikanlıya geri döner. "Bana yardım edebilir misin?" diye sorar sertçe.

"Sen söyle," diye cevaplıyor rahatsız edici bir güvenle. Yaşını kestirmek zor, ama kadın onun onlu yaşlarının başında olabileceğini düşünüyor. Sesi bir yetişkininki kadar derin olmasa da olgun bir tona sahiptir. Archer onu şöyle bir süzer ve geçmiş bir döneme ait olduğu hissine kapılır. Koyu renk saçları arkadan ve yanlardan kısa kesilmiş ve yandan ayrılmış şekilde düzgünce taranmış; üzerinde eski mavi bir kot pantolon, boynuna kadar iliklenmiş gri bir flanel gömlek ve tüvit bir ceket var. Boynunda deri bir kayışla asılı, yanık turuncu renge boyanmış yontulmuş ahşap bir haç vardır.

"Bu evle bir bağlantınız var mı?" diye sorar Archer. Cevap vermez.

"Kimdi o kadın?"

'Onun için endişelenmeyin. O düştü.' Archer kaşlarını kaldırır. "Düşmüş mü?"

"Dua etmeye mi geldin?" diye sorar.

'Bugün olmaz, teşekkür ederim.' Bu kapıyı geçmek ve içeride her kim varsa onunla konuşmak istiyorum.

"Adın ne?" diye soruyor.

Archer kimliğini çıkarır. "Dedektif Müfettiş Archer. Omzunun üzerinden Quinn'in yolun karşısına geçtiğini görür.

"Kurtulmak için mi geldiniz?"

Quinn Archer'ın yanına gelir. "İyi misin?" der neşeyle, bir çocuğa bir Archer'a bakarak.

"Dedektif Çavuş Quinn, bu ... Archer genç adamın bakışlarıyla karşılaşır ve en azından kendini tanıtmaya umuduyla başını sallar.

Bir süre sonra, "Benim adım Kain. K ile." "Bugün okul yok mu, K ile Kain?" diye sorar Quinn.

"Öğle yemeğinde dua etmek için eve geliyorum. "Namaz, öyle mi?" diyor Quinn şaşkın bir ses tonuyla.

"Burayla bağlantınız nedir?" diye sorar Archer. "Ben burada yaşıyorum.

"Ethan White'ı tanıyor olmalısın?" diye soruyor Quinn.

Kain omuz silkiyor.

"Burada mı yaşıyor?"

Kain, "Ethan yakında kurtulacak," demeden önce tereddüt eder.

Archer bakışlarını çocuğa diker ve onun ne demek istediğini merak eder

Bu.

"Bunu duyduğuma çok sevindim," diyor Quinn. "Şimdi, o evde mi?" "Bilmiyorum.

Archer telefonunu çıkarır ve ona Rose Grant'in fotoğrafını gösterir.

'Bu kadını tanıyor musunuz? Salı günü bu bölgede görülmüş. Resme göz kırpmıyor ve başını sallıyor.

"Emin misin?" diye

sorar Archer. "Evet.

"Tekrar bak.

Derin, otoriter ve Midlands aksanlı bir ses evden bağılıyor, "Kain, içeri gel!"

Archer evin bulunduğu yöne bakar ve sivri bir kemerin altında duran koyu renk, omuz hizasında saçları ve yuvarlak gözlükleri olan bir adam görür. Adamın arkasında evin ön kapısı açık ve tıpkı Kain'inki gibi haçlar takmış erkek, kadın ve çocuklardan oluşan küçük bir topluluk görüyor.

"Merhaba," diye seslenir Archer. "Benim adım Dedektif Müfettiş Grace Archer ve bu da Dedektif Çavuş Harry Quinn. İçeri girebilir miyiz?"

"Dua zamanı.

Kain dijital kilide bir kod girer ve kapıyı iterek açar. "Ethan White'la acilen konuşmamız gerekiyor.

"Ethan burada değil.

"Bu çok uygun," diye mırıldandı Quinn.

Kain kapıyı kapatamadan Archer, arkasında Quinn'le birlikte içeri girer. Kısa patikadan yukarı doğru yürür ve farklı bir dünyaya adım attığı hissinden kurtulamaz.

"Burası özel mülktür, Dedektif Müfettiş," der adam. "Adın ne?" diye sorar Archer.

Kain, Archer ve Quinn'in etrafından dolanır ve başı omuz hizasında olan adamın yanında durur. "O Baba.

Adam kolunu Kain'in omzuna koyar ve hafifçe sıkar. Archer onu şöyle bir süzer. Sağlam bir yapısı ve ortalama bir boyu var; yine de heybetli bir figür gibi görünüyor. Kolları kıvrılmış, açık yakalı siyah bir gömlek giymiş olan adamın her iki elinin parmaklarının da

kalın gümüş halkalarla kaplı. Kafataslarından rünlere ve haçlara kadar çeşitli tasarımlar bulunmaktadır.

Archer tekrar dener. "Bay . . . ?"

"Benim adım Aaron.

Quinn soruyor. "Soyadı?"

"Beni bir suçtan dolayı mı soruşturuyorsunuz?"

Zamanın ve giderek artan güler yüzsüzlüğün farkında olan Archer,
"Lütfen davranışlarımızı mazur görün. Sadece Ethan'la konuşmak istiyoruz.

"Korkarım Ethan ailesiyle birlikte olması için çağrıldı.

Tabii ki var.

'Tamam, teşekkür ederim. Lütfen aradığınızı
bildirin.' "Ona söyleyeceğimden emin olabilirsiniz.

Archer ona Rose'un resmini gösterir. "Bu kadını tanıdın mı?"

"Korkarım hayır," demeden önce bir süre resmi inceler. "Tamam,"
diyor Archer. İletişim kartını uzatıyor ve 'Aaron' diyor,

"Kaç tane sabit hattınız olduğunu sorabilir
miyim? Kaşlarını çattı. "Sabit hat mı?"

'Telefon hatları. Kaç tane?"

'Hepimizin paylaştığı bir telefon var. Burada çok basit bir yaşam
sürüyoruz'.

'Ethan Pazar akşamı saat on birden hemen sonra sabit hattınızı aradı.
Sanırım telefona cevap vermediniz?"

Cevap vermeden önce soruyu düşünür. "Hayır, vermedim.

Archer başını sallar. "Zaman ayırdığınız için minnettarız, teşekkürler.
Ayrılmak için döner ve tereddüt eder. "Oh, son bir şey daha. Brian Bailey
ismi size bir şey ifade ediyor mu?"

Aaron cevap vermeden önce tereddüt eder,

"Hayır, özür dilerim. Archer gülümser. "İyi günler
dilerim.

Ayrırlılar ve arabaya geri dönerler.

"Eğlenceli görünüyorlar," diyor Quinn. "Beyaz aileden biriyle
ilişkilendirebileceğim türden insanlar değiller.

"Anlaştık.

"Kim olduklarını sanıyorsun?"

'Gerçekten bilmiyorum. Klara'ya onları araştırmasını söyleyeceğim.

Quinn arabanın kilidini açar ve içeri girerler. "Beyaz aile toplantısına
katılmaya hazır mısınız?" diye sorar.

Archer emniyet kemerini çekiyor ve midesinde kelebeklerin uçuştuğunu hissediyor.

"Bunu dört gözle beklediğimi söylersem yalan söylemiş olurum.

'Bunu yapmak istediğine emin misin? Bana yardım etmesi için başka birini getirebilirim.

"Hayır. Bunu yapmak zorundayım.

'Yalnız gitmemiz gerektiğini sanmıyorum. Jimmy Barnes ve koğuşunu arayacağım. Vardiyada olmalılar ve bana bir iyilik borcu var.

"İyi fikir.

"Tamam. Bethnal Green

mi?" "Evet, Paradise Row.

Tamam. Bethnal Green, işte geliyoruz. Umarım kanepelere çok para harcamışlardır. Eğer blini'ler benim sofistike damak tadıma uygun değilse sert bir mektup yazacağım.

ARCHER VE QUINN, Bethnal Green Road ve Roman Road'un köşesindeki St John Kilisesi'nin dışında durmaktadır. Karşısında White ailesinin konutları, Paradise Row'un merkezindeki üç ev, Paradise Gardens'a bakan uzun Gürcü terasları, şu anda kiraz kuşları ve ışıklarla süslenmiş dar bir halka açık park ve şu anda bir partinin yeri bulunmaktadır.

Quinn, "Barnes'tan henüz iz yok," diyor. Archer'ın gözleri olay yerine sabitlenmiştir.

Orta büyüklükte bir çadırın ortasında *Evine Hoş Geldin Frankie* ve *Evine Hoş Geldin Büyükbaba* gibi yazılar yer alıyor. Girişte, ucuz takım elbiseli erkekler ile dar elbiseli ve sahte bronz tenli titreyen kadınlardan oluşan uzun bir kuyruk, parkın kıvrımlı yolu boyunca sıra bekliyor.

Quinn, 'Yardakçıları saygılarını sunmaya geldiler,' diyor.

Parkın dört bir yanına dağılmış insanlar şampanya, bira ya da şarap yudumluyor. Yüzleri tararken Archer'ın midesi düğümleniyor. Adrian Boyne'u gördüğünü sanıyor, ama eğer oysa, arbedenin içinde kaybolmuş. Bir süre aradıktan sonra Ethan White'ı parkın karşı ucunda, kendi yaşlarında bir grup insanın yanında durmuş telefonla konuşurken görür. Telefonda başını kaldırır ve etrafı tarar.

Archer, Aaron'ın ya da Ladywell Playtower'daki başka birinin ona haber verip vermediğini merak eder.

"Onu görüyorum," diyor Quinn. "Ben de görüyorum."

Archer yaklaşan bir siren sesi duyar ve Barnes ile Bickley'nin Bethnal Green Yolu'nda hızla ilerlediğini görür.

"Hamlemizi yapalım mı?"

"Hadi yapalım."

Quinn, Barnes'a parkın girişine yakın bir yerde kenara çekmesini işaret eder.

"Kapıyı koruyan et kafalıya dikkat et," diyor Quinn, trafikteki bir aradan geçip park girişine giden yolu aşarlarken. Söz konusu et kafa kalın boyunlu, kel kafalı, küçük karnabakar kulakları olan iri bir adam. Onlar yaklaşırken kaşlarını çatıyor.

"Özel parti!" diyor girişi kapatarak.

Quinn kimliğini göstererek, "Burası halka açık bir park, Temel Reis," diyor. "Polis, kenara çekil.

Archer gözlerini deviriyor. Quinn'in ağzı bu işi tahmin ettiğinden daha zor hale getirecek.

Archer kimliğini gösterir. "Dedektif Müfettiş Archer.

"Randevu alın," diye yanıtlıyor güvenlik görevlisi hoyratça.

Archer sakın bir sesle ona, "Buraya sorun çıkarmaya gelmedik" der ve sözünü keser. "Randevu alın dedim.

"Burada ne işiniz var?" diye bir ses geliyor.

Archer döndüğünde parlak siyah saçlarını uzun bir at kuyruğu şeklinde arkaya toplamış, kırmızı takım elbisesinin omzunda bir yılan gibi duran zayıf bir kadın görür. Archer birkaç yıl önce White ailesini araştırmıştı, her şeyden çok acımasız bir hayranlıktan dolayı. Kadının sert ifadesi babasından miras kalan bir aile özelliği. O Janine White, Frankie'nin kızı ve Ethan'ın annesi.

Archer polis arabasının kapılarının kapandığını duyar ve Barnes ile Bickley'nin yakında olduğunu anlar.

"Konuklarınızdan biriyle konuşmamız gerekiyor. "Şu an uygun bir zaman değil.

"Acil," diye yanıtlıyor Archer.

Janine White ince ince gülümsüyor. "Lütfen gidin.

Adrian Boyne elinde bir sigara ve bir kutu birayla Janine'in yanına gelir. 'DI Archer, partiye hoş geldiniz. Görüyorum ki köpeğinizi de yanınızda getirmişsiniz,' diyor Quinn'e başıyla selam vererek. 'Şimdi, sizin için ne yapabiliriz? Bay White'ı uzun süre bekleyeceğiz, en az otuz dakika.

"Archer?" diyor Janine White, gözlerini Archer'ın uyumsuz gözlerine dikerek.

"Dedektif Müfettiş," diye düzeltti Archer.

"Buraya gelmeye cüret ediyorsun! Eğer Frankie-'

Onunla ilgilenmiyorum. Henüz ilgilenmiyorum. Konuşmak istediğimiz kişi oğlunuz.'

Kaşlarının gölgesi alnındaki botoksun arasından güçsüzce süzülüyor. "Onunla neden konuşmak istiyorsun?

"Bu bir polis meselesi.

Janine başını sallar. "Asla olmaz. Ama Archer onun emin olmadığını ve belki de korktuğunu görebiliyor. "Onunla konuşamazsın. Bugün olmaz.

Archer ateşi daha fazla körüklemek istemez. "Bunu onun için olduğundan daha kötü hale getirmeyelim.

Janine avuçlarını ovuşturur ve kayan yazıların ötesine, sarışın genç bir kadınla konuşan Ethan'a doğru bakar. Janine Archer'a döner ve işaret eder. 'Onu bugün buraya getirmek için çok ikna etmek gerekti. Çabuk ol ve oğlumu üzme, duydun mu?

Archer duyuyor ama cevap vermiyor.

Janine kaşlarını çatır, telefonunu çıkarır ve bir arama yapar. Archer, Ethan'ın telefonuna cevap verdiğini görür.

"DI Archer," diyor Boyne. Parkın etrafına dağılmış, uzun koyu renk paltolar giymiş, uğursuz görünümlü dört adamı işaret ederek onlara doğru bakıyor. 'Bugün komik işler yok. Şu anda Doğu Yakası'nın bu küçük yeşillik alanı bizim. Çok dikkatli olun.

Quinn cevap verir, 'Boynunu içeri sok, ufaklık. Beş dakika içinde buradan çıkacağız.'

Janine aramayı bitirir ve Archer kaşları çatık Ethan White'ın kalabalığın arasından ilerlediğini görür. Annesi onu yarı yolda karşılar. Janine ona doğru eğilmiş, hararetli bir konuşmaya benzeyen bir şekilde kollarını sallamaktadır. Ethan'ın yüzü kızarır ve başını sallayıp onu iterek geçer.

Kapıya yaklaşırken Adrian Boyne, "Onlarla konuşmak zorunda değilsin dostum," der.

Ethan onu görmezden gelir ve Archer ile Quinn'in arasına bakar. "Bu neyle ilgili?

"Ayaktakımından uzaklaşalım Ethan," diyor Quinn.

Et kafalı hâlâ kapıyı kapatıyor. "Çıkar beni Clem," diyor Ethan.

Clem kararsız görünüyor ve onay için Janine'e bakıyor.

Archer, Ethan'ın ellerinin yumruk haline geldiğini fark eder. "Aç şu lanet kapıyı!" diye bağırır Ethan, yüzü mosmor olmuştur.

Janine kapıyı açan Clem'e başıyla selam verir.

Ethan hışımla dışarı çıkar ve Paradise Row'un taş döşeli geçidine doğru ilerler. Archer ve Quinn onu takip eder.

"Bizimle istasyona gelmeni istiyoruz. Ethan sertleşir ve soluklaşır. "Ne? Neden?

"Sadece bazı sorularımız var.

"Ne hakkında sorular? Ethan rahatsız bir şekilde ayaklarının üzerinde kayar ve giderek daha da tedirginleşir.

"İstasyonda açıklayacağız.

Ethan titreyen bir parmakla Archer'ı işaret eder ve geri çekilir. 'Hayır, hayır, hayır!

Ben iyiydim. Hiçbir şey yapmadım!'

"Ethan, neler oluyor?" diyor bir ses.

Archer daha önce birlikte durduğu genç sarışın kadını görür.

"Hiçbir yere gitmiyorum," diyor Ethan.

Parktan bir kalabalık çıkmaya başlar.

"Neler oluyor?" diye bağırır Janine.

"Kahretsin," der Archer ve Barnes ile Bickley'e bakar. "Sakıncası yoksa...?"

Barnes yavaşça ilerler ve Ethan'ı sakinleştirmeye çalışır, ancak Ethan komisere saldırır. Bickley hemen peşine düşer ve ortağıyla birlikte Ethan'ı kelepçeleyip arabaya bindirirler.

Archer Quinn'e döner; bu iş çirkinleşecek. "Otostop çeksek iyi olur.

"Ethan! Ethan!" diye bağırır Janine.

Quinn ve Bickley arkada hıçkırarak ağlayan Ethan'ı sandviçlerken Archer yolcu koltuğuna atlar. Etrafları arabayı tekmeleyen ve çarpan insanlar tarafından sarılmıştır. Barnes sireni ve ışıkları açar ve arabayı yavaşça ileriye, Paradise Row'a doğru sürer. Kalabalık azaldıkça hızını artırır ve marquee'in arkasından geçtiklerinde, bir grup insan Paradise Row'a açılan ikinci kapıya doğru acele eder. Kalabalığın en önünde Archer onu görür ve yutkunur. Kare siyah çerçeveli gözlüklerinin ardından onu izleyen, dudakları ayrılmış, dişleri kenetlenmiş, gözleri öfkeden çıldırmış Frankie White'tır.

ARCHER, Ethan White'ın umduğu kadar sağlam ve kontrollü görünmeyen ruh halinden KORKARAK KAYGILANMAYA BAŞLAR. Hıçkırığa ağlaması huysuz bir öfkeye ve sözlü tacize dönüşmüş, bu da daha fazla hıçkırmasına yol açmıştır. Barnes ve Bickley onu Charing Cross Polis Karakolu'nda işlem yapmak üzere arabadan çıkarırlar ve o da ellerinden kurtulmak için ısıarak, tırmalayıp ve tükürerek onlarla kavga eder.

White'ın işlemleri yapılırken ve sakinleşmesi için zaman tanınırken Archer beş dakikasını kendine ayırır, istasyonun taş döşeli avlusunda tek başına durur ve eğer sigara içiyor olsaydı bu saatte kaç sigara içebileceğini düşünür. Frankie White'ı görmek onu beklediğinden daha fazla tedirgin etmiştir. Ekip arabasında White'ın gözleri onunkilerle karşılaştığında onu tanıdığından hiç şüphesi yoktu. Onu gördüğünde aklından neler geçtiğini merak ediyordu. Acaba on sekiz yıl önce öldürttüğü babasını mı düşünmüştü? Onu, White ailesinin işine son vermek için DI Sam Archer'ın yerine geçecek biri olarak mı görüyordu? Büyük ihtimalle. Ancak şu an için Archer'ın yönetmesi gereken bir cinayet soruşturması vardır ve Frankie White'ın beklemesi gerekecektir.

Barnes görünür. 'Hanımefendi, White'ı bir süre hücrede bırakmak en iyisi olabilir. Gözaltı memurundan ona göz kulak olmasını istedim.'

'Kulağa hoş geliyor, Jimmy. Bugünkü yardımın için çok teşekkürler'. Barnes başıyla teşekkür eder. "Her zaman.

Öldürmek için vakti olan Archer, kişisel bir sorunu ortadan kaldırmaya karar verir. Bir araba kiralayarak Quinn'e yakında döneceğini söyleyen bir not bırakır ve Londra'nın merkezinden batıya doğru yola çıkar.

Troy Whitehouse, Gipsy Hill'in en üst ucunda, yetmişli yıllardan kalma, çanak antenlerle dolu üç katlı bir blokta özel olarak inşa edilmiş bir dairede yaşıyor. Whitehouse'un ikinci kattaki dairesinin Gipsy Hill ve A24'e bakan bir balkonu var. İşaretlenmemiş ödünç arabasıyla yolun karşısından etrafı izliyor. Pencerelemin arkasında herhangi bir hareket ya da ışık izi yoktur. Arabanın kapısını açar, soğuk öğleden sonraya adımını atar ve aceleyle yolun karşısına geçerek az önce apartman sakinlerinden biri tarafından açılmış olan binanın ön kapısına yetişir; yaşlı bir kadın elindeki alışveriş arabasıyla boğuşmaktadır.

"Size yardım edeyim," diyor Archer, kapıyı açık tutarak.

'Oh, teşekkür ederim canım. Bu kapı benim için çok ağırlaşıyor'.

"Biraz canavar gibi, değil mi?"

Kadın kıkırdar. "Bunu tekrar söyleyebilirsin."

"İyi günler dilerim."

"Sen de."

Archer beton merdivenleri ikişer ikişer çıkar. Whitehouse'un dairesinin önünde zile basmadan önce tereddüt eder. Met'teki herhangi biri, herhangi bir suç bildirilmediği ve herhangi bir suç işlendiğine dair bir kanıt olmadığı halde komisyoncuyu ziyaret ettiğini öğrenirse, bu yüzden başı büyük belaya girebilir. Elindeki tek şey Klara'nın bulguları ve Büyükbaba ve Cosmo ile görüşen adam hakkında kendi vardığı sonuçlardır. Archer sadece büyükbabanın onunla ne işi olduğunu öğrenmek istiyor. Ondan sonra onu uyuracak. Hepsi bu kadar. Başka bir şey yok. Daha azı değil. Ama içine bir şüphe düşer ve bir anlığına Klara'nın bulguları hakkında kuşkuya kapılır. Belki de arkadaşı yanıliyordur.

Hayır.

Archer bu düşünceleri çabucak aklından uzaklaştırır. Klara'yı tanıdığı onca yıl boyunca analist hiçbir zaman hedefini şaşırmamıştı.

Archer zili çalar ve bekler ama cevap gelmez.

Bir süre sonra tekrar zili çalar ama yine yanıt gelmez.

"Yardımcı olabilir miyim canım?" diye bir ses gelir.

Archer kapıyı açtığı yaşlı kadının alışveriş arabasını merdivenlerden çekip kendisine doğru geldiğini görmek için döner. Yaklaşık 1.80 boylarında, kıvrıkcık gri saçlı, zincire asılı mavi çerçeveli gözlükleri olan şişman bir kadındır.

"Tekrar merhaba. Birini arıyorum."

"Peki bu kim olabilir?" diye sorar kadın, anahtarlarını çıkararak. Whitehouse'un kapısına doğru uzanır, bir anahtar yerleştirir ve kilidi çevirir.

"Troy'u arıyorum," diye cevap verir Archer, sanki eski bir dostuymuş gibi. "İçeri gel."

"Bu çok iyi olur, teşekkür ederim."

Archer onu içeride, duvardan duvara Viktorya dönemine özgü bir şekilde dekore edilmiş bir koridora kadar takip eder.

"Ben Troy'un annesiyim," diye anons ediyor Archer'ın ev sahibi.

"Ama muhtemelen bunu zaten biliyorsunuzdur."

"Evet, kesinlikle," diye yalan söylüyor Archer.

Koridorun sonunda mutfağın girişi vardır. Bayan Whitehouse el arabasını hızlıca mutfığa doğru iter ancak

ona ulaşır ve yüzünü duvara döner. Ceketinin cebinden daha büyük boyutta ikinci bir anahtar seti çıkarır ve birini duvardaki anahtar deliğine sokar. Ardından panelli kapıya doğru kayar ve alışveriş arabasını kapının arkasına iter. Kapıyı çekerek kapatıyor, ardından gizli kapıyı kilitliyor ve anahtarları tekrar cebine atıyor.

Olağandışı.

Archer'a kurnaz ve zeki bir gülümsemeyle bakıyor. "Mutfağa gel canım, konuşalım.

Bayan Whitehouse küçük mutfak masasına oturur ve Archer'a karşısına oturmasını işaret eder. Archer'ı bir an süzdükten sonra şöyle der. "Polis, değil mi canım?

"Bu kadar açık mı?

"Ana girişte senden kokuyu alabiliyordum.

Archer kadına dikkatle bakar. "Polisle çok işiniz oldu mu?

"Arkamda birkaç yıl var.

Archer, Whitehouse'un annesinde görüldüğünden daha fazlası olduğunu anlar ve alışveriş arabasında bu kadar çabuk kilit altına alınması gereken ne olduğunu merak eder.

"Oğlunuz nerede, Bayan Whitehouse?

"İş için dışarıda ve yarına kadar dönmeyecek. "Yani her an dönebilir diye yalan söyledin?" "Doğru canım.

Ondan ne istiyorsun?"

"Onunla konuşmak istiyorum.

Bayan Whitehouse başını eğiyor. "Ne hakkında?

Archer bir an ona bakar. "Annesi olmanızın yanı sıra, Troy ile iş ortağı olduğunuzu düşünmekte haksız mıyım?

Bayan Whitehouse bir profesyonel. Archer'ın bakışlarını tutuyor, vücut dili ve yüz ifadeleri, Archer soruyu sorduğunda sol gözünün altındaki hafif seğirme dışında hiçbir şey ele vermiyor.

Archer onun yerine cevap verir. "Ne yaptığını biliyorum.

Bayan Whitehouse tombul pembe ellerini birbirine kenetliyor. "Ne demek istediğinizi anlamadım.

Archer'ın oyunlara karşı hiç iştahı yok. 'Şimdilik Bayan Whitehouse, sizinle ya da oğlunuzla ilgilenmiyorum ama ona benden bir mesaj iletmenizi istiyorum. Ona Jake Archer ve Cosmo Mateo'dan uzak durmasını söyleyin, yoksa Tanrı yardımcım olsun, onu parmaklıklar arkasına tıkmak için elimden gelen her şeyi yaparım.

Bayan Whitehouse ince ince gülümser. 'Hiç kimsenin, hele de İhtiyar Bill'in boş tehditlerinden hoşlanmam. Bununla birlikte, Troy'unun mesajınızı aldığından ve yukarıda bahsi geçen beyefendilerle tüm temasını kestiğinden emin olacağım.

Archer ayağa kalkar. "Yaptığından emin ol.

"Güle güle canım. Çıkarken kapıyı kapat, teşekkürler.'

Archer binadan çıkarken canı sıkındır ama küçük bir zafer kazandığı için de memnundur. Daha sonra Cosmo'nun evini aramaya ve tüm hikâyeyi öğrenmeye karar verir. Cosmo, kolay bir hayattan başka bir şey istemeyen, rahat bir adamdır. Kırılması zor bir ceviz olmayacaktır. İyi bir adamdır ve büyükbabanın iyi bir dostudur ama gençlik yıllarında yanlış tiplerle takılmıştır ve büyükbabanın Troy Whitehouse'la onun aracılığıyla tanışıp tanışmadığını merak eder.

23

Ethan White'ın sakinleşmesi neredeyse iki saat sürdü. Sonunda onu bir görüşme odasına aldılar, Archer'a göre bunun nedeni yorgunluktan başka bir şey değildi. Görüşme masasında onunla yalnızdır. Başı öne eğik, gözleri şiş ve kırmızı.

"Sana içecek bir şey getireyim mi?" diye soruyor nazikçe. "Neden buradayım?" diye cevap veriyor, sesi kuru ve cılız.

Quinn, Battersea Park cinayetlerinin raporunu içeren bir klasörle odaya girer.

Archer, 'Sizinle bir suçla ilgili olarak konuşmak istiyoruz,' diye yanıtlıyor.

Quinn, Archer'ın yanına bir sandalye çeker ve dosyayı kabaca masanın üzerine bırakır. Ethan sarsılır ve kaşlarını çatarak dosyaya bakar.

Quinn ona, "Annen aile avukatıyla birlikte burada," der. Ethan başını sallar. "Sana söyledim, benim kendi dosyam var.

'Annen çok ısrar etti. Ona sana hatırlatacağıma söz verdim. Ethan burnundan derin bir iç çeker ve kollarını kavuşturur.

Kapı çalındı.

Archer cevap veriyor. Otuzlu yaşlarında, güçlü kuvvetli bir kadın olan gözaltı memuru Tianna Rowland onu selamlıyor. "Hanımefendi, Bay White'ın evrakı burada," diyerek diğer tarafındaki beyefendileri işaret eder. Archer, Ladywell Playtower'dan Aaron'un kendisine baktığını görünce şaşırır.

"DI Archer," diyor.

Yıpranmış kahverengi bir evrak çantası taşımakta, şık bir tüvit ceket ve boynuna kadar düğmeli gri bir flanel gömlek giymektedir. Geniş göğsünün üzerinde duran deri bir tangaya asılı, sağlam bir gümüş haç vardır. Görüşme odasının dışına çıkar ve Tianna'ya teşekkür ederek yanlarından ayrılır.

Archer kollarını kavuşturur. "Seni hâlâ sadece Aaron olarak tanıyorum. Cronin. Aaron Cronin.

"Ethan seni özeti olman için mi çağırdı?" "Şaşırmış görünüyorsun.

"Avukat mısınız, Bay Cronin?

'Ben pek çok şeyim, DI Archer. Sakıncası yoksa, başlamadan önce müvekkilimle özel olarak konuşmak istiyorum.

Archer onu götürüyor.

Ethan ayağa kalkar, yüzü ıslıl ıslıldır. "Baba!" diye bağırıyor.

Aaron odayı geçer ve kollarını açar. Ethan onun kucağına yığılırken, "Oğlum," der.

Archer ve Quinn birbirlerine kuşkuyla bakarlar.

"Ne kadar süreye ihtiyacınız var?" diye sorar

Archer.

"On dakika yeterli olacaktır.

"Dışarıda bekliyor olacağız.

Quinn masadan dosyayı alır ve Archer'la birlikte kapıyı arkalarından kapatarak ayrılır.

"Bütün bunlar da neydi?" diye sorar

Quinn. "Hiçbir fikrim yok.

Ona "Baba" dedi. Gerçek babasının bundan pek etkileneceğini sanmıyorum.

"Ethan'ın babası o doğmadan önce ortadan kayboldu. Söylentilere göre Frankie onu hamile kızını dövdüğü için öldürtmüş.

"Güzel aile.

"Çok çekicidirler. Şu anda daha çok merak edilen şey Ethan'ın Aaron ile olan bağlantısı. Archer telefonunu çıkarır ve bir arama yapar. Klara telefonu açar. "Selam Grace.

"Merhaba Klara, benim için biraz araştırma yapmanı istiyorum. Aaron Cronin'in kim olduğunu bul. Kırklı yaşlarında, bir avukat."

"Bir adresiniz var mı?

"Evet, Ethan White'in adresiyle aynı.

"Lewisham, Ladywell Playtower?

Evet. Orada neler olup bittiğini öğrenin. Görünüşe göre orada dindar insanların yaşadığı ortak bir ev var.

"Tamam. Şimdi hallederim.

"Teşekkürler, Klara.

'Endişelenme. Sonra

konusuruz.' "Hoşça kal.

Archer görüşme odasının kapısının açıldığını duyar ve Aaron'ın dışarı çıkıp onlara doğru baktığını görür. Onlara başıyla selam verir ve kapıyı açık bırakarak içeri çekilir. Archer ve Quinn onları takip eder ve iki adamın karşısına otururlar. Archer, Ethan'ın yüzünün daha parlak olduğunu ve daha kendinden emin ve rahat göründüğünü fark eder. Ayrıca adamın turuncu bir haç taktığını da fark eder.

"Tamam Ethan, başlayalım," diyor Quinn, masanın karşısındaki klasörden Brian Bailey'nin bir fotoğrafını çıkararak. "Bu adamı tanıyor musun?

Ethan resme bakar ve sonra daha yakından bakmak için öne doğru eğilir. Bir süre düşündükten sonra "Hayır" der.

Archer Aaron'a bakar, o da Archer'ın bakışlarını karşılar.

Quinn, Justin Sykes'in bir fotoğrafını uzatıyor. "Bu adamı tanıyor musun? Ethan başını sallar. "Bu adamı daha önce hiç görmedim.

Archer onun yüzünde ve beden dilinde yalana işaret edebilecek bir şey arar ama hiçbir şey göremez.

"Pazar akşamı neredeydiniz?" "Hangi

Pazar akşamı?" diye yanıtlıyor.

Quinn açıklıyor. "Dört gece önce Pazar akşamı. Neredeydin?"

'Kilisedeydim.'

"Ladywell Playtower'da mı?"

Gülümsüyor ve Aaron'a bir bakış fırlatıyor. "Adı bu değil. "Sen ne diyorsun?"

"Kuzunun Kanı Kilisesi. Burası bir mabet."

"Pazar gecesi bu mabette miydiniz, Bay White?" diye soruyor Quinn.

"Evet, oradaydım. Bütün hafta sonu oradaydım ve bu sabaha kadar ayrılmadım. Yüzü bir an için karardı. "Ayrılmak istemedim ama ısrar ettiler.

"Onlar mı?"

"Ailem.

"Annen Janine mi?" diye sorar Archer.

"Evet. Büyükbabamın eve dönüşü için beni eve çağırdı. Ama ben ilgilenmedim. Ondan *nefret* ediyorum. Hepsinden ve temsil ettikleri şeylerden nefret ediyorum.

"Tam olarak ne?"

Aaron araya giriyor. "Elimizdeki konuya bağlı kalalım.

Archer başıyla onaylar. "O gece kilisede olduğunu kanıtlayabilir misin?"

"Evet. Yeni ailemle birlikteydim. Bütün geceyi dua ederek ve şarkı söyleyerek geçirdik.

Archer onunla göz göze gelir. "Bu yeni aile kim Ethan?"

Aaron'a eliyle işaret eder. "Harun Baba'dır ve biz diğerleri de onun çocuklarıyız.

Archer'ın bakışları Aaron ve Ethan arasında gidip gelirken, onları anlamaya çalışıyor. "Nasıl bir aile bu Ethan?"

O daha cevap vermeden Aaron şöyle der: "Size aynı hikâyeyi anlatacak erkek, kadın ve çocuklardan oluşan yaklaşık kırk tanığımız var. Ethan şarkı söylerken ve dua ederken bizimle birlikteydi.

"Bu hooley saat kaçta bitti?" diye sorar Quinn.

"Gece 2'yi geçiyordu herhalde.

"Çocukların yataktan kalkması için çok geç bir saat.

Ethan kıkırdar. "Tanrı'nın ruhu o gece bizimle birlikteydi. Babamızın içindeydi, bize dokunuyor, bizi iyileştiriyordu. Bu bir mucizeydi.

"Olay şu," diyor Quinn. "Bu iki adam da Pazar gecesi öldürüldü ve tesadüfe bakın ki sizin telefonunuzdan bulundukları kiliseye bir arama yapılmış.

Ethan kaşlarını çatar. "Bunun nasıl olabileceğini bilmiyorum. Bilmiyorum, o adamların ikisiyle de hiç tanışmadım.

Aaron, "Daha mantıklı bir açıklaması olabilir," diye önerir.

Archer onun bakışlarıyla karşılaşır. "Bu ne olabilir?

"Teorimi doğrulamak için bilgisayar sisteminizdeki polis dosyalarını kontrol edebilirsiniz, ancak bir hafta önce Ethan'ın arabasına girildi ve çeşitli eşyalar çalındı. Bu doğru Ethan, değil mi?"

'Evet, tabii ki. Ceketim, cüzdanım ve telefonum.'

Aaron, "Belki de suçun faili aramayı yapmıştır," diyor. Quinn kuru bir sesle, 'Büyük olasılıkla,' diye yanıtlar.

'Telefon hırsız katilin cinayetlerin işlendiği gece kilisenin numarasını çevirmesi garip bir tesadüf. Sizce de öyle değil mi?" diye soruyor Archer.

Aaron omuz silkiyor.

Quinn, 'Kilisenizden biri çağrıya cevap verdi,' diye yanıtlıyor. 'Cemaatime çağrıya cevap veren olup olmadığını soracağım.

"Lütfen öyle yapın," diye

yanıtlıyor Archer. "Şimdi, işimiz bitti mi?

Archer ve Quinn hiçbir şey söylemiyor.

"Hepsi bu kadar mı, DI Archer?" diye sorar Aaron, fotoğrafları toplarken. "Eğer suçlamada bulunmayacaksanız, sanırım müvekkilim ve ben artık eve gidebiliriz.

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim," diyor Archer.

"Bitirmeden önce... Ethan'ın bir özür borçlu olabileceğini düşünüyorum. Onu büyük bir stres altına soktunuz ve asla işlemeyeceği bir suç şüphesiyle buraya getirdiniz.

"Dur bir dakika," diyor Quinn, "ona kibarca sorduk ama gelmeyi reddetti. O-"

Archer araya giriyor. "Ethan, verdiğimiz rahatsızlıktan dolayı özür dileriz. Ethan Aaron'a bakar, o da başını sallar.

Ethan ona bakar. "Sanırım yapabilirim. Archer ayağa kalkar. "Bir dahaki sefere kadar.

Quinn onu ve Ethan'ı görüşme odasından çıkarırken Aaron bakışlarını ona diker ve Archer üçüncü kata doğru ilerler. Görüşme tamamen zaman kaybı olmamıştır. Archer için Aaron'ın ne kadar zeki bir yalancı olabileceği ortaya çıkmıştır.

Archer masasına doğru yürürken DS Tozer, "Grace!" diye seslenir. "Merhaba, Joely.

"Marian ve ben Battersea Park CCTV'sinde gördüğümüz çiftle konuştuk. İkisi de sarhoş olduğu için bir şey duyduklarını ya da gördüklerini hatırlamıyorlar. Ayrıca taşlanmış olduklarını da itiraf ettiler.

"Bir şey hatırlamalarını sağlamaya çalışmak anlamsız.

"Korkarım öyle.

"Peki ya parka giyen ve topallayan adam?

'CCTV'den izini sürdük ama kaybettik. Hâlâ arıyoruz. "Teşekkürler, Joely.

SAAT 20:00 VE ARCHER, Dr. Abigail Hutchison'ın danışmanlık odasındaki kanepede oturuyor. Işıklar karartılmış ve hoş bir narenciye ve biber aromasıyla kokulu bir mum yanmaktadır.

Hutchison ona, "Lütfen ceketinizi çıkarmaktan çekinmeyin," der. Archer ceketini çıkarır ve kanepenin koluna bırakır.

"Size içecek bir şeyler getireyim mi?"

Uzun bir gün olmuştur ve Archer onun ne kadar susamış olduğunu fark eder. "Su, lütfen."

Doktor Archer'a bir sürahidenden bir bardak soğuk su doldurur ve ona uzatır. Archer bir yudum alır ve yutar. Bir süre sonra suyun geri kalanını boynuna götürür.

Frankie White ile göz göze gelmesinin ve onun çok sevdiği, biraz da dengesiz torununu Battersea Park'ta iki adamın öldürülmesiyle ilgili sorgulanmak üzere ailesinden almasının üzerinden neredeyse beş saat geçmiştir. Görünüşe göre Ethan'ın sağlam bir mazereti vardır, ancak bir şeyler yolunda gitmemektedir. Brian Bailey ve Justin Sykes'in cesetlerinde neden onun DNA'sı bulunmuştur? Biri ona komplo mu kurmaya çalışıyor, yoksa yalan mı söylüyor?

"Geldiğine sevindim," diyor

Hutchison. "Neredeyse gelmiyordum."

"Sıkıntılı

görünüyorsun. "Zor bir gün."

Archer bardağı sehpanın üzerine koyar.

"Özür dilerim."

Archer boş bardağa boş boş bakar. "Sana bir tane daha getireyim mi?"

"Hayır, teşekkür ederim."

Hutchison "Neden geri döndün?" diye sormadan önce bir süre sessizlik içinde oturdular.

Archer öne doğru eğilerek sırt kaslarını esnetiyor ve doktorun bakışlarıyla buluşmadan önce soruyu düşünüyor. "Geçmişimi bildiğinizi söylemiştiniz?"

"Bazı şeyleri biliyorum. Son @anonymous soruşturması tüm gazetelerde yer aldı, bu yüzden bu konuda halkın herhangi bir üyesi kadar çok şey biliyorum"

Dava. Clare sizinle görüşmemi istediğinde, Bernard Morrice dosyalarını incelememi önerdi.

"Yaptın mı?"

"Evet."

"Oldukça ilginçler, değil mi? Archer alaycı bir ifadeyle. "Bu yetersiz bir ifade."

"Ayrıca Bernard Morrice'in gerçek suç podcast'i de var. Bu aklınızı başınızdan alacak. Ve görünüşe göre yeni bir şöhret arayıcısı yeni, güncellenmiş bir Morrice podcast'i kaydediyor. Hiç bu kadar popüler olmamıştı."

"İlkini benim zevkime göre biraz fazla "sansasyonel" buldum."

Archer, doktorun o 'sansasyonel' podcast'i dinlediğini itiraf etmesinden rahatsız olup olmadığından emin değildir. "O zaman son terapistimle özel bir röportaj yapıldığını duymuşsunuzdur?"

"Evet. Bunun için üzgünüm Grace."

"Yani terapistlere güvenmenin benim için neden zor olduğunu anlayacaksınız. Bunu uzun zaman önce öğrendim. O terapist, başkasının travması için bir çanta dolusu para arayan fırsatçılardan sadece biriydi."

"Çekingenliğinizi anlıyorum ve size bunun burada olmayacağına dair söz verebilirim. Sizin refahınız benim önceliğimdir. Sadece bu da değil, kendi itibarımı ve bu kliniğin itibarını da önemsiyorum. Her ikisini de inşa etmek için yıllarımı verdim."

Bir an için birbirlerine bakarlar. Archer geçmişte her köşeden yara almış ama bu onu yapması gerekeni yapmaktan asla alıkoymamış.

"Peki *neden* geri döndün? Hutchison tekrarlar."

Archer gerilir. Başka tarafa bakar ve içine kapandığını hisseder.

Ayağa kalkar, ellerini kalçalarına vurur ve odanın içinde yürür. "Zamanınızı boşa harcıyorum. Özür dilerim. Gitmem gerekiyor. Paltom nerede?" Archer onu bulmak için odayı tarar.

"Grace..."

"Paltom!"

"Kanepenin kolunda."

Archer odayı geçer ve onu yakalar, elleri kalın malzemeyi sıkıca kavrar. Duraklıyor ve gözlerini kapatıyor. *Kendini toplar.*

Hutchison ona yumuşak bir ses tonuyla 'Devam etmen için baskı yok Grace' diyor.

ton.

Archer nefes alır, kendini kanepeye bırakır ve bir an için kendini toplar. "Özür dilerim. . ."

"Acele etme.

'Üç ay önce, @nonymous cinayetleri sırasında, katille girdiğim bir çatışmanın ardından neredeyse hayatımı kaybediyordum. Bu deneyim, uzak tutmayı öğrendiğimi sandığım eski anıları yeniden canlandırdı. On iki yaşında kaçırıldığımda zaten babamın öldürülmesiyle uğraşıyordum. Onu kaybetmenin acısıyla baş etmek çok zordu ve sonra - ve sonra o canavar ...'

Archer gözlerini kapatır ve dalgın bir şekilde elinin arkasındaki yara izini ovalar.

'Babam benim her şeyimdi. Annem bizi terk ettikten sonra sadece babam ve ben kaldık. Başlarda zordu ama uyum sağladık ve yeniden mutlu olduk.

"Annene ne oldu?

"Michael adında biri için ayrıldı. Artık başka bir ailesi var. "Hala görüşüyor musunuz?

"Hayır. Birkaç kez benimle iletişime geçmeye çalıştı ama ona söyleyecek bir şeyim yok. Babam öldüğünde cenazeye gelmişti. Çok hamileydi ve mesafeli davrandı, bence suçluluk duygusundan başka bir şey değildi. Cenaze töreni sırasında benimle konuştu ve beni eve götüremeyeceğini çünkü yeni kocası Michael ile bir aile kuracaklarını ve yerlerinin olmadığını söyledi. Ona, onunla bir yere gidebileceğimin hiç aklıma gelmediğini söyledim. O zaman büyükbabam elimden tuttu ve gelip onunla ve büyükannemle yaşayacağımı söyledi. Anneme gitmesi gerektiğini söyledi. Bana şans diledi - ve bu onu son görüşüm oldu.

"Şimdi onun hakkında ne hissediyorsun?

"Ona uzun süre içlerledim. Mantıksızdı ama ergen beynim *Sürgülü Kapılar* fikrini aklımdan çıkaramıyordu. Eğer bizi terk etmeyip yanımızda kalsaydı, o zaman babam hala hayatta olabilirdi. Şimdi öyle düşünmüyorum tabii ki. Dürüst olmak gerekirse, onun hakkında pek bir şey düşünmüyorum.

"Bana babandan bahset.

Archer içinde sıcak bir parıltı hisseder. "O iyi bir adamdı. Nazik, düşünceli, sevgi dolu bir babaydı. Annem bizi terk ettiğinde, büyükannem ve büyükbabamla birlikte birbirimize çok sıkı bağlanmıştık. Annem kendi payını istediği için babam evimizi sattı, biz de küçüldük ve Muswell Hill'de iki yatak odalı küçük bir daireye taşındık. Viktorya döneminden kalma çok güzel bir binaydı ve epeyce elden geçirilmesi gerekiyordu; bu sayede babamın parası yetti ve büyükbabamın da yardımıyla burayı elden geçirebildi. Babam çok çalışkan ve hırslıydı. İyi işler yapmak ve bana

Hayata yapabileceği en iyi başlangıcı yaptı. İşini seviyordu ama en çok da ailesini seviyordu.

"Onu kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum.

'En kötü kabusumu yaşıyordum. Ta ki Bernard Morrice sahneye çıkana kadar.

"Babanızın mezarı başında size yaklaştı mı?

"Evet, perişan haldeydim ve günün son birkaç dersini kaçırarak okuldan erken ayrılmıştım. Babamı çok özlemiştim ve onunla konuşmak istiyordum. Mezarlığa doğru yol aldım. Bakılacak bir şey değildi. O zamanlar taş yoktu, sadece dedemin yaptığı tahta bir haç vardı. Mezarının üzerindeki çimler henüz büyümemişti.

Hutchison'ın gözleri Archer'ın ellerine kayıyor ve sağ başparmağı içgüdüsel olarak sol elinin üstündeki yara izini ovuşturuyor.

"Yalnızdım ve hava kararmak üzereydi. Yakınlarda siyah bir Ford Escort minibüs vardı. İlk başta bunun çocuklar için bir cenaze arabası olduğunu düşündüm. Bana öyle göründü. Yanılmamıştım - Morrice'e aitti. Mezarlığın karşısından bana seslendi, yardım istedi. İlk başta onu görmezden geldim. Yabancılarla konuşmamam gerektiğini biliyordum ama ona karşı temkinli olmama rağmen babamın mezarını terk etmeye henüz hazır değildim. Tahmin edebileceğiniz gibi, Morrice ısrarcıydı. Mezarlığa bir örümcek gibi sürünerek geldi ama yine de korkmadım. Hiçbir şey daha önce olanlardan daha kötü olamazdı. Ne kadar da yanılmışım.

...

Archer koltuğa geri oturur ve kollarını kavuşturur.

"Ufak tefek bir adamdı, boyu benden çok uzun değildi. Kimin mezarı olduğunu sordu, ben de söyledim. Başsağlığı diledi ama bu sırada gözlerinde beni rahatsız eden aç bir bakış vardı ve o zaman gitmeye karar verdim. Onda beni tedirgin eden bir şeyler vardı, bu yüzden ona eve gideceğimi söyledim ve gitmek için döndüm. O anda bana saldırdı ve karnıma yumruk attı. Çok güçlüydü ve aldığı darbe beni şoke etti. Acı içinde iki büklüm oldum ve babamın mezarının üzerine düştüm. Morrice daha sonra beni minibüsüne sürükledi ve orada bileklerimi ve bacaklarımı bağlayıp ağzımı bantladı. O sırada hava kararmıştı ve kimse bizi görmedi. Beni cenaze arabasıyla götürdü ve Danny Jobson'la birlikte yerdeki bir çukura kilitledi. Archer devam etmeden önce duraksıyor. "Bütün bunları zaten biliyorsun. Özür dilerim.

"Özür dileme. Bu senin zamanın. Dilediğin her şey hakkında konuşabiliriz.

"Danny'ye onu koruyacağımı söyledim ama koruyamadım. Ben uyurken Morrice geldi ve Danny'yi aldı. Archer dirseklerini dizlerine dayadı ve parmaklarını birbirine geçirdi. Kendimi sorumlu hissettim. Onu koruyacağıma, oradan birlikte, güvende ve iyi ayrılacağımıza söz vermiştim ama başaramadım.

Hutchison konuşmak için ağzını açar ama Archer onun sözünü keser. 'Bunun benim hatam olmadığını söyleyeceğini biliyorum. Mantık bana bunu yıllar boyunca pek çok kez söyledi. Yine de, keşke uyumamış olsaydım...'

Bir an için aralarında bir sessizlik perdesi asılı kalır.

'Ölümlerle son karşılaşmanızın eski anıları canlandırdığını söylemişsiniz. Bu kendini nasıl gösteriyor?'

"Morrice beni rüyalarımnda ziyaret ediyor. Güvenli, pastoral ve sakin bir yerde olduğumu hayal ederek uykumu kontrol etmeyi öğrendim; bu bir tür kendi kendine hipnoz gibi.

"Ve artık bunu yapamıyor musunuz?

"@anonymous olayından bu yana işler daha da zorlaştı.

Archer, Hutchison ile @anonymous hakkında konuşuyor ve Dorothy Hayes olayı sırasında iki memurla karşılaşması da dahil olmak üzere son birkaç gün içinde meydana gelen bazı olayları tartışıyor.

"Memur tarafından aleyhinize tutulan tutanakta . . . kızgın olduğunuzu söyledi.

"Olmak için her türlü sebebim vardı.

"Elbette yaptınız. Bu katillerle yaşadığınız deneyimin üzerinizde derin bir etkisi olduğunu hissediyorum. Neden olmasın ki? Artan bir endişe yaşadığınızı hissediyorum. Biraz ara vermenizi tavsiye edebilirim.

"Hayır!" diye yanıtlıyor Archer.

"Bunu söyleyebileceğinizi düşünmüştüm. Ve eğer daha önce kendinizi o güvenli yere koyabildiyseniz, bunu tekrar yapabilirsiniz. Bu biraz zaman alsada.

"Denemeye devam edeceğim.

'Zamanımız neredeyse doldu. Gelecek hafta yine gelirmisiniz? Archer öne doğru oturur, ceketini toplar. "Elimden geleni yapacağım.

Bana haber ver. Bana ihtiyacın olursa buradayım. Kendinize iyi bakın. Teşekkür ederim, Dr. Hutchison.

Archer danışma odasından çıkar, ceketini giyer ve tek kat merdivenden inerken düğmelerini ilikler. Randevudan önce hissetmediği bir iyimserlik ve kararlılık duygusu hissediyor. Bu bir

Gençken aldığı terapiye kıyasla bir felaket. Soğuk akşam havasına adımını attı ve yakasını yukarı çekti. Morrice ve @nonymous ile yaşadıkları hakkında yüksek sesle konuşmak garip hissettiriyordu. Onlar her zaman kaçındığı konulardı. Ama geçmişin ne kadar dikkatini dağıtan bir şey haline geldiğini fark etti - devam etmesine izin veremeyeceği bir dikkat dağınıklığı. İki adam öldürülmüştür ve Frankie 'Snow' White özgür bir adamdır. Archer'ın aklında çok şey vardır.

Telefonundan bir ping sesi duyar ve ceketinin cebinden çıkarır. Takvimindeki bir uyarıdır bu; bir süredir yaşadığı baş dönmesi nöbetleri nedeniyle geciken MR taraması için büyükbabasını sabah hastaneye götürmesi gerektiğini hatırlatmaktadır. Nöbetler neyse ki geçmiş olsa da, yine de küçük bir felç geçirip geçirmediğini kontrol etmek istiyorlar. Doktoru ona tedbir amaçlı olduğunu söylemişti. Randevu aklından çıkmıştı ve bunu takvimine yazacak kadar ileri görüşlü olduğu için minnettar. Sabah işten izin alması gerekecek. Başka seçeneği yoktur ve Quinn ile Klara'ya WhatsAp atarak onun yerine bakmalarını ister.

ARCHER EVİNE DOĞRU BİR YOL ALIR ve Blackfriars Yolu'nda yürür, yeni inşa edilmiş modern bir belediye dairesi bloğunda durur. Dahili telefondan Daire 9'a basar.

"Merhaba," tanıdık bir ses geliyor.

"Cosmo. Ben Grace."

Bir süre durakladıktan sonra, "Ben Hemen geliyorum, Grace."

Archer, karısının onun tarafından sorguya çekildiğine tanık olmasını istemediğini düşünür.

Yeterince adil.

Birkaç dakika sonra ortaya çıkıyor, mahcup görünüyor. "Merhaba Grace - bu gece soğuk. Nasılsın?"

Archer doğrudan konuya giriyor. "Bana neler olduğunu anlatacak mısın?"

Cosmo'nun gür gri kaşları şaşkınlıkla kalkıyor. Sahte bir şaşkınlık ifadesiyle ayaklarının üzerinde kayar. "Ne demek istediğinden emin değilim Grace."

Archer bu oyun için havasında değil. "Dün gece sen ve büyükbabam neden Troy Whitehouse ile King's Tavern'de konuşuyordunuz?"

Cosmo'nun yüzü düşer. "Nereden biliyorsun?"

Archer bunayan tek kişinin büyükbabası olup olmadığını merak eder. "Seni gözden kaçırmak zor değildi."

Kahretsin! Bunun aptalca bir iş olduğunu biliyordum. Kahretsin!"

Archer kollarını kavuşturur, hissetmediği sabırlı bir tavırla bekler.

"Nasıl oldu da Whitehouse'a bulaştın?"

Cosmo gözlerini ondan kaçırır ve ellerini birbirine vurmaya başlar. "Grace, özür dilerim. Ne yapacağımı bilemedim. Jake ısrar etti ve ben de sadece biraz kas istediğini düşündüm, anlıyor musun?"

"Whitehouse'dan neden kas gücü istesin ki?"

Yüzünü acı dolu bir ifade kaplıyor. "Özür dilerim Grace. Çok üzgünüm. Jake ile daha iyisini yapabileceğimi düşünmüştüm. Gerçekten..."

Cosmo kelimeleri bulamıyor gibi görünüyor.

"Büyükbabamın Whitehouse'dan ne istediğini söyle."

Cosmo, Archer'ın bakışlarından kaçınarak ayakları üzerinde bir ileri bir geri sallanır. "Cosmo?"

Cosmo gözlerini aşağıya doğru çevirir. "Bir silah. Bir silah istedi.' Archer midesinin bulandığını hisseder.

Cosmo devam ediyor, 'Jake Frankie White hakkındaki makaleyi gördü ve çılgına döndü. Onu hiç bu kadar üzgün, bu kadar kızgın görmemiştim. Ağladı, Grace, kollarımda ağladı. Üç saat boyunca St Patrick'te oturduk ve orada olmanın onu sakinleştireceğini düşündüm ama tam tersi oldu. Çılgılık atmak ve orayı yıkmak istedi. Dürüst olmak gerekirse Grace, bir felç daha geçirmek üzere olduğunu düşündüm.

"Silahla ne yapmayı planlıyordun?"

Archer onun bu sorunun cevabını bildiğinden şüphelenir ama bunu Cosmo'dan duymak ister.

"Beyaz'ı vurmak istiyor. Yaptıkları için onu öldürmek istiyor. Archer gözlerini kapar ve iç çeker.

Cosmo ısınmak için paltosunu çekiştirir. "Sana söylediğim için bana kızacak.

Archer'ın omurgasından aşağı bir ürperti akar. Soğuktan titriyor ve ellerini ısıtmak için nafile bir çabayla paltosunun ceplerine sokuyor.

"Başka bir şey daha var. Bir sırdan bahsedip durdu - yeni keşfettiği bir sır.

"Ne sırrı?"

"Bilmiyorum ama her ne ise, onu canlı canlı yiyor ve Frankie White ile ilgili olduğundan şüphem yok.

Archer'ın aklı karışır.

"Bir şey söylemeyeceğine söz ver Grace!"

"Hiçbir şey için söz veremem ama bununla ilgileneyeğim." "Grace ...

Troy Whitehouse'la çoktan anlaştım. O yüzden bir daha onunla ya da onun gibi biriyle temasa geçme Cosmo. Anlaşıldı mı?"

Anlaşıldı. Özür dilerim, Grace.

Gerçekten.' Archer gitmek için döner.

"Bekle! Grace, Jake'in parasını geri aldın mı?"

Archer kaşlarını çatır ve Cosmo'ya bakar. "Ne kadar ödedi?" "Beş yüz pound.

Archer nefesinin altında küfrediyor. "Hiç şansın yok Cosmo. Whitehouse tüm bildiklerini inkâr edecektir ve ben de yasadışı olarak harcanan beş yüz sterlinin peşine düşmek için işimi kesinlikle riske atmayacağım.

Cosmo'yu apartmanın önünde bırakır, Blackfriars Yolu'nu temkinli bir şekilde geçer, karşıdan gelen trafikten kaçır ve etrafını sarmaya başlayan karanlık, öfkeli bulutun farkındadır.

Archer bunu büyükbabasıyla konuşmak için bekleyemeyeceğine karar verir. Bu gece onunla yüzleşmelidir. Whitehouse'un resimden çıkarılmasıyla birlikte, artık büyükbabasının onunla ilgili her türlü fikri unutulması gerekmektedir. Midesi düğüm düğümdür. Erken bunama teşhisi konduğundan beri, zaman zaman kırılğan olan duygularının bilincinde olmak zorunda kalmıştır. Yumurta kabuklarının üzerinde yürümesi ve ses tonuna dikkat etmesi gerekecektir. Kendini düşüncelerine kaptırıp Roupell Sokağı'na doğru ilerlerken kafasında bir plan oluşmaya başlar.

Eve girer ve paltosunu çıkarır; duvardaki kancaya asarken mutfak lavabosunda temizlenen tabak çanağın sesini duyar.

"Sen misin, Grace?"

Neşeli görünmeye çalışarak, "Merhaba büyükbaba," diye cevap veriyor.

Mutfağa giriyor ve büyükbaba lavabodaki sabunlu suyu boşaltıp ellerini yıkarken ona gülümsüyor. Archer da yüzü her zamankinden daha solgun ve bitkin olmasına rağmen ona gülümsüyor.

"Günün nasıl geçti?" diye soruyor.

Düşünmek için durur, ellerini kurularken gözleri bir an için kaybolmuş gibi görünür. "Güzel. Babanın ve büyükannenin mezarlarını ziyaret ettim. Onları biraz temizleyip düzenledim ve her ikisiyle de bir süre sohbet ettim.

'Bu çok hoş büyükbaba. Yakında ziyarete geleceğim. Bir kurulama bezi alır ve bulaşıkları kurulamaya başlar.

Büyükbaba onun adını söylemeden önce sessizce tezgahı siliyor. "Grace? Sesi melankolik bir tonda ve sessizdir.

Onun bakışlarıyla karşılaşır. Gözleri sulu ve biraz kırmızıdır ve bir an için hiçbir şey söylemez.

"Büyükbaba..." diye ısrar ediyor.

'Ben gittiğimde Grace... beni büyükannenin yanına koyacaksın, değil mi? Onunla birlikte gömülmek istiyorum.'

'Elbette büyükbaba. Bunu birçok kez konuştuk.'

Başını yavaşça sallıyor ve onun kolunu sıkıyor. "Bir gece içkisine ne dersin? Ona gülümsüyor, yüzü aydınlanıyor. "Dolaptaki şişede iki kişiye yetecek kadar Pomerol var. Ben doldurayım, olur mu?"

"Neden olmasın?"

Archer bulaşıkları kurulamayı bitirir ve kanepede büyükbabasına katılmadan önce onları kaldırır. Ona bir kadeh Pomerol uzatır. 'Kimse şarap yapmıyor

Fransızlar gibi,' diyor.

"Babam Fransız şarabını hep sevmiştir.

"Çünkü annesi sayesinde yarı Fransız'dı.

Kadehini kaldırır ve Archer da onunkini tokuşturur. "İkisine de," diyor.

'Sonsuza dek sevildi. Sonsuza dek özlenecek.'

Bir süre sessizlik içinde otururlar, şöminenin sönmekte olan korlarının sıcak ışığında şaraplarını yudumlarlar. Büyükbaba rahatlamış görünüyor ve Archer Troy Whitehouse konusunu açmaktan çekiniyor ama başka seçeneği olmadığına inanıyor.

"Dede, seninle konuşmam gereken bir şey var. "Neymiş o canım?

"Bugün bir meslektaşım beni aradı," diye yalan söylüyor. "Oh ...?

"Londra'da bir daireye baskın yapıldı. Daha fazla yalan. "Ah canım. Ne buldular?"

'Gerçekten söyleyemem. Tahmin edebileceğiniz gibi yasal bir şey değil. "Uyuşturucu, sanırım.

"Daire Troy Whitehouse adında bir adama aitti.

Büyükbaba yüzü gerilmeden önce bir an bu ismi düşünür. Onun bakışlarıyla karşılaşmaz.

"Meslektaşım Troy Whitehouse'un iletişim defterinde Jake Archer'ın adını buldu.

Büyükbaba yutkunur. "Tanrım... adres ya da başka bir isim gibi başka detayları var mıydı?

"Başka bir şey yok.

Büyükbaba gözlerini kırıştırır ve şarabından büyük bir yudum alır.

'Eminim Londra'da birçok Jake Archer vardır ama önce size danışmak istedim. Met Dedektif Müfettişi olduğum için sizi derhal ortadan kaldırmaları gerekiyor.

Büyükbaba gözlerini kocaman açarak Archer'a bakar. "Bunun seninle bir ilgisi olduğunu düşünemezler, değil mi?

Adamın aklı başına gelmiştir ve durumun ciddiyetinin ve kendisi için sonuçlarının farkına vardığını bilmektedir. Kelimeleri bulamıyor gibi görünüyor ve birkaç dakika sonra yalvaran gözlerle ona bakıyor. "Çok özür dilerim Grace. Fark edemedim. Çok özür dilerim.

Archer onun elini kendi elinin üzerine koyar. 'İcabına bakıldı. Ama büyükbaba, bir daha onunla ya da onun gibi biriyle konuşmanı istemiyorum.

"Bana borcu var.

Archer başını sallar. "O para artık yok.

Büyükbabanın omuzları çöküyor ve vücudu kanepeye gömülüyor gibi görünüyor. "Ne düşünüyordum bilmiyorum.

'Büyükbaba, White serbest bırakıldı ve artık ikimizin de yapabileceği bir şey yok. Bununla birlikte, bana güvenmeni istiyorum. Onunla işim bitmedi, sana bunun sözünü verebilirim.

Büyükbabanın yüzü kararır. 'O tehlikeli bir adam, Grace. Bazı kötü insanları tanıyor. O ... o ...' Büyükbaba başka tarafa bakar ve gözlerini kapatır.

"Ne oldu?

Archer bir an için Cosmo'nun bahsettiği sırrı açıklayacağını düşünür ama hayal kırıklığına uğrar. Başını iki yana sallar. 'Yorgunum, canım. Sakıncası yoksa yatmaya gideceğim.

Ayağa kalkarlar ve Archer ona sıkıca sarılır. Archer ondan uzaklaşırken acı dolu bir yüz görür. *Ne saklamaktadır?* Söyleyecek söz bulamıyor ve oturma odasından merdivenlere doğru ayaklarını sürüyerek ilerliyor.

"Unutma, sabah doktor randevun var. Duraklıyor ama arkasına bakmıyor. "İyi geceler, Grace.

Archer onun merdivenleri tırmanışını izlerken yutkunuyor, omuzları çökmüş, sırtı eğilmiş.

Biraz sonra dişlerini fırçaladıktan sonra banyodan çıkar ve onun yatak odasının önünden geçer, onun sessizce hıçkırdığını duyunca bir an durur. Konuyu açtığı ve ona yalan söylediği için bir suçluluk duygusu hissediyor. Ama başka ne seçeneği vardı ki? Troy Whitehouse ile bu tehlikeli yola devam etmesine izin veremezdi. Odasına doğru hafif adımlarla ilerleyen Archer, büyükbabasının sakladığı sırrın ne olabileceğini bir kez daha merak eder.

BETH HARPER, Ethan ile paylaştığı tek yatak odalı dairede yalnız ve yorganın altında ısınmaya çalışıyor. Doğu Londra'daki Spitalfields'da bulunan daire, Middlesex Sokağı'nın köşesinde yer alan Viktorya döneminden kalma eski püskü büyük bir binanın bir parçası ve üzerinde "*Wellness starts within*" gibi tuhaf bir sloganı olan bir elektronik sigara dükkânı bulunuyor.

Bugünkü dramdan beri ancak kendine gelebilmişti. Polis gelmiş ve Ethan'ı sıradan bir suçlu gibi bir polis arabasına bindirip götürmüştü. Neden böyle bir şey yapmışlar ve sonra da onu suçlamadan gitmesine izin vermişlerdi? Ethan'ın ailesinin 'normalden uzak' olduğunu biliyordu; bu onun sözleri, onun değil, ama Ethan onlar gibi değildi. O farklı biri. 'Normalden uzak' ailesiyle konuşmuyor bile ve partiye sadece Rottweiler annesi Janine'in baskısı yüzünden gitti.

Beth, Charing Cross Polis Karakolu'nda, kendisini orada istemediği belli olan Janine'in buz gibi bakışları altında saatlerce beklemişti - onun fikirleri Beth için önemli değildi. Her neyse, bu tam bir zaman kaybıydı. Birdenbire Ethan artık orada değildi, avukatı tarafından arka kapıdan çıkarılmış ve götürülmüştü. Sonunda eve tek başına, kafası karışmış ve incinmiş bir halde gelmiş, sonra da yatağına uzanıp hüngür hüngür ağlamıştı.

Yaşlı komşuları Sid ve Vera'nın yaşadığı üst kattaki dairenin döşeme tahtalarının gıcırtısını duyar. Daire kapılarının açılıp kapandığını ve Vera'nın tiz sesinin Sid'i itaat etmeye zorladığını duyar.

'Merdivenlerde dikkatli ol,' diyor. "O yaşlı ayakların üzerinde nasıl olduğunu biliyorsun.

Ortak merdivenlerdeki ayak seslerini ve ardından daire kapısına hafifçe vurulduğunu duyar. Beth başparmağını ısırır. *Şu anda kimseyi görmek istemiyorum, Ethan dışında tabii.*

Vera kapıdan sesleniyor, 'Beth, aç kapıyı. Senin için bir şeyimiz var.'

Beth hareket etmiyor ya da ses çıkarmıyor. Bugün olanlara bir anlam verememiştir ve hâlâ sindirmek için zamana ihtiyacı vardır. Ama gerçek şu ki, konuşacak başka kimsesi yok, bu yüzden Vera "Orada olduğunu biliyoruz," diye seslendiğinde Beth iç geçiriyor ve yataktan kayarak çıkıyor. Aceleyle banyoya gider, gözyaşlarıyla şişmiş yüzüne hızla soğuk su sıçratır ve hafifçe

saçını fırçalıyor. İsteddiği son şey Sid ve Vera'nın onunla uğraşmasıdır. Koridora geçerek ön kapıyı açar.

"Merhaba," diyor, parlak görünmeye çalışıyor ama çok başarısız oluyor.

Sid ve Vera endişeli ifadelerle ona bakıyor. Vera'nın eli göğsünde durmaktadır. Diğer elinde ise ekose desenli eski bir matara vardır.

"Seni zavallı şey!" der Vera, öne atılır ve onu kucaklar. Beth bir şey söyleyemeyecek kadar şaşkındır.

"Ağladığımı duydum.

"Oh . . .

Vera Beth'in elinden tutuyor. "Konuşalım canım," diyerek içeri girer ve Beth'i oturma odasına doğru çeker. 'Sid, kapıyı arkandan kapat. Bu cereyan kemiklerimi ürpertiyor.

"Doğru.

Vera Beth'i kanepeye yönlendirir ve oturur, yanındaki koltuğu okşar. "Biraz sohbet edelim canım.

Beth kendini kanepeye bırakır ve ellerini dizlerinin üzerine koyar.

Vera ona gülümser ve elini sıkar. "Ethan'a olanları duyduk. Beth karnında bir titreme hisseder. "Ama nasıl yapabildiniz?

Vera cevap vermeden önce, başlarında durmuş onları izleyen kocasına bakar. 'Sid, tatlım, burayı dağınık gösteriyorsun. Otur lütfen.'

Sid itaatkâr bir şekilde karşısındaki koltuğa oturur. "Bugün bir telefon aldık.

"Ethan'dan mı?

"Hayır canım, başka birinden.

"Kimden?

"Avukatı.

"Seni neden aradı?

Vera Sid'e bakıp omuz silkiyor. "Onu tanıyoruz.

"Tanıyor musunuz?

"Var.

"Anlamıyorum.

"Uzun hikâye," diye yanıtlıyor Vera gülümseyerek. "Unutmuşum, size bunu getirdim. Eski tartan şişeyi uzatır. "Şu sevdiğin çay. Bilirsin, kendi yaptığım karışım. Hoşuna gittiğini söylemiştin. Vera kapağını kapatıyor. "Sana biraz doldurayım.

Beth'in Vera'ya çayından nefret ettiğini ve lağım gibi koktuğunu söyleyecek cesareti yoktur.

Vera ona dumanı tüten sıvı dolu bardağı uzatır. "Hadi i. İ. Gözleri muzipe parlıyor. 'İçine fazladan bir Şeyler koydum. Sana yardımcı olur.

Beth burnunu kırıştırıyor. "İçine ne koydun?

"Seni öldürecek bir Şey değil. Hadi, i,' diyor Vera, ayı Beth'in ağzına yaklaştırarak.

Beth kabalık etmek istemez ve bir yudum alır. Bu zel karışımın tadının kokusundan daha güzel olduğunu kabul etmek zorunda.

"Avukat ne dedi?" diye soruyor Beth.

"Ethan'ın iyi olduğunu ve onun için endişelenmememi söyledi. Vera gülümsüyor, eğiliyor ve bardağı Beth'in ağzına geri itiyor.

Beth geri iter. "Hepsi bu mu?

Vera omuz silkiyor. 'Avukatların nasıl olduğunu bilirsin. Kartlarını göğüslerine yakın tutarlar.

"Ama Ethan *nerede*?

Vera bakışlarını hizalıyor ve ışılıyor. 'Bir anlaşma yapalım. Sen ayını i, ben de sana bildiğimiz her Şeyi anlatayım.

Beth bundan hoşlandığından emin değil ama her Şeyi bilmek istiyor. Burnunu tutarak başını geriye yatırır ve ayı yutar.

"Ethan avukatıyla birlikte kalıyor," diyor Vera.

'Avukatı mı? Nerede o?'

Lewisham'daki evinde kalıyor. Oldukça rahat. Endişelenmenize gerek yok.

Beth kafasında bir hafıflık hisseder. 'Son zamanlarda Lewisham'da çok zaman geçiriyor. Nedenini söylemedi.

Vera sanki bir çocukmuş gibi Beth'in elinin arkasına dokunur. "Onun için endişelenme.

"Onu görmem gerek.

"Yorgun görünüyorsun canım. İyi olduğuna emin misin?"

Beth'in zihnindeki sis dağılır gibi olur. Alnını ovuşturuyor ve daha fazla uyumuş ol may ı diliyor.

Ethan'ın bana ihtiyaı var. O ... o kırılgan.'

"O emin ellerde. Aaron ona göz kulak olacak.'

"Kim?

'Ethan iyi bir yerde. Özel bir yerde. Orada pek çok insan yaşıyor. Erkekler, kadınlar... Çocuklar da. İsterseniz ruhani bir yer. Olunacak bir yer

özgür.'

"Neyden özgür?

"Bu dünyanın kötülüklerinden.

Beth'in başı ağırlaşır. Ona gülümseyen Sid'e bakıyor. "Burası neresi?

"Şimdilik onu bırakmak en iyisi olabilir.

Beth gerildiğini hissediyor ama aynı zamanda başı da dönmeye başlıyor.

'Uyumalısın ... uyumalısın ...'

Beth gözlerinin ağırlaştığını hissederek. Birkaç dakika içinde kapanır ve karanlık çöker.

ARCHER dedesini Westminster Bridge Road'daki St Thomas'a götürmesi için bir UBER çağırır. Onunla sohbet eder ve onu canlandırmak için elinden geleni yapar, ancak o sessiz ve durgundur ve uyumadığından şüphelenir. Yüzü solgun, gözleri kızarmıştır. Frankie White'ın özgür bir adam olarak ailesine yeniden katılacağı gerçeği içini kemirmektedir ve bunun uzun bir süre daha devam edeceğinden şüphelenmektedir.

Büyükbabanın MR'ı çekilirken Archer yoğun bekleme salonunda oturmuş, internet gazetelerine ve Battersea Park cinayetleriyle ilgili son spekülasyonlara göz atmaktadır. Görecek çok az şey vardır. Aslında, cesetlerin manşetlere çıkmasından bu yana geçen dört gün içinde sütun boyutları önemli ölçüde küçülmüştür. Bu hikaye artık eski bir haber.

Klara'dan bir telefon gelir. Archer etrafındaki insanların onaylamayan bakışlarını hissediyor ve telefonu açıp çağrıya cevap verirken yüzünü duvara dönüyor.

"Merhaba Klara," diyor sessizce.

"Selam Grace. Seni uygunsuz bir zamanda mı yakaladım?" "Hastanede büyükbabamı bekliyorum.

"O nasıl?

"Daha iyi olabilirdi.

"İsterseniz sizi daha sonra arayabilirim?

Yanında oturan bir adamın mırıldandığını duyuyor ve koridora doğru yöneliyor. "Sorun değil. Ne oldu?"

"Harry ve ben Aaron Cronin hakkında bazı ilginç şeyler bulduk. O kesinlikle şüpheli bir kişi. "Ne şekilde?

"Size YouTube'da kendisiyle yapılmış bir video röportajın linkini göndereceğim. On sekiz dakikalık bölüme gidin - size biraz bilgi verecektir. Klara sesini alçalttı. "Seni gördüğümde daha fazlasını anlatacağım. DCI Pierce kapımda dolaşıyor. Bir şey istiyor.

"Anlaşıldı.

"Umarım Jake iyidir." "Teşekkürler.

"Sonra görüşürüz.

"Hoşça kal.

Archer bekleme salonundaki koltuğunun yerinde olmadığını fark eder ve koridorda, eski bir yangın söndürücünün yanındaki duvara yaslanarak kalmaya karar verir. Telefonu Klara'nın YouTube dosyasının bağlantısını içeren mesajıyla çalar. Archer ceketinin cebinden kulaklıklarını çıkarır ve kulaklarına takar.

Film, küçük resmin altındaki açıklamaya göre, on altı yıl önce 2001'de İsa Ordusu hakkında yapılmış bir belgesel. Archer oynat tuşuna basıyor ve eski video kaset görüntü kalitesi ve tiz sesine rağmen film izlenebilir. Film, banliyö babalarına benzeyen beş orta yaşlı adamın, Londra'nın merkezinde bir yerde, gece vakti bir barın önüne park etmiş rengarenk bir otobüsün içini işgal etmesiyle açılıyor. Bol süveterler giymiş olan dördü bir masanın etrafında oturmuş sallanmakta ve gözleri kapalı konuşmaktadır. Beşinci adam ayakta durmakta ve pencereden barın dışında duran ve sigara içen üç kadına bakmaktadır. Üzerinde, otobüsle benzer renklerde spreyci boyayla boyanmış gibi görünen siyah deri bir ceket vardır. Omzuna dikilmiş, üzerinde kalın harflerle *JESUS ARMY* yazılı, askeri tarzda büyük kırmızı bir yama vardır. Kollarını kaldırıyor, avuçlarını açıyor ve amatör bir sahne sihirbazı gibi kadınlara doğrultuyor.

"İsa, Tanrım," diye başlıyor, kalın bir Güney Londra aksanıyla, "onlara bak Tanrım, içlerini görmelerini sağla. Orada olan şeyi görmelerini sağla, Tanrım, gücü, onlara gücünü göster, Tanrım, onları otobüse getir, Tanrım İsa, otobüse yürümelerini sağla, Tanrım İsa, bizi görmelerini ve içimizdeki gücü hissetmelerini sağla, Tanrım İsa ..."

Diğer adamlar Archer'ın dillerde konuştuklarını sandığı saçmalıklar gevelemeye başlarlar. Seslerinin şiddeti artar, elleri havaya kalkar ve beşi de saçları kötü kesilmiş ve kötü triko giymiş, akli dengesi yerinde olmayan bir grup adam gibi ilahi söylemeye başlar. Birkaç dakika sonra kadınlar sigaralarını bitirir ve yere bırakırlar. Otobüse doğru bakarlar, kıkırdarlar ve giderler. Film, aynı adamların dua eden evsiz bir adamın etrafında durduğu başka bir sokak sahnesine kesilir. Sessiz konuşan bir İskoç olan anlatıcı konuşmaya başlar.

"Bu adamlar da dahil olmak üzere İsa Ordusu'ndaki üç binden fazla kişi her şeylerini bu kiliseye vermiş durumda. Tüm mal varlıklarını ve gelirlerini de bu kiliseye teslim ettiler ve kendilerini dünyevi olarak kabul edilen her şeyden koparmak için katı bir dizi kurala uyuyorlar.

Archer daha fazlasını izlemek için meraklanır ama Klara'nın belirttiği on sekiz dakikalık noktaya kadar ileri sarar. Kamera ince, gergin bir adama odaklanır.

Yorgun görünümlü basma bir koltukta oturan, onlu yaşlarında genç bir adam. Kamera dışında kalan anlatıcı onunla konuşmaktadır.

"Seni Londra'ya ne getirdi?

"Öz annemi bulmaya geldim ama o gitmişti.

"Nereye gitmişti?

"Hapishane.

"Sana kim bakıyordu?" "Koruyucu ailedeydim.

"Üvey ailen burada olduğunu biliyor mu?

Çocuk omuz silkiyor.

Kamera dışındaki bir ses "Bu sabah onları arayacağız" diyor.

Kamera eski püskü bir manolya odasında, haki bir kazak giymiş, boynunda kırmızı ahşap bir haç olan bir adama doğru ilerler. Bir koltuğa oturmuş, ellerini bir tahtta oturuyormuş gibi kollarına dayamıştır. Archer onu hemen tanır.

Anlatıcı şöyle devam ediyor: "Aaron bir "Çoban", bir akıl hocası ve kilisenin kıdemli bir üyesi.

Kamera tekrar çocuğa döner. 'Aaron benim çobanım, arkadaşım, gerçek kardeşim. Kalmak istememin sebebi o. Öyle değil mi Aaron?'

Kamera Aaron'a döner ve sert bir poker oyuncusunun katı, okunmaz niteliğine sahip yüzünün yakın çekimine odaklanır. Aaron soruya cevap vermez. Anlatıcı sorar: "Aaron, yakında kilisenin ihtiyar heyetlerinden biri olacaksın. Aslında, şimdiye kadar atanan en genç ihtiyar olacaksın. Bu büyük bir başarı.

'Bu bir başarı değildir. Bu bizzat Rab İsa'nın bir atamasıdır'.

Oldukça. Anladığım kadarıyla birçok ihtiyar yeni bir unvan alıyor. Siz de kilisedeki yeni pozisyonunuz için yeni bir isim benimseyecek misiniz?

Aaron cevap vermez ve konuşmadan sıkılmış gibi başka tarafa bakar.

"Kurtuluş," der genç çocuk. Kamera onun gülümseyen yüzüne döner yüz. "Onun adı Kurtuluş olacak.

'Bu ilginç bir isim seçimi. Neden bu ismi seçtiğinizi sorabilir miyim?'

"Diğerleri kadar iyi bir isim gibi göründü.

Anlıyorum. Yine de ...'

"Anlat ona," diye ısrar eder çocuk. "Ona neden bunu seçtiğini söyle.

Aaron sandalyesinde rahatsız bir şekilde kayıyor gibi görünüyormuş ama cevap vermiyor. 'O Kurtuluş'tur. Bizi kötülüklerden kurtaracak!

Archer büyükbabasının sesini duyar ve döndüğünde onu koridorun sonundaki muayene odasından çıkarken ceketini çekerken görür. Yanında, önlük giymiş, kendi yaşlarında Akdenizli bir kadın olan doktor, sanki eski arkadaşarmış gibi onunla sohbet etmektedir. Archer büyükbabasının moralinin yerinde olduğunu görünce rahatlar.

"İşte burada," diyor büyükbaba neşeyle. 'Bu benim torunum, Grace. Kendisi bir Dedektif Müfettiş. Grace, bu Dr. Gabris.'

Archer ve doktor gülümseyerek birbirlerini selamlarlar.

"Şimdilik işimiz bitti. Sonuçları birkaç hafta içinde aile hekiminize ulaştıracamız. Eğer sizi daha erken görmemiz gerekirse, sizinle irtibata geçeriz.

"Teşekkür ederim, Dr. Gabris," diyor

Archer. 'Bir şey değil. Hoşça kal, Jake.'

"Güle güle, Dr.

Gabris. "İyi günler.

Archer kolunu büyükbabasının koluna doluyor ve onunla birlikte çıkışa doğru yürüyor. "Nasıl geçti?

"O büyük makinenin içine girmekten pek hoşlandığımı söyleyemem. "Bunu tekrar yaşamak zorunda kaldığın için üzgünüm.

"İnsanı düşündürüyor," diyor, gözleri uzaklara, belirli bir şeye bakmıyor.

"Ne hakkında?

"Ne kadar kırılgan olduğumuzu.

Archer onun kolunu sıkar. "Bir öküz kadar güçlüsün.

Büyükbaba ona gülümsüyor. "Çok iyi biriydi. Dr. Gabris, y a n i . Başından sonuna kadar benimle konuştu, iyi olduğumdan emin oldu.

'Evet, çok iyi birine benziyordu. Sizinle ilgilendiğine sevindim.

Çıkışa ulaşana kadar sağlık personeli, hamallar, yöneticiler ve ziyaretçilerin arasından geçerek sessizce yürüyorlar.

Archer, "Dükkânlardan bir şey ister misiniz?" diye sorar.

'Sanırım eve gitmek istiyorum. Oldukça yorgunum ve MR beni bitkin düşürdü.

"Seni eve götürelim o zaman.

Archer hastanenin dışından siyah bir taksi çağırır ve büyükbabanın peşinden içeri girer.

Waterloo'ya geri dönerlerken büyükbaba buz mavisi gökyüzüne bakar. "Yılın bu zamanı için güzel bir gün.

"Öyle," diye cevaplıyor Archer ama aklı başka yerde, videodaki gencin çoban olarak tarif ettiği adama odaklanmış durumda. *Hikâyeniz nedir ve bu cinayetlerle nasıl bir bağlantınız var?*

BETH irkilir ve gözlerini açmaya çalışır ama gözleri sanki iki görünmez başparmak tarafından ağırlaştırılmış gibi ağırdır. Kafası bulanıktır ve zaman ya da mekân algısı yoktur. Sanki derin bir uykudan uyanıyor gibidir, ancak birkaç dakika içinde vücudunu yeniden hissetmeye başlar.

Etrafı kasvetlidir ama perdelerdeki bir çatlaktan sızan gün ışığı kendi yatak odasının tanıdıklığını ortaya çıkarır. Başını yavaşça Ethan'a doğru çevirir ama Ethan orada değildir. Kolunu şiltenin yüzeyi boyunca yatağın onun tarafına doğru kaydırduğunda soğuk olduğunu hisseder ve nerede olabileceğini merak eder. Onu banyoda ya da koridorun sonundaki mutfakta arar ama hiçbir şey duymaz. Düşünmeye çalışır ve sonra dünkü olaylar aklına gelmeye başlar. Eve hoş geldin partisi. Polis. Charing Cross Polis Karakolu. Eve dönüş, tek başına. Vera ve Sid.

Kendini dirseklerinin üzerine itiyor, zihni karışıklık içinde dönüyor. Aşağı baktığında, üzerinde pijamalarının değil, sütyen ve pantolonunun olduğunu görür ki bu alışılmadık bir durumdur. Ne olduğunu hatırlamaya çalışır ama yatağa girmeyi bırakın, soyunduğunu bile hatırlayamaz. Kafasında bir anı canlanır. Vera ve Sid dün gece buradaydı, onun ve Ethan için endişeleniyorlardı. Başka bir şey daha vardır. Beth şakaklarını ovuşturuyor ama ne olduğunu tam olarak hatırlayamıyor.

Yatağının başucundaki saat 12.37'yi gösteriyor. İçini bir korku kaplıyor. Nasıl bu kadar geç uyuyabilmişti? Hangi vardiyada çalışması gerektiğini bilmediğini fark eder. Mutfaktaki takvime bakması gerekecek - tabii kendini yataktan kaldırabilirse. Çaba sarf ederek kendini yukarı iter ama çok hızlı ayağa kalkar. Başı dönmeye başlar, dizleri bükülür ve yatağa geri yığılır.

Elinin tersiyle alnına bastırıp ateşi olup olmadığını kontrol ediyor ama iyi görünüyor. Neden böyle hissediyor? Dün gece içmiş miydi? Hafta boyunca genelde içki içmez. Bekle. . . ezik ve kırmızı ekose desenli eski bir matarayı hatırlıyor. Vera'nın matarası. Vera ona içmesi için sıcak bir şeyler vermişti. Bulutlar dağılmaya başlar ve eski komşusunu görür, tatlı ve kibar, bardağı dudaklarına bastırarak içmesi için ısrar eder.

Vera'nın sesi zihninde yankılanıyor: "İçine fazladan bir şeyler koydum.

Beth'in kafası karıştı. 'Fazladan bir şey' derken ne demek istemişti? Öfkesinin kabardığını hissediyor. Vera onu bir şeyle mi uyuşturdu? Bu çok sorumsuzca. Bunu neden yapsın ki? Sis dağılıyor ve Vera'nın Ethan hakkında konuştuğunu hatırlıyor. Ne demişti? Nerede kaldığı hakkında bir şeyler biliyordu. Lewisham'da avukatıyla birlikte kalıyormuş! Ama Lewisham'ın neresinde? Vera ve Sid biliyor olmalı. Beth onlara soracaktır. Ona borçlular.

Yukarıdaki döşeme tahtalarında gıcırdayan ayak seslerini dinler ama hiçbir şey duymaz. Beth birkaç derin nefes alır, ayağa kalkar ve yatak odasının kapısındaki kancada asılı duran pembe sabahlığına uzanır. Kapı çerçevesine yaslanarak mutfığa doğru ilerler ve su ısıtıcısının üzerindeki duvarda asılı olan köpek yavrusu takvimini kontrol eder. Akşam vardiyasında olduğu için kendini toparlamak, Vera ve Sid'le konuşmak ve Ethan'ı bulmak için bütün öğleden sonra vakti vardır.

Sıcak duşun altında Beth vücudunun uyanmaya başladığını hissederek rahatlar. Ethan'ı düşünür ve midesinde bir acı hisseder. Onunla neden konuşmadığını gerçekten anlayamamaktadır. Onunla *her zaman* konuşurdu. Bir keresinde ona, onun kayası olduğunu söylemişti. Korkunç ailesiyle o kadar çok şey yaşamış ki. O kara koyun - ya da onun söylemeyi sevdiği gibi beyaz koyun. Onlar gibi değil. Hassas, nazik ve cam bir yumurta kadar kırılgan. Onun bu yönünü seviyor.

Beth kot pantolon ve kazak giymeden önce saçlarını kurutup fırçalıyor. Ethan'la birlikte aldıkları makineden bir Nespresso kahve yapıyor ve hızlıca içiyor, ona verdiği çok ihtiyaç duyduğu keyif için şükrediyor. Yüzleşmelerden nefret eder ama komşularıyla konuşmaya hazır hisseder. Daire kapısına doğru ilerlerken bir an durur ve Ethan'ın kaldığı Lewisham'daki adresi sormadan önce onlara ne söyleyeceğini düşünür. *O içkide ne vardı? Bana ilaç mı verdin? Bunu neden yaptın?* Daireden çıkıp merdivenlerden yukarı doğru ilerliyor. Aklına bir düşünce geldi ve duraksadı. *Beni Sid ve Vera mı yatırdı? Beni soydular mı?* Midesi bulanıyor ve tırazanı sıkıca kavriyor. Bu mümkün değil. Öyle mi? Gözlerini kocaman açarak merdiven boşluğundan yukarı, geniş dairelerinin girişi olan parlak siyah kapıya bakar. Bir yanı evine dönüp bunu iyice düşünmesi gerektiğini düşünüyor ama zamanı yok. Ethan'ı görmesi gerekiyor ve onlar onun tek bağlantısı. Kendini toparlayarak kalan merdivenleri aceleyle çıkar ve kibarca kapıyı çalar. Kadın

Kulağını kapıya dayayarak bekler ama hiçbir şey duymaz. Kapıyı tekrar çalıyor, daha yüksek sesle. Hiçbir şey duymaz.

"Lanet olsun," diyor.

Gittiklerini duyduğunu hatırlamıyor, ama uyuşturulmuşsa nasıl duyabilir ki!

Dairesine geri döner, başparmağını ısırır ve ne yapacağını düşünür. Sehpanın üzerinde Ethan'ın bazı evraklarını fark eder. Belki orada bir şey vardır. Faturalar, ekstreler, resmi mektuplar yığınına karıştırmaya başlar ama Lewisham hakkında hiçbir şey yoktur. Aceleyle yatak odasına gider ve yatağının başucundaki dolabın çekmecelerini açarak her şeyi çıkarır. Makbuzlar, nakit para, fotoğraflar. Tanımadığı bir şeye dikkat kesilir: yanık turuncu renge boyanmış, yontulmuş ahşap bir haç. Tuhaf ama işe yaramıyor; çekmeceye geri bırakıyor.

Hasır çamaşır sepeti ağzına kadar doludur ve Ethan'ın bir kot pantolonu sepetin üstünde asılı durmaktadır. Beth onları çıkarır ve ceplerini karıştırır. Arka cebinde bir kart olduğunu hisseder ve çıkarır.

"Bingo!" diyor.

Kartın bir yüzüne basılmıştır:

Aaron Cronin

Kuzuların Kanı Kilisesi

Ladywell Oyun Kulesi

Lewisham

ARCHER, QUINN VE KLARA analist merkezinde, BBC'nin iki yıl önce İsa Ordusu hakkında yaptığı bir haberi yeniden izliyorlar. Muhabir, ciddi bir ifadeye sahip takım elbiseli bir adam, kırsal bir bölgedeki büyük bir malikanenin dışında konuşuyor.

"İsa Ordusu 1970'lerde burada, Bugbrooke'daki bu evde, yerel bir işadamı olan Noel Stanton tarafından kuruldu. Video, Quinn'in 'mutlu alkışçılar' olarak adlandırdığı bir dinleyici kitlesine vaaz veren altmışlı yaşlarında, dağınık gri saçlı bir adamın grenli görüntülerine kesiliyor. Muhabir şöyle devam ediyor: "Burada seksenli yılların sonunda resmedilen Stanton, cemaatinin iplerini elinde tutan bir kilise lideriydi. Her gün bedeninin günahları hakkında vaaz verdiği biliniyordu, ancak öldüğünde, kilisede büyüyen yüzlerce kişi maruz kaldıkları fiziksel, cinsel ve duygusal istismar hakkında polise başvurdu.

Archer klibi durdurur. "Bu skandaldan sonra İsa Ordusu'nun artık faaliyette olmadığını biliyoruz.

"Bu doğru," diyor Klara. "Gerçi İsa Ordusu olarak yeniden markalaştılar ve skandaldan ellerini yıkadılar.

"O elleri temizlemek için çok şey gerekecek," diyor Quinn. 'Cronin skandaldan sonra İsa Ordusu'ndan uzaklaştı. Annesi o kilisedeyken öldü ve çok geçmeden babası da öldü. Cronin'e aile evi, Northampton'da, Creation adlı bir köyün on mil kuzeyindeki ücra bir çiftlik evi miras kaldı. Çiftlik evinde İsa Ordusu'nun küçük bir kolu gibi olan bir komün kurdu. Onlar hakkında fazla bilgi yok.

"Neler bulabileceğime bakacağım," diyor Klara.

Quinn sözlerini şöyle sürdürüyor: "Dolayısıyla bugünkü durum, Cronin'in Kuzu'nun Kanı Kilisesi adını verdiği kendi projesini kurmuş olmasıdır.

"Amaçları ne?

"İnternette onlar hakkında çok az şey var," diyor Klara. 'Özeller, bunun nedeni yeni olmaları olabilir. Anladığım kadarıyla işe alım sürecindeler.

"Kaç üyeleri olduğunu biliyor muyuz?" diye soruyor Archer.

"Tahmin yürütüp oldukça küçük olduklarını söyleyebilirim, ancak sayıları artıyor.

Archer eline siyah bir keçeli kalem alır ve soruşturmada yer alan ölü ve diri oyuncuların isimlerini beyaz tahtaya yazmaya başlar: Brian Bailey, Justin Sykes, Ethan White, Aaron Cronin, Tyler Green, Josh Dean. Kırmızı kalemle Aaron Cronin'in ve Ethan White'ın isimlerinin de altını çiziyor.

Klara ve Quinn'e döner. 'Brian Bailey cinayetinin bir tür dini çağırışımı var. Bu nedenle Aaron Cronin ve Ethan White'ı bu gizemin merkezine koyuyorum. Ya doğrudan ya da dolaylı olarak bu işin içindeler.

"Tyler Green ve Josh Dean'i kenara mı atıyoruz?"

"şimdilik. İkinizden biri karşı çıkmadığı sürece Aaron Cronin ve Ethan White'a odaklanmalıyız.

"Ben buna varım," diyor Quinn.

'Ben de,' diye ekliyor Klara.

"Peki, Cronin ve İsa Ordusu hakkında başka ne biliyoruz?"

"Cronin hakkında biraz araştırma yaptım," diye yanıtıyor Klara. 'Okuldan sonra Durham'da hukuk okumak için Northampton'dan ayrılmış. Girişimci olarak iş hayatına atılmadan önce birkaç yıl avukatlık yapmış. Başarısız olan bir bilgisayar satış işi ve daha sonra yarı başarılı bir yayıncılık ve baskı işi kurmuş. Belgeselde Cronin'e İsa Ordusu'na neden katıldığı soruluyor. Eski bir arkadaşı olan Cameron Pollard tarafından 2001 yılında davet edildiğini söylüyor. Cronin, onların ne hakkında olduklarını görene kadar dinle pek ilgilenmediğini söylüyor.

Quinn kuru bir sesle, "Işığı gördü,"

dedi. "Öyle de denebilir.

Archer, "Kısacası Cronin işlerini bıraktı, ailesini ve eski hayatını geride bıraktı, mutlu alkışçılara katıldı, mürit oldu ve yükselmeye başladı," diyor.

"Mükemmel bir şekilde özetlenmiş.

Quinn şöyle diyor: 'Önceden dine karşı bir ilgisi yoktu. Başarı ve zenginlik peşinde koşan bir avukat ve işadamı, dua ve perhiz hayatı için her şeyden vazgeçer mi? Ben buna inanmıyorum.

"Kaba bir soru: başına bir şey mi geldi, her şeyini mi kaybetti ya da bir tür travma mı geçirdi? Archer soruyor.

"Kayıtlarda hiçbir şey yok.

'Bu tür bir pozisyonun getirdiğı gücü istiyordu ve bu güçle birlikte zenginlik de geliyordu. Kesinlikle karizması var. Kendini taşıma biçiminde onu diğerklerinden ayıran bir şey var.

belgeselinde ve Ladywell Playtower'da da. Diğerlerinde olmayan bir duruşu ve kendine güveni var.

"O genç çocuktan kesinlikle ibadet kanıtı vardı." "Cronin bizimle işbirliği yapmaktan çok uzaktı ve maaşına bahse girerim, Harry, Brian Bailey hakkında söylediğinden daha fazlasını biliyor.

"Teşekkürler. . . ve katılıyorum.

"Brian Bailey İsa Ordusu'nun bir üyesi miydi? Archer Klara'ya sorar.

"Bunu bugün araştıracağım.

"Peki ya Cameron Pollard?"

"Emekli oldu ve Islington'da yaşıyor.

'Cronin ve Ethan White ile tekrar konuşmamız gerekiyor. Orada yolunda gitmeyen bir şeyler var. Ama ondan önce Cameron Pollard'ı bir ziyaret edelim. Hâlâ İsa Ordusu'nda ya da başka bir kilisede aktif mi?

İnternette öyle olduğunu gösteren hiçbir şey yok. Bir araya getirebildiğim kadarıyla emekli olmuş ve Highbury Fields'da Edward döneminden kalma kahverengi tuğlalı şık bir evde yalnız yaşıyor. Size adresi gönderirim.'

"Teşekkürler.

"Takip etmeye degebilecek bir isim daha buldum. Bir zamanlar yaşlı olma yolunda ilerleyen ama bunu asla başaramayan bir başka "çoban". Polis kayıtlarını kontrol ettim. Şimdi kırklı yaşlarının ortasında eski bir öğretmen. Birkaç kez sarhoşluktan ve düzensizlikten hüküm giymiş, belki de bu yüzden artık öğretmenlik yapmıyor.

"Adı ne?" "Alfie

McSweeney.

Toze ve Marian'a onu aramalarını söyleyeceğim. Teşekkürler, Klara. İyi işti.'

Beth'in Lewisham'a giden aynı trene binmesinin ve zavallı genç kadının bir vur-kaç olayında öldüğünü görmesinin üzerinden SADECE ÜÇ GÜN GEÇTİ. Hatırladıkça ürperiyor. O zaman da Ethan'la buluşmak için oraya gidiyordu. Ona söyleyecek bir şeyi olduğunu söylemişti ama son anda iptal etmişti. Avukatıyla ya da bu kiliseyle ilgili bir şey miydi?

Beth telefonundaki Google Maps'e odaklanır ve Ladywell Road'a doğru yol alır. Lewisham o kadar sıradan ve neredeyse banliyö gibi görünmektedir ki Ethan'ın neden onunla burada buluşmak istediğini merak eder. Neden Lewisham olduğunu belirtmemiştir ve Beth onun yeni bir restoran ya da bar keşfettiğini düşünmüştü. Ertesi gün onu gördüğünde, randevularının iptal edilmesinden duyduğu rahatsızlığı dile getirdiğinde, Ethan özür dilemişti ama annesinin aile yemeğine katılması için yaptığı baskıdan dolayı öyle bir ruh hali içindeydi ki, neden Lewisham'da olduğunu sorgulamamıştı.

İleride, uzun çitlerle kaplı çivili demir bir çitin üzerinde yükselen bir kulesi olan büyük, lüks görünümlü kırmızı tuğlalı bir ev görür. Cep telefonunu kontrol ettiğinde buranın Ethan'ın kaldığı Ladywell Playtower olduğunu görür.

Buranın tuhaf görünümlü ve aynı derecede tuhaf bir adı olan bir yer olduğunu düşünüyor ve neden oyun kulesi dendiğini merak ediyor. Bu ne anlama geliyor ki? Çocuklar için bir oyun yeri olabilir mi? Bunun için fazla ürkütücü görünüyor. İçinde bir haç olan uzun bir demir kapıya varıyor. Kapıyı itiyor ama kilitli. Kapıdan bakınca genç bir çocuk görür. Üzerinde eski bir kot pantolon ve tüvit bir ceket vardır ve taş bir bankta oturmuş, kısa bir bıçakla bir sopanın ucunu oymaktadır.

"Merhaba!" diye sesleniyor.

Çocuk yaptığı işi bırakır ve meraklı bir ifadeyle ona bakar. Göz kapaklarından birinin diğerinden daha aşağıya sarktığını ve Ethan'ın çekmecesinde bulduğuna benzer turuncu bir haç taktığını fark eder.

Garip.

Genç tanıdık gelir ve Beth onun vur-kaç olayında karşılaştığı delikanlı olduğunu fark eder.

"Merhaba, geçen gün sizi gördüm. Bir kaza oldu. ." "Ben değildim," diye yanıtlıyor.

Beth o olduğundan emindir ve neden yalan söylediğini merak eder. "Lütfen beni içeri alır mısınız? Ethan White'ı arıyorum. O benim erkek arkadaşım - aslında ortağım. Görünüşe göre burada kalıyor.'

Çocuk bıçağı katlar ve ceketinin cebine koyar. Ayağa kalkar, döner ve gözden kaybolur.

"Merhaba! Bekle!" diye seslenir Beth, ama çocuk gitmiştir. "Ne kadar kaba," diye mırıldanır.

Beth pencerelerde kimsenin olup olmadığını görmek için eve bakar. "BOO!" diye bağırır biri.

Beth nefes nefese kalır ve kalbi küt küt atarak geriye doğru tökezler.

Çocuk kapının diğer tarafındaki çitin arkasından fırladı ve avının ölçüsünü alan bir sırtlan gibi yoğun bir bakışla onu izliyor.

"Beni korkuttun!

Çocuk gülümser ama hiçbir şey söylemez.

Beth sakinleştirici bir nefes alır. "Beni içeri alabilir misiniz lütfen?" "İzin yok.

Gözleri onu bir aşağı bir yukarı süzüyor ve göğsünde çok uzun süre oyalanıyor. Beth ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissediyor. "İznim yok da ne demek?

Çocuk omuz silkiyor.

"Ethan White ile konuşmam gerekiyor. Onu benim için çağırabilir misiniz lütfen? Yine omuz silkiyor.

Beth gözlerini kısar. "Bana yardım edecek misin, etmeyecek misin?" "Belki.

Beth dudağını ısırır ve nazik bir yaklaşım dener. Gülümsüyor ve "Adın ne?" diye soruyor.

'Kain. K ile.'

Merhaba, Kain. Benim adım Beth. Ethan White ile konuşmayı çok istiyorum. Lütfen ona Beth Harper'ın burada olduğunu ve onunla konuşmak istediğini söyler misiniz?

"Bugün özel bir gün.

Beth buna ne diyeceğini bilemez. "*Ethan*'ın özel günü," diye ekler Kain.

Beth midesinde bir düğüm hissediyor. "Bu ne anlama geliyor?" "Bize katılıyor. Burada, kilisede.

'Ne demek kilisede size katılacak? Yanılıyor olmalısınız. Ethan olamaz. O dindar bile değil.'

'Hepimiz buraya günahkâr olarak geldik. Bu evde hepsini bulacaksınız: zina yapanlar, zina edenler, katiller, hırsızlar, homoseksüeller, fahişeler. Hepsi burada.

Beth kaşlarını çatıyor. "O zaman sen hangisisin?" diye sorar.

"Ben sadece bir günahkarım, senin gibi. Ethan gibi. Ama bugünden sonra Ethan yeniden doğacak.

"Beni içeri alır mısınız lütfen?" diyor Beth ve yanında keskin bir acı hissediyor. "Ah. Aşağı baktığında Kain'in sopasının kapıdan kaburgalarına saplandığını görür.

Kain gülüyor, anıran bir eşek gibi garip, boğuk bir kıkırdama.

Beth geri çekilir, yan tarafını ovuşturur, bu tuhaf çocuktan ne anlam çıkaracağından emin değildir. Ceketinin yan cebinde bir şeyin seğirdiğini fark ediyor. Bunun ne olabileceğini sormak istemez.

Kain gülmeyi keser ve yüzünü kapıya yaslar. "Özür dilerim Beth. Seni incitmek istememiştim. Ethan'ın özel günü için içeri gelmek ister misin?" Ona tatlı tatlı gülümsüyor.

Beth tereddüt ediyor.

"İstersen seni içeri alabilirim.

"O sopayı benden uzak tut.

Ağzı yarı aptalca, yarı uğursuz bir sırıtışa dönüşüyor... daha çok ikincisi. "Söz veriyorum. Kapının kilidini açar ve çekerek açar.

Kapı gıcırdayarak açıldığında Beth'in içgüdüleri ona gitmesini söyler ama Ethan'ı terk edemez. Ethan'ın ona, onun da Ethan'a ihtiyacı vardır. Ayrıca, Kain'in Ethan'ın onlara katılacağını ve yeniden doğacağını söylerken tam olarak neyi kastettiğini bilmek istemektedir. Kapıdan geçip araziye girer ve başka bir dünyaya adım attığını hissetmekten kendini alamaz. Kain'in ceketinin cebindeki seğirmenin şiddetlendiğini fark eder.

"Bu nedir?" diye sorar.

Kain elini cebine atar ve küçük bir mavi baştankara çıkarır. Cıvıldıyor ve kirli elinin sıkı kavrayışında çırpınıyor.

"Neden peşini bırakmıyorsun?" diye sorar.

Kain güler ve elindeki başının üzerinde havaya fırlatır.

Beth irkilerek eğilir ve arkasında yere çarpan bir şeyin gümbürtüsünü duyar. Çimlerin üzerinde zıplayan ve kanatlarından biri dışarı çıkmış olan kuşu görmek için bakar.

'Kanadı kırılmış,' diyor Kain, onu kaldırmak için eğilirken. "Veterinere götüremez misin?

"Ben ona göz kulak olurum," diye cevap verir ve kağıdı tekrar cebine koyar. Beth ürperir.

"Beni takip edin. Başlamak üzere."

Kain döner ve evin sol tarafına, ön girişten ve kuleden uzağa doğru yürür. Beth tedirgin bir şekilde yer değiştirir ama yine de onu takip eder. Eski Viktorya dönemi binasının içinden gelen sesleri ve el çırpma seslerini duyabiliyor. Ağır bir çelik kapı olan yan girişe yaklaştıklarında, sesler şarkı söylemeye başlar.

*Çarmıhta
Kurtarıcımın öldüğü yerde
Günahlarımdan arınmak
için ağladığım yerde
Orada kalbime
Kan, O'nun adına
yücelik kattı mı?*

Kain demir kapıyı çekerek açıyor ve Beth bunaltıcı bir sıcaklığın hücumunu hissediyor. İçeri adım attığında, havuzun her köşesinde birer tane bulunan büyük gotik şamdanların üzerindeki uzun mumların aydınlattığı eski bir yüzme havuzunun etrafında toplanmış kırk ila elli kişiyi görür. Bakışları havuza odaklanır. Havuz suyla dolu değildir. Kanla doludur! Beth'in midesi bulanıyor.

Kain'i yakınında hissediyor. Kain güler ve "Korkma" der. Bu sadece kırmızı bir boya.

Beth rahatladı, ama sadece biraz. Bu çok garip.

*Günahlarımdan öyle
harikulade bir şekilde
kurtuldum ki, İsa öyle
tatlı ki
İçinde kalır
Orada çarmıhta
Beni götürdüğü yerde*

Kalabalığın içinden kollarını iki yana açmış bir adam çıkınca sesler kesilir.

'Bu Aaron,' diyor Kain.

Aaron adındaki adam beyaz keten bir bluz ve ona uygun bir pantolon giymiş ve tüm parmaklarına gümüş yüzükler takmıştır. Bir rampadan aşağı inip korkunç kanlı suya girerek ellerini parlak kırmızı yüzeyde gezdirirken insanlar alkışlamaya ve tezahürat yapmaya başlar. Durur, onlara doğru döner ve ellerinden kırmızı sıvı damlayan kollarını kaldırır.

Cemaati tekrar şarkı söylemeye başlar. Farklı bir şarkı, bu sefer daha hızlı bir tempo ile.

*Arındırıcı güç için İsa'ya gittiniz mi? Kanla
yıkandınız mı?
Kuzu'nun ruhu temizleyen kanında mı?
Giysileriniz lekesiz mi; kar gibi beyaz mı? Kuzu'nun
kanıyla yıkandınız mı?*

Bir tezahürat patlak verir ve Beth döndüğünde benzer beyaz çarşaf lar giymiş Ethan'ın kalabalığın arasından çıktığını görür.

"Ethan!" diye seslenir Beth ama kalabalığın arasından onun sesini duyamaz.

Yavaş adımlarla havuza iniyor, ayakları kırmızı suya değdiğinde ürperiyor ve gülümsüyor. Aaron onu kucaklıyor, eski bir dost gibi sıkıca sarılıyor, kırmızı elleriyle gömleğinin ketenini lekeliyor. Şarkıcılar havuzun etrafında toplanarak Beth'in görüşünü engelliyor. Beth kalabalığı yararak ilerliyor.

"Merhaba canım," diye bir ses geliyor.

Beth arkasına döndüğünde Vera'nın pembe dudakları ve palyaço mavisi göz farıyla gülümsediğini görüyor. "Seni burada görmek çok güzel.

Beth göz kırıyor. "Burada ne yapıyorsun?"

"Merhaba Beth. Sid'in sesi arkasından geliyor ve aniden iki komşu da onu kucaklayıp sıkıyor. "Hoş geldin Beth, hoş geldin.

Beth kıvrınarak onlardan kurtulur ve Vera'nın üzerine yürür. "Lütfen dur!

Vera, Beth'in itirazından etkilenmemiş gibi görünerek ona gülümsüyor. "Dün gece çayın içine ne koydun?" diye soruyor Beth.

Vera umursamaz bir el sallıyor. "Uyumana yardımcı olacak küçük bir şey canım. Sıkıntılıydın.

"Bunu neden yaptın?"

'Ethan Beyaz!' a ses Körük, Yankılanma aracılığıyla
ve salon ve konuşmalarını böldüm.

Alkışlar ve çığlıklar uçsuz bucaksız iç mekanda yankılanıyor.

Vera'nın kağıttan elleri Beth'in ellerini kavrar. "Hadi canım. Başlamak üzere. Beth'i havuzun kenarına çeker. "İzle. Aaron Ethan'ı kurtarmak üzere.

"Onu neyden kurtaracaksın?" diye çıkışır Beth.

Vera kurnaz bir gülümsemeyle sırtıyor ve cevap vermiyor.

Bıkkınlık içindeki Beth, Aaron ve Ethan adındaki adamın suyun içinde bel hizasında durmasını izler. Aaron iki elini Ethan'ın omuzlarına koymuş, onun yanında durmaktadır. Ethan'ın gözleri yarı kapalı, ağzı yarı açık, sarhoş ya da kafası güzelmiş gibi garip bir şekilde gülümsüyor.

"Kurtuluş için gelen bir günahkâra bakın... Aaron başlar.

Kalabalık alkışlar.

"Ethan White, günahkar, soysuz, sahtekar...

Beth, Aaron'ın sözleri karşısında kanının donduğunu hisseder. Hiçbiri tanıdığı Ethan'ı tarif etmiyordu.

Aaron devam ediyor, ' ... ama artık o kişi değil. O iyi bir adam. Nazik bir adam. İsa'nın adamı. Ethan White, bu senin yeni ailen. Burası senin yeni evin. Bu senin yeni hayatın. Eski yöntemlerinden vazgeçiyor musun?"

Ethan yanıt vermez ve Aaron elini onun göğsüne koyar. Ethan onun dokunuşuyla titremeye başlar. "Ethan, eski hayatından vazgeçiyor musun?" diye tekrarlar Aaron.

"Evet," diye yanıtlıyor Ethan.

Seyircilerden daha fazla alkış.

"Kuzu'nun kanıyla yıkanmaya hazır mısın?" "Hazırım!"

Aaron Ethan'ın kollarını göğsünde haç pozisyonuna getirir. "Gökte ve yerde her şeye gücü yeten otorite adına, şimdi seni vaftiz ediyorum!"

Tüm gücüyle Ethan'ı kırmızı suya daldırır ve onu tekrar yukarı çekmeden önce neredeyse on saniye boyunca suyun altında tutar.

Ethan korku filmlerinden fırlamış gibi. Nefes nefese kalmış, titriyor ama gülümsüyor.

Aaron devam eder: "İsa'nın gücünü içinde hisset, bir örtü gibi seni kaplıyor, koruyor, güçlü kılıyor." Elini Ethan'ın alına koyar. 'Kutsal Ruh'un gücüyle dol, İsa'nın gücüyle dol.

Kutsalın gücü...' Ethan'ın gözleri yuvalarından fırlayacak gibi olur ve titreyerek yere yığılır, suyun altına batar.

"Ethan!" diye haykırır Beth, ama haykırışı, avazları çıktığı kadar dillerde konuşan cemaatin bağırışları arasında tekrar kaybolur.

Dakikalar geçer ve Aaron topallayan Ethan'ı havuzdan çıkarıp kalabalığın arasından geçirir. Beth araya girmeye çalışır ama kalabalık çılgına dönmüştür ve Ethan'a ulaşamaz. Beth Ethan'ın adını söyler ama Aaron onu bir kapıdan geçirir ve cemaat de onu takip eder.

Ceketinde bir çekiştirme hisseder ve Kain'i görmek için döner. "Onlarla gidemezsin," diyor Kain.

Ondan uzaklaşmaya çalışır ama adamın tutuşu sağlamdır. "Bırak beni!" "Unut onu. O seni çoktan unuttu.'

Beth kapının çarparak kapandığını duyar ve herkesin gittiğini görmek için döner. Kain'den uzaklaşır ve kapıya doğru koşar ama kapı kilitlidir. Gözleri yaşarır. Az önce ne oldu böyle?

CAMERON POLLARD'IN EVİ Kuzey Londra'da, Highbury Terrace'da, kahverengi tuğlalı, uzun bir Gürcü evidir. Archer ve Quinn ön kapıya giden karo kaplı basamakları tırmanırlar. Archer zile basıp bekler; yanıt gelmeyince ikinci kez çalar. Evde kimsenin olduğuna dair bir belirti olmadan dakikalar geçer. Kapının tokmağına üç kez vurur ve yan evin alt kat penceresindeki hareketi fark eder. İnce, kır saçlı, inciler takmış ve pembe bir hırka giymiş bir kadın pencere pervazındaki süsleri düzenlerken onları dikkatle izlemektedir. Archer başıyla selam verdikten sonra eğilip Pollard'ın zemin kattaki penceresinden içeri bakar. Odanın ön kısmı, özenle düzenlenmiş Viktorya dönemi antika mobilyaların bulunduğu bir oturma alanıdır. Arka taraf ise maun bir masa ve biri masadan yana çevrilmiş sekiz barok sandalyenin bulunduğu bir yemek odasıdır. Masanın üzerinde kapalı bir dizüstü bilgisayar duruyor.

Quinn'in posta kutusuna bakmak için çömeldiğini fark eder. Birkaç saniye içinde kaşlarını çatır, ağzını ve burnunu kapatır ve geriye doğru tökezler. "Lanet olsun!

"Harry?

Quinn sulu gözlerle ona bakıyor. "Isısı aşırı derecede yükseltilmiş ve çürümeye bırakılmış bir cesetten gelen o pis kokuyu bilir misin?

"Kahretsın!

"Bir göz atmak isteyebilirsin.

Archer çömelip posta kutusuna bakarken yutkunur ve ağzını burnunu tutar. Kaloriferin bunaltıcı sıcaklığını yüzünde hissediyor ve burnuna sızan ekşimsi kokunun izini sürüyor. İçeride, parlak ahşap zeminli uzun bir koridor, bahçeye açılan üç katlı kapıları olan bir mutfığa açılıyor. Mutfakta yarım bir ışık var, üç katlı kapılar dikey panjurlarla örtülü. Gün ışığından kesitler karanlığı yarıyor ve mutfağın zemininde uzanmış bir kol görüyor. Ölüm katılığından kaskatı kesilmiş, pençeye benzeyen kanlı parmakların içinde bir göz küresi oturmaktadır.

Archer posta kutusunu kapatır, telefonunu çıkarır ve CSI ekibini arar. Ardından acil yardım için kendi ekibini arar.

O ve Quinn, Pollard'ın evinin her iki tarafındaki komşularla konuşmak, bir şey görüp görmediklerini veya duyup duymadıklarını öğrenmek ve ayrıca

evlerinin arka tarafındaki girişte.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor pembe hırkalı zayıf kadın, pencere pervazında iki süs eşyasını düzenlemek için uzun zaman harcıyor ve kendini Bayan Wilson olarak tanıtıyor.

"Sadece bazı soruşturmalar yapıyoruz. Bay Pollard'ı en son ne zaman gördünüz?" diye sorar Archer.

Hatırlamaya çalışırken parmakları yanağına dokunuyor. Bir süre düşündükten sonra, "Cuma." diyor. Cuma olduğuna eminim. Normalde Waitrose'a gider ve hafta sonu alışverişini yapar. Onu çantalarıyla dönerken gördüm.

Saat kaçtı? İki buçuk
civarı. "Yalnız
mıydı?"

"Evet, bu onun için normal. Çok fazla arkadaşı yok. En azından eve gelen yok.

'Herhangi bir noktada evinden alışılmadık sesler duydunuz mu? Tartışma ya da bağırma?'

Bayan Wilson birkaç uzun dakika düşünür. "Hayır, gördüğümü söyleyemem. Düşündüm de, onu gördüğümde merdivenlerden aceleyle çıkıyordu, sanki eve gitmek için can atıyormuş gibi nefes nefese kalmıştı. Pek iyi görünmüyordu. Hiç ona benzemiyordu.'

"Sanırım o sırada sokakta başka birinin olup olmadığını fark etmediniz?"

Bayan Wilson bunu düşünürken gözlerini kaçıır. "Kimseyi hatırlamıyorum

. . yine de kendimi kendime saklamayı ve başkalarının işine burnumu sokmamayı tercih ederim.

Archer alaycı bir gülümseme sunuyor. "En son ne zaman yan odadan bir ses duydunuz?"

"Bay Pollard'ı genellikle bahçesinde dolaşırken görüyorum ama şimdi düşünüyorum da onu en son o Cuma günü görmüş ve duymuştum.

"Evinin anahtarlarının sizde olduğunu sanmıyorum."

"Korkarım yok.

"Başka bir komşunuzda anahtar seti var mı?"

"Bildiğim kadarıyla yok.

Archer gülümser. "Teşekkür ederim, Bayan Wilson. Kadının mutfağının arka kapısını işaret eder. "Girebilir miyim?"

"Lütfen yap.

"Burada kalmanızı rica edebilir miyim, Bayan Wilson? Her ihtimale karşı.'

Bayan Wilson'ın gözleri büyüdü. "Ne olur ne olmaz diye?
Archer arka bahçeye çıkarken, "Endişelenecek bir şey yok," diyor.
Quinn'in diğer komşunun duvarına tırmandığını ve üzerinde KKD
ayakkabıları olduğunu görür.

"Komşudan bir haber var mı? Archer Quinn'e seslenir.

"Hiçbir şey yok. Bir direk kadar sağır!

"O da neydi?" diye bir erkek sesi geliyor.

Quinn arkasına bakar. 'Hiçbir şey, Bay Tomlinson. Siz içeride
bekleyin. Birazdan döneceğim.'

"Komşunuzdan bir şey aldınız mı?" diye soruyor Quinn.

Archer KKD çizme kılıflarını giyer, Bayan Wilson'ın duvarına
tırmanır ve çimlerin üzerine iner. "Onu en son Cuma günü görmüş, aceleyle
eve dönüyormuş ve stresli görünüyordu.

"Takip mi ediliyordu?"

"Büyük ihtimalle.

Çimler, üç katlı cam kapılara açılan taş döşeli bir avlu ile son bulur.
Kapılara doğru ilerlerler ve panjurlardan baktıklarında, gözleri çıkarılmış ve
yüzüne bir haç kazınmış olan adamın çürümüş bedenini görürler. Boğazı
kesilmiş, kollarını uzatmış ve avuçlarının her birinde ona bakan bir göz var.

"Tanıdık bir sahne," diyor Quinn.

Quinn kapıları kontrol ederken Archer telefonunu çıkarır ve birkaç
kare fotoğraf çeker.

'Anahtar hala kilitte. Katil muhtemelen ön taraftan çıkmıştır.'

Çömelir ve katilin geride bırakmış olabileceği herhangi bir şeyin izini
bulmak için verandayı inceler: atılmış bir kağıt mendil, kan damlacıkları,
bir ayak izi, herhangi bir şey; hiçbir şey yoktur. Pollard'ın komşusu Bayan
Wilson onu en son bir hafta önce görmüş ve sesini duymuştur, yani aradan
geçen süre ve kötü hava koşulları herhangi bir kanıtı ortadan kaldırmış
olacaktır. Bununla birlikte, CSI buraya geldiğinde daha derin bir inceleme
yapabilir. Her zaman bir şeyler bulma şansları vardır.

Archer'ın telefonu Çavuş Barnes'tan gelen bir aramayla çalar. "Selam
Jimmy. 'Merhaba, DI Archer. Wayne ve ben yakınlardaydık ve çağırıcı
aldık. Biz

Dışarıda, hanımefendi. CSI da burada.'

"Harika. Birazdan orada oluruz.'

"Yardım edebileceğim bir şey var mı?" diye tanıdık olmayan bir ses
geliyor.

Archer döndüğünde duvarın üzerinde yaşlı, kel kafalı bir adamın kafasının belirdiğini görür.

Quinn sesini yükselterek, "Hiçbir şey, Bay Tomlinson," dedi.

Cameron evde mi? Bir süredir onunla konuşmadım. Bundan bahsetmiş miydin?" diye sorar Bay Tomlinson.

Quinn kendini duvarın üzerinden geri çekip yaşlı komşusuna evine kadar eşlik ederken, "Aslında sen yaptın," diye cevap verir.

Archer, Bayan Wilson'ın evine geri döner.

Jimmy Barnes ve PC Wayne Bickley dışarıda CSI ekibinden MJ ile sohbet etmektedir. İkinci bir ekip arabası iki kadın memurla birlikte gelir.

Bay Tomlinson'ın evinden çıkarken Quinn, "Bugün tek başına mısın MJ?" diye sorar.

"Evet, bugün sadece ben varım, H. Krish'in acilen Camden'a gitmesi gerekti. "Özür dilemene gerek yok. Camden ona kapımız açık."

MJ gülümsüyor.

"Herkes toplansın," diyor Archer. "Jimmy, arabada bir infazcı var mı?"

"Var, hanımefendi.

Güzel. Bu evin mutfağında Cameron Pollard olduğunu düşündüğümüz bir adamın cesedi yatıyor. Görünüşe göre Brian Bailey ile aynı şekilde öldürülmüş. MJ, içeri girdiğimizde Harry ve ben sana katılmamız için bize onay vermeni bekleyeceğiz.

"Kulağa hoş geliyor," diye yanıtıyor MJ.

"Jimmy, tüm komşuların kapı kapı dolaşarak sorgulanmasını organize edebilir misin ve nöbet tutacak birini bulabilir misin?"

"Yapacağım.

"Teşekkürler Jimmy. Kapıyı açalım."

Pollard'ın panelli ön kapısı ağırdır ve açılmadan önce ağır kırmızı koçbaşı olan infazcı tarafından dört kez sertçe itilir. Jimmy ve Wayne pis koku karşısında irkilerek merdivenlerden geri çekilirken, tepeden tırnağa KKD'ye bürünmüş olan MJ, Pollard'ın evine girerek oturma odasına ve ardından mutfığa kadar adli zemin levhalarını döşer. Archer, MJ'in oturma odası ile mutfak arasında ve cesedin etrafında saygılı adımlarla ilerlemesini ve ilerledikçe numaralandırılmış kanıt işaretlerini yerleştirmesini hayranlıkla izliyor. Olay yerini değerlendirmesi neredeyse bir saatini alır ve ardından Archer ve Quinn'e döner. "Artık içeri girebilirsiniz.

Archer KKD giysisinin kapüşonunu çeker ve yüz maskesini takar. Basamakları ilk o geçer ve mutfığa girer, Quinn de onun arkasındadır. Cesedin etrafında dikkatlice dururlar. Cesedin yanında yerde bir cep telefonu yatmaktadır. Archer telefonu eline alır ama şarjı bitmiştir.

Bunu ben alayım. Ölümünden önce bir arama yapıldığını varsayıyorum. Klara bunu araştırabilir.'

MJ bunu ondan alır ve plastik bir torbaya koyar.

"Brian Bailey'i öldüren katil olduğuna şüphe yok," diyor Quinn. 'Yanılmıyorsa burnundaki toz Kelebek Ketamin.

MJ, "Ve bu bir taklitçi olamaz çünkü halk Bailey'nin yaralanmalarının ve ölümünün doğasını bilmiyor" diyor.

Archer, ara sıra sıçrayan kan lekeleri dışında temiz ve düzenli olan mutfığı tarıyor.

"Cinayet silahından bir iz var mı?" diye sorar

Quinn. "Henüz yok.

Archer tezgâhın üzerinde, içinde tüm bıçakların bulunduğu bir bıçak bloğu fark eder. Bıçakları teker teker çıkarıp inceler ama hiçbirinde kan izi yoktur. Çekmeceleri ve dolapları kontrol eder ama olağandışı bir şey yoktur. Oturma odasına doğru yürürken, dizüstü bilgisayarın bulunduğu masanın başındaki çarpık yemek sandalyesine bakar. "Pollard burada oturmuş, dizüstü bilgisayarında çalışıyordu; mutfaktan bir ses duydu ... Archer oturma odasının ışık düğmesini açıyor ama ışık yanmıyor. Koridorun ışığını dener, o da yanmaz. Mutfığın dışındaki koridorda küçük bir dolap vardır. Onu açar, sigorta kutusunu görür ve devam eder, 'Katil ışıkları kapatır. Pollard dizüstü bilgisayarını kapatır, koridora çıkar ve katiliyle karşılaşır.

'Gitmek için iyi bir yol değil. Bu kesin,' diyor MJ.

"Gerçekten de korkunç," diye yanıtlıyor Quinn.

"Bu adamı nasıl öğrendin?" diye soruyor MJ.

Archer ona 'Klara onun adını bir şüpheliyle bağlantılı olarak buldu' dedi. "Brian Bailey ile bir bağlantısı var mı?

'Klara bunun üzerinde çalışıyor. Pollard'ın İsa Ordusu ile bir geçmişi var.

MJ kaşlarını kaldırır. "İlginç. Acaba bu ters haçı açıklıyor mu?

"İsa Ordusu normal haç kullanırdı, asla ters çevrilmiş bir haç kullanmazdı. "Katilin din ya da Tanrı karşıtı olabileceğini düşünüyor musunuz?

"Aklımızdan geçmişti," diyor Quinn. "Kelime oyununu mazur görün. Archer'ın telefonu çalar. Koridordan ön kapıya doğru ilerler ve telefonu açar. "DI Archer.

"Hey, DI Archer. Ben Krish.'

"Selam, Krish. Camden'da olduğunu duydum." "Evet. Şimdi buradayım.

"Ne oldu?

'Brian Bailey gibi öldürülmüş ve şekli bozulmuş başka bir ceset daha var.

Gözleri çıkarılmış ve yüzüne bir haç kesilmiş.'

Archer, Krish'in verdiği haberi özümserken nefesini tutar. "DI Archer?" diye sorar Krish.

"Tam olarak neredesin?

"Regent's Kanalı'nda, Camden Street Köprüsü'nün altındayız. Camden Polisi burada. Onlara benzer bir cinayetle ilgili bir soruşturma yürüttüğünüzü söyledim.

"Sahadaki kıdemli ofis kim?"

"Neha Rei.

"Beni aramasını söyle, lütfen.

"Arayacağım.

'Teşekkürler, Krish. Birazdan orada oluruz.'

BETH kilisenin kenarındaki taş bankta oturmuş, ıslak gözlerini nemli bir mendille silmektedir. Kendini hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Bu kadar dışlanmış. Bu kadar unutulmuş.

Ethan'a ne oldu öyle?

Az önce onun, etrafı delilerle çevrili ürkütücü eski bir Viktorya dönemi yüzme banyosunda bir tür tuhaf vaftiz töreninden geçtiğine tanık olmuştur. Burnunu, artık işe yaramayacak kadar çok deliği olan kağıt mendile sümkürür. Mendili bankın üzerine bırakıyor ve izolasyonun ve acının için için yanmaya ve öfkeye dönüşmeye başladığını hissediyor. Kain adındaki tuhaf çocuk onun yanında oturuyor, elindeki sopayla toprağı dürtüyor ve Ethan vaftiz edilmeden hemen önce o insanların söylediği ilahiyi söylüyor.

"Şarkı söylemeyi keser misiniz lütfen?" diye sorar.

Adam kadının dediğini yapar ama sonra sopayı toprağı daha da saplarken bankta ileri geri sallanmaya başlar.

Beth'in telefonu çalıyor. Ethan'ın annesidir. "Siktir!" diye mırıldanır.

Çocuğun durup ona doğru baktığını hissediyor.

Beth cevap verip vermemeyi merak ediyor. Biricik oğluya konuşmak istediğinde ne diyecekti? Beth ekranda Janine'in ismine bakıyor. Lanet olası Kraliçe Janine. Kendi kendine gülümser ve aramayı açar. "Ne istiyorsun Janine?" diye sorar ve kendini şaşırtır. Janine'le daha önce hiç böyle konuşmaya cesaret edememişti.

Hattın aşağısından bir soluk sesi duyuyor. "Pardon?"

Beth iç çeker ve bir şey söylememeyi tercih eder.

"Alo?" diye sorar Janine.

"Ne istiyorsun, Janine?"

"Benimle böyle konuşmaya nasıl cüret edersin?"

Beth kendisini meraklı ve tedirgin bakışlarla izleyen Kain'e doğru bakar.

Janine, "Onu neye bulaştırdığını bilmiyorum ama hesap vermek gereken çok şey var kızım," dedi.

'Ethan bir yetişkin. Kendi seçimlerini yapar.'

'Ethan iyi değil. Yardıma ihtiyacı var.'

"Peki bu kimin suçu Janine?" diye çıkışır Beth.

'Seni küçük sürtük! Kiminle konuştuğun hakkında hiçbir fikrin yok.' "Umurumda değil, Janine.

Janine nutuk atmaya başladığında telefondaki dil maviye döner.

Beth yeterince dinlediğine karar verir. "Hoşça kal, Janine. Bekle! Onunla konuşmak istediğimi söyle. Lütfen.'

Yapamam. Yeni arkadaşlarıyla birlikte olmak için ortadan kayboldu. Onları denemelisin. Aslında, neden uğramıyorsun? Eminim seninle tanışmayı çok isterler.

"Neden bahsediyorsun sen?

"Ona kendin sor, Janine. Ethan kendi kararlarını kendi verir ve şu andan itibaren, bana kalırsa, kendi başınadır.

"Nerede o?

Ladywell'deki Blood of the Lamb Kilisesi'nde. Şu anda orada. Janine cevap veremedi Beth aramayı sonlandırır.

İç çeker ve kilisenin kulesindeki vitray pencerelerden birinin kendisine baktığını düşünür.

"Gitmelisin," diyor Kain.

"Yapmayı tercih edeceğim başka bir şey düşünemiyorum.

"Bir arka kapı var. Sizi oraya götürebilirim. Sizi ana caddeye yakın bir yere götürecektir.

Beth gözlerini ona diyor ve sonra bunun ne önemi olduğuna karar veriyor. "Beni takip edin," der Kain.

Onu, binanın önündeki düzgünce kesilmiş çitlerle tezat oluşturan, aşırı büyümüş, bakımsız çalılarının bulunduğu kasvetli bir ağaç topluluğuna götürür. Gölgelemin arasında dini heykeller görüyor. Uzuvarları eksik bir İsa heykeli vardır. Ayrıca bazıları kılıçlı, bazıları avuçlarının içinde ağlayan taştan melekler de var. Hatta yosun kaplı bir taş ev, bir türbe gibi görünen bir şey bile var, ona yaslanmış bir kürek var.

'Burası huzur dolu. Mezarlık gibi,' diyor Kain.

"Ürkütücü, mezarlık gibi," diye yanıtlıyor Beth, daha ileri gitmekten tam olarak emin değil. "Belki de ön kapıdan çıkmalıyız.

"Hayır, neredeyse geldik.

Beth ürperiyor, küreğe tekrar bakıyor ve buranın gerçekten de ölülerin gömülü olduğu bir mezarlık olup olmadığını merak ediyor.

Kain, "Küçük bir gül buraya doğru koşarak geldi," diyor.

Beth ona şaşkın bir ifadeyle bakar. "Bu ne anlama geliyor?

"Küçük kahverengi bir Gül, çok güzel di, buradan koşarak geçti ve bir araba tarafından ezildi.

Beth tüylerinin diken diken olduğunu hissediyor. Rose Grant hakkında mı konuşuyordu? "Onun burada ne işi vardı?

"Gitmeye çalışıyordu, burada yaptığı şey buydu. "Neden?

"İstedığı şey dışarı çıkmaktı. Ve bunu da başardı.'

Kain sopasıyla onu uygunsuz bir şekilde dürtmeye başlar ve aynı zamanda güler.

"Kes şunu, seni küçük pislik!

Gözleri parlıyor, çenesi geriliyor ve onu daha sert dürtüyor. Beth sopayı tutmaya çalışır. "Kes şunu!

"Bu kadar yeter, Kain," derinden gelen bir ses.

Beth döndüğünde Aaron adındaki adamın kuru giysiler içinde, siyah açık yakalı bir gömlek ve solmuş bir kot pantolon giydiğini, saçlarının hâlâ nemli olduğunu görür.

Kain onun yanına koşar ve ona sarılır. Çocuğun başını okşar. "Akşam yemeğin mutfakta seni bekliyor.

"Diğerleriyle birlikte yiyemez miyim?

Aaron ona yardımsever bir şekilde gülümser. 'Bu gece değil. Senin de zamanın gelecek. Kain başını sallar ve kendini ondan kurtarır.

"Neden misafirimizden özür dilemiyorsun, Kain?" "Ama ben bir şey yapmadım ki.

"Kuralları biliyorsun.

Kain Beth'e gergin bir ifadeyle bakar. Beth'i şaşırtarak ona doğru koşar, kollarını ona dolar ve sıkıca sarılır. "Özür dilerim. Çok özür dilerim.

Beth onun ellerinde huzursuzca kıpırdanıyor. Adamın kollarını çekmeye çalışıyor. "Sorun değil.

"Senin de zamanın gelecek," diye fısıldıyor kendini bırakmadan önce.

Beth ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissediyor. "Bu ne anlama geliyor?" diye soruyor ama adam gülüyor ve eve doğru koşuyor. Onun da Ethan gibi vaftiz edileceğini mi sanıyordu? Hiç sanmıyorum.

'Kain için üzgünüm. Biraz eksantrik olabiliyor.

"Onu tanımlamanın bir yolu da bu.

Aaron gülümsüyor.

"Rose Grant'in burada olduğunu söyledi. Öldürülmeden hemen önce bu bahçeden ya da mezarlıktan, her neyse, koşarak gelmiş.

Aaron'ın gülümsemesi yüzünden silinir.

Bir an sessizlik içinde dururlar.
Beth yutkunuyor. "Rose bu kilisenin bir üyesi miydi?
Cevap vermiyor. Bunun yerine gözleri mozoleye kayıyor ve ona yaslanan küreğe düşüyor.
"Ethan'la konuşmak istiyorum." "Elbette istersin.
Beth ellerini birbirine kenetler. "Onunla şimdi konuşmak istiyorum, lütfen. "Evde, akşam yemeğini yiyor.
"Artık gitmeliyim.
"Evet, gitmelisin.
Anıt mezara doğru geri çekilir ve Beth'in şaşkınlığı içinde yüksek sesle şarkı söylemeye başlar,

*Arındırıcı güç için İsa'ya gittiniz mi? Kanla yıkandınız mı?
Kuzu'nun ruhu temizleyen kanında mı?
Giysileriniz lekesiz mi; kar gibi beyaz mı? Kuzu'nun kanıyla yıkandınız mı?*

Beth kafa derisinin diken diken olduğunu hissediyor ve bu adamdan olabildiğince uzaklaşmak istiyor.

Ağaçların arasından ilerleyen Beth, şarkılar kesilince duraklar. Kalbi çarpmaya başlar. Solunda bir yerde yumuşak ayak sesleri duyar ve koşmaya başlar ama başındaki kör edici ağrı dizlerinin bükülmesine neden olur. Kafası karışmış ve dehşete düşmüş bir halde yere yığılır. Tanıdık bir sesin adını söylediğini duyar. Titriyor ve ayağa kalkmaya çalışıyor ama demir bir yumruk gibi ikinci bir darbe onu tekrar aşağı itiyor. Ağzından zayıf bir soluk, ölmek üzere olan bir nefes çıkar ve sonra her şey sonsuza dek kararır.

ARCHER, Quinn'le birlikte arabaya binip Camden'a doğru yola çıkana kadar Krish'in haberiyle ilgili ekipten kimseye bir şey söylememeyi tercih eder. MJ, Jimmy ve Polis Memuru Bickley'nin işleri başından aşkındır, ayrıca bu son cinayetle ilgili fısıltıların yanlış kulaklara, örneğin basına ulaşması riskini almak istemez.

'Lanet olası İsa'nın annesi! Benimle dalga mı geçiyorsun?" diyor Quinn gaza basarken.

"Keşke olsaydım.
Archer'ın telefonu
çalar.

DI Archer, ben DC Neha Rei. Polis Memuru Mel Anderson ve ben Camden'daki olay yerindeyiz.

Archer @anonymous cinayetleri sırasında Neha Rei ile birlikte çalışmıştı. Neha güvenilir ve gelecek vaat eden bir memurdur ve kısa bir süre önce Dedektif Memur olarak Kuzey Londra'ya tayin edilmiştir.

Archer telefonu hoparlöre veriyor.

Merhaba Neha. Aradığın için teşekkürler. Neyin var?"

"Bugün saat dörtten hemen sonra Camden Street Köprüsü'nün altındaki bir çadırdaki kan lekeleri gören bir koşucudan gelen çağrıya yanıt verdik. İçeride bir adam cesedi buldu. Ölen adamın gözleri oyulmuş ve avuçlarının içine yerleştirilmişti. Bu korkunç, Grace.'

"Kurbanın kimliği var mı?"

"Kredi kartlarındaki isim Alfred McSweeney.

Quinn, "Sanırım o zaman onu aramaktan vazgeçebiliriz," diyor.

Teşekkürler Neha. DS Quinn ve ben on dakika içinde orada olacağız. Basını uzak tuttuğunuzdan emin olun.'

Yapacağım. Teşekkürler, Grace. Yakında görüşürüz.'

Camden'a varırlar ve işaretli bir müdahale aracı, bir ambulans ve Krish'in Land Rover'ıyla birlikte kanalın girişine yakın bir yere park ederler. Kanal boyunca hızla ilerlerler ve birkaç dakika içinde Krish'in köprü'nün altından kendilerine el salladığını görürler. Bölge polis kordonuyla ayrılmıştır ve arkasında beyaz bir adli tıp çadırı vardır. Komiser Neha Rei'nin koşu kıyafeti giymiş, omuzlarında battaniye olan solgun görünümlü bir adamla konuştuğunu görür.

Neha karşıya bakar ve Archer'la göz göze gelir. Tanığa bir şeyler söyler, yanından ayrılır ve Archer ile Quinn'e yaklaşır. "Grace. Harry. Etrafa sorduk. Kimse bir şey görmemiş. Kimse çadırın kime ait olduğunu bilmiyor. Ama evsizlerin haber vermeden çadır kurması alışılmadık bir durum değil. Burası sessiz ve تنها bir bölge, özellikle de geceleri. Mel yerel bir esnafla konuştu ve Alfred'i ya da onun deyimiyle Alfie'yi tanıdığını ve geçen Cuma onunla konuştuğunu söyledi.

"Saat kaçtı?" "On buçuk civarı.

"Yalnız mıydı?" "Evet.

'Tamam. İyi iş. Teşekkürler, Neha.'

"Basın da etrafta dolanıyor. "Onlarla konuşan oldu mu?

"Hayır - ve kurbanın ölüm koşullarını bilmiyorlar. "Güzel. Bu şekilde kalsın ve tanığın hiçbir şey söylemediğinden emin olun.

"Yapacağım.

Krish'e adli tıp çadırında katılırlar; burada torbalanmış bir ceset sedyenin üzerinde durmaktadır ve iki sağlık görevlisi hazır beklemektedir.

"Burada olmanıza sevindim," diyor Krish. 'Patolog az önce gitti ve sağlık görevlileri işe koyulmak istiyorlar. Ceset torbasının fermuarını dikkatlice açıyor ve üstünü soyuyor. "Brian Bailey gibi kollarını iki yana açmış, gözleri avuçlarının içinde yatıyordu.

Archer midesinin sıkıştığını hisseder. Alfie McSweeney'nin gözlerinin olduğu yerde iki karanlık oyuk ve şişmiş gri yüzüne oyulmuş bir haç vardır. Diğer kurbanlarda olduğu gibi, burun deliklerinde de topaklanmış beyaz toz izleri vardır.

Krish, "Patolog ölüm zamanının yaklaşık beş gün ya da daha fazla olduğunu tahmin ediyor," diyor.

"O kadar zamandır çadırda mıydı? Archer başını sallar.

"Öyle görünüyor.

Krish, "Kimsenin pongu daha önce fark etmemesine şaşırdım," diyor.

Quinn, "Belki de insanlar pongun kanalın "güzel kokulu" suları olduğunu düşünüyordu" diyor.

"Gözleri nerede?" diye sorar Archer.

"Bir çantanın içinde. Onları görmek ister misin?" diye sorar Krish. Archer kaşlarını çatar.

"Hayır, teşekkür ederim.

"Çadırda başka bir şey var mı?" diye sorar Quinn.

"Görebildiğim kadarıyla hiçbir şey yoktu. Sadece yenmemiş sandviçler ve cipsler vardı.

Archer sağlık görevlilerine döner. "Beklediğiniz için teşekkürler. Onu artık götürebilirsiniz.

Krish, "Elimden geldiğince çabuk bir adli tıp raporu hazırlayacağım," diyor. Archer başıyla teşekkür eder.

"Şerefe dostum," diyor Quinn.

Vedalaşıp arabaya doğru yola koyulurlar, Archer derin düşüncelere dalmıştır.

Quinn şöyle diyor: 'Alfie McSweeney, kendi iradesi dışında ya da değil, kendisine ne yapılmak üzere olduğunu düşünerek raylı yoldan geçtiyse, çok sarhoş olmalıydı...'

"Ya da
sakinleştirici.

"Ya da her
ikisi.

"Toksikoloji raporuna
ihtiyacımız var. "Bunu
halledeceğim.

"Cameron Pollard için de bir tane alabilir misiniz?

Bir süre sessizlik içinde yürürler, Archer'ın zihni telaş içindedir. 'Bütün yollar Aaron Cronin'e çıkıyor, bundan eminim. Bu üç kurbanı ona neyin bağladığını bulmamız gerekiyor, o yüzden Charing Cross'a geri dönelim. Önümüzde bazı işler var.

Archer telefonunu çıkarır ve Tozer'ı arar. 'Alfie McSweeney az önce ölü bulundu. Diğerleri gibi öldürülmüş ve şekli bozulmuş.

"Ne?" diye cevaplıyor.

'Harry ve ben istasyona dönüyoruz. Bizimle orada buluşabilir misin?'

"Yola
çıkıyorum.

"Sonra
görüşürüz.

Arabaya binerler ve Archer Klara'yı arar.

"Selam Grace.

"Hey. Archer arka planda DCI Pierce'ın sesini duyar. "DCI Pierce'la birlikte misin?" diye sorar.

"Evet. Ben de ona ne durumda olduğumuzu bildiriyordum.

'Beni hoparlöre ver, Klara. İkinizle de konuşmam gerekiyor.

Archer, telefon hoparlör moduna geçerken Klara'nın DCI ile

konuştuğunu duyar.

"Grace," diyor Pierce.

"Brian Bailey'ninkine benzer iki cinayet daha var. Pierce

"Siktir!" diye bağırmadan önce bir an sessizlik olur. Archer

ve Quinn birbirlerine bakarlar.

"Siktir!" diye tekrarlıyor Pierce, bu sefer daha yüksek sesle. "Sakın bana başka bir seri katilimiz daha olduğunu söyleme.

"Buna henüz cevap veremem,

Clare. "Siktir!

DCI'nın belirgin orta sınıf hassasiyetlerine rağmen, Archer bazen Tourette'in bir dokunuşuna sahip olup olmadığını merak ediyor.

'Tıpkı Brian Bailey gibi, kurbanlar da iki orta yaşlı beyaz adam: Alfie McSweeney ve Cameron Pollard. Harry ve ben şimdi karakola dönüyoruz. Toze ve Marian da yoldalar.

"Burada olmayacağım," diyor Pierce, sesinde sinirli bir tonla. 'Süper ile bir toplantım var. İşim bittiğinde konuşuruz.

"Daha büyük bir ekibe ihtiyacımız olacak.

Pierce kuru bir sesle, "Elbette biliyorsun," diye cevap verir.

Archer yükselen bir öfke dalgasını bastırır. 'Hanımefendi, Londra'nın merkezinde dört adam vahşice öldürüldü. Harry, Klara ve ben bu davayı sadece DS Tozer ve DC Phillips'in ara sıra yardımlarıyla çözemeyiz. İhtiyacımız olan-'

Pierce onun sözünü keser. 'Tam olarak neye ihtiyaç olduğunu biliyorum, DI Archer. Londra sokaklarını güvende tutmak için parmaklarını kumbarasına daldırma konusunda Süper'nin lanet bir fobisi olduğunu hatırlatmama gerek yok.

"Farkındayım.

"Dişimle tırnağımla

mücadele edeceğim.

"Teşekkür ederim.

Bir anlık sessizlikten sonra Klara, "Az önce odadan çıktı," diye fısıldar.

Archer, ofisine geri dönerken arka planda DCI'nın sesini duyar, yüksek sesle "Siktir!" demesi mesafeden bile duyulabilir.

"Bence haberi iyi karşıladı," diyor Quinn.

"Sanırım günü mahvoldu," diye yanıtlıyor Klara. 'Dinle, Brian Bailey ile ilgili bir gelişme var. YouTube'da İsa Ordusu belgeselini izlemeye başladım ve otobüsteki açılış sahnesinde videodaki adamlardan birini tanıdığımı emin oldum. Onu seçmek zor ve filmi doğru noktada dondurmak zorunda kaldım ama o olduğundan eminim.

"Emin olmak ne kadar emin olmaktır?" diye sorar Quinn.

Çok eminim. Ayrıca Aaron Cronin'in Northampton'daki eski çiftlik evinin izini sürdüm. On yıl önce Esther Tilling adında bir kadına satmış. Kadın, travma geçirmiş bölge sakinleri için bir Ruh Sağlığı Destek Evi kurmuş. Web sitelerini kontrol ettim ve çiftliğin tarihini anlatan bir sayfa buldum. Bunların arasında Aaron ve sanırım kilise arkadaşlarından bazılarının taranmış bir fotoğrafı vardı. Bailey de onların arasındaydı ve videodaki çocuk - Cronin'e "çobanım" diyen çocuk. Fotoğraflarda o da var. Gerçi sadece o değil. Görünüşe göre bir ikiz kardeşi var.

"Hiç isim var mı?"

"Çocuklardan bahseden bir şey yok."

"Tamam. Teşekkürler, Klara."

"Döndüğünüzde ikinizle de görüşürüz. "Görüşürüz."

Archer telefonu kapatır.

Quinn, "Demek hepsi eski J's Army'li," diyor.

"Öyle görünüyor."

Archer pencereden dışarı bakar ve bu adamların neden öldürüldüğüne dair daha kapsamlı bir resim oluşturmak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışarak kafasında soruşturma olaylarını gözden geçirmeye başlar.

Archer ve Quinn karakolda ekibin de yardımıyla bir olay odası kurar. Klara büyük bir televizyon ekranı getirir ve ona yedek bir dizüstü bilgisayar bağlayarak ihtiyaç duydukları tüm polis sistemlerine gerekli erişim ve kimlik bilgilerine sahip olmasını sağlar. Quinn bir duvara Londra'nın merkezini gösteren bir harita asarken, DC Marian Phillips de odanın ön tarafındaki beyaz tahtaya kurbanların sabıka fotoğraflarını yapıştırır.

DCI Pierce odaya girer, dar gözlerle odayı tarar ve "Çok hızlı oldu" der.

Archer onun sakinleştiğini görünce rahatlar. "Clare, bunu görmeni istiyorum."

Archer dizüstü bilgisayarına giriş yapar, tarayıcıda YouTube'u açar ve İsa Ordusu belgeselini getirir. Film başlarken ekip masanın etrafına oturur. Klara iPad'ine dalmış, bulabildiği her şeyi derinlemesine araştırıyor. Archer, Aaron Cronin'e ve onun sadece etrafındaki insanları değil kamerayı da büyüleyen sessiz karizmasına ve cazibesine odaklanır.

Film bittiğinde Archer şöyle diyor: "Brian Bailey ve Alfie McSweeney arasındaki ortak payda, her ikisinin de

İsa Ordusu'nun iki binli yılların başında.

"Ve tahmin edin haznedarlardan biri kimdi?" diyor Klara iPad'inden başını kaldırarak.

Archer analiste bakar. "Alaycı görünmek istemem ama Islington'da çok güzel bir evi ya da Ladywell'de yeni restore edilmiş bir binası olan biri olduğunu söyleyebilirim. Ben Islington'a doğru eğiliyorum.

Quinn, "Benim param da Pollard'ın üzerinde," diye ekliyor.

"İkiniz de haklısınız. Cameron Pollard, İsa Ordusu'nun saymanıydı ve taciz skandalından sonra arkadaşı Aaron Cronin gibi örgütten uzaklaştı ve Aaron'dan başkasıyla birlikte başka bir komünde yaşamaya başladı.

"Arkadaşı mı?

"Bu web sitesindeki bilgilere göre onlar eski arkadaşlar," diye yanıtlıyor Klara.

"Ne tür bir web sitesi bu?

"Kilisenin eski bir üyesi tarafından kurulmuş bir blog. Gerçekten çok eski; HTML basit ve tasarım iki binli yılların başlarından kalma gibi görünüyor. Taciz skandalından önceye ait gibi görünüyor.

"Teşekkürler, Klara. Archer ekibe hitap eder. "Taciz skandalıyla ilgili olarak, cinayetler için bir nedenimiz olabileceğini düşünüyorum. Belki de Bailey, Pollard ve McSweeney tacizciydi ve birileri intikam için geri döndü.

Quinn, "Aaron Cronin ile aynı zamanda geri döndü,"

diyor. "Lütfen detaylandırın," diyor Pierce.

Archer, "Neredeyse on altı yıldır ortalıkta görünmüyordu ve birdenbire Lewisham'daki Ladywell Playtower'da yeni kilisesinin açılışıyla tekrar halkın karşısına çıktı," diye yanıtlıyor.

Tozer, "O kiliseye harcayacak birkaç şilini olmalı," diyor.

Klara başını sallar. 'İsa Ordusu görev süreleri boyunca milyonlarca pound biriktirdi. Kilise dağıldıktan sonra hepsinin hesabının sorulup sorulmadığını merak ediyorum. Paralarını bağışlardan kazanıyorlar ve üyeler daha ruhani bir yaşam, Tanrı'ya ya da İsa'ya daha yakın bir yaşam karşılığında gelirlerinden vazgeçiyorlar.

Quinn, "Bu adam için her zaman ödenecek bir bedel vardır,"

diye mırıldanır. "Cronin şüpheli mi?" diye sorar Pierce.

"O kesinlikle ilgi çekici bir kişi.

"Onunla konuştun mu?" diye ekliyor Pierce.

"Kısa bir süre tanıştık. Archer Quinn'e bakar. "Bir iade-i ziyarete ihtiyacımız var.

Quinn onaylarcasına başını sallar.

Archer takıma sesleniyor. 'McSweeney, Pollard, Bailey ve Cronin hakkında ne bulabilirsek toplayalım. Toze ve Marian, McSweeney ve Pollard'ın ölümlerine giden yoldaki güvenlik kameralarını kontrol edebilir misiniz? Adımlarını takip edin ve biriyle konuşup konuşmadıklarına bakın.

Hep bir ağızdan 'Evet, hanımefendi' diyorlar.

'Klara, blog web sitesindeki fotoğrafları, metinleri ve diğer her şeyi yazdırabilir misin? Metnin linkini bana bırak. Cronin ile buluştuğumuzda bunu kullanabilirim.

"Elbette.

Archer Pierce'a döner. "Efendim, personelden haber var mı?

"Bu bir konuşmaydı. Cömertçe araştıracağını söyledi ama ben bir sorun görmüyorum. Bununla birlikte, yeni cinayet haberlerini benim kadar sakın karşılamadı ...'

Archer dilini ısırır.

' . . . Aslında kendini kaybetti, ki bu onun yapacağı bir şey değil. Bana sorarsanız biraz profesyonelce değil. Her neyse, soruşturmayı yakından takip ediyor, bu yüzden daha hızlı hareket etmeliyiz.

"Elimizden gelen her şeyi yapıyoruz hanımefendi," diye yanıtlıyor Archer. "Ve hafta sonu boyunca çalışacağım.

"Sanırım bu en iyisi olur.

Archer ekibe döner. "Pekâlâ, millet. Sorusu olan var mı?"

Hiç soru yok.

"Tamam. İyi şanslar ve irtibatı koparmayın.

Archer ve Quinn, Blood of the Lamb Kilisesi'ne vardıklarında saat altıya yaklaşmaktadır. Uzun demir kapının ötesinde, gotik kulenin gölgeleri vitray pencerelerin kırmızı-turuncu ışıltısı altında titriyor. Archer duvarların ardında ateş ve kükürtün yandığını hissetmekten kendini alamaz.

"En azından evde biri var," diyor Quinn.

Archer şarkı söyleyen sesler duyar. "Bunu duyabiliyor musun?"

Quinn kulağını kapıya dayayarak dinliyor, sanki bu bir şekilde daha net hale getirecekmiş gibi. "Kan, İsa ve haç hakkında bir şeyler duyuyorum.

Archer neredeyse yedi ayak yüksekliğinde olan kapının tepesine bakar. 'Dahili telefon yok, iddiaya göre telefonları da yok ve bizi içeri alacak kimse de yok. Tek seçeneğimiz var.

"Kapıya tırmanmak mı?"

"Geldiğimizde açık olduğunu söyleyeceğiz. "Düşünceni beğendim.

Archer kendini demir parmaklıklardan yukarı çekiyor, ayağını haça yerleştiriyor ve kendini kapının tepesine çekiyor. Sıkıca kavrayarak kendini diğer taraftan aşağıya indiriyor ve yolun ortasına düşüyor.

"İyi iş," diyor kapının üzerine atlayan ve tıknaz yapısına göre şaşırtıcı derecede çevik olan Quinn.

"Çok zarif," diye yorumluyor Archer.

Quinn ellerini kullanarak ceketindeki tozu hafifçe fırçalıyor. "Benim de bazı anlarım oluyor.

Archer ön kapıya sertçe vurur ve birkaç denemeden sonra cevap alamayınca içeri girmek için başka bir yol aramaya karar verirler. Ana evin sağ tarafında geniş, çelik, siyah bir kapı vardır.

"Burası yüzme havuzunun eski girişi olmalı," diyor Archer, kolu çekerek. Kapı kilitlidir. Quinn yumruğuyla kapıya üç kez vurur ve kulağını çeliğe dayayarak yaklaşan birini dinler. "İçeride bir yerde hâlâ şarkı söylüyorlar.

"Arkayı deneyelim," diyor Archer.

Mutfığa benzeyen bir yerden ışık sızan bir köşeyi dönerler. İçeride eski püskü elbiseler ve bol süveterler giymiş üç kadın tencere ve tavaları yıkayıp kurutmaktadır. 'Görünüşe göre Aaron Cronin

ve tüm kadınları mutfakta eşit kıldı" diyor Quinn, kuru bir ifadeyle.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye bir ses geliyor.

Archer döndüğünde Aaron Cronin'in ağaçların arasından çıktığını görür, elinde aşınmış, kirlenmiş bahçe eldivenleri vardır. Arkasında, omzunda büyük bir kürek taşıyan Ethan White vardır.

'Merhaba, Bay Cronin. Ethan,' diyor Archer.

Ethan kapüşonlu gözlerle onlara bakar ve selamlarına karşılık vermez.

"Bahçe işleri için biraz geç," diyor Quinn.

Aaron eldivenlerini çıkarır. "İhtiyaç var.

"Bu çok büyük bir kürek Ethan," diye ekliyor Quinn. 'Sizin orada *büyük* bir bahçeniz olmalı.

Aaron eldivenleri mutfak penceresinin pervazına yerleştirir. "Buraya nasıl girdin?

Quinn, "Oldukça kolay," diyor.

"Konuşabilir miyiz, Bay Cronin - özel olarak?

Archer sorar. "Şu an uygun bir zaman değil.

"İki seçeneğiniz var," diyor Archer, oyun oynayacak havada değil. 'Burada, kilisenizin rahatlığında ya da istasyonda. Seçim sizin.

Aaron bir an ona bakar. "Pekâlâ. Ofisime gidelim. Ethan'a döner. 'Küreği alet deposuna bırak Ethan ve ortalığı topla. Sonra konuşuruz.

"Evet, baba.

Aaron onları mutfağa götürüyor; paslanmaz çelik tezgâhlar, eskimiş eski bir ocak ve şu anda kadınlardan biri tarafından temizlenmekte olan, hava koşullarından lekelenmiş bir kasap bloğu ile işlevsel bir alan. Kadınlar onlara doğru bakıyor ama selamlaşmıyorlar.

"Sen ve Ethan White yakınlaştınız," diyor Archer. "O artık bizden biri.

"Baba rolünü üstlendiğini görmek güzel," diyor Quinn. 'Gerçek babasının kötü bir sonla karşılaştığını biliyor musun? Bu arada, Ethan'ın öz ailesiyle tanıştınız mı? Çok tatlılar. Birbirinizle çok iyi anlaşacaksınız.

Aaron hiçbir şey söylemiyor ve onları seyrek bir şekilde dekore edilmiş ve mutfak gibi çok az karakter veya cazibeye sahip olan ana koridora götürüyor. Onu merdiven boşluğuna kadar takip ediyorlar ve sahanlıktan geçerek ofisine açılan eski bir meşe kapıya ulaşıyorlar. Mekan dairesel bir şekle sahip ve uzun,

Çarmıha gerilişin tedirgin edici aşamalarını tasvir eden vitray pencereler odaya hâkimdir. Kitap rafları duvarları kaplıyor ve antika maun ağacından deri kaplı büyük bir masa, kuzeye bakan kemerli uzun pencerenin altındaki alanı kaplıyor. Archer masanın üzerinde duran gümüş renkli bir MacBook Pro ve bir Samsung telefon fark eder.

"Buraya yaptıklarına bayıldım!" diyor Quinn.

Aaron masasında oturur ve Quinn'in kışkırtmalarına aldırış etmez. Archer'a bakar. "Başlayalım mı?"

Archer, "Brian Bailey'nin öldürüldüğü yer ve zamanda Ethan White'ın telefonundan sabit hattınıza neden bir arama yapıldığını hala anlamaya çalışıyoruz" diyor.

Aaron omuz silkiyor. "Sana zaten söyledim: Ethan'ın telefonu çalındı."

"Ethan'ın telefonunu çalan hırsızın sizi Brian Bailey'nin öldürüldüğü saatte araması sizce de garip değil mi?"

"Yanlış aranan bir numara olabilir mi?"

"Son görüşmemizde Brian Bailey'i tanımadığınızı söylemiştiniz. Ancak 2001 yılında Northampton'da Jesus Army ile birlikte çalıştığınıza dair kanıtımız var."

Aaron parmaklarını birleştirir. "Bu doğru. Kısa bir süre bizimle çalıştı, gönüllü olarak yardım etti."

"Neden o zaman bundan bahsetmediniz?" diye soruyor Archer.

"Adı aklımdan çıkmış. Onu çok az tanıyordum. Ancak haberlerde gördüğümde hatırladım."

Archer dizüstü bilgisayarı ve telefonu işaret ediyor. "Haberleri oradan mı alıyorsun?"

"Bazen."

"Kilisede teknolojiye izin verilmediğini söylemiştiniz."

"Üyeler burada yaşamaya geldiklerinde cihazlarını teslim ederler. "Ama sizin için farklı kurallar geçerli? Quinn öyle diyor."

"Evet, basit bir yaşam sürüyoruz ama yine de internete erişmemiz gerekiyor. Birinin doktor randevusuna ihtiyacı olabilir, bir devlet formunu doldurması gerekebilir ya da kilisemizin sözünü yaymak için sosyal medyayı kullanması gerekebilir. Bugün içinde yaşadığımız dünya böyle bir yer."

"Telefon numaran nedir Aaron?" diye sorar Quinn kendi telefonunu çıkarırken. Cronin ona numarasını verir ve Quinn de kendi telefonuna girer.

"Cameron Pollard ve Alfie McSweeney'i ne kadar iyi tanıyordunuz?" diye soruyor Archer.

Aaron gülümser. "Cameron eski bir arkadaşım. Hatırladığım kadarıyla Alfie de başka bir gönüllüydü. Birbirimizle çok az ilişkimiz oldu.

"İkisi de öldü. Brian Bailey ile aynı şekilde sakat bırakıldılar ve öldürüldüler.

"Bunu duyduğuma üzıldüm," diye cevap veriyor, soğukkanlılıkla.

Quinn, "Kusura bakmazsanız, pek üzgün görünmüyorsunuz," dedi.

"Onlar artık yaratıcılarının elindeler.

'Aaron, seninle doğrudan ya da dolaylı olarak bağlantılı üç adam öldürüldü. Neden daha fazla işbirliği için baskı yapıyor olabileceğimizi anlıyor musun?" diye sorar Archer.

"Tam bir işbirliği içindeyim, DI Archer.

Archer, Quinn'in derin bir iç çektiğini duyar.

"Cameron Pollard'la en son ne zaman konuştunuz?" diye soruyor Archer. "Geçen haftaydı, bir ara.

"Bana kesin bir tarih verebilir misiniz?

"Bilemem," diye soğukkanlılıkla cevap verdi. "Araştırıp size haber veririm. "Geçen Cuma mıydı?

Aaron bunu düşünür ve "Evet, öyle olabileceğine inanıyorum" diye cevap verir. "Yüz yüze bir görüşme miydi yoksa telefonda mı?" diye sorar Quinn. "Telefonda.

"Bay Pollard'ı siz mi aradınız yoksa o mu sizi aradı?" "O beni aradı.

"Ne hakkında konuştunuz?

"Her zamanki gibi hoşbeş ettik, hasret giderdik ve vedalaştık.

'Gerçekten küçük işlerle uğraşmayan biri için çok fazla küçük konuşma. konuş.'

Aaron sessiz kalır.

Archer, "Bay Pollard'ın da Brian Bailey gibi öldürüldüğü gün sizi araması çok garip," diyor.

"Bir tesadüf.

"Alfie McSweeney sizinle temasa geçti mi?"

"Hayır.

"Bu adamları kim öldürüyor Aaron?

Aaron omuz silkiyor. 'Keşke bilseydim. Onların ruhları için dua edeceğiz, DI Archer.

Archer ofisin dışından gelen bir ılığın ardından bağıрма sesleri duyar. Aaron masasının arkasından fırlar ama Archer ve Quinn onun önündedir ve çoktan dışarıya, sahanlığa çıkmışlardır. Archer aşağı baktığında dizlerinin üzerine çökmüş hıçkıra hıçkıra ağlayan Ethan White'ın etrafını sarmış bir insan kalabalığı görür. Janine White'ı görünce şaşırır. Oğlunun yanına çömelir ve Archer'ın kalbi sıkışır. Başlarında, iki dazlak koruma tarafından kuşatılmış Frankie White durmaktadır. Yavaşça başını kaldırır, bakışları onunkilerle buluşur, ince dudakları tiksintiyle kıvrılır.

"*Defol buradan!*" diye bağılıyor Ethan, yüzü öfkeden mosmor, gözleri yaşlardan kıpkırmızı. 'Seni burada istemiyorum! Ben senin değilim. Artık burada yaşıyorum. *Git ve beni yalnız bırak!*

Archer aceleyle merdivenlerden iner ama Aaron tarafından hızla geçilir. "Bunun anlamı ne?" diye bağıırır.

Ethan annesinin elinden kurtulur. "Ethan, bekle! Janine seslenir ama Ethan Aaron'a doğru koşar ve kollarını ona dolar.

Frankie White torununa kaşlarını çatarak bakıyor, gözleri Aaron ile torunu arasında gidip geliyor. "Burada ne haltlar dönüyor?

"Beni onlardan uzaklaştır baba, lütfen!" diye yalvarır Ethan.

Frankie White başını eğiyor, gözleri irileşiyor, dudakları gülmek üzereymiş gibi aralanıyor. "Baba mı? Şaka yapıyor olmalısın.'

"Bir çeşit kilise, baba," diyor Janine. "Onun beynini yıkamışlar.

White torununa bakar ve sonra gözleri Archer'ınkilere kayar. 'Yollarımız kesişmeyeli birkaç yıl oldu kızım. Sen daha küçüktün,' diyor eski dostlarmış gibi bir ses tonuyla.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sorar dişlerini sıkarak.

Archer, Quinn'in onun yanında durduğunu hisseder.

Quinn ona, "Destek yolda hanımefendi," der.

"Hanımefendi?" diyor White. 'Uzun bir yol kat ettiniz. Baban seninle gurur duyardı.

Archer onun kaslarının bir yumruk gibi gerildiğini hisseder.

"Gitmelisin," dedi

diyor.

"Yapmam gereken bu mu? Pekala, söyleyin bana, *hanımefendi ...*

Beyaz bakışlarını

torunu. "Bu boktan durumdan sen mi sorumlusun?

"Burada istenmiyorsunuz," diyor Aaron, otoritesini ortaya koyarak. "Sen tam olarak kimsin?

'Bu kilise benim özel mülkümdür. Burada istenmiyorsunuz.

White sanki bu sadece can sıkıcı bir durummuş gibi gözlerini deviriyor. "Ethan," der White. 'Annen seni eve çağırıyor. Kendini topla ve gidelim.

Ethan başını sallıyor.

'Burası senin için iyi değil. Evde ailenle birlikte olmalısın' diyor Janine.

"Bu insanlar artık benim ailem.

"Aptal olma evlat," diyor White. 'Biz senin aileniz; senin gerçek ailen. Hadi gidelim.

Ethan büyükbabasına döner. 'Senin, onun ve hepinizin yüzünden buradayım! Hepiniz boku yediniz, her biriniz.'

"Biraz sert," diye yanıtlıyor White.

"Ait olduğum bir yer buldum, beni olduğum gibi kabul eden bir yer.

'Sizi kabul ediyoruz,' diyor Janine.

"Beni *kontrol* ediyorsun. Ama artık değil.' "Bebeğim...

"Sadece git, anne. Sadece git.'

Janine'in yüzü buruşur ve gözleri yaşlarla dolarken başka tarafa bakar. Kim olduğuna rağmen Archer onun için üzülmekten kendini alamaz. "Gidelim baba," diyor Janine, gitmek için dönerek.

Frankie White'ın çenesi sıkılır ve bakışları Archer ile Aaron arasında gidip gelir. "Henüz işimiz bitmedi.

ARCHER, Charing Cross'a dönerken arabanın altında kalmıştır. Frankie White'la karşılaşması sırasında sakinliğini korumasına rağmen kasları gerilmiş ve sertleşmiştir.

Quinn sessizliği bozarak, "Bu kolay olmamıştır," diyor.

"Hayır," diye yanıtlıyor kız boynunu ovuşturarak.

"Söylememde sakınca yoksa, kimseden bir bok almayan belalı bir DI olarak karşımıza çıktınız.

Archer gülümser, Quinn'in mizahını memnuniyetle karşılar ve bunun gerginliğini azaltmasına izin verir.

"Öyle hissetmedim. Kalbim hızla çarpıyordu ve kusacağımı sandım.

"Dediğim gibi. Kolay olmamıştır." "Bira ister misin?" diye sorar Archer.

Quinn homurdanıyor. "Her zaman!

"Arabayı bırakıp Salisbury'ye gidelim. "Bana uyar.

Sekizden hemen önce Salisbury'ye varırlar. St Martin's Lane ve St Martin's Court'un köşesinde yer alan Salisbury, parıldayan kazınmış camları, oymalı maun barı ve iç mekandaki süslü art nouveau aksesuarlarıyla zengin bir geç Viktorya dönemi barıdır. Kalabalık, kendilerini bekleyen West End gösterisinin 7.30'da başlaması için son dakikada tiyatrolara gitmeden önce zehirlerinin tortularını içerek seyrelemiştir.

Archer iki pint Stella sipariş ediyor ve Quinn'e sessiz bir köşede, bara bakan iki kişilik deri bir kabinde katılıyor.

"Şerefe," diyor Quinn, saplı Stella bira bardağını kaldırarak. "Şerefe.

Archer bardağını onunkiyile tokuşturur ve bir yudum alır soğuk kehribar rengi sıvı. Tadı güzel ve ikinci bir yudum daha içiyor.

"Peki, çılgın tarikat lideri ve sorularımıza verdiği yanıt hakkındaki düşünceleriniz?" diye soruyor Quinn.

"Belli ki yalan söylüyor ve bir şeyler saklıyor. Geçmişte birlikte olduğu üç adam sakat bırakılmış ve öldürülmüştür, dolayısıyla Cronin isteyerek ya da istemeyerek bu olayın merkezindedir ve Ethan White'ı da yanında getirmiştir.

"Neden Ethan White?

'Bunun cevabını henüz bilmiyorum. Belli ki kırılğan, hatta belki de kırılmış, olgunlaşmış-'

"Onun deli saçması İsa tarikatına kabul edilmek mi?

Öyle görünüyor. Ethan onun işine yarayabilir. Suçun içinde doğmuş. Bu şekilde büyüdü, neredeyse tek bildiği bu.

"Ethan'ın ailesine sırtını dönmesinin bir paravan olduğunu düşünüyor musunuz?" "O kadar iyi bir aktör olduğunu sanmıyorum.

"Sence katil Ethan mı?" "Mümkün.

"Onu tekrar karakola götürmeliyiz. Aaron Cronin ile neden ilişkisi olduğunu daha iyi anlamamız gerekiyor.

'Arkadaşlarıyla, komşularıyla, ailesiyle konuşmalıyız. Aslında şimdilik Beyazları atlayacağız.

"Frankie'nin mezuniyet partisinde Ethan genç bir kadınla birlikteydi. Kız arkadaşı olabilir.'

"Kim olduğunu bulacağım.

Biralarını içerler ve dışarı çıkarlar. "Bira için teşekkürler.

"Bir şey değil. İyi geceler, Grace. İyi geceler, Harry.

Archer büyükbabasının evinin kapısını açar ve salondaki halının üzerinde yanan küçük bir ateşten çıkan acı bir dumanla karşılaşır. Nefes nefese kalır ve kalbinin küt küt attığını hisseder. "Büyükbaba!" diye seslenir. "Büyükbaba!

Rahatlayarak onun sesini duydu. "Grace? Oturma odasından uykulu bir ifadeyle çıkar. "Ne oldu?" Yüzünde kalan dumanı eliyle savurarak uzaklaştırıyor.

"Tanrı'ya şükür, iyisin," diyor Archer.

Cam parçaları ve erimiş balmumu yerde yatıyor, dedesinin babasının fotoğrafının altında sakladığı mumdan geriye kalanlar. Belli ki aşırı ısınmış, çatlamış ve raftan düşmüş. Archer karşılama paspasını alır ve alevler sönene kadar onları döver.

"Aman Tanrım," diyor büyükbaba çömelip kırık cama uzanırken.

"Bekle, büyükbaba. Sıcak olabilirler. Bir faraş ve fırça getireyim.'

Archer mutfaktan, lavabonun altındaki plastik faraş ve fırçayı alır ve ortalığı süpürmeye başlar.

"Bu çok tuhaf," diyor büyükbaba.

"Sanırım aşırı ısındı ve patladı.

Başını sallar. "Bundan daha fazlası var Grace. "Ne demek istiyorsun?

Büyükbaba gözlerini kocaman açmış, rafta duran babasının resmine bakıyor. "Bunu baban yaptı. O mutlu değil. Serbest bırakılan o canavar hakkında bize bir işaret gönderdi. O katil! Bir şeyler yapmalıyız Grace. Yapmalıyız.'

Archer onun kalbinde derin bir sızı hisseder ve asla bırakamadığı acısını dindirebilmeyi diler.

"Oh, Büyükbaba. Bizi evimizden yakmak isteyeceğini sanmıyorum'.

Büyükbaba ona gülümsüyor. "Bunun olmasına izin vermeyeceğini biliyordu Grace.

Archer iç geçirir. 'Eğer babam yaptıysa, ona daha fazla yangına neden olma fırsatı veremeyiz. Bu halı kızarmış.'

"Yeni bir tane alacağım.

'Bir daha o ucuz mumlardan almayacağına söz ver. Yarın sana pilli olanlardan alacağım.'

"Söz veriyorum," diyor hissederek.

Dağınıklık temizlendikten ve koku dağıldıktan sonra büyükbaba yatmaya gider ve Archer Klara'ya bir mesaj gönderir.

Cuma günü geç saatte mesaj attığım için özür dilerim. Blog sitesinden başka bir şey var mı?

Selam Grace. Endişelenme. Evde çalışıyorum, arka planda Bowie çalışıyor, bir elim klavyede, diğer elim soğuk bir bardak Fransız Chardonnay'ini yudumluyor.

LOL. Şanslısın. . .

Photoshop kullanarak fotoğrafları daha net hale getirmeye çalıştım, böylece onları yüz tanıma yazılımında çalıştırabilirim, ancak sonuçlar harika değil çünkü resimler on beş yıl öncesine ait düşük çözünürlüklü taramalar. Üzerinde çalışmaya devam edeceğim ve size haber vereceğim. Ayrıca Brian Bailey'nin telefon kayıtlarındaki isim ve numaraları tekrar kontrol ettim ve olağandışı bir şey bulamadım. Kilise ya da diğer kurbanlardan herhangi biriyle irtibatı yok.

TAMAM. Bunu yaptığın için teşekkürler. Yarın çalışıyor musun? Evet, çalışıyorum. Yetişmem gereken çok şey var.

*Tamam, güzel. Sana katılacağım. Zaten planım yoktu.
Sadece eminsen.*

*Eminim. :-) Oh, bu arada. Tozer'dan Rose Grant'in
Lewisham'da görüldüğüne dair bir mesaj geldiğini gördüm. High
Street. St Mary the Virgin Kilisesi'nin arkasından koşarken
görüldüğünü söyledi. Uyuşturucuyla bir kiliseden, özellikle de
arazisi başka bir 'kiliseye' sırtını dönen bir kiliseden kaçmak
alışılmadık bir durum.*

O zaman Rose, Kuzu'nun Kanı Kilisesi'nden gelmiş olmalı.
Tanık bilgilerini bana gönder, Klara. Yarın onu görmeye
gideceğim.

Şimdi gönderiyorum.

Teşekkürler

X Gece x

Gece x

ARCHER YILLAR **GEÇTİKÇE** gece boyunca uyuyamamaya alışmıştır, ancak her zaman, bir davaya odaklandığında, gece korkuları dağılır. İyi bir gece uykusu çekebilmek için acımasız bir katilin peşine düşmesi gerektiğine dair ironi onun gözünden kaçmıyor. Bunun onu ne tür bir insan yaptığını ve ölüme yakın deneyimlerinin üstesinden gelmenin onu bir şekilde bir avcıya dönüştürüp dönüştürmediğini düşünür. Belki de Dr. Hutchison için bir soru.

Egzersiz her zaman yardımcı olmuştur, bu nedenle çoğu gün sabah işe gitmeden önce, hatta Cumartesi sabahının karanlık ve uyanık saatlerinde bile koşmaya çalışır.

Thames Nehri'nin parıldayan siyah suları boyunca koşan Archer hızını artırır ve London Eye'in devasa dönme dolabına doğru koşmaya başlar. Başka bir koşucunun yanından geçip gidiyor, bir adam anında kendi hızını artırıp ona yetişmeye çalışıyor. Archer adamın hızlandığını duyuyor ve nefes alış verişini düzenliyor. London Eye'in girişinden hızla geçiyor, gözleri önündeki yolda, ama bakışları Thames Nehri'ne bakan bir bankta oturan tanıdık bir profil tarafından yakalanıyor. Adam ona bakar ve gülümser.

"Merhaba Grace," diyor Charlie Bates.

Archer hızını yavaşlatıyor, bankta duruyor ve diğer koşucu ona yetişip hızla geçerken nefesini tutuyor.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sorar Archer.

"Seni bekliyorum.

"Burada olacağımı nereden biliyordun?

'Sen alışkanlıkların yarattığısın, Grace. Hep öyleydin.'

'Seni gördüğüme sevindim Charlie, ama eve uğrayabilir ya da telefon edebilirdin. Bu senin için bile biraz gizli kapaklı bir iş.

Charlie dönüp sulara bakıyor ve derin düşüncelere dalmış görünüyor. "Duyduğuma göre Snow'la karşılaşmışsın.

Charlie her zaman Frankie White'tan Snow diye bahseder; White'ın kokain ithal edip satarak kazandığı milyonları sembolize etmek için mutlulukla benimsediği bir lakaptır bu, ya da en azından onun hikayesi budur. Charlie her zaman bu hikayeyi yalanlar. Gerçek şu ki bu isim, çoğu ya ölmüş ya da hapiste olan sekiz kardeş ve kuzenden oluşan White çetesinin günlerinden geliyor.

Frankie çetenin en uzun boylusuydu, boyu 1.80'di; diğerleri ise 1.80'i ancak buluyordu. Frankie 'Pamuk' Beyaz ve yedi cüceler olarak bilinirlerdi. Görünüşe göre gerçek bir hikaye.

"İyi haberler çabuk yayılır," diyor Archer. 'Dün, torunu araştırdığımız cinayetlerle bağlantılı bir tarikata katılan White için zor şartlar altında bir araya geldik.

"Duymuştum.

Archer eski patronuna bakar. "Polis teşkilatından emekli olmuş bir adam için oldukça güncelsin.

"Benim bir dedikodum var - ve eğer Beyazlarla ilgiliyse, bilmek isterim. Charlie dönüp ona baktı ve bir kahkaha attı. "Bahse girerim Snow bunu iyi karşılamıştır.

Archer neredeyse gülümsemeyi başaracaktı ama durdu. "Umarım soruşturmanın önüne geçmez.

"Nasıl gidiyor? Charlie soruyor.

"Dört cinayet ve kimin sorumlu olduğuna dair çok az kanıt var ama şüphelerim var.

'Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyorum. Bu ve başka bir şey.' İkinci "o" uğursuz geliyor.

Charlie, Archer'la yüzleşmek için bankta yana doğru kayar. "Brian Bailey eski bir polisti, Northampton'da DC'ydi, aynı zamanda bu Aaron Cronin denen adam kayıp bir çocukla ilgili sorgulanıyordu.

'Kayıp bir çocuk mu? Bunu nereden biliyorsun?'

"Onu haberlerde gördüğümde adını tanıdım ve biraz araştırma yaptım. Bailey iki büklüm bir adamdı. Aynı zamanda ahmağın tekiydi.

"Kanıtınız var mı?

"Hayır. Dinsiz kısmı tamamen kulaktan dolma, ama şöyle bir şey var. Çalıştığı karakol küçük bir durgun su kasabasındaydı. Kelime işlem için tek bir bilgisayarları vardı ve tüm polis raporları kağıt kalemle yazılıyordu. Çocuk asla bulunamadı ve Cronin hakkındaki dosyalar sihirli bir şekilde ortadan kayboldu. Bu olay ortaya çıktığında Bailey, Cronin'in komününde yaşamak için polisten ayrılmıştı. Her neyse, eski bir DCI arkadaşım, Leo Randle, Havari cinayetleriyle ilgili soruşturmayı yürütüyordu. Buna "Kurtuluş Operasyonu" diyordu.

Kurtuluş.

"Leo, uyuşturucu ve alkol sorunları olduğu iddia edilen sorunlu bir ruha sahipti. Öyle miydi?

Hepimizin cevaplanmasını istediği soru bu. Leo on yedi yılı aşkın bir süredir kayıptı ve öldüğü sanılıyordu. Bu davaya kafayı takmıştı. Bu onun bağımlılıklarından biri haline gelmişti. Yaşadı ve nefes aldı. Son duyduğumda elinde güçlü bir ipucu vardı ve onu takip ediyordu.

"Kurşun neydi?

Charlie mühürlü kahverengi bir zarf çıkarıp uzatır. "Bunu bir araya getirebildim. Soruşturmayla ilgili tuttuğu dosyalardan bazıları. Ayrıca Aaron Cronin'in kaybolduktan sonra Leo'nun evinde bulduğum bir fotoğrafı da var. Sana düşünecek bir şeyler verir. Başka çocuklar da kayboldu Grace. O çocuklara ne olduğunu öğrenirsen Aaron Cronin'in gerçekte kim olduğunu da bulabilirsin.

Archer zarfı alır.

Hepsi bu kadar değil. Ethan White reçetesini hala Adrian Boyne'dan alıyor ve o da reçeteyi kiliseye teslim ediyor. Kokainle başka bir bağlantı daha var - Snow'un uyuşturucuları o kiliseye giriyor. Zarfın içinde ayrıca Boyne ve Ethan'ın Ladywell'de bir paketi teslim etmek üzere buluştukları anın fotoğraflarını da bulacaksınız.

'Teşekkür ederim, Charlie. Gerçekten minnettarım.'

R i c a ederim. Seninle konuşmak istememin başka bir nedeni daha var. Bunu arkanızı kollamanız için bir uyarı olarak kabul edin. Archer kaşlarını kaldırır. "Neden?

"Snow özgür, Grace. Hapsedildiği süre boyunca Ruslardan ve Arnavutlardan darbe yiyen Londra imparatorluğunu yeniden kuruyor. Bölgesini geri istiyor ve bunun için ne gerekiyorsa yapacak.

'Beyazlar Ruslara ve Arnavutlara karşı savaşa mı giriyor? Tanrım! İhtiyacımız olan tek şey bu.

'Kesinlikle. Bazı güçlü insanlarla yeni ilişkiler kurmayı başardı ve bazıları ona kelimenin tam anlamıyla kapılar açtı. Başlangıç olarak hapishane kapıları. Ayrıca adam topluyor ve sokaktan herhangi bir serseriye de toplamıyor. Varlıklarının dokusuna işlenmiş pislikleri seviyor. Onun için çalışmak üzere lağımlardan çıkıyorlar. Soysuzlar, psikopatlar, katiller. Onları topluyor, her zaman topladı ve onlarla kirli satranç taşları gibi oynuyor. Onlara iyi para ödüyor, ne isterlerse veriyor: uyuşturucu, kadın, erkek, oğlan, kız, ne olursa olsun, tedarik ediyor.

Archer, Beyaz ciddi bir şekilde oyuna geri döndüğünde neler olacağını düşünmek istemiyor.

Charlie bakışlarını tekrar suya çevirir. "O da eski hesapları kapatmaya çalışıyor.

"Ne skoru?

Charlie omuz silkiyor. "Nereden başlamalı? Öncelikle, onu enseledim ve on beş yıl hapis yattı. Ödeşmek isteyecektir.'

Archer eski patronuna saygı duyuyor. Zamanında ve kariyerinin son döneminde büyük bir polisti, çağdaşlarının imrendiği türden sonuçlar elde eden sağlam, açık sözlü bir valiydi. Emekli olduktan sonra farklı bir insan gibi görüldüğünü şimdi fark ediyor. Artık emniyet teşkilatının güvenlik ağına sahip değil ve neredeyse başıboş kalmış gibi görünüyor.

"Bir süreliğine güvenli bir eve gidebilir misin?

'Yapabilirim, ama yapmayacağım. Ayrıca, endişelendiğim ben değilim.' "Ne demek istiyorsun?

'Geçen yılki uyuşturucu operasyonu, diğerlerinin yanı sıra DI Rees'in tutuklanmasıyla sonuçlandı. Bu Snow'a çok paraya mal oldu.

'Ama onlar Snow'un uyuşturucuları değildi. Ruslara aitti.' "Snow'un onlarla bir anlaşması vardı.

Soğuk bir nehir esintisi Archer'ın etrafında dolanıyor ve Archer titriyor.

'Kar bağışlayıcı bir tip değildir, Grace. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun.

Archer kollarını kavuşturur, ısınmak için kendine sarılır. "Ondan korkmuyorum.

"Met'te onun için çalışan biri var. Sana göz kulak olmakla görevlendirilmiş biri.

"Kim?

"Bilmiyorum ama üzerinde çalışıyorum.

Archer kim olabileceğini düşünür. Hicks bariz bir aday olurdu.

"DS'ni ne kadar iyi tanıyorsun?" diye sorar

Charlie. Kadın midesinin sıkıştığını hisseder.

"Neden soruyorsun?" "Ona güveniyor musun?

Archer kaşlarını çatır. "Evet, biliyorum, ama neden başkasını değil de onu soruyorsunuz?

"O sana en yakın kişi. Ona güveniyorum, Charlie.

Charlie başını sallar. "İma etmiyordum... üzgünüm Grace, sen her zaman iyi bir karakter yargıcıydın.

Bir süre sessizlik içinde oturlar. Archer onun ruh halinin daha da karardığını hisseder. Charlie şu anda onsuz da yapabileceği bir tohum ekmiştir.

'Snow'un zamanı geliyor Grace ve intikamını alacak. Her zaman alır. Hazırlıklı olmalıyız.'

"Bütün bunları nereden biliyorsun, Charlie?"

'Sadece polislerle omuz omuza vererek benim konumuma gelemezsiniz. Çitin diğer tarafında da arkadaşlarım var.'

"Senin için endişeleniyorum, Charlie."

"Üzülme. Ben iyi olacağım." Charlie gülümser. "Dediğim gibi, benim "arkadaşlarım" var. Öne doğru kayar ve kaskatı kesilmiş bedenini yavaşça banktan iter. Archer kalkmasına yardım eder. "Lanet olsun. Kışın ortasında soğuk banklarda oturmak için çok yaşıyım. Ona hüzünle gülümser. "Keşke her şey senin için daha iyi olabilseydi Grace."

Archer buna yanıt vermiyor. Bir süre sonra, "Gitmeliyim," der. "Ben de. İrtibatı koparmayalım. Bir şey görürsen bana haber vermen önemli. etrafı koklayan biri var.'

Archer başını sallar.

"Yapacağım."

"Kendine iyi bak Grace. Sen de, Charlie."

Archer döner ve Roupell Sokağı'na doğru yavaş bir koşuya başlar. Charlie'nin Frankie White'ın dönüşü ve kendisine karşı olası kan davası hakkındaki haberlerini düşündükçe çenesi gerilir. *O aşağılık herifin yüzsüzlüğü.* Archer hızını artırarak koşmaya başlar ve setten yukarı doğru fırlar. Büyükbabasını, taşıdığı acıyı ve hâlâ sakladığı sırrı düşünür. Snow'u öldürmek için yasa dışı bir silah bulma konusundaki çaresizliğini düşünür; Whitehouse ailesinden kolayca satın aldığı tabancayı. En karanlık fantezisinde silahı Snow'un kafasına dayadığını ve tetiği çektiğini hayal eder. Daha önce de öldürmüş ve dünyayı daha güvenli bir yer haline getirmişti. Neden tekrar yapmasın?

Duşun sıcak yağmuru pürüzsüz teninin altındaki sıkı kasları döverken CHARLIE'NİN KARLA İLGİLİ HABERİ Archer'ın kafasında dönüp duruyor. Met'te çalışmaya başlamadan önce Charlie ile birlikte Ulusal Suç Ajansı'nda çalışmış ve 180 milyon sterlin değerinde iki ton kokain içeren bir uyuşturucu kaçakçılığı operasyonunun çökertilmesinde önemli bir rol oynamıştı. Operasyon, Rus çete liderlerinin, kaçakçıların, satıcıların ve Londra rıhtımlarına fark edilmeden yapılan sevkiyatı görmezden gelen ya da kolaylaştırmaya yardımcı olan polis teşkilatı mensuplarının tutuklanmasına yol açmıştı. Archer'ın tutukladığı DI Andy Rees, rıhtım operasyonunu yönetmişti. Charlie'nin Snow'un Ruslarla yaptığı uyuşturucu kaçakçılığı anlaşmasını ifşa etmesiyle içinde bir endişe düğümü oluştu. Bunun yansımaları olacaktı ve dikkatli olması ve arkasını kollaması gerekecekti. Şimdilik düşünceleri soruşturmaya dönüyor ve Snow'u kafasından uzaklaştırıp su ve sabunla yıkıyor.

Saçlarını kurutur, giyinir ve yatak odasının penceresinin altındaki sokakta Cosmo'nun karşıdan karşıya geçip kapılarını çaldığını görür. Büyükbabasıyla birlikte Çin Yeni Yılı için dikilen fenerleri görmek üzere Çin Mahallesi'ne gitmeyi planlamaktadırlar. Archer, Cosmo'nun dedesini meşgul etmeye devam etmesine minnettardır, özellikle de ateşli silah olayından sonra ona verdiği zor zamanlar düşünüldüğünde. Onların alt kattaki koridorda farkında olmadan birbirleriyle konuştuklarını duyuyor. Gülümsüyor ve Cosmo'nun hafızasının da dedesi kadar kötü olup olmadığını merak ediyor. İkiisi çeşitli konularda birbirleriyle gevezelik ederken, nefes almak için durduklarında her biri unutulurken eğlenerek dinler.

Archer merhum DCI Randle'ın Kurtuluş Operasyonu dosyasını açar. Aaron'ın fotoğrafını görünce nabzının hızlandığını hisseder. Kırmızı bir kalemle tahrif edilmiş siyah-beyaz bir portre fotoğrafı. Aaron'ın gözlerinin üzeri kırmızı mürekkeple çizilmiş ve yüzüne ters bir çarpı işareti çizilmiş. *Bunu Leo Randle mı yaptı?*

Dosyanın geri kalanını gözden geçirir, isimler ve konumlar da dahil olmak üzere içeriğın birkaç fotoğrafını çeker ve bunları bir grup kısa mesajıyla Klara ve Quinn'e gönderir.

İkinize de günaydın, bir tanıkla görüşmek üzere Lewisham'a gidiyorum ve öğle saatlerinde yanınızda olacağım. İşte bazı bilgiler

Doksanlı yılların sonlarına dayanan dört çocuğun cinayetiyle ilgili. Bailey ve Cronin ile güçlü bağlantıları var. İkinizle de sonra görüşürüz. Grace.

Archer, Lewisham High Street'te yaşayan Jackson Price adında genç bir Amerikalı olan tanıkla konuşmak için Ladywell'e giden metroya binmiştir. İronik bir şekilde, istasyondan Jackson'ın dairesine giden en kestirme yol, Blood of the Lamb Kilisesi'nin yanından yaya olarak geçmektir.

Archer uzun demir kapıya yaklaşır ve hızını yavaşlatır. Ana evin dışındaki taş bankta Kain adında bir çocuk oturmaktadır. Kalın gri tüvit bir ceket, mavi düğmeli bir gömlek giymiş, saçları tepede düzgünce taranmış, yanları ve arkası tıraş edilmiş, başka bir zamandan gelmiş olabilir. Bir elinde, bir sopanın ucunu keskinleştirmek için kullandığı bir oyma bıçağı tutmaktadır. Archer işi bittiğinde o sopayla ne yapmayı planladığını merak eder. Bir an durup onu izler ve kim olduğunu ve buraya nasıl geldiğini merak eder. Bir bekçi köpeğinin içgüdüleriyle gözleri karşıya bakar ve Archer'ın bakışlarıyla buluşur. Onda Archer'ın rahatsız edici bulduğu kurnaz bir zekâ vardır. Banktan kalkıyor ve bıçağını cebine koyarak kapıya doğru yürüyor.

"Merhaba Kain," diyor Archer.

"İçeri giremezsiniz," diyor.

"Sadece geçiyordum.

Kain sopayı iki eliyle bir mızrak gibi kavrayarak kapıdan geçirir, sonra yüzünü parmaklıklara dayar. "Nereye gidiyorsun?"

"Biriyle buluşmak

için. "Kimle?"

"Tanıdığınız kimse yok.

"Bir sürü insan tanıyorum.

"Eminim tanıyorsundur.

Archer "Buraya nasıl geldin, burada nasıl yaşıyorsun?" diye sormadan önce bir süre sessizlik içinde durdular.

Kain kaşlarını çatır. "Burası benim evim. "Ailen burada mı yaşıyor?" "Burası benim evim," diye tekrarlıyor.

Archer onun hiçbir yere varamayacağını biliyor ve s o p a s ı n a bakıyor. "Ava mı gidiyorsun?"

Başını eğerek boynunun yan tarafındaki yumruk büyüklüğündeki yanığı gösteriyor. "Olabilir.

"O yara izi nasıl oldu? Kain cevap vermez.

"Aaron mu yaptı bunu sana?

Kain'in tek sağlam gözü parlar ve kaskatı kesilir. "Devam etseniz iyi olur, küçük hanım.

Kain'de derinden rahatsız edici bir şeyler olmasına rağmen, Archer geçen yüzyılın başlarından kalma bu ergen tarafından 'hanımefendi' diye çağrılınca gülümsememek için kendini zor tutuyor.

"Teşekkür ederim, Kain. Sanırım bunu yapacağım."

Archer onu terk eder ve Ladywell Yolu'na doğru ilerler. Arkasından kapının gıcırdayarak açıldığını duyar ve arkasına dönüp baktığında Kain'in kafasının dışarıda onu izlediğini görür.

Archer'ın Lewisham High Street'e ve Jackson Price'ın evine varması beş dakika sürer; bu ev, Lewisham'ın yeni soylulaştırılmış halini benimseyen bazı yerlilerin *istenmeyen* bir yer olarak görebileceği, iki-yukarı-iki-aşağı eski püskü bir binada, bir gazete bayiiinin üzerindeki dairedir. Yolun çaprazında Aziz Bakire Meryem Kilisesi bulunuyor. Jackson'ın dairesi mükemmel bir izleme noktası.

Giriş, binanın yan tarafındaki ağır çelik yeşil bir kapıdır. İtiyor ama yerinden oynamıyor. Üç kez sertçe vurur, bekler ama kimse cevap vermez. Bir süre sonra aşağı inen ayak seslerini ve birinin yüksek sesle şarkı söylediğini duyar.

Kapı açılır ve kulaklarında büyük gümüş kulaklıklar olan uzun boylu, genç, siyah bir adam belirir. Archer'ı görünce irkilmiş gibi görünüyor ama yine de kibarca gülümsüyor. "Pekâlâ. Yardımcı olabilir miyim?

"Merhaba. Burada mı yaşıyorsun?

"Korkarım öyle," diyor omuz

silkererek. "O kadar kötü mü?

"Çok az tanıdığım biriyle küçük bir daireyi paylaşıyorum. Ama ihtiyaçlar var.

Burada yaşamak geçici bir düzenleme, Tanrı'ya şükür."

"Kulağa korkunç geliyor.

"En azından işe gidip gelmek için kullanışlı. "Nerede çalışıyorsunuz?

"Tiyatroda, sevgilim," diye yanıtlıyor, hamasi bir tepki vererek. "Sen aktör müsün?

"Günahlarım için.

"Seni herhangi bir şeyin içinde görebilir miydin?

"Aladdin'deyim, Old Compton Caddesi'ndeki Prince Edward'da.

"Bu çok havalı.

"Gördün mü?"

"Maalesef görmedim.

İçtenlikle gülüyor. "Oh iyi. Sen de gelmelisin. Eğlenceli bir gösteri.'

"Çok isterim. Dinle, bana yardım edebilir misin diye merak ediyordum. Archer

kimliğini gösterir. "Adım Dedektif Müfettiş Grace Archer.

Jackson için buradasın. O benim ev arkadaşım. Geleceğinden bahsetmişti.'

"Evde mi?"

'Evet. Ton balıklı ve peynirli sandviç kızartıyor, bu yüzden gidiyorum. Asla birlikte yenmemesi gereken iki yiyecek. Lewis dışarı çıkar ve kapıyı açar. "Daire 1, solda.

"Teşekkürler," diyor Archer. "ve *Aladdin*'le iyi şanslar.

"Şerefe, oh ve Jack'le konuştuğunda ona pencereyi açık bırakmasını söylediğimi söyler misin, böylece daire peynirli balık kokmaz. Geniş ve sıcak bir şekilde gülümsüyor.

"Bunu yapacağımdan emin olabilirsin.

"Teşekkürler!"

Dar ve karanlık merdivenleri tırmanmaya başladığında tereddüt eder. Boğazı kuruyor ve başı dönüyor. Arkasındaki duvarda zaman ayarlı bir ışık düğmesi vardır. Ona basar. Merdiven boşluğu aydınlanır. Archer iki yanında ona doğru yaklaşan duvarları görmezden gelir ve mekânı dolduran sıcak ton balığı ve erimiş peynir kokusunu takip ederek aceleyle üst kata çıkar.

Sakinleştirici bir nefes alır ve 1 numaralı daire kapısını iki kez çalar.

Kapı açılır ve yirmili yaşlarının ortasında, bir elinde tuttuğu yağlı görünümlü kızarmış ton balıklı sandviçin bir kısmını çiğneyen, bronz tenli, sarı saçlı bir adam belirir.

Archer kimliğini gösterir ve kendini tanıtır. 'Merhaba, Bay Price. Ben DI Archer.'

Çabucak yutkunur, elinin tersiyle ağzını siler ve "Merhaba, evet" der. Ben de sizi bekliyordum. Lütfen içeri gelin,' diye yumuşak bir Kuzey Amerika aksanıyla ekliyor. "Ve lütfen bana Jackson deyin.

Onu Lewisham High Street'e bakan iki eski moda kurşun penceresi olan bir oturma odası-yatak odasına götürüyor. Yolun diğer tarafında St Mary's var.

"Meslektaşına göre Rose Grant'i St Mary'den çıkarken görmüşsünüz?

"Evet, eve doğru yürüyordum ve onu gördüm. Tuhaftı, sanki uyuşturucu falan almış gibiydi.

"Sence kilisede ne yapıyordu?

"Hiçbir fikrim yok. Kilisenin kendisi kapalıydı ve o da kilisenin arkasından kaçıyordu'.

"Yalnız mıydı?

Evet. Sadece oydu. O anda hiçbir şey düşünmedim. Buralarda sarhoş ve kafası yerinde olmayan çok insan görürsünüz ama daha sonra birinden mi kaçıyordu di ye merak ettim.

"Neden böyle düşündün?

"Sürekli arkasına bakıyordu. "Ve kesinlikle kimseyi görmediniz?

Bu soruyu düşünmek için duraklar. "Hayır, kesinlikle hayır. Sadece haberlerde onun yüzünü gördükten sonra sizi aradım.

"Bize yardımcı olabilecek aklınıza gelen başka bir şey var mı?" "Daha önce rapor edilmemiş bir şey yok.

Teşekkür ederim, Jackson. Bize haber verdiğin için minnettarım. Sizi sandviçinize geri dönmeniz için yalnız bırakayım. Bu arada, ev arkadaşınız ton balığı ve peynir kokusunu dışarı atmak için pencereyi açık bırakmayı unutmanızı söyledi.

Gülüyor. "Elbette. O kokudan nefret ediyor ama ben bayılıyorum. Hatırlattığın için teşekkürler.'

Archer ışıklardan Lewisham High Street'i geçer ve küçük yoldan yukarı, Aziz Meryem Ana Kilisesi'nin geniş revaklı girişine doğru yürür. Binanın etrafından dolanarak arka taraftaki ağaçlar, eğrelti otları, eski mezarlar ve anıtlarla çevrili çimenlik alana ulaşır. Arazinin içinden geçerken Rose Grant'in koştuğunu hayal etmeye çalışır. *Neden koşuyordun? Seni korkutan neydi?* Olası bir ipucu bulmak için her yeri tarar ama hiçbir şey göremez. Ağaçların arasından yürürken, sonunda demir parmaklıklardan yapılmış omuz yüksekliğinde bir çite gelir. Diğer tarafta Aaron'un kilisesinin arazisi vardır, ağaçlarla kaplıdır ama mezara benzeyen diğer anıtları seçmeye yetecek kadar ışık vardır: kılıçlı taş melekler, ağlayan melekler ve çarmıha gerilmiş İsa'lar. Arazinin satılmış ve çitle bölünmüş olup olmadığını merak ediyor ama bunun pek mümkün olmadığını düşünüyor. Çitin diğer tarafında Archer'ı daha çok düşündüren bir şey var.

Gerçek bir mezarlıktan çalınan ve tahrip edilen gotik mezarlık hatıralarından oluşan pahalı bir bahçe koleksiyonu.

Parmaklıkların arasından yerde bir şey parıldıyor. Archer'ın gözleri ona odaklanır ve yeşil bıçakların arasından altının parıltısını görür. Çömeldiğinde altın halkalı bir küpe görür. Kalbi yerinden fırlayacak gibi olur ve telefonunu çıkarıp farklı açılardan fotoğraflar çeker. Sırt çantasından bir çift lastik eldiven çıkarır, onları giyer ve bir kalem kullanarak parmaklıkların arasından uzanır ve küpeyi çıkarır. Küpeye umutla bakar ve belki de Rose'a ait olup olmadığını merak eder.

O GÜNÜN İLERLEYEN SAATLERİNDE, kilisenin bahçesinde küpenin bulunmasıyla ilgili ekibi bilgilendirdikten sonra Archer, Quinn ve Klara, Charlie'nin zarfında yer alan bilgileri tekrar incelediler.

"Cronin'in tahrif edilmiş fotoğrafı oldukça anlamlı," diyor

Klara. "Onun hakkını veriyor," diye ekliyor Quinn.

Archer onlara 'DCI Randle'ın şeytanları vardı' diyor. 'Charlie fotoğrafı Randle kaybolduktan sonra evinde buldu. Bir numaralı şüphelinin kim olduğunu tahmin edene puan yok.

"Randle'a ne oldu?" diye sorar Quinn.

"Kimse bilmiyor.

Birlikte Charlie'nin dosyasının içeriğini gözden geçirirler. Henüz noktaları birleştirmek için yeterli bilgi yoktur ama bir tartışma başlatmak ve polis kayıtları ile eski haberlerden bir dosya oluşturmak için yeterli bilgi vardır. Zarfın içinden 2001 yılında yazılmış bir gazete makalesinden alınmış çocukların aile fotoğrafları da çıkmıştır.

'Tanrım! Korkunç bir okuma,' der Quinn sessizce, yüzü kaşlarını çatmış bir halde. Archer ve Klara birbirlerine bakarlar.

"Devam edebilecek misin Harry?" diye sorar Archer, bu dört çocuğun öldürülmesinin kendi oğlunun ölümüyle ilgili duygularını yeniden canlandırmış olabileceğinin bilincindedir.

Quinn boynunu ovuşturur. "Ben iyiyim. Hadi devam edelim."

Archer çocukların fotoğraflarını alır, beyaz tahtaya yapıştırır ve yanlarına isimlerini yazar. 'İsa'nın on iki havarisi vardı, havarileri. Bunlar basının Havarî Katili olarak adlandırdığı cinayetin kurbanları. Havarilerden altısının ilk isimlerini paylaşıyorlar.

Luke Jones

Matthew Hart

John Harris

Mark Smith

James Ryan

Simon Brent

"Göze çarpan bir şey var mı?" diye soruyor.

'Çocukların hepsi yakışıklı çocuklardı. Melek gibi diyebilirsiniz,' diyor Klara.

"Evet ve her çocukta aynı şekil bozuklukları vardı," diyor Archer. "Vücutlarında sanki kızgın bir demirle işkence edilmiş gibi ciddi yanıklar var. Yara izleri vücudun aynı bölgelerinde: göğüs, sırt, kalça, cinsel organlar, ağız ve gözler.

Bir süre sessizce oturup derin düşüncelere dalarlar.

Quinn sessizliği bozar. "O zamanlar bu cinayetler hakkında bir şeyler okuduğumu hatırlıyorum. Beni korkutmuşlardı. Birer yıl arayla beş yıl boyunca ülkenin farklı yerlerinde gerçekleşmişlerdi.

"Kayıp olduğu bildirilen ilk çocuk 1996 yılının Aralık ayında Devon'dan Luke Jones'tu" diyor Archer. Bir haftadır kayıptı ve cesedi polis köpekleri tarafından uzak bir ormanda çalılardan altına gizlenmiş olarak bulundu. Bir yıldan biraz fazla bir süre sonra, Sussex'ten Matthew Hart okuldan eve dönmedi. Benzer yaralanmalara maruz kaldı ve aynı koşullar altında öldü. Bundan bir yıl sonra New Forest'ta John Harris, ondan bir yıl sonra da Aberdeen'de Mark Smith ve ardından Blackpool'da James Ryan öldürülmüştür. 2001 yılında Doncaster'da Simon Brent öldürülmüştür.

Quinn, "Birisi ülke çapında seyahat ediyordu," diyor. "Muhtemelen Tanrı'nın sözünü yayan biri?

"Benim düşüncelerim de aynen böyle," diye yanıtlıyor Archer. 'Cronin'in o yıllarda nerede olduğunu bilmemiz gerekiyor. Özellikle de cinayetlerin işlendiği yerlerde ya da yakınlarında mıydı?

"Bu konuyu bugün ele alacağım ve hafta sonu üzerinde çalışacağım.

"Teşekkürler, Klara," diyor Archer. 'İki bin bir, Simon Brent'in Havari Katili'nin bilinen son kurbanı olarak öldürüldüğü yıldır. Aaron Cronin de o sıralarda İsa Ordusu'na katıldı. Cinayetler bundan sonra durdu, daha doğrusu başka ceset bulunamadı. Cinayetlerin devam etmiş olması oldukça muhtemel. Charlie, Northampton'da Cronin'in İsa Ordusu'ndaki görevi sırasında sorgulandığı başka bir çocuktan bahsetti. Brian Bailey o sırada DC'ydi ve davaya bakıyordu. Polis dosyaları uygun bir şekilde kayboldu. Bailey daha sonra polis teşkilatından ayrıldı ve Cronin'in komününe katıldı. Archer, Klara'nın bulduğu North Oak Akıl Sağlığı Merkezi web sitesindeki fotoğrafı gösteriyor. "Bu fotoğraf komünden, 2001 yılında çekilmiş ve McSweeney, Bailey, Pollard, bilinmeyen bir adam ve kadını gösteriyor - muhtemelen bir çift çünkü kolları bağlı ve birbirlerine yaslanmışlar; ayrıca Cronin ve iki gizemli çocuk da karede. Görünüşe göre ikizler.'

"Bunlardan biri İsa Ordusu videosundaki çocuk," diyor Quinn.

'Evet. Bilmemiz gereken şey onun kim olduğu ve polis dosyası kaybolan çocuk olup olmadığı. Eğer öyleyse, kayıp mı ve diğerleriyle benzer bir kaderi paylaşarak bir yere mi gömüldü? Bir havarinin adını taşıdığını varsayabiliriz. Archer dudaklarını ısırır ve dalgın bir şekilde masaya vurur. "Klara, Cronin'in çiftlik evinin yerel bir kadın tarafından satın alındığını söylemiştin. Adı neydi?"

"Adı Esther Tilling ve North Oak Akıl Sağlığı Merkezi'ni işletiyor.

"Onunla konuşmaya değer olabilir.

"Onu aramamı ister misiniz?" diye sorar Klara.

'Hayır, bunu yapabilirim. Northampton Polisi ile de konuşacağım. Belki birileri davayı hatırlar.

Klara, "Yüz tanıma yazılımını hem çocuklar hem de gizemli çift üzerinde denedim ama fotoğraf kalitesi çok grenli," diyor. "Cameron Pollard'ın dizüstü bilgisayarından Adli Tıp'ın işi bittiğinde bir şeyler alabiliriz.

"Bu ne zaman olacak?" diye sorar Quinn.

'Pazartesi, umarım. MJ bunun ne kadar önemli olduğunu biliyor'.

"Belki daha sonra onu dürtebilirsin," diyor Klara göz kırparak.

"Bu gece bir randevun mu var Harry?" diye gülümsüyor Archer.

"Belki," diye yanıtlıyor

Quinn. "Nasıl gidiyor?

Quinn omuz silkiyor. 'Şimdilik iyi. Ondan hoşlanıyorum ama bazen çok gergin oluyor.

Nedenini bilmiyorum. Kadınlar çok gizemli.'

Klara gülüyor ve Okçu düşünüyor hakkında görmek
MJ ayrılmak Dr. Hutchison'ın 'özel vakalar' ameliyatı.

"Sanırım işi çok yorucu.

Bir an için başka bir yere bakan Quinn, "Sanırım öyle," diye cevap verir. "Dört kurbanımıza dönecek olursak," diyor Archer. 'Biz biliyoruz ki

İsa Ordusu'na yönelik taciz iddiaları. Bunların hiçbirisi sır değil. Kamuoyunun bilgisi dahilinde. Bilmediğimiz şey Aaron Cronin'in ya da Cronin'in komününden fotoğraftaki kişilerin olaya dahil olup olmadıklarıdır.

Quinn, "Hepsinin bir şeylere karıştığına eminim," diyor.

Hiç şüphem yok. Hepimiz Aaron Cronin'in o çocukların öldürülmesinde bir numaralı şüpheli olduğu konusunda hemfikiriz. Eğer haklıysak, bu onu seri katil yapar.

Klara, "Eğer haklıysak, McSweeney, Pollard ve Bailey'nin Havari çocukların öldürülmesinde suç ortağı olup olmadıklarını öğrenmemiz

gerekıyor" diyor.

"Kesinlikle öyle.

"Ülkeyi dolaşan ve hiçbir kanıt bırakmadan çocukları öldüren bir katiller topluluğunun olması riskli, hatta fantastik görünüyor.

"Katılıyorum," diyor Archer. 'Altı çocuğun katilinin belli ki bir *tipi* var. Bu örnekte melek yüzlü, tatlı görünümlü çocuklar. Ölümle birbirinin aynısı ve bana göre bir seri katilin tüm özelliklerini taşıyor ve Pollard, Bailey ve McSweeney'in aynı şekilde öldürülmeleri tesadüf değil, ancak katilin aynı kişi olması pek olası değil. Seri katiller nadiren *tipten* ayrılırlar.'

"O zaman ikinci bir seri katilimiz mi var?" diye sorar

Quinn. "Failimizin bir seri katil olduğunu sanmıyorum. "O zaman cinayetlerin sebebi ne?

'Sadece tek bir şey olabilir. İntikam.'

ARCHER, QUINN VE KLARA Cumartesi gününün geri kalanını yapbozun parçalarını bir araya getirmeye çalışarak geçirirler. Saat sekiz civarında geceyi sonlandırırlar ve Pazar gününü evlerinden uzaktan çalışarak ve özel bir WhatsApp grubu aracılığıyla iletişim halinde geçirme niyetiyle ayrılırlar.

Archer, Northampton Polisi ile hiçbir yere varamaz. Yeterince kibarlar ancak adını hiç duymadıkları bir adam hakkında yapılan şikayetler hakkında hiçbir şey bilmiyorlar ve öğrenmekle de ilgilenmiyorlar. Archer onlara baskı yaptığında, personel yıpranmasını ve kayıt eksikliğini gerekçe göstererek daha fazlasını yapamayacaklarını söylerler. North Oak Akıl Sağlığı Merkezi'ni de deniyor ama her aradığında telefon kapanıyor. Sabrı iyice tükenir. Quinn ve Klara'dan ayrıldığında, havuzdan bir arabayı kontrol eder ve sabah cevapları aramak için uzun bir yolculuğa çıkmaya karar verir. Quinn ona eşlik etmeyi teklif eder ama o kabul etmez. Zamanını Klara'ya yardım ederek geçirmesi daha iyi olacaktır.

Pazar sabahı erkenden uyandığında kendini daha da huzursuz ve yola çıkmaya hevesli hissediyor. Duş alır, giyinir ve buzdolabını kontrol ederek büyükbabasının önümüzdeki gün için ihtiyaç duyacağı erzaklara sahip olduğundan emin olur. Bir gece önce zaten kontrol etmişti, ancak çalışmayı taahhüt etmesine rağmen izin gününde onu terk ettiği için duyduğu suçluluk onu ikinci kez kontrol etmeye itiyor. Buzdolabından biraz peynir ve jambon alır ve ona daha sonra yemek üzere bir sandviç yapar. Ayrıca dondurucudan bir lazanya çıkarır ve çözülmesi için bir kenara bırakır. Akşam yemeği için mikrodalgaya atabilir.

Mutfak tezgahının üzerinde duran telefonunu fark eder ve uyku modundan çıkarmak için ekrana dokunur. Şüphelendiği gibi, batarya şarjı yüzde 1'de kalmıştır. Büyükbaba telefonunu yanına almayı hatırlamakta iyidir ama şarjının tam dolu olduğundan emin olmakta o kadar da iyi değildir. Archer telefonu şarja takar ve ona bir not yazarak bugün Northampton'a gittiğini ve ihtiyaç duyması halinde her zaman arayabileceğini hatırlatır. Ona öğle yemeği için bir sandviç ve akşam yemeği için de bir lazanya bıraktığını yazar. Notu çaydanlığa yaslar, ceketini ve çantasını alır ve aceleyle kapıdan çıkar.

Dışarıda sabah gece kadar karanlıktır, hava soğuk ve nemlidir, bu da son zamanlardaki kısa süreli kurak dönemdeki olası bir değişikliğe işaret etmektedir. Archer arabaya girer, motoru çalıştırır ve cep telefonunu gösterge panelindeki sehpaye sabitler. Dönüyor

Isıtıcıyı açıp, pencerelerin açılmasını bekler ve Charlie'nin uyarısını düşünür. *Snow'un zamanı geliyor Grace. İntikamını alacak.* Derisinin karıncalandığını hisseder. *Charlie haklı olabilir mi?* Gözleri sokağı tarar ve orada olmaması gereken birini arar. Bu haberi getirdiği için Charlie'ye lanet okuyor ve kendisi Londra dışındayken büyükbabasını kendi başının çaresine bakmak zorunda bıraktığı için suçluluk hiss ediyor. Bir anlık şüphe onu duraklatır. Onu terk etme riskini göze alamaz. Direksiyonu sıkıca kavrar ve gözlerini kapatır. Belki Esther Tilling'e e-posta göndermeyi ya da tekrar telefon etmeyi deneyebilir. Hayır. Bunun zaten anlamsız olduğu kanıtlanmıştı. En iyisi oraya gidip doğrudan konuşmaktı. Ayrıca Snow'un gerçek ya da hayali intikam algısının bu soruşturmanın önüne geçmesine izin veremezdi. Olmayabilecek bir şey için bile. Ayrıca, Snow'un aklında torunu gibi başka şeyler olduğunu düşünüyor. Archer kuzeye gitmesi gerektiğine karar verir. Büyükbabasına gelince, daha sonra Cosmo'yu arayıp onu kontrol etmesini isteyecektir. En azından bunu yapabilir.

Saat erken olduğu için şehir içi yollar trafikten arındırılmış olsa da her kırmızı ışık Archer'ın ilerleyişini yavaşlatmak için komplo kurmaktadır. North Circular'a ulaşması neredeyse otuz beş dakika sürer ve M1'e giden ara yola girdiğinde Archer yolculuğun geçmesine yardımcı olacak bir şeyler bulmak için radyo istasyonlarını araştırır ve babasının favorisi olan Sam Cooke'un 'A Change is Gonna Come' şarkısını çalan bir radyoda durur. Mutlu anılar kalabalık zihnini doldurur ve sesi açıp gaza biraz baskı uygulayarak otoyola ve önünde kilometrelerce uzanan düzinelerce kırmızı arka lambaya katılırken hızını arttırır.

Bir saat sonra karanlık kalkmıştır ama ışık taş grisidir. Archer yakıtının azaldığını fark eder ve nefesinin altında küfreder. Genel kural, aracın önceki kullanıcılarının depoyu doldurmasıdır ama bu arabayı ondan önce kim kullandıysa hiç zahmet etmemiş. Şansına küssün. Önüne çıkan ilk servise girer; bir Esso benzin istasyonu. Depoyu doldururken kuzeyden yaklaşan yağmur tabakalarını fark eder ve iç çeker. Yağmur altında araba kullanmak onun için hiç de eğlenceli değildir. Benzinin parasını öder ve servis kafesinde bir fincan çay ve sıcak kruvasan için durur.

iPhone'unda WhatsApp'ı açarak Klara ve Quinn'e bir mesaj yazmaya başlar.

Günaydın! Umarım ikiniz de iyi uyumuşsunuzdur. Northampton'a doğru yola çıktığımı bilmenizi istedim. Mola verip benzin almak için durdum. Klara, çiftlik evinin uzak olduğunu biliyorum ve

bu SatNav ile bile bulmak zor olabilir. Yön bulmama yardım etmek için daha sonra müsait misin? Harry, MJ ile randevun nasıldı? :-)

Klara cevap verene kadar dakikalar geçer.

Günaydın, Grace! Duştan yeni çıktım ve giyiniyorum. İhtiyacın olduğunda beni ara. Hazır olacağım. Asla klişe bir şey söylemem ama Harry'yi kocaman bir gülümseme ve cinsel birleşme sonrası sigarasıyla hayal ediyorum. LOL.

Quinn yazıyor.

Güveniniz için ikinize de teşekkür ederim. Tarih hakkında ne kadar az konuşursak o kadar iyi. Yolda olduğunuzu duymak güzel. Kafamı boşaltmak için sabah koşusuna çıkıyorum. İkinizle de sonra konuşuruz!

Archer, Quinn'in randevusunun üst üste gelip gelmediğini merak eder ve onun için üzülür. MJ'i düşünür ve onun hakkında ne yapacağından emin değildir. Archer onu sadece profesyonel olarak tanımaktadır ve işinde patronu Krish'ten daha iyi olmasa da onun kadar iyi olduğuna tanık olmuştur. MJ yeterince iyi görünüyor, belki biraz mesafeli, ama bu suçlama Archer'a ve geleneksel olarak erkek mesleğinde başarılı olan diğer tüm güçlü kadınlara daha önce defalarca yöneltildi mi? Archer onu daha yakından tanımak için çaba göstermeli. Gelecekte birlikte çok çalışacaklardı, bu yüzden belki de ittifaklar kurmaya başlamalı ve bir şeyler içmeye gitmeliydi.

Archer, yağmur dar köy yollarını döverken silecekleri sonuna kadar açarak bir saatten fazla bir süredir yoldadır. Siyah şemsiyelerin sıralandığı, altındaki insanların köyün yeşil alanının hemen yukarısındaki eski bir kiliseye doğru koşuşturduğu Creation köyünden geçer. Arabayı yavaşça sürüyor, Londra'nın merkezinde alıştığının tam tersi olan sessiz, pitoresk, eski taşra cazibesini içine çekiyor. Creation'ı geride bırakıp Northamptonshire kırsalına girdiğinde, SatNav'ın işe yaramayacağını düşünmekte ne kadar haklı olduğunu fark eder. Gösterdiği tek şey önündeki yol ve dönümlerce açık arazidir. Telefonuna baktığında sinyalin yavaş yavaş sıfır çubuğa düştüğünü fark eder.

"Siktir," diyor.

Tek seçeneğinin geri dönüp köyün etrafına sormak olduğuna karar verir. Belki orada biri ona doğru yolu tarif edebilir. Archer bir kavşakta durur ve üç nokta dönüşü yapar, burada yolların sakin olmasına şükreder. Köye geri döndüğünde yağmurun hafıflediğini görerek rahatlar ve köyün yeşil alanının yakınındaki bir yere park eder. Dışarı çıkar, kollarını bacaklarını esnetir ve küçük kasabanın temiz, nemli havasını içine çeker.

Etrafta kimse yoktur ve Archer herkesin kilisede olduğu izlenimine kapılır. Keskin bir yokuştan yukarı doğru yürür ve yirmili yaşlarının ortasında, kirli yeşil bir parka giyen bir adamın yaklaştığını görür.

"Günaydın," diyor Archer. "Acaba bana yardım edebilir misiniz?"

"Günaydın," diyor adam, kapüşonunun içinden ona gülümseyerek. Yukarıdan ona bakıyor ve kaşlarını kaldırıyor. 'Yağmur durdu,' diye ekliyor.

"Evet, öyle.

Kapüşonunu indiriyor ve dağınık kızıl saçlarını ortaya çıkarıyor. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Biraz kayboldum - ya da daha doğru bir ifadeyle, navigasyonumun kafası karışmış gibi görünüyor.

Kıkırdıyor. 'Buralarda böyle şeyler olabilir. Nereye bakıyorsun Git
mek Şehir dışına, North Oak Akıl Sağlığı Merkezi'ne. "Esther'in evini mi
mi?"

kastediyorsun?

Bu "Esther Tilling'i tanıyor musun?"

mu? Biraz. Fazla değil. Kızını okuldan tanıyordum.'

' "O zaman bana doğru yolu gösterebilirsiniz.

Elbette yapabilirim. Düşündüğünden daha kolay. Sadece kuzeye doğru gitmeye devam et.

ve köyün dışına çıkın. Kavşaktan düz gidin ve eski Mackie'nin yerine giden tabelaları takip edin. Orayı solunuzda geçin ve sağda North Oak tabelasını görene kadar sürmeye devam edin. Gözden kaçırmak kolaydır, bu yüzden gözlerinizi açık tutun.

"Çok teşekkür ederim.

"Bir şey değil.

Archer bir an ona baktı ve "Burada mı büyüdün?" diye sordu.

"Doğma büyüme.

Archer gülümser ve telefonunu çıkarır. "Acaba bana daha fazla yardımcı olabilir misin? Aaron'un komünündeki insanların resmini açıyor ve parmaklarıyla büyütüyor. "Bu fotoğraf on beş yıl öncesine ait, North Oak'a dönüşecek olan çiftlik evinde çekilmiş. Tanıdığınız biri var mı?"

Daha yakından bakmak için eğiliyor, gözleri her bir kişiyi alıyor. Kaşlarını çatar ve çenesini ovuşturur. "Hmm... bir an için anladığımı düşünmüştüm ama şimdi o kadar emin değilim.

"Kimi tanıdığınızı sandınız?

"İki çocuk. Tanıdık geliyorlardı ama o zamanlar burada ikiz olduğunu hatırlamıyorum. Zaten benim okulumda da hiç yoktu.

Archer telefonunu cebine koyar. "Baktığın için minnettarım.

"Daha fazla yardımcı olamadığım için üzgünüm," diyor kapüşonunu yukarı çekip gökyüzüne bakarak. "Yakında daha fazla yağmur bekleniyor.

Archer gökyüzündeki soğanlı savaş gemilerini andıran bulutlara bakıyor. "Her zaman öyle değil midir?

ARCHER'IN TEKERLEKLERİ North Oak Akıl Sağlığı Merkezi'ne giden yolun çakıllarında gıcırıyor. Burası hiç de beklediği gibi değildir ve web sitesinde resmedilen pırıl pırıl, mutlu görünümlü, yeniden tasarlanmış çiftlik evinin tam tersi gibi görünmektedir. Archer ne olduğunu anlayamıyor. Ev herhangi bir bakımsızlık içinde değil. Aslında, yakın zamanda boyanmış gibi görünüyor, ancak binayı yenilemek için ne kadar emek harcanmış olursa olsun, yine de bir şekilde arazide doğal olmayan bir varlık yayıyor.

Dalları evden uzağa tırmanan rüzgârla taranmış bir ağacın yanına park eder. Motoru kapatarak arabadan iner ve perdelerin çekili olduğunu fark eder. Ön kapıya doğru yürür ve kapı tokmağına iki kez vurur. Geri çekilir, yukarı bakar ve perdelerin kıpırdadığını gördüğünü sanır.

"Merhaba!" diye
sesleniyor. Ama
kimse cevap
vermiyor.

Bu kez kapıyı daha yüksek sesle çalıyor ve kulağını ön kapının sert tahtasına dayıyor.

Fısıltı sesleri ve ardından sert, yaşlı bir kadının "Ne istiyorsun?" diyen sesini duyabiliyor.

Adım Dedektif Müfettiş Grace Archer. Met Polisi'nde çalışıyorum. Konuşabilir miyiz lütfen?"

Daha fazla fısıltı.

Kapı kilitli değil, açılıyor ama zincirli duruyor. Yetmişli yaşlarında, kısa gri saçlı ve ağır çizgili yüzlü, sağlam yapılı bir kadın kapıdaki aralıktan şüpheyle bakıyor. Etrafına göz gezdirir.

"Yalnızım. Sadece birkaç soru sormak istiyorum'.

"Telefon etmeden buraya gelmeye hakkınız yok. Sesi, cinsiyetsiz bir nitelik kazandıran gıcırtilı bir kenara sahiptir.

Aslında aradım ama kimse cevap vermedi. Lütfen. Uzun bir yoldan geldim.'

Kapının arkasında daha fazla fısıltı. Kadın iç çeker. 'Tamam o zaman. Ama uzun sürmeyecek. Duydun mu?'

Archer saygıyla başını sallar.

Kapı kapanır. Archer zincir kilidinin kaydığını duyar ve sonra kapı açılır. Archer, kolunun kıvrımında bir av tüfeği tutan kadını görünce tereddüt eder.

'Buna aldırmayın. Burada çok dikkatli olamayız. Başı deritte olan kadınlarımız var. İçeri gel o zaman. Bütün sıcaklığı dışarı veriyorsun.'

Archer içeri girer. Kadın kapıyı kapatıp arkasından kilitliyor ve ikinci fısıldayıcıyı, benzer yaşlarda bir kadını ortaya çıkarıyor. Zarif giyimli, narin yüzlü, hafif pudralı. Sıcak bir şekilde gülümser ve elini uzatır.

"Benim adım Esther Tilling ve bu da Glynis Hughes.

"Tanıştığımıza memnun oldum, Bayan Tilling, Bayan Hughes.

Glynis, "İkimiz de evli değiliz, o yüzden hanımefendi demeyi bırakabilirsin," diyor huysuzca.

"Lütfen özürlerimi kabul edin.

"Bize ilk isimlerimizle hitap edebilirsin," diye gülümsüyor Esther. Archer başını sallar.

"Londra'dan buraya kadar mı geldin?" diye sorar

Esther. "Geldim. Sorularıma acilen cevap almam gerekiyordu.

"Bir dedektif mi dediniz?" diye sorar Glynis, Archer'ı şüpheli gözlerle aşağı yukarı süzerek.

"Bu doğru.

"Yeterince yaşlı görünmüyorsun..." "Glynis!" diye azarlar Esther.

Glynis anlaşılmaz bir şeyler mırıldanıyor.

"İtiraf etmeliyim ki bugün polisten bir ziyaret beklemiyordum," diyor Esther.

"Özür dilerim. Dün birkaç kez aradım ama cevap veren olmadı'.

"Ah, evet. Telefon evin arka tarafındaki ofiste ve çoğu zaman duymuyoruz'.

"Anlıyorum. Umarım çok fazla vaktinizi almam.'

Mutfağa gelin. Çay ister misiniz? Glynis yeni demledi.'

"Evet, lütfen.

Archer iki kadını takip ederken içeriyi gözden geçirir. Koridor loş bir şekilde aydınlatılmış ve sıcaktır; yıpranmış İran tarzı yolluklar

zemin ve manzara resimleri ve geçmiş günlerin soluk fotoğrafları. Rahat ve misafirperver bir havası var.

"Merhaba," diye bir ses geliyor.

Archer başını kaldırdığında merdivende oturan kemikli bir kadının meraklı bakışlarla onu izlediğini görür.

"Merhaba," diye

yanıtlıyor Archer. "Siz

polis misiniz?

"Evet.

"Buraya-

Cılız bir ses konuşmayı keser. "Lizzie, bırak da polisle biz ilgilenelim, teşekkürler," diye azarlar Glynis. Archer'a dikkatli bir bakış atar. "Mutfığa gelin lütfen, Bayan Archer.

Archer Lizzie'ye gülümser, Lizzie de ona kayıtsız bir ifadeyle bakar.

Esther, on kişinin oturabileceği büyüklükte, soyulmuş çam ağacından yapılmış bir masanın başına oturur. Archer'a gülümsüyor, parmaklarını birleştiriyor ve masanın üzerine koyuyor. Mutfak geniş ve uzun, içinde şişe yeşili bir Ağa var. Zemin yıpranmış koyu kırmızı fayanslarla döşenmiş ve yemyeşil tarlalara bakan çift açılı pencereler var.

"İstedığımız kadar büyük değil ama burası bizim ve yardımımıza ihtiyacı olanların evi.

"Ne kadar zamandır burada yaşıyorsunuz?" diye soruyor Archer.

'On beş yıl ya da daha fazla. Mülkün bir kısmı yangından zarar gördüğü için iyi bir fiyata aldık.

'Oh, hiçbir fikrim yoktu. Buna ne sebep oldu?'

Glynis, Archer'ın önündeki masaya bir fincan çay ve bir tabak sindirim bisküvisi koyarken, "Çocuklar etrafı karıştırıyor," diyor.

"Teşekkür ederim.

"Sizin için ne yapabiliriz, Dedektif Müfettiş?" diye sorar Esther.

"Aaron Cronin adında bir adamla ilgili bir soruşturma yürütüyorum. Anladığım kadarıyla onunla bazı ilişkileriniz olmuş.

Glynis nefesinin altında öfkeyle mırıldanıyor. Esther tarafından bozulmadan önce mutfakta birkaç dakika boyunca yüksek sesli bir sessizlik hakim olur. "Bizi yalnız bırak, Glynis, lütfen.

Glynis kaşlarını çatarak Esther'e bakar ve tereddüt eder. Esther ona cesaret verici bir baş selamı verir ve ardından Glynis iç çekerek Archer ve Esther'i yalnız bırakır.

"Bunun için üzgünüm.

"Olma. Bildiğim kadarıyla Aaron Cronin bazı insanlar üzerinde bu etkiye sahip olabiliyor.

"Ne yazık ki, yeterince insan onu gerçekte olduğu kişi olarak görmüyor.

"Bununla ne demek istiyorsunuz?

Esther çayından bir yudum alır. "Bana neden burada olduğunu söyle, ben de sana bildiklerimi anlatayım.

Archer Londra'daki cinayetleri anlatıyor.

"Haberlerde bildirilen ölümleri gördüm. Korkunç bir iş.

"Ve bu kurbanların her birinin North Oak web sitesindeki bir **f o t o ğ r a f t a** yer aldığını bileceksiniz.

Esther bir an için bunu düşünür. "Farkındaydım, evet.

"Polisle irtibata geçmeyi düşünmediniz mi?

"Bu fotoğraf çok uzun zaman önce çekildi. Önemli olduğunu düşünmemiştim.

"On beş yıl ya da daha fazlası uzun bir süre değil.

Esther parmaklarını birbirine geçirir. "Sanırım hayır. Ama bunun gerçekten önemli olduğunu düşünmemiştim. Özür dilerim.

"Kurbanlardan herhangi birini tanıyor muydunuz?

Başını iki yana sallar. "Kişisel olarak değil. Çiftlik evini devralmadan önce onları *tanıyordum*. Ama hiçbirisiyle konuşmadım. Sadece *onunla* muhatap oldum.

"Aaron Cronin'i mi kastediyorsun?

Esther'in yüzü kararır. Başını

sallar. "Onu ne kadar iyi

tanırdınız?" "Yeterince iyi.

"Bununla ne demek istiyorsun?

"Hayatım boyunca bu bölgede yaşadım, Dedektif Müfettiş. Creation'da büyüdüm, üniversite için ayrıldım ve yıllar sonra buradaki yerel gramer okulunda öğretmenlik yapmak için geri döndüm. Aaron Cronin öğrencilerimden biriydi. Kurnaz bir çocuktı, zekiydi, çalışkandı, ama her zaman mizahtan ve empatiden yoksun görünüyordu. Ne popülerdi ne de popüler değildi. Şu Marmite kişiliklerinden birine sahipti, bilirsiniz. Onu ya severdiniz ya da sevmezsiniz. Onunla ilk tanıştığımda yalnız, biraz farklı biri gibi görünüyordu. Bir kitabı kapağına göre yargılamayacak kadar akıllıydım...' Esther gözlerini kaçırıyor ve bir an için düşüncelerinde kaybolmuş gibi görünüyor. "Asla bir kitabı kapağına göre yargılama, ama... ne kadar ezik bir bilgelik. Dönüp Archer'ın bakışlarıyla buluşuyor ve omuz silkiyor. "Bir ün geliştiriyordu.

"Ne tür bir itibar?

"Buna dair hiçbir kanıt görmedim ama görünüşe göre okula ölü hayvanlar getiriyormuş; tavşanlar, fareler, kuşlar ve benzerleri.

'Bu herhangi bir yerde belgelendi mi? Okul ya da polis tarafından?"

"Ergenlik çağındaki çocuklar her zaman bir şeylerin peşindeydi ve biz de bunu

aşağıya. Onunla bu konuda bir kez konuştum ve bana hayvanların çoktan öldüğünü söyledi.

"Ona inandın mı?

'Hayır. Glynis gibi bazıları bunun onun soyundan ve burada yetişmiş olmasından kaynaklandığını söyledi. Batıl inançlarınız mı var, Dedektif Müfettiş?

"Hayır.

'Hiç öyle olduğumu düşünmemiştim ama böyle uzak yerlerde yaşamak fikrinizi değiştirebiliyor. Ben çocukken buranın kötü bir geçmişi vardı. Bazıları doğru. Ama çoğu efsane ve dedikodu, yıllar içinde abartılmış. Bu hikayelerin efsaneye dönüşmesi ve insanların bunlara inanması çok komik.

"Peki burada ne oldu?

"Çiftlik evinin tarihi 1830'lara kadar uzanmaktadır ve Jerah Cronin'e aittir. Burada karısı Nessa, oğlu Thaddeus ve kızı Lowena ile birlikte yaşıyordu. Kendisi kasapmış. Anlatılanlara göre çok iyi bir kasapmış. Bu onun için bir tutkuydu ve becerileri buralarda efsane olmuştu. Elin az olduğu zamanlarda her şeyi keserdi: atlar, köpekler, tilkiler, aklınıza ne gelirse. Bazen insanların hayvanları kaybolur ve köyde fısıltılar dolaşırdı. Ve bir gün Nessa Cronin'in arkadaşı olan yerel öğretmen Abagail Morgan, Jerah'nın kapısına gelir ve Lowena'nın neden okula gelmediğini sorar. Ona Nessa ve Lowena'nın okulu bırakıp gittiklerini söyler. O sırada on dört yaşında bir çocuk olan Thaddeus'u mutfakta yerde titrerken görür. Aslında tam da bu odada. Abagail, Jerah'nın kendinde olmadığını düşünür ama onun kırık bir adamın kalbine sahip gibi görünmediğini tahmin eder. Bir şeytanın kalbine sahip. Tahmin edebileceğiniz gibi köyde şüphe ve korku dalgalanmaktadır. Bazı boş dedikodular Abagail Morgan'ın onun sevgilisi olduğunu düşündürür, ama Abagail bu saçmalıklara inanmaz. Gerçeği öğrenmek ister ve etrafı araştırmaya başlar. Abagail'in gözleri pek iyi görmez ama bir akşam uzaktan Nessa ve Lowena'yı görür, elbiseleri rüzgârda dalgalanmaktadır. Mutlu bir kalple onlara doğru koşar ve isimlerini söyler. Ama onlar heykel gibi hareketsiz kalırlar. Yaklaştıkça ne kadar yanıldığını fark eder. Onlar değildir. Elbiselerini giymiş iki korkuluk. Üzerinde koyu kan lekeleri olan elbiseler.

ve hava koşullarından yıpranmış malzemenin arasından etten sıyrılmış kemiği görür.

Archer teninin karıncalandığını hissediyor.

"Onun için geldiler, Jerah, polis ve köylüler, ama onlar ona ulaşamadan çiftlik evinde kendini astı. Ailesinin hepsinin içinde yaşadığını ve onların çocuklarında ve onların çocuklarında yaşamaya devam edeceğini söyleyen bir not bıraktı. Bu olaydan sonra çiftlik evi batıl inançlarla örtülü hale geldi. Nessa ve Lowena'nın kemikleri toprağa verildiğinde, insanlar onları Jerah'ın kendisi, bıçakları ve yanan bir soba demiri tarafından takip edilen ormanda korkuyla koşarken gördüklerine dair hikayeler anlatmaya başladılar. Tabii ki bunların hepsi saçmalıktı. Her neyse, Abigail Thaddeus'u yanına aldı ve kendi çocuğu gibi büyüttü. Reşit olduğunda buraya dönmüş, evlenmiş ve bir aile kurmuş. Tarlalarında her zaman üç korkuluk bulundururdu: bir anne, bir baba ve bir kız. Her birinin doldurulmuş çuval kafası, gözleri ve yüzüne yakılmış bir gülümsemesi vardı ve Cronin ailesi nesiller boyunca Jerah'ın suçları tekrarlanmadan burada yaşamaya devam etti. Aaron Cronin soyun sonuncusu.' Esther iç geçirir. "Buranın iyileşmesi uzun zaman aldı.

"Sence Harun da Jerah gibi mi?

'Bu hikayedeki Jerah bir efsane. Bunu söyleyemem.

"Aaron'un cinayet işleyebileceğini düşünüyor musunuz?

Esther bakışlarını Archer'la aynı hizaya getirerek, "Sorgusuz sualsiz," der. "Neden böyle söylüyorsun?

'Hiçbir şey için kanıtım yok. Sadece içgüdülerim.'

'Aaron Cronin burada, komünde yaşarken, genç bir çocuğa karşı uygunsuz davranışlarda bulunduğu dair polise bir şikâyetle bulunulmuş. Bu konuda bir şey biliyor musunuz?

Esther başka tarafa bakar ve başını sallar. "Korkarım hayır. "Havari cinayetlerini hatırlıyor musun?

Esther sandalyesinde kayar. "Evet, biliyorum. "Onlar hakkında ne biliyorsunuz?" "Sadece gazetelerde okuduklarımı.

"O halde Brian Bailey ve Matthew Pollard cinayetleriyle olan benzerlikleri ve Cronin ailesinin geçmişiyle olan bariz bağlantıyı biliyorsunuzdur?

"Yıllar önce bir dedektifle konuşmuştum. Havari cinayetleriyle ilgili soruşturmayı o yürütüyordu.

"DCI Leo Randle?

Esther ismi düşünür. 'Evet, bu o. Ona genç Aaron'dan ve Cronin çiftliğinin geçmişinden bahsettim, tıpkı size anlattığım gibi.

"Düşünceleri neydi?

"Uzun zaman önceydi ama Aaron'la daha fazla konuşmakla çok ilgilendiğini hatırlıyorum.

"Onunla ne zaman görüştüğünüzü sorabilir miyim?

"Tam tarihi hatırlamıyorum ama 1999 olduğunu biliyorum. "Bundan sonra sizinle herhangi bir zamanda iletişime geçti mi?

Başını sallıyor. "Hayır.

Archer telefonunu çıkarır ve ona internet sitesindeki resmi gösterir. "Bu ikiz çocuklarla hiç tanıştınız mı?

Esther kollarını kavuşturur. "Pek sayılmaz. Hatırladığım kadarıyla çok uzun süredir burada değillerdi.

"İsimlerini hatırlıyor musun?

Esther bir an durur ve cevap verir. "Eminim onlara Peter ve Jude diyorlardı.

Archer karnında bir kıpırtı hissediyor. "Onlara ne olduğunu biliyor musun?

"Ne yazık ki hayır.

Archer birbirlerine yaslanan çifti işaret eder. "Bu ikisinin kim olduğunu hatırlıyor musun?

Biliyorum. Adamın adı Sidney Robinson ve karısı da Vera Robinson.

"Onlar hakkında bir şey hatırlıyor musun?"

"Korkarım hiçbir şey.

Archer telefonunu cebine koyar. "Teşekkür ederim Esther. Zaman ayırdığın için minnettarım.

Ayağa kalkarlar ve koridora doğru yürürler.

Archer, "Çalkantılı geçmişini göz önünde bulundurarak bu evi satın almanıza ne sebep oldu?" diye soruyor.

"Burayı ve çevresindeki araziyi iyileştirme hayalim vardı. Burayı cinayetlerden önceki haline getirmek istedim. Ayrıca insanların gelip iyileşebilecekleri bir yer yaratmak istedim.

"Sen modern Abigail Morgan'sın.

Esther ön kapıyı açarken gülümsüyor. "Bundan emin değilim.

"Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Archer ona bir iletişim kartı uzatır. "Aklınıza başka bir şey gelirse lütfen beni arayın.
Yapacağım. Güle
güle.' "Güle güle.

Archer, Esther Tilling'i ve North Oak Akıl Sağlığı Merkezi'ni arkasında bırakarak güneye doğru yola çıktığında yağmur yağmaktadır. Aralarında geçen konuşmaları, özellikle de Cronin'in çocukluğunda hayvanlara yaptığı zulmü, kendisinden önce ve şüphesiz kendisinden sonra da pek çok seri katilin bir özelliği olarak ifşa edişini düşünür.

M1 otoyoluna yaklaşır ve kenara çekip iPhone'unu gösterge panelinden çıkarır. Soruşturma ekibinin WhatsApp grubunu açar ve yeni gelişmeleri takip etmek üzere herkesin sabah 9'da olay odasında olmasını isteyen bir mesaj yazmaya başlar. Telefonu tekrar gösterge paneline sabitledikten sonra hoparlör seçeneğini kullanarak Quinn ve Klara ile üç yönlü bir WhatsApp araması yapar. Çağrı çaldığında, yolun açık olduğundan emin olmak için kontrol eder, arabayı kenara çeker ve otoyola doğru ilerler.

Quinn ve Klara beş kez çaldıktan sonra cevap verirler. "Selam. İkinizi de bilgilendirmek istedim. "Mesajını yeni gördüm," diyor Quinn. "Nasıl gitti?" diye soruyor Klara.

"İlginç...

Archer onlara Esther Tilling ile yaptığı görüşmenin bir özetini verir.

"Cronin kesinlikle adamımız," diyor Quinn. 'Onu bir an önce İstasyonu hemen.'

"Katılıyorum. Yarın bunun için bastıracağım. Ayrıca Ethan White ve Kain adındaki çocuğu da görmek istiyorum. Cronin ve DCI Randle hakkında düşünüyordum ve sizden şu senaryoyu düşünmenizi istiyorum. Esther Tilling Randle'a genç Aaron Cronin'in öldürdüğünden şüphelendiği ölü hayvanları okula götürdüğünü söylüyor. Randle yıllardır bu katilin peşinde ama başarılı olamıyor. Takıntılı, öfkeli ve çatışmacıdır. Cronin'e, seri katillerin gençliklerinde hayvanları öldürerek kendilerini geliştirmelerinin alışılmadık bir durum olmadığını söyler. Cronin, Randle'ın onu Havari cinayetleriyle ilişkilendirecek hiçbir kanıtı olmadığını farkındadır ama Randle'ın peşinde olduğunu ve bu işin peşini bırakmayacağını bilmektedir.

"Randle'ı öldürüyor," diyor Quinn. "Evet.

'Eğer bu doğruysa,' diyor Klara, 'o zaman Cronin çok iyi bir iş çıkardı. Randle'ın kaybolmasıyla birlikte Havari cinayetleriyle ilgili soruşturmanın hızı kesildi ve bugün olduğu gibi faili meçhul dosyalar arasına gönderildi.

"Kurnaz piç!" der Quinn.

Klara, "Randle'ın kaybolduğu 2001 yılından bu yana rapor edilmiş bir Havari cinayeti yok" diyor.

"Aynı zamanda Cronin de İsa Ordusu'na katıldı.

Quinn alaycı bir tavırla, "Belki de ışığı gördü ve yeni bir sayfa açtı," diyor.

'Hâlâ haber alınamayan iki çocuk var: Peter ve Jude,' diyor Archer. 'Onlara ne olduğunu öğrenmemiz gerekiyor. Ayrıca Esther bana fotoğraftaki çiftin isimlerini de verebildi.

"Mükemmel!" diyor Klara.

"Onlar Sid ve Vera Robinson.

"Tüm ihtiyacım olan bu. Araştırmalarımı başlayacağım ve umarım bu akşam geç saatlerde bir şeyler bulurum.

Yarın sabah görüşürüz. İkinize de teşekkürler. İyi akşamlar dilerim.

'Dikkatli sür,' diyor Klara.

"Yapacağım.

"Bunu

destekliyorum.

"Hoşça kal,

Harry.

Archer büyükbabayı

arar. "Hey, dede.

'Merhaba Grace. Nasılsın?'

Telefonu açtığında adamın sesinin iyi olduğunu duyunca rahatlıyor.

"Ben iyiyim. Northampton'dan dönüyorum ve sadece kontrol ediyorum. Ne yapıyorsun?"

"Bugün Pazar olduğu için bir bardak Chenin Blanc içiyorum.

"Bir kadeh şarap içmek için ne zamandan beri Pazar günü olması gerekiyor? Büyükbaba kıkırdar. "Beni çok iyi tanıyorsun.

"Cosmo bugün seni ziyaret etti mi?"

"Kazandı. Bir şeyden biraz para kazandı, sanırım atlardan, bu yüzden King's'de öğle yemeğine gittik, tüm süslemelerle birlikte biftek kızartması ve birkaç bira.

"Kafan iyi olmalı.

"Pek sayılmaz. Ve güzel vakit geçirdik.'

Archer onun sesinde hafif bir pelteklik duyabildiğinden emin.

Bu çok güzel. Dinle, hava pek iyi değil ve trafik yavaşlıyor, bu yüzden ne zaman döneceğimi bilmiyorum. Umarım yediden önce.'

"Ben burada olacağım. Yollara dikkat et.' Bakacağım. Güle güle, dede.'

"Hoşça kal, Grace.

Archer arabayı bırakmak için Charing Cross İstasyonu'na vardığında hava kararmış ve saat yediyi henüz geçmiştir. Arabayı kontrol ettikten sonra, yağmur ve soğuğu boynundan uzak tutmak için yakasını kaldırarak eve yürüyerek döner. Bugün genç Aaron hakkında öğrendikleri karnında bir ateş yakmıştır. Yarın üzerinde düşünmesi ve takip etmesi gereken çok şey var.

ARCHER GLOOM'DA yatağının başucundaki telefonunun titreşimiyle uyanır. Ekran titreşimle eş zamanlı olarak parlıyor ve ışığı saatin yanındaki gözlüğünü ortaya çıkarıyor. Gözlüğe uzanır ve beceriksizce takar. Gözlük camlarını kırıştırarak aramanın DCI Pierce'dan geldiğini görür ve bu sabahki toplantıdan önce ona kişisel bir güncelleme mesajı atmadığı için anında pişman olur.

Kendini oturur pozisyona iterek cevap verir. "Günaydın Clare. Görüşemediğimiz için üzgünüm. Bu hafta sonu biraz fırtınalı geçti.

"Anladığım kadarıyla. Archer saçaklarını yüzünden itiyor ve nasıl bildiğini merak ediyor. "Cumartesi günü burada olduğunu duydum ve dün mesajını gördüm. Bütün hafta sonu çalıştığını sanıyordum. Her neyse, bu sabah gelemeyeceğimi bilmeni istedim.

"Bunu duyduğuma üzüldüm. Archer doğrudan konuya girdi. "Bugün Aaron Cronin'i ve iki ortağını sorgulamak üzere buraya getirmek istiyorum. Biri çocuk.

"Hangi gerekçeyle?

'Kanıtım yok ama Cronin'in Brian Bailey, Cameron Pollard ve Alfie McSweeney cinayetleriyle bağlantılı olduğuna inanıyorum. Ayrıca onun Havari Katili olduğundan da eminim. White uyuşturucu teminine yardım ediyor ve reşit olmayan çocuk istismara maruz kalıyor olabilir.

"Tamam. Baştan başla.

Archer, Pierce'a Lewisham kilisesinin bahçesinde küpeyi bulması ve Esther Tilling ile buluşmak üzere North Oak'a yaptığı yolculuk da dahil olmak üzere her şeyi anlatır. Charlie'nin yardımıyla ilgili ayrıntıları şimdilik atlar. Onun bilgilerine sahip olmanın yasallığından emin olmak istemektedir ve sorular sorulması halinde izlerini kaybettirmenin bir yolunu bulma konusunda Klara ile konuşması gerekmektedir.

'Havari cinayetlerini hatırlıyorum,' diye düşünüyor Pierce. Kim hatırlamaz ki? Bir süre Leo Randle ile çalıştım. Çenesi düşüktü ama iyi bir dedektifti. İç çekiyor. "Polis olmak küçük bir dünya olabilir. Pierce bir an için hiçbir şey söylemiyor ve ekliyor, "İyi iş, DI Archer. Eğer Cronin konusunda haklıysan, o orospu çocuğunu yakalamak için ne gerekiyorsa yapmanı bekliyorum.

Archer gözlerini kırptırıyor. Pierce'ın narin ağzından, onun Erik aksanıyla küfürler duymak hâlâ alışmaya çalıştığı bir şey.

"Ekibin aciliyetini pekiştirmek için WhatsApp mesajınıza bir yanıt göndereceğim.

"Teşekkürler, Clare.

Ofise ilk gelen Archer olur, onu kıdemsiz analist Os Clark takip eder.

"Günaydın hanımefendi. Hafta sonunuz nasıldı?"

'Keyifliydi, Os. Çok güzeldi. Ya sen? Quinn

ceketinin fermuarını açarak belirdi. "Günaydın.

"Günaydın Harry," diyor Archer.

Os sözlerine şöyle devam ediyor: "Klara'nın önerdiği bazı derslere çalışıyordum. Onun dışında iyiydi. Günaydın, Haz!"

Klara'nın alev kırmızısı saçları ve gülümseyen yüzü, üçüncü kattaki ofise akın eden diğerlerinin başlarının üzerinde belirir.

Archer, "Şeytan konuşuyor," diyor.

"Herkes günaydın.

Soruşturma ekibinin geri kalanı gelir ve olay odasına doğru ilerlerken Archer ön tarafta durur. 'Soruşturmanın kritik bir noktasında tam zamanında burada olduğunuz için teşekkür ederim. Öncelikle Klara ve Os'a bu soruşturma için bilgileri derledikleri ve hepimizin kolayca erişebileceği tek bir çevrimiçi kütüphanede tuttukları için teşekkür etmek istiyorum. Teşekkürler, Klara ve Os. Bugünkü odak noktamız Brian Bailey, Justin Sykes, Cameron Pollard ve Alfie McSweeney cinayetleriyle ilgili olarak Aaron Cronin'i sorgulamak üzere buraya getirmek. Hepiniz cinayetlerin detaylarını biliyorsunuz ve eğer son dosyaları okuduysanız, doksanlı yılların sonlarında/kırklı yılların başlarında işlenen Apostle cinayetleriyle olası bir bağlantı olduğunu da biliyorsunuz.

"Cronin denen adamı da bu cinayetlerden dolayı mı tutukluyoruz?" diye sorar Hicks.

'Biz kimseyi çalmıyoruz. Elimizde hiçbir kanıt yok. Sadece onu sorgulamak için getiriyoruz.

Archer, Hicks'in DC Felton'a bakıp gözlerini devirdiğini görür.

"Rose Grant'in bir vur-kaç olayında öldürülmeden kısa bir süre önce Lewisham'daki St Mary's the Virgin'in arka tarafından tökezlediğini gören bir tanıgımız var. Aynı kilise, Rose'un öldüğü gece taktığı küpeyle eşleşen bir küpe bulduğum Blood of the Lamb Kilisesi'nin arazisine de sırtını dayıyor. Toksikoloji raporunda kanında Kelebek Ketamin izine rastlandı. BK alıyormuş ya da verilmiş. Korkmuştu.

ve oradan kaçmak. Diğer konuların yanı sıra uyuşturucu ve Cronin hakkında soru sormak üzere Ethan White'ı getirmek istiyorum. Ethan, Frankie White'ın torunu. Şu anda ailesinden uzaklaşmış gibi görünüyor ve Cronin ve tarikatıyla birlikte yaşıyor. Archer Quinn'e bakar. "White'ın, muhtemelen Ethan'ın büyükbabası için çalışan yakın arkadaşı Adrian Boyne aracılığıyla Cronin'in topluluğuna uyuşturucu sağladığını düşünüyoruz. Bu büyük bir olay olabilir. Sorusu olan var mı?

Hiç yok. Archer, Klara'nın iPad'ine bakarken kaşlarını çatıldığını fark eder.

'Son olarak, getirdiğimiz son kişi Kain adında bir çocuk. Kain on dört yaşında ve boynunda Havari Katili'nin kurbanlarında görülen yanık izlerine benzemeyen bir yanık izi var. Eğer Cronin'in katil olduğuna dair şüphelerimiz doğruysa, o zaman Kain katili bulmamızda bize yardımcı olabilir.

Klara'nın kaşları çatık, ifadesi solgun. Elini kaldırır. "Her şey yolunda mı, Klara?" diye soruyor Archer.

'Az önce polis yayınında Spitalfields, Middlesex Caddesi'ndeki bir binada iki ceset bulunduğunu gördüm. Sid ve Vera Robinson'ın yaşadığı adresle aynı.

Archer'ın kalbi sıkışır. "Tanrım!" der Quinn.

"Hepsi bu değil. Ethan White'ın kız arkadaşı Beth Harper'ın yaşadığı bina da aynı.

"Şimdi kim var orada?

"Çavuş Barnes. Olay yeri ekibi yolda.'

Archer Quinn'e bakar. "Gitsek iyi olur o zaman. Klara'ya döner. "Klara, her şeyi en iyi bilen sensin. Alışılmadık olduğunu biliyorum ama senden brifingi tamamlamanı isteyebilir miyim?

"Elbette.

Archer odadakilere seslenir. 'Millet, Klara brifingi bitirecek. DI Hicks, Klara'nın işi bittiğinde, lütfen ihtiyacınız olan herkesi alıp Lewisham'a gitmenizi ve Cronin, Ethan White ve Kain'i getirmenizi rica edebilir miyim?

DI Hicks burnunu çeker ve omuzlarını yuvarlar.

"Bunu yapabilirim. "Teşekkür ederim, gerçekten minnettarım.

Evet. TAMAM. Her neyse.'

Archer dişlerini sıkar ve olay odasından çıkarken Quinn'e bakar.

ARCHER VE QUINN, Middlesex Caddesi'ne gelirler; burada bir düzine ya da daha fazla halk mensubu caddenin karşı tarafında durmuş, polis şeridiyle çevrilmiş bir binadan başka bir şey görmemektedir. Giriş kapısı beyaz bir adli tıp çadırıyla kapatılmıştır. Quinn arabayı kenara çeker ve şimdilik bir yükleme alanına park eder. Archer iner, bagajı açar ve bir torba yeni tulum alır. Binaya doğru yürürken polis şeridinin altından geçerek halkı uzak tutan Jimmy Barnes ve ortağı Wayne'e doğru ilerlerler. Kalabalığın dehşet fısıltılarını ve ölen kişi ya da kişilerin kim olabileceğini merak eden heyecanlı spekülasyonların cıvıltılarını duyar.

"Hanımefendi, Harry," diye selamlar Barnes. "Olay nedir Jim?" diye sorar Quinn.

"Elektronik sigara dükkânının müdürü yan kapının Cumartesi gününden beri hafif aralık olduğunu fark etti. Hiçbir şey düşünmemiş ama bu sabah işe geldiğinde bir koku fark etmiş. Kapının arkasına bakmış ve müşterilerinden biri olan yaşlı bir kişinin cesedini bulmuş. Kurbanın yüzü de diğerleri gibi dağılmış ve kesilmiş. İhbarı aldık ve üst katta ikinci bir ceset bulduk. Karısı olduğunu tahmin ettiğim yaşlı bir kadın.

"İsimlerini biliyor musun?" diye sorar Archer.

"Vape'ci adam yaşlı çocuğun adının Sid Robinson olduğunu söyledi. Ona henüz ikinci kurbandan bahsetmedik. Cumartesi gecesi etrafta topallayarak dolaşan bir kabadayıyı fark ettiğini söyledi.

"Neye benzediğini söyledi mi?

"Kapüşonu yüzünü kapatacak şekilde yukarı çekilmiş kirli bir parka giyiyordu.

"İşte adamımız," der Quinn.

"Teşekkürler Jimmy," der Archer.

Çadırın içinden Krish'in sesini duyar. Binadaki biriyle konuşuyor. Durduğunda Archer seslenir, "Krish, ben Grace ve Harry.

Krish çadırdaki bir yarıktan tulum giymiş ve elinde bir iPad ile görünür. 'Giyin ve içeri gel. MJ'in üst kattaki işi bitmek üzere.

"Kahretsin," diye mırıldanıyor Quinn, KKD kıyafetini çıkarırken.

Archer sormadan önce bir süre ona baktı, "Her şey yolunda mı?" "İşler biraz... biraz gergin.

"Randevu bir felaket miydi?
Quinn alay ediyor. "Randevu hiç
gerçekleşmedi. "Bunu duyduğuma
üzüldüm.

Omuz silkiyor. "Dürüst olmak gerekirse uzun süre
dayanabileceğimizden emin değilim.

Kukuletalarını çekip maskelerini takıyorlar. "Belki hâlâ zaman vardır,"
diyor Archer, kendi ilişki geçmişini düşününce ne tavsiye edeceğinden tam
olarak emin değil.

Krish yeniden ortaya çıkıyor. "Harekete hazır mısınız?

Archer ve Quinn onu içeri kadar takip eder. Elektronik sigara
dükkanının üstündeki dairelerin ana girişinin arkasında ilk cesedi görürler.
Çürüme ve yanık et kokusu havada asılı durmaktadır. Kurbanın gözleri
kesilip çıkarılmış ve karakteristik ters haç işareti burnun aşağısına ve ağzın
karşısına kazınmıştır. Buna rağmen Archer cesedin fotoğraftaki adamla aynı
kişi olduğunu görür.

Krish, "Öleli birkaç gün oldu," diyor.

Quinn, "Görünüşe bakılırsa merdivenlerden aşağı itilmiş," diye yorum
yapar. Archer başını sallar ve Krish'i merdivenlerden yukarı ve birinci
kattaki dairenin önüne kadar takip eder.

"Diğer sakinler evde mi?

"Denedik ama kimse cevap vermedi. Jimmy endişelendi ve içeri
girmek için bir koçbaşı kullandı. Orada kimse yoktu.

Archer, Jimmy'nin izin almadan böyle bir şey yapmasını garip bulur
ama inisiyatif kullanmasını takdir eder.

"Uzun süre içeride kaldı. Sonunda onu kovalamak zorunda kaldım,
belki giriş ihtiyacımız olur diye.

En üst kattaki dairede perdeler çekilidir ve havada ölümün pis kokusu
asılı durmaktadır. Krish ve MJ'in işlerini yapabilmeleri için gerekli ışığı
sağlamak üzere içeriye spot ışıkları yerleştirilmiştir. Zemine dikkatlice
yerleştirilen şeffaf kirlenme önleyici plakalar farklı odalara giden yolları
oluşturuyor.

"En iyisi mutfaktan başlayalım" diyor Krish.

Tabakların üzerinden dikkatle geçerek dar, kadırga tarzı bir mutfığa
girerler. Sokağa bakan bir pencerenin altında tekerlekli ceviz bir dolap var.
Krish dolabı onlara doğru çeviriyor. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?

"Bir hostes arabası," diye yanıtlıyor Archer.

Aynen öyle. Annemin seksenlerde bir tane vardı. Akşam yemeği
partilerinde kullanırdı. Misafirlerimizle her zaman konuşulan bir noktaydı.
Bu iki yaşlı kurbanın eviyle ilgili şaşırtıcı gelebilecek bir nokta da şudur

A sınıfı uyuşturucu ve diğer narkotikleri hostes arabalarında tutuyorlar.' Krish dolap kapaklarını açar. "Esrar, kokain, LSD, Ecstasy, GHB, Rohypnol ...

Quinn, "Parti yapmak için asla çok yaşlı değilsin," diye takılır. "Başka var mı?" diye sorar Archer.

"Hiç rastlamadık. "Yatak odasına gidelim.

Tek sıra halinde mutfaktan çıkıp yatak odasına geçerler, yıpranmış zeytin yeşili bir halıya ve altın rengi fleur-de-lis desenli koyu mavi duvar kağıdına sahip çift kişilik bir odadır bu. Archer yatağın ayak ucunda durur ve önündeki manzara karşısında yutkunur.

"Tanrım!" diyor Quinn.

Yatak fırfırlı pembe nevresimlerle kaplıdır. Üzerinde, yüzü önceki kurbanlarla aynı şekilde kesilmiş ve yara bere içinde olan yaşlı bir kadın cesedi yatmaktadır. Yatağın üstündeki duvarda, Cronin'in adı bir düzine kez, birbirinden kopuk, büyük, kömürleşmiş siyah yazılarla kağıda kazınmış.

MJ parmak izleri için komodinin tozunu almaktadır. Archer, Quinn'le aralarında kısa ve sert bir baş sallama olduğunu fark eder.

"Oldukça ilginç, değil mi?" diyor Krish.

"Bunu tekrar söyleyebilirsin," diyor

Quinn.

"Oldukça ilginç, değil mi?" diye tekrarlıyor

Krish. "Komik adam.

Archer yazının fotoğrafını çeker ve işine devam ederken MJ'in mırıldandığını duyar. Bunun Krish ve Quinn'in şakalaşmalarına mı yoksa kendi toz alma çabalarına mı yönelik olduğunu anlayamaz.

Krish, "Yani merhumun burada ölmediğinden oldukça eminim," diyor.

iPad'ini açıyor ve onlara koridordaki halının birkaç yakın çekim fotoğrafını gösteriyor. "Koridordaki halının üzerinde kurbanın saç tellerini ve makyaj lekelerini buldum.

"Onu ayaklarından tutup yerde mi sürüklemiş?" diyor

Archer. "Öyle görünüyor.

Krish onlara girişin fotoğraflarını gösteriyor. 'Orada boğuşma izleri, devrilmiş ayakkabılar, dışkılama izleri ve fenerden çıkan kıvılcım yanıkları var. Katil içeri girer girmez sakatlanmış ve öldürülmüş, sonra da bir tür açıklama yapmak için buraya sürüklenmiş.

Archer, Quinn'in bakışlarını hisseder. "Bu işlerin biraz karışması demek. Başından beri Cronin'in katil olduğunu düşünüyorduk. Eğer o ise, neden adını duvarın her yerine yazsın ki? Neden kendini bu işe bulaştırsın?"

"Muhtemelen bir narsist olduğu içindir,"

diyor MJ. Bütün başlar ona doğru dönüyor.

"Davayı takip ediyorum," diye ekliyor MJ, gözleri Quinn'inkilere kayıyor.

Archer, Quinn'in bu konuyu onunla konuşup konuşmadığını merak eder. "Sanırım bu güvenli bir varsayım. Yatağın üstündeki duvarda yanmış harflere bakar. "Onunla konuşalım ve öğrenelim.

"Ben buna varım," diyor Quinn.

Krish, "Raporumu derleyip yarın, en erken gün sonunda ya da en geç ertesi gün size göndereceğim," dedi.

'Teşekkürler, Krish. Bu çok yardımcı oldu.' "Başka bir şeye ihtiyacın olursa haber ver. "Şerefe, dostum," diyor Quinn.

"Başka bir şey daha var," diyor MJ, gözleri Krish'e dönerek.

Krish ayaklarının üzerinde kayar ve Archer ile Quinn'den uzağa bakar.

"Ah evet... size söylemem gereken şey.

Archer onun konuşmasını beklerken bakışlarını daraltıyor. "Ne şeyi?"

"Ee, düzelteceğimiz küçük bir hata, söz veriyorum. Hata diyorum, daha çok

bir yerlerde çuvalladı.' Krish gözlerini kocaman açarak MJ'e bakar.

"Onlara söyleyeceğim," diye iç geçirdi MJ. "Cameron Pollard'ın dizüstü bilgisayarı kayboldu. "Şaka mı yapıyorsun?" diye sorar Archer.

MJ başını sallar. 'Keşke öyle olsaydı. Cuma günü Pollard'daki işimi bitirdikten sonra kontrol ettim ama nedense sergi mağazamızdan kaybolmuş.

Archer kaşlarını çatıyor, bakışları şaşkınlıkla MJ'den Krish'e kayıyor.

"Bu nasıl olabilir ki?"

Krish, "Orada bir yerde, diğer dizüstü bilgisayar yığınlarının arasında olacak," diyor. "Onu bulacağız, söz veriyorum.

"Benim hatam," diyor MJ. "Çok özür dilerim. "Bulmak için elinden geleni yap.

"Yapacağız.

Archer'ın telefonu çalar. Arayan Klara'dır. DI yatak odasından çıkar ve koridorda telefonu alır. "Hey, Klara.

"Selam Grace. Hâlâ Middlesex Caddesi'nde misin?"

"Evet, ne oldu?"

Az önce Beth Harper hakkında bir kayıp ihbarı aldım. Tüm hafta sonu boyunca ne görülmüş ne de haber alınmış. Cuma günü ve hafta sonu işe gitmesi gerekiyordu ama gitmedi. Ailesi ve arkadaşları onunla iletişime geçmeye çalışmışlar ama yanıt alamamışlar. Ethan White'dan da ses yok. Görünüşe göre bu onun karakterine hiç uymuyor ve sosyal medyasını kontrol ettim ama hiçbir hareketlilik yok. Cep telefonunu kontrol ediyorum ve ne bulduğumu size bildireceğim.

"Tamam. Bunun için teşekkürler. Şimdi dairelerine bir göz atıp ne bulabileceğimize bakacağız. Dinleyin, birini gören bir tanığımız var, kapüşonu açık pis bir parka giymiş, topallayan, kaba bir yatalak. Battersea Park'taki aynı kişi; bundan eminim.

"Harika. CCTV'de ne bulabileceğime bakacağım." "Sonra görüşürüz.

Güle güle.

Archer aramaları sonlandırır.

"Her şey yolunda mı?" diye sorar Quinn.

"Beth Harper'ın kayıp olduğu bildirildi. Nerede olabileceğine dair bir ipucu bulmak için dairesinin etrafına bakabileceğimizi düşündüm.

Beth'in dairesindeki koku neyse ki burun delikleri için daha kolay. Boşaltılmamış bir mutfak çöp kutusundan kaynaklanan bir olgunluk vardır, ancak genel olarak havada hoş, çiçekli bir kız kokusu vardır. Archer oturma odası ve mutfaka odaklanırken Quinn dairenin bir yarısını, yatak odası, banyo ve dolabı alıyor. Yarısı Ethan'a ait olan evrakları karıştırır, ancak çoğunlukla faturalar ve belediyeden gelen mektuplar olmak üzere ilgi çekici bir şey yoktur. Archer, gelirin nereden geldiğini görmek için Ethan White'ın banka hesap özetini görmek ister; şüphesiz White ailesi ve sattığı uyuşturucu her neyse. White'ın Aaron'ın yarattığı geri kalmış tarikata olan son bağlılığına rağmen, hâlâ uyuşturucu kullanıyor. Bunu yüzündeki çizgilerde görebiliyor, aşırı ısındığında ve öfkeli olduğunda derisindeki kimyasalların kokusunu alabiliyordu. O sorunlu bir ruh, çarpık bir ahlaki pusulaya sahip yozlaşmış bir vaizden bir tür kurtuluş vaat etti ve Archer bunun Ethan White için iyi bitmeyeceğinden hiç şüphe duymuyor.

"Bir şey buldum," diyor Quinn. "Bir kripto yakıcı.

Kafasını kaldırdığında adamın elinde bir cep telefonu görür. Ayağa kalkıp telefonu ondan alır ve inceler. "Bu bir EncryptoTalk telefonu.

Quinn kuru bir ifadeyle, 'GörünüŖe göre "kötü adamlar" arasında çok moda,' diyor. 'Eh, Ethan White'ın ne yaptığına dair kesinlikle kanıt içerecektir.

kadar.'

"Sence Klara bunu çözebilir mi?" "Umarım.

Dışarıda Archer ve Quinn tulumlarını çıkarır ve Quinn'in arabasındaki atık torbalarına atarlar.

Archer, "Beth Harper'ın nerede olduğunu merak ediyorum," diye düşünür.

'Belki de Beyaz'dan bıktı ve temiz bir kaçış yaptı. Onu kim suçlayabilir ki?'

Ama Archer'ın içinde huzursuz bir his var. "Pek emin değilim. Ortadan kayboldu ve telefonuna cevap vermiyor. Kesinlikle bir şeyler dönüyor.

ARCHER, ne yapabileceğini görmesi için YAKICI TELEFONU Klara'ya verir. Elinde Cronin'in dosyası ile Quinn'e bodrumdaki video odasında katılır ve canlı yayında poker suratlı Aaron Cronin'in bir masada sessizce oturduğu görülür.

Quinn, "Rodders oldukça hoşnut olduğunu ve telaşlanmadan geldiğini söyledi," diyor. "Bizi beklediğini söyledi.

Archer kollarını kavuşturur. "O zaman hazırlıklı olur ve biz de oyunumuzun zirvesinde oluruz.

"Cinayetlerin işlendiği tarihlerde nerede olduğuna dair tanıklık eden birkaç kişinin imzalı ifadeleriyle hazırlıklı geldi.

Archer kuru bir sesle, "Tabii ki öyle," dedi. "Klara brülör hakkında ne dedi?

"Bu eski bir model ve kırılması kolay olmalı.

"Bu iyi," diyor Quinn, gözleri ekrana sabitlenmiş bir halde.

"Ayrıca Robinsonlar hakkında biraz daha fazla şey keşfetti. Doksanlı yıllarda Devon'da yaşıyorlarmış ve bir misafirhane işletiyorlarmış. İnternette araştırmış ve Cronin'e ait eski bir özgeçmişe rastlamış. Orada birkaç ay çalışmış - hepsi bu kadar da değil. Konuk evi, Havari Katil'in ilk kurbanı Luke Jones'un bulunduğu yerden on mil uzaktadır.

'Oh, vay canına! Bu çok *büyük*.'

"Bu cinayetlerle ilgili olarak elimizde hiçbir şey yok, bu yüzden bu konuyu açamayız.

"Belki dolaylı olarak yapabiliriz.

'Gerçek şu ki, herhangi bir itiraf ya da tutuklama alamayacağımızı biliyoruz. Onu içeride tutabilirsek bugün ya da yarın çekip gidecek ama en azından baskı altında olacak.

Görüşme odasına gidip Aaron Cronin'in karşısındaki koltuklarına oturmadan önce birkaç dakika oturup onu izlerler. Archer onu selamlamadan ya da göz teması kurmadan dosyalarına bakar. Quinn'e döner ve uyarı için başıyla işaret eder. Quinn'in işi bittiğinde Archer başlar. Dosyadan çiftlikteki eski bir fotoğrafı çıkarır ve masanın üzerine koyar.

"Brian Bailey, Alfie McSweeney ve Cameron Pollard," diyor. "Tüm arkadaşlarınız, İsa Ordusu'nda sizinle birlikte yaşamış meslektaşlarınız.

2001'de komün. Geçtiğimiz iki hafta içinde üçü öldürüldü ve vücutları deforme edildi. Cinayetler hakkında bir şey biliyor musunuz?"

Aaron burnundan nefes alır ve iç çeker. "Tanımıyorum.

"Üç adamı da tanıyor muydun?

"Bazıları diğerlerinden daha fazla," diye cevaplıyor sıkılmış, rahat bir ses tonuyla. "Brian Bailey'i tanıyordun.

"Bana soruyor musun yoksa söylüyor musun?" "Sana söylüyorum.

"Birbirimizle pek işimiz olmadı.

'Yine de bir yıldan fazla bir süre sizinle birlikte komünde yaşadı. Onunla aynı çatı altında yaşadıktan sonra, bize söyleyebileceğiniz en iyi şeyin birbirinizle pek bir ilişkiniz olmadığı olduğuna inanmamızı mı bekliyorsunuz? İnsan saklayacak bir şeyiniz olduğunu düşünebilir.

Aaron bakışlarını Archer'la aynı hizaya getirir. "Onu tanıyordum. Sadece diğerleri kadar iyi değil.

"Onunla en son ne zaman konuştunuz?"

"Söyleyemem ama yıllar oldu.

"Kaç kişi?

Omuz silkiyor. "On . . . ?

"Bailey'nin öldüğü gece biri kilisenizi aramış. Hesaplamalarımıza göre bu arama cinayet saatine yakındı. Bu aramayı Brian Bailey'den mi aldınız?"

"Ben

yapmadım. "O

zaman kim

yaptı?

"Başka biri, sanırım.

"Başka biri mi? Ofisinde telefonu başka kim kullanıyor Aaron?"

'Herkes telefonu kullanmakta özgürdür, Dedektif Müfettiş. Biz özgür bir kiliseyiz, hapishane değil.

'Neden birisi Brian Bailey'i böylesine vahşi bir şekilde öldürmek ve şeklini bozmak istesin ki?

"Hiçbir fikrim yok.

'Onun ve aslında Alfie McSweeney ve Cameron Pollard'ın şekil bozuklukları, doksanlı yılların ortalarından sonlarına kadar işlenen Havari cinayetlerindekiyle oldukça benziyor. Havari cinayetlerini hatırlıyor musun Aaron?"

Gözleri kısıldı. Cevap vermeden önce duraksıyor. "Anladığımı sanmıyorum. Archer içinin kıpır kıpır olduğunu hisseder ama soğukkanlılığını korur.

'Cameron Pollard'ın öldürüldüğü sırada evinden kilisenize bir çağrı yapıldı. Telefona cevap verdiniz mi?'

"Ben yapmadım.

"Kimin yaptığını biliyor musun?" "Bilmiyorum.

'Alfie McSweeney öldürüldüğünde, Ethan White'a ait çalıntı bir telefonda kilisenize bir arama yapıldı. O aramaya cevap verdiniz mi?'

"Ben yapmadım.

"Kim yaptı?

"Hiçbir fikrim yok.

Archer, "Arkadaşlarının cinayetleri konusunda oldukça bilgisiz görünüyorsun, Aaron," diye yorum yapıyor.

Taş gibi, ifadesiz gözleri karanlık ve duygusuz kaldı.

Archer'da saldırmak için bekleyen bir kobra hissi var.

Quinn eğilip resmi ve birbirlerine yaslanmış çifti işaret ediyor. "Bu iki kişiyi tanıyor musun?

Fotoğrafa bir göz atıyor. "Sid ve Vera Robinson.

"Doğru, Sid ve Vera Robinson. Çok iyi. 1997'de Devon'daki konukevlerinde onlar için mi çalıştınız?

Gülümsüyor. "Ev ödevini yapıyormuşsun.

"Bu, Sid ve Vera Robinson için 1997'de konukevlerinde çalıştığının bir teyidi mi?

"Evet, orada birkaç ay çalıştım.

"Yerel halk üzerinde epey bir etki bırakmış olmalısınız.

Duraksıyor. "Anladığımdan emin değilim.

"Sadece bir yorumdu. Sid ve Vera'ya dönecek olursak, onlarla en son ne zaman konuştunuz?

Cuma günü. Ethan'ın vaftizi ve kutlaması için geldiler.

Quinn parmaklarını masanın üzerine vurur ve merakla Cronin'e bakar.

"Bu da ne demek oluyor?

"Soruyu anladığımdan emin değilim.

'Söylentilere göre "çocuklarınızı" kan kırmızısına boyanmış suyla dolu bir havuzda vaftiz ediyormuşsunuz? Bu biraz garip, değil mi?'

"Beni buraya kilisemin uygulamaları hakkında bilgi almak için mi getirdiniz?" "Beni biraz eğlendirin, sonra konumuza geri döneceğiz.

Söz veriyorum.

"Bu sembolik bir şey.

"Neden?"

"Kuzu."

"Tamam, burada hangi "kuzu "dan bahsediyoruz? Cronin iç geçirir ama cevap vermez.

'Kurbanlık kuzu, değil mi? İnsanlığın tüm günahlarını temizleyen kuzunun kanı. Tüm o korkunç günahları.

Aralarındaki havayı keskin bir sessizlik doldurur.

Archer bozar. 'Sid ve Vera Robinson öldürüldü. Cumartesi günü gözleri çıkarıldı ve yüzlerinin şekli bozuldu. Onları son gördüğünüz günün ertesi.

Aaron cevap vermiyor.

"Bu insanlardan herhangi biriyle bir sorun yaşadın mı Aaron?" diye soruyor Quinn.

"Hiçbiriyle bir sorunum yoktu.

"Neden hepsi öldürüldü?" "Hiçbir fikrim yok.

'Bu resimdeki, komününüzde sizinle birlikte yaşayan yetişkinlerin hepsinin öldürülmüş olması garip bir tesadüf. Siz hariç hepsi.

"Evet, tuhaf.

"Ölümler konusunda pek üzgün görünmüyorsunuz.

"Üzülüyorum. Sadece kalbimi koluma takmıyorum.

'Fotoğraflarda iki çocuk var. Kim onlar?" diye sorar Archer.

"Hatırlamıyorum.

"Biraz daha gayret et Aaron," diyor Quinn.

'Gerçekten hatırlamıyorum. O zamanlar çok çocuk vardı. Quinn

sert bir şekilde, "Eminim öyleydi," diye cevap verdi.

Archer, Aaron'ın gözlerindeki kısa süreli kızgınlığı fark eder.

Quinn, "İzin verin birkaç isim vereyim," diyor. 'Onlardan herhangi birinin adı Matta, Markos ya da Luka mıydı?

"Hayır.

"Peki ya Peter ve Jude?

"Bu isimlerden hiçbirini tanımıyorum.

'Tamam. Ethan White hakkında konuşalım. Onunla nasıl tanıştınız?' diye sorar Archer.

"Sid ve Vera bizi tanıştırdı. Onlar komşuydular. Ethan'da yardım edilebilecek sorunlu bir ruh gördüler.

Ya da manipüle edilmiş, diye düşünüyor Archer.

"Onunla tanıştığınızda ailesinin bağlantılarından haberdar mıydınız?"

"Hayır. Birbirimizi daha iyi tanıdığımızda bana söyledi. "Bu sizi endişelendirdi mi?"

Özellikle değil. Ethan'a yardım etmek istedim. Hayatının karanlık bir döneminden geçiyordu.

"Siz veya kilisenizdeki herhangi biri uyuşturucu kullanıyor mu?"

"Uyuşturucu ya da alkol kullanmıyorum. Tesis içinde ikisine de izin verilmiyor.

Archer, Rose Grant'in fotoğrafını uzatır. "Bu genç kadını tanıyor musunuz? Bir tanık onu St Mary's the Virgin'den çıkarken görmüş.

"Bu benimkinden farklı bir kilise, Dedektif Müfettiş. Belli ki bahçede gizleniyor ve uyuşturucu alıyordu. Anladığım kadarıyla bu tür davranışlar için biraz popüler bir yer.

"Uyuşturucu kullandığını söylemedim. Haberlerde ya da gazetelerde hiç bahsedilmedi. Bunu nereden biliyorsunuz ki?"

"İma ettiğiniz şey bu değil mi?"

"Öyle mi?"

Sessizlik.

Archer dosyadan ikinci bir resim alır. "Bu küpeyi kilisenizin bahçesinde buldum.

Aaron omuz silkiyor.

"Rose Grant'e aitti.

"Bu genç kadınla hiç tanışmadım.

Archer fotoğrafları geri alır ve dosyanın içine yerleştirir, Havarî cinayetlerinin kurbanlarının bir kolajını yakalaması için yeterince uzun süre açık bırakır. Bir süre durakladıktan sonra, "Aaron, Kain kim ve ailesi nerede?" diye sorar.

"Kain benim kilisemin bir üyesi. Annesi de öyle."

"Annesi kim?"

"Adı Evie Scudder.

Archer, Kain'in 'düşmüş' olarak tanımladığı uyuşturucu bağımlısı, zayıf görünümlü kadını hatırlıyor.

"Evie uyuşturucu kullanıyor mu?"

"Öyleydi, ama temizlendi.

"Kuzunun kanıyla mı?" diye sorar Quinn alaycı bir tavırla. "Kendisi kilisemizin gururlu bir üyesidir.

"Onunla kısa bir süre görüştüm ve özellikle gururlu görünmüyordu. Aslında, özellikle hiçbir şeye benzemiyordu. Sanki hala kullanıyormuş gibiydi.

"Temizlenmek uzun zaman alıyor.

"Kain ile ilişkiniz nedir?

"Annesi iyileşene kadar, o benim vesayetim altında.

"Boynundaki o yanık izi nasıl oldu?" "Bir kaza geçirdi.

"Kilisede mi?"

"Görünüşe göre öyle.

"Bu nasıl oldu?

'Kain yaramazlık ve merak dolu, inatçı bir çocuktur. Mutfaklarımızda oldu. Talihsiz bir olaydı.

"Vücudunda başka yanık izleri var mı?" "Herhangi bir iz bilmiyorum.

Archer bir süre sessizce onu izler. "Tamam. Şimdilik bu kadar yeter Aaron. Teşekkür ederim.

"Umarım araştırmalarınıza yardımcı olmuşumdur.

Archer dosyayı toplar ve ayağa kalkar. "Tekrar konuşacağız. Archer ve Quinn video odasına dönerler.

Quinn, "O iyi bir yalancı," diye yorumluyor.

"O geldikleri kadar suçlu. Sadece elimizde yeterli kanıt yok.'

Kapı çalınır ve Klara içeri girer. "Ethan White'ın telefonuna eriştim. Adrian Boyne ile aralarında geçen birkaç konuşmada Ethan uyuşturucu, özellikle de Kelebek Ketamin ve kokain istiyor. White ayrıca Rose Grant'in "müsait" olup olmadığını da sormuş. Mesajdaki tarihe göre Rose'un öldürüldüğü günle aynı gün.

'İşte bu! Ethan White'ı yakaladık,' diyor Quinn.

Hepsi bu kadar değil. Boyne ona bir porno sitesinin kimlik bilgilerini de göndermiş. Sıradan bir porno sitesi de değil. Tecavüz konusunda uzmanlaşmış bir site. Özellikle de sarhoş kadınlara tecavüz konusunda.

"Tanrım!" der Quinn. Archer tüylerinin diken diken olduğunu hissediyor.

ARCHER VE QUINN, onlara bakmayan Ethan White'ın karşısında oturmaktadır. Yüz ifadesi asık ve somurtkan, gözleri ise her zamanki gibi şiş ve kırmızıdır. Charing Cross'a bir önceki ziyareti sırasında yaşadığı sinir krizi düşünüldüğünde oldukça sakın görünüyor. Buna rağmen Archer, ellerini sıkarken ve gözleri boş boş masaya bakarken bir miktar gerginlik hissedebiliyor. Aaron Ethan'ı sorunlu bir ruh olarak tanımlamıştı ve Klara'nın White'ın telefonunda ortaya çıkardığı veriler göz önüne alındığında, Archer bunun nedenini anlıyor.

"Merhaba Ethan," der

Archer. O yanıt vermez.

"Nasıl hissediyorsun?"

Cevap yok.

"Size içecek bir şey getireyim mi?"

"Beni neden tekrar buraya getirdiniz?" diyor.

"Aaron Cronin ve kilisesi hakkında bazı sorularımız var.

Dudaklarını kıvrıyor ve gözlerini deviriyor.

"Aaron Cronin ile ilişkiniz nedir?"

Ethan sanki kendisine gelmiş geçmiş en aptalca soru sorulmuş gibi kaşlarını çatıyor. "O benim kurtarıcım.

"Neden böyle

söylüyorsun?" "O beni

kurtardı.

"Seni ne şekilde kurtardı?"

"Kuzunun kanıyla temizlendim. "Bu ne anlama geliyor?"

"Ruhum temizlendi. Günahlarım yıkanıp temizlendi. Ben yeni bir adamım, farklı bir adamım, iyi bir adamım, tıpkı Harun gibi.

"Bunu duymak çok güzel," diyor Quinn. "Şimdi söyle bize, onunla nasıl tanıştın?"

"Komşularım Sid ve Vera bizi tanıştırdı. "Bu tanışma nasıl oldu?" "Benim için faydalı olacağını düşündüler.

"Sid ve Vera ruhunuzun temizlenmesi gerektiğini mi düşündüler?"

Kaşlarını çatı. "Hayır. Sadece birbirimize iyi geleceğimizi düşündüler.

"Sid ve Vera ailenizin suçla olan bağlantısını biliyor mu?" diye devam ediyor Quinn.

"Bu bir sır değil.

"Yani Aaron da en başından beri ailenizi biliyor muydu?"

"Sanırım.

"Ethan, Aaron ya da kilisesinden herhangi biri uyuşturucu kullanıyor mu? Gözlerini kırptıştırıyor. "Nereden bilebilirim ki?

"Kiliseye uyuşturucu mu tedarik ediyorsun Ethan?"

"Hayır!" diyor küstah bir ses tonuyla.

"Arkadaşın Adrian Boyne kiliseye uyuşturucu mu sağlıyor?"

"Hayır! Neden sağlasın ki?

"Bu, cevabını bilmek istediğimiz bir soru.

White sandalyesinde garip bir şekilde kaymaya başlar. "Yanlış kişiye soruyorsunuz.

Archer devralır. "Tamam Ethan," diyor nazıkçe. "Sid ve Vera'ya dönecek olursak. İyi arkadaş mıydınız?

White'ın gözleri şüpheyle Quinn'den Archer'a ve tekrar Quinn'e kayar. Bir süre sonra, "Komşuların olabileceği kadar dost canlısı. Başta biraz deli olduklarını düşünmüştüm ama çok vahşiler. Yaptıkları bazı şeyler, gezdikleri yerler. Anlatacak bir sürü hikâyeleri var.

Archer gülümser. "Ne gibi?"

"Bunu söylemek bana düşmez.

"Uyuşturucu satıyorlar mı?

Beyaz sertleşir. "Nereden bilebilirim ki?

'Arkadaştınız ve komşuydunuz. Onları para karşılığında uyuşturucu takas ederken görmüş olmalısınız. Bu günlerde her zaman oluyor. Burada küçük bir takas. Orada küçük bir takas. Kimse gözünü bile kırpmıyor. Ne de olsa sadece uyuşturucu.'

"Bilemem.

"Evlerinde uyuşturucu zulası bulunduruyorlar: esrar, ketamin, kokain, Es, eroin, speed, LSD ... Devam edebilirim. Hem de güzel bir hostes arabasında. Müşterilere götürmek için mükemmel.

"Onları hiç anlaşma yaparken görmedim. Bu onların işi değildi. "Onların olayı neydi?"

"Herkes gibi onlar da şımartılıyor.

'As sınıfı almak için biraz yaşlılar, değil mi? O kadar uyuşturucu kalp ilaçlarını, tansiyon ilaçlarını, artrit ilaçlarını etkiliyordur, değil mi?

'Ot içmeyi seviyorlar. Onların olayı bu.

"Olaylarıydı," diye düzeltiyor Quinn.

Beyaz kaşlarını çatar. "Bu ne anlama geliyor?

"Sid ve Vera Cumartesi günü öldürüldü.

White'ın yüzü kül gibi oldu.

"Ethan, onları en son ne zaman gördün?

"O . . . Cuma günüydü, kilisedeydi. Vaftizim için gelmişlerdi. O zaman konuştuk. Benim için mutluydular. Şakaklarını ovuşturuyor. "Gittiklerine inanamıyorum.

"Neden birinin onları öldürmek isteyeceğini biliyor musun? Başını sallar.

Archer masanın üzerindeki dosyayı açar ve Rose Grant'in bir fotoğrafını çıkarır. "Bunun kim olduğunu biliyor musun?

White kaşlarını çatar ve cevabını düşünmek için birkaç dakika bekler.

"Rose.

"Onu nereden tanıyorsun?

"Adrian'ın kız arkadaşıydı.

"Adrian Boyne?

"Evet.

"Kuzu'nun Kanı Kilisesi'nin bir üyesi miydi?" "Hayır.

"O zaman orada ne işi vardı?

White başını sallar ve cevap vermez.

"Kiliseye gittiğinde onunla konuştun mu? Ethan gözlerini kırıştırır ve kollarını sıkıca kavuşturur.

"Ethan, kilisedeyken onunla konuştun mu?" "Ziyarete geldi. .
.' Orada asılı bıraktı.

"Kimi ziyaret ediyordu Ethan?

Kendi içine kıvrılır ve titrer. "Ben. "Yakın mıydın?

"Hayır.

"Kiliseye katılmak istedi mi?"

"Hayır.

"O zaman neden sizi ziyaret ediyordu?" "Paraya ihtiyacı vardı.

"Para karşılığında seninle yatmayı teklif etti mi?" "Evet.

"Onunla yattın mı?"

"Hayır! Hayır, yatmadım, yemin ederim.

"Ona Kelebek Ketamin verdin mi Ethan?

White'ın gözleri parlıyor. "Sadece biraz eğleniyorduk. "Ama oldukça fazla ketamin aldı, değil mi?"

"Panikledi ve kaçtı. Onu aramaya çalıştım ama bulamadım ve sonra öldüğünü duydum.

"Rose'un kilisede olduğunu başka kim biliyor?" "Kain. Onu aramama yardım etti.

"Aaron biliyor muydu?"

"Evet. Ona söylemek zorundaydım.

Archer Rose'un fotoğrafını dosyaya geri koyar. "Ethan, Beth nerede?"

Omuz silkiyor.

"Beth'le ayrıldınız mı?"

"Henüz değil. Deniyorum ama o istemiyor." "Sana değer verdiği için mi?"

Başını salladı. "Evet.

"Kayıp olduğunu biliyor muydun?"

Kaşlarını çattı. "Hayır. Yapmadım. Yemin ederim."

"Onunla en son ne zaman konuştunuz?"

Bir an düşündü. "Büyükbabamın eve dönüş partisindeydi, sen beni sürükleyip götürmeden hemen önce.

"Ve o zamandan beri hiç temas kurmadınız?" "Hiç. Vaftiz törenimde bile.

"Beth vaftiz töreninde miydi?"

"Orada olduğunu bilmiyordum. Onunla konuşturdum."

"Madem orada olduğunu bilmiyordun, nasıl öğrendin?"

"Kain söyledi.

"Sana tam olarak ne söyledi?"

"Bana vaftiz törenini izlediğini ve sonrasında ona bahçeleri gösterdiğini söyledi.

"Onun gittiğini gördü mü?"

Hiç sanmıyorum. Aaron onunla birlikteydi. Belki ona sorabilirsiniz."

"Belki de sorabiliriz. Archer Quinn'e bakar ve başıyla onaylar.

"Ethan White, sizi 6 Ocak Salı günü Rose Grant'e A sınıfı uyuşturucu temin etmekten tutukluyorum. Bir şey söylemek zorunda değilsiniz, ancak sorgulanırken daha sonra mahkemede dayanacağınız bir şeyden bahsetmemeniz savunmanıza zarar verebilir. Söyleyeceğiniz her şey delil olarak sunulabilir. Anladınız mı?"

Ethan'ın yüzü buruşur ve başını sallar.
"Anlıyor musun?" diye tekrarlar Quinn.
"Evet.

KAIN görüşme odasındaki masaya oturmuş, sessizce kendi kendine mırıldanıyor ve parmaklarını sayar gibi birbirine vuruyor. Her zamanki gibi aynı tarz kıyafetler giymiş: boynuna kadar düğmeli gri flanel bir gömlek ve tüvit bir ceket; boynunda deri bir kayışla asılı, yanık turuncu renge boyanmış yontulmuş ahşap bir haç var. Archer onun gerçekten modern gündelik kıyafetleri olup olmadığını merak ediyor. Yanında Steve adında, üniversiteden yeni mezun olmuş gibi görünen, üstü başı perişan bir sosyal hizmet görevlisi vardır. Çocuğa bazı rahatlatıcı sözler fısıldar ama Kain hiç oralı olmaz ve mırıldanmaya devam eder.

"Merhaba Kain," diyor Archer. "Sana içecek bir şey getireyim mi? Kain yanıt vermez.

'Kain, endişelenecek bir şey olmadığını söyleyerek başlamak istiyorum. Başın belada değil. Sadece Aaron hakkında bazı sorular sormak istiyoruz.

Archer birkaç dakika bekler ama hiçbir şey söylemez.

"Kain, lütfen bize sen ve annenin nasıl Kuzu'nun Kanı Kilisesi'ne üye olduğunuzu anlatır mısın?

Çocuk boş gözlerle, ritmik bir şekilde melodiye vuran parmaklarına bakıyor.

Bir süre sonra Quinn konuşur. "Mırıldandığın şarkı neydi? Bir ilahi, değil mi? Adı neydi şimdi? "Down at the Cross" ...? "İleri, Hristiyan Askerler" ...? "The Old Rugged Cross"? Quinn Archer'a bakar. "Ben büyürken Pazar günleri radyodan hiç eksik olmazdı. Dürüst olmak gerekirse bileklerimi kesmek istememe neden olurdu.

"Bunların hiçbiri değil," diye araya giriyor Kain, Quinn'e kaşlarını çatarak. "Adı ne?

Kain bakışlarını Quinn'e çevirir, eliyle masanın üzerine vurmaya başlar ve şarkı söylemeye başlar,

Arındırıcı güç için İsa'ya gittiniz mi? Kuzu'nun kanıyla yıkandınız mı?

Bu saatte O'nun lütfuna tam olarak güveniyor musunuz? Kuzu'nun kanıyla yıkandınız mı?

Quinn gülümser. 'Bunun o olabileceğini düşünmüştüm. Eminim Aaron'ın kilisesinde çok sevilmiştir.

Archer, Kain'in ellerinin yumruk şeklinde kıvrıldığını fark eder. Quinn onu kızdırmış ve aradaki buzları eritmiştir. Şansını dener ve nazıkçe sorar, "Ne zamandır kilisedesin, Kain?"

"İki yıl.

"Yani Aaron'la tanıştığında on yaşında mıydın?" diye sorar Quinn. "On iki!" diye yanıtlar, öfkeyle.

"Özür dilerim," diyor Quinn.

"Aaron'la nasıl tanıştınız? Archer tekrar sorar.

"Yaşadığımız yere, Bristol'a geldi. Annem doktordayken ben katedralde tek başıma yürüyordum. Almaması gereken şeyleri aldığı için hep hastaydı. Güneşli bir gündü ve orada durup büyük gül penceresinden gelen renkli ışınlarla yıkandım. Benimle konuştu, adımı sordu. Nazik ve kibar görünüyordu ve Tanrı'nın evinde onunla konuşmaktan çekinmedim. Orada yaklaşık iki saat oturmuş, şundan bundan konuşmuş olmalıyız. Çok doğaldı, sanki birbirimizi ezelden beri tanıyormuşuz gibiydi. Annemle tanışmak istedi ama ben utandım çünkü o bir fahişe ve uyuşturucu bağımlısıydı. O zaman bunu ona söylemedim. Sadece hayır dedim, meşguldük falan, böylece katedralden ayrıldık ve eve gittim.

Bir an durur ve derin düşüncelere dalmış gibi kendi kendine sessizce mırıldanır.

"Devam et," diye ısrar eder Archer, nazıkçe.

"Ertesi gün annemin reçetesini alıyordum ve şehrin ortasında bir adamın şarkı söylediğini duydum. "Kuzunun Kanında Yıkandın mı?" şarkısını söylüyordu. Sesi çok yüksekti ve yaptığım işi bırakıp düşünmeme neden oldu. O olduğunu anladım ve kalabalığın arasından sesinin geldiği yönü takip ettim. Beni gördü ve gülümsedi, ben de ona gülümsedim. Ondan sonra arkadaş olduk ve ona annem ve benimle ilgili her şeyi anlattım. Ona yardım edebileceğini söyledi. Onu kurtarabileceğini. Bizi ziyarete geldi ve annem de onu sevdi. Dört hafta sonra Bristol'den ayrıldığında biz de onunla birlikte ayrıldık.

"Aaron anneni kurtardı mı?" diye soruyor Archer.

'Kurtarılmak istemiyor. O bir kadın ve zayıf.' "Anlıyorum.

Aaron sana onun zayıf olduğunu söyledi mi?

Kain omuz silkiyor ve "Gördüğünüz gibi" diyor.

"Aaron sizden hiç alışılmadık olduğunu düşündüğünüz bir şey yapmanızı istedi mi?

"Ne gibi?"

"Bilmiyorum. Bunu söylemek ya da kelimeleri ağızınıza tıkmak bana düşmez. Bir kilise önderinin takipçilerinden istemesinin alışılmadık olabileceği bir şey düşünün.

Kain soruyu düşünür ve omuz silker. "Aklıma bir şey gelmiyor.

"Aaron seni hiç incitti mi?" diye sorar Quinn.

'Harun Tanrı'nın adamıdır. O bir çobandır. Sürüsüne asla zarar vermez.

Çoban. Archer ona daha önce de böyle seslenildiğini duymuştu, videodaki çocuk tarafından.

"Kain, boynundaki o yanık izi nasıl oldu?" diye sorar Archer. Kain masaya bakar ve hiçbir şey söylemez.

"Bunu sana biri mi yaptı?"

"Bir kazaydı.

"Nasıl oldu?" "Bir

şey olmadı.

'Kain, bu ciddi bir yanık. Eğer kilisede sana zarar veren biri varsa, sana yardım edebiliriz'.

"Kimse bana zarar vermiyor.

'Seni oradan çıkarabiliriz. Anneni de. Gözleri parlıyor. "Kilise benim *evim*.

"Vücudunda buna benzer başka yara izleri var mı?"

Kain kollarını kavuşturur. "Hayır!" diyor vurgulayarak.

Archer ona inanmaz ve annesinin bir muayeneyi kabul etmesini sağlayıp sağlayamayacağını merak eder. Dosyadan Rose Grant'in bir fotoğrafını çıkarır ve Archer'ın önüne koyar. "Bu kadını tanıyor musunuz?"

Kain fotoğrafa bakar ve 'Onu tanımıyorum' der. "Bu kadını kilisede hiç görmediniz mi?"

"Hayır.

Archer fotoğrafı dosyaya geri koyar ve Facebook'tan yazdırdığı Beth Harper'ın bir fotoğrafını çıkarır. "Peki ya bu kadın? Onu tanıdınız mı?"

Birkaç dakika fotoğrafa bakar. "Hayır."

"Tekrar bak. Acele etme.

Daha yakından bakmak için eğiliyor, gözleri Beth'in yüzünde gezinirken mırıldanıyor. "Bunu tanımıyorum.

Bu çok ilginç. Ethan White'a göre vaftiz töreni sırasında onunla konuşmuşsunuz. Ona Beth'in o gün orada olduğunu söylemişsiniz.

"O yanılıyor.

"Aaron sana özel bir ilgi duyuyor, Kain. Sence neden nedir?"

"Ruhuma baktığını ve benzer bir ruh gördüğünü söyledi. Tıpkı onun gibi biri."

Archer ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissediyor.

"Teşekkür ederim, Kain. Bizimle konuştuğun için minnettarız. Steve seni eve bırakacak.

ARCHER, QUINN VE KLARA düşüncelerini toplamak için bir araya gelirler. Dışarısı karanlıktır ve olay odasının kanatlı pencereleri, aralarında dalgalanan sessiz, konuşulmayan endişeyi yansıtan siyah aynalar gibi görünür.

Archer bakışlarını olay duvarına çevirir ve bir şeylerin ortaya çıkacağı umuduyla duvarı inceler.

Quinn'in sesi düşüncelerini böler. "Röportajları izledin mi?" diye sorar Klara'ya.

"White'ın telefonu üzerinde Dijital Adli Tıp ile çalışıyordum ve Cronin'inkini kaçırdım ama White'ın ve Kain Scudder'inkini yakaladım.

Archer'ın aklı başka yerde. "Ethan White'ı yakaladık ama bu bulmacanın sadece bir parçası. Kain, Rose ve Beth hakkında yalan söylüyor ve Beth hâlâ kayıp. Çok yaklaştık ama hâlâ çok uzaktayız.

Quinn, "Sanırım oraya doğru gidiyoruz," diyor. "Sadece daha fazla mesai harcamamız gerekiyor.

Archer masada onlara katılır. "İkinizden birinin bu akşam için bir planı var mı?

'MJ ve ben işleri yoluna koymak için buluşacaktık ama her zaman olduğu gibi bir şeyler çıktı. Benden kaçıyor. Pollard'ın dizüstü bilgisayarını kaybetme konusunda biraz tartıştık.

"İşle ilgili sorunları eve taşımak asla iyi bir fikir değildir.

"Benim hatamdı. Ben yorgun ve huysuzdum, MJ de davranıyordu. MJ." "Bu ne anlama geliyor?" diye soruyor Klara.

'Beni yanlış anlamayın, o gerçekten harika biri. Komik, zeki ve seksi. Sadece ... bazen gergin oluyor ve ben de zorlamıyorum çünkü bir dizi zor ilişki yaşadığını varsayıyorum. Bir keresinde ona neler olduğunu sordum ama sessiz kaldı. Biraz kapalı bir kitap gibi.'

"Bunu duyduğuma üzüldüm, Harry," dedi Archer.

"Cumartesi günü randevun var mıydı?" diye soruyor Klara.

'Hayır, onu da iptal etti. Dinle, normalde kadınlar konusunda bu kadar şanssız olmadığımı söylemeliyim. Bazı kadınların beni gerçekten karşı konulmaz bulduğunu bilmek sizi şaşırtabilir.

Klara gülüyor. "Bu beni hiç şaşırtmadı.

"Her neyse, bana uyar. Bu akşam çok iyi bir arkadaş olamazdım çünkü daha yapacak çok işimiz var. Bu nedenle, ben de

süre.'

"Hiçbir planım yok," diye ekliyor Klara. 'İnterneti taradım ve İsa Ordusu belgeseliyle ilişkili kişilerin bir listesini buldum. Onları aramak için bir başlangıç yapabilirim.

İkinize de teşekkür ederim. Aaron'un sorgusunu özetleyelim. Tüm mazeretleri tutuyor. Cinayetlerin hiçbirinde orada olmadığını biliyoruz, ama bu cinayetlere karışmadığı anlamına gelmez. Okulda ona öğretmenlik yapan Esther Tilling onun hakkında pek iyi şeyler söylemedi ve cinayet işleyebileceğini düşünüyor. Ama bu sadece onun görüşü. Ona saygı duyan daha fazla insan var gibi görünüyor.

Quinn, "Çoğunlukla tarikatının "çocukları"" diyor.

Elbette. Tüm bunları şimdilik bir kenara bırakalım. Her cinayet için kilisesine bir çağrı yapıldı. Birileri bu çağrılara cevap verdi. Asıl soru kim? Büyük ihtimalle Aaron'du. Çağrılar neden Aaron'a yapıldı? İki olası neden var: Birincisi, kurbanlar onun hakkında bir şeyler bildikleri, Havarî Katil olduğunu bildikleri ve ona şantaj yaptıkları için cinayetleri o azmettirdi; ikincisi, geçmişinden biri, hayatta kalan biri intikam almak istiyor olabilir.

Quinn başını sallar. 'İkisi de makul nedenler. Onda parmağımı koyamadığım garip bir şey var. Kendini Tanrı'nın adamı olarak tanımlayan biri için arkadaşlarının öldürülmesiyle ilgili ne empati kuruyor ne de pişmanlık duyuyor. Aslında, tüm bu olanlardan oldukça rahat görünüyor.

"Bu doğru," diyor Archer.

"Ethan White bu işin neresinde?" diye soruyor Klara.

'Ethan White karanlık bir yerde. Ailesinden ve belki de kız arkadaşından uzakta; kırılgan ve dengesiz biri. Aaron bunu gördü ve zaman içinde onu yetiştirdi, korkularını besledi ve kilisede güvende ve aranıyor hissetmesini sağladı.

Quinn, 'Narsist bir tarikat lideri' yorumunu yapıyor.

Aynen öyle. Ayrıca Ethan, geçmişteki ve şimdiki tüm günahlarının silineceği kutsanmış bir ütopya katılmak için zarar görmüş, yozlaşmış ailesini geride bıraktığını düşünüyor. Farkında olmadığı şey ise farklı türden yozlaşmış bir aileye katılmış olduğudur.

"Peki ya Kain?" diyor Klara.

"Tuhaf bir çocuk," diyor Quinn. 'Ethan gibi kırılgan değil ama kesinlikle zarar görmüş ve kolayca manipüle edilebiliyor. Aaron'a tapıyor.

"Kain Aaron'un "Çoban" olduğundan bahsetti," diyor Archer. 'Bana İsa Ordusu videosundaki çocuğu hatırlattı. O da aynı şeyi söylemişti.

'Bu arada, film yapımcısının hesabına daha önce bir e-posta gönderdim. Bu eski bir hesap ve e-postam geri döndü,' diyor Klara ona. 'Ayrıca eski ve güncel olmayan bir telefon numarası da buldum. Daha derine inip arkadaşlarını ve meslektaşlarını kontrol edeceğim ve onlardan bir şey öğrenip öğrenemeyeceğime bakacağım.

"Klara, ben de tam düşünüyordum," diyor Quinn. 'Videodaki çocuğun yakın çekim fotoğrafını çekip şu yüz yaşlandırma uygulamalarından birine yükleyebilir miyiz? Bakalım bugün nasıl görüldüğüne dair bir fikrimiz olacak mı?

"Kesinlikle denemeye değer.

"İyi fikir Harry. Klara, Ethan Beth Harper'ın Cuma günü vaftiz töreninde hazır bulunduğunu söyledi. O öğleden sonraya ait kamera kayıtlarına bakıp ne zaman gelip ne zaman ayrıldığını öğrenebilir misin?

"Elbette.

"Bana belgesel için irtibat kurulacak kişilerin listesini verirseniz, onları aramaya başlayabilirim.

"Çıktılarını alacağım.

'Uzun bir akşam olacak. İkinizden biri çay ya da kahve ister mi?" "Ben almayayım, teşekkürler," diyor Quinn. "Açlıktan ölüyorum. Dışarı çıkacağım

ve yiyecek bir şeyler alacağım. İkinize de bir şey getireyim mi?" "Bana bir şey yok," dedi Klara.

"Sadece bir sandviç. Sade bir şey. Peynir iyi olur,' diye yanıtlıyor Archer çantasına uzanarak.

"Endişelenme. Ben

bakarım.' "Teşekkürler.

Archer, Quinn'in ayrılırken bir telefon görüşmesi yaptığını fark eder. Klara da görmüştür. "Eminim MJ'i arıyordur," der.

Klara gülümser. "Tabii ki öyle.

Quinn yirmi dakika sonra, bir elinde bir paket, diğerinde Tesco'nun taşıyıcısı olduğu halde geri döner. "Üzgünüm, Tesco'daki kuyruk çok saçmaydı.

"Bu da ne?" diye soruyor Archer pakete bakarak.

Bilmiyorum. Resepsiyonda beni bekliyordu. Az önce bir kurye tarafından teslim edildi.

"MJ'den özür çikolataları mı?" diyor Klara.

Quinn homurdanıyor. "Evet, doğru.

"Harry," diyor Klara, "sen dışarıdayken videodaki çocuğun yakın

çekim bir ekran görüntüsünü aldım ve görüntüyü iyileştirmek için elimden geleni yaptım.

Photoshop yazılımı. Harika değil ama berbat da değil. Yüz yaşlandırma uygulaması için yeterince iyi olmalı. Dosyayı az önce WhatsApp'tan gönderdim.

Quinn paketi ve çantayı masanın üzerine koyar ve cep telefonunu çıkarır. "Teşekkürler, Klara. Tesco'da beklerken telefonuma yüz yaşlandırma uygulamasını indirdim. Dürüst olmak gerekirse o kuyrukta kendimi on yıl yaşlanmış hissettim.

Archer'ın elinde belgesel bağlantılarının listesi vardır ve çocuğun kim olabileceğine dair bir ipucu bulma umuduyla etrafı aramaya başlar.

İki saat geçti.

Klara güvenlik kameralarını inceliyor. "Hey, elimde Beth'in Lewisham'daki Ladywell İstasyonu'na varışının görüntüleri var.

Archer ve Quinn de ona katılır ve Beth'in Ladywell'e gelişini, oradan ayrılışını ve Ladywell Yolu ile Kuzuların Kanı Kilisesi'ne doğru yürüyüşünü izlerler.

"Ne zaman ayrıldığını görmek için hızlıca baktım ama hiçbir şey yok. Tabii başka bir çıkış yoksa.

"Ya da hiç gitmedi..." diyor Archer.

"Peki ya Lewisham High Street?" diye sorar Quinn. "Belki Rose Grant ile aynı yoldan çıkmıştır.

Archer bunun pek olası olmadığını düşünür ama aramakla kaybedecek bir şey olmadığını düşünür. "Bir deneyeceğim," diyor Klara. "Yüz uygulamasını nasıl buldun?" "Bir bak," diyor Quinn, büyük televizyon ekranını işaret ederek. "Ben bir Telefonumu bağlamak için HDMI adaptörü."

Ekranı, Klara tarafından sağlanan Photoshop'lu ekran görüntüsünden çocuğun yetişkin bir versiyonu var. Archer bakışlarını daraltarak yüzü inceliyor.

"Tanıdık geliyor," diyor kadın.

"Evet, öyle," diye yanıtlıyor

Quinn.

Archer on ikinci aramasını Lincoln'de Rob Smith adında bir adama yapar.

Telefon çalıyor. "Alo," bir erkek sesi gelir. "Alo,

Rob Smith ile görüşebilir miyim lütfen?

Adam cevap vermeden önce bir tereddüt. "Hiçbir şey satın almıyorum. Pencerelere ya da sigortaya ihtiyacım yok, banka bilgilerimi vermeye de hazır değilim.

"Üzgünüm Bay Smith. Benim adım Dedektif Müfettiş Grace Archer ve Metropolitan Polisi'nde çalışıyorum.

"Oh, öyle mi? Sizin için ne yapabilirim?"

'İsa Ordusu ile ilgili bir belgesel için arıyorum.
2001'de filmin çekimlerinde yer aldınız mı?' 'Evet.

Londra'daki mi?"

"Bu doğru.

Archer, Quinn ve Klara'nın dikkatini çekmek için eliyle işaret eder ve telefonu hoparlöre verir.

"Çok iyi hatırlıyorum," diye devam ediyor Smith. 'Bir kameraman olarak ilk düzgün işimdi. Bunun kayıp polisle bir ilgisi var mı?"

"DCI Randle?"

"Evet, bu o.

"DCI Randle'ı tanıyor muydunuz?"

Pek sayılmaz. Mürettebata sorular sorduğunu hatırlıyorum. Kimse onu pek sevmezdi çünkü saldırgandı ve içki kokuyordu. Gazetede resmini gördüm ve kayıp olduğunu bildiren küçük bir yazı vardı. Bu, biz belgeselin çekimlerini bitirdikten sonraydı.

"Bay Smith, belgeseli nerede çektiniz?"

"Güney Londra'da Clapham'da bir yerdeydi. İsa Ordusu Edward döneminden kalma eski bir evi ele geçirdi. İsterseniz sizin için adresi bulabilirim?" "Çok yardımcı olurum, teşekkür e d e r i m . Belgeselin bir parçası olan bir adamı hatırlayıp hatırlamadığınızı sormak istiyorum. Adı Aaron'du.

Cronin. Kilise liderlerinden biriydi.

Smith homurdanan bir ses çıkarır. "Onu hatırlıyorum, tamam. Tuhaf biriydi. Diğerleri yeterince sempattikti, ama şu Aaron denen adam ...? Ondan hiç hoşlanmamıştım.

"Neden böyle oldu?"

'Başta iyi görünüyordu ama bu çocuk ortaya çıkınca her şey değişti. Ondan sonra garipleşti. Ne olduğunu anlayamadım.

"Çocuğun adını hatırlıyor musun?"

"Çok uzun zaman önceymiş gibi geliyor. Bir düşüneyim...' 'Peter mıydı yoksa Jude mu?"

'Evet, işte buydu! Jude.'

"Aaron'un Jude ile ilişkisi neydi?"

"Hatırlamıyorum. Yine de Jude geldiğinde Aaron'un farklı olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. Nedense huzursuz görünüyordu.

"Neden öyle olduğunu düşündün?"

"Bilemiyorum. Jude iyi bir çocuğa benziyordu ama bir keresinde sigara içmek için dışarı çıktığımda onları tartışırken yakaladım. Aaron onu ensesinden yakalamıştı.

boynundan. "Genç bir kıza bu şekilde davranmanın doğru olmadığını düşündüm. Archer boğazının kuruduğunu hisseder.

"Merhaba. . .?"

"O mu dedin?"

"Bu doğru. Jude, Judith'in kısaltılmışı."

Onu. Jude. Judith.

Archer dönüp videodaki çocuğun işlenmiş görüntüsüne bakar.

Klara ve Quinn de aynı şeyi yapıyor.

"Alo?" diye soruyor Smith.

"Ona ne oldu?"

"Koruyucu ailesi onu almaya geldi. Hoş bir çift. Northampton'dan iki kadın. Biri öğretmendi sanırım.

Esther ve Glynis.

Teşekkür ederim, Bay Smith. Belki tekrar konuşabiliriz. Yakında. Yardımınız için minnettarım. Archer telefonu kapatır ve Quinn ile Klara'ya döner. Quinn'in yüzü kül rengindedir.

Klara'nın parmakları klavyesinde öfkeyle yazmaya başlar ve ardından aceleyle konuşur. "Judith Tilling, Mary Judith ya da MJ olarak da bilinir, Esther Tilling'in evlatlık kızı. Soyadını 2003 yılında Brent olarak değiştirdi.

Klara, "Simon Brent, Havari Katili'nin kayıtlara geçen son kurbanıydı" diyor.

"İncil'de Simon ve Petrus aynı kişidir" diyor Quinn. "Peter ve Jude. Simon ve MJ ikizdi.

Archer pakete bakar. *MJ'den çikolatalar.* Neredeyse doğru boyutta. "Paketin içinde ne var?" diye sorar.

Quinn katıdır. Ambalajı açıyor. İçinde kan lekeleri olan bir dizüstü bilgisayar var.

"Pollard'ın dizüstü bilgisayarı," diyor Archer.

Çizgili kâğıda katlanmış bir not da vardır. Quinn onu okuyor.

Sevgili Harry,

Soruşturma için ihtiyacınız olan her şey bu dizüstü bilgisayarda. Bunu aldığınızda her şey bitmiş olacak. Justin Sykes için üzgünüm. O masum biriydi. Ona zarar vermek istememiştim.

Affet beni.

MJ

"Tanrım!" diyor Quinn.

'Harry, ara onu. Nerede olduğunu öğren,' der Archer. Archer dizüstü bilgisayarını açar ama şifre korumalıdır. "Bunu halledebilirim," der Klara.

"Cevap vermiyor," diyor Quinn.

"Harekete geçmeliyiz," diyor Archer. 'Harry, MJ'in evine git ve orada olup olmadığına bak. Onunla nasıl konuşulacağını biliyorsun. Onu sakinleştir. Eğer evde değilse, benimle kilisede buluş. Archer ceketini alır. "Klara, irtibatta kal, bilgisayarda ne bulduğunu bize bildir.

SİREN ÇALİYOR VE MAVİ IŞIKLAR YANIP SÖNÜYOR, Archer Londra'da Lewisham yönünde hızla ilerliyor, Westminster Köprüsü'nü geçerken ağır akan trafikten kaçıyor. Telefonu gösterge panelinin üzerinde durmaktadır ve Blood of the Lamb Kilisesi'nin telefon numarasının yanındaki arama düğmesine basar.

Çalıyor, çalıyor ama kimse cevap vermiyor. "Kahretsin!

MJ'in katil olduğu haberi hâlâ tam olarak yerine ulaşmadı. Başından beri Aaron onların baş şüphelisiydi, ancak bugün onun mazeretlerinin sağlam olduğu teyit edildi. Bunu kabul etti, ancak cinayetlerin hala doğrudan ya da dolaylı olarak onunla bağlantılı olduğuna kuvvetle inanıyor. Cinayet sebebi olarak şantajdan şüpheleniyor ama aklının bir köşesinde de intikam duygusu kök salıyor. MJ'in davaya dahil olması, polis kayıtlarına erişimi, adli tıp bilgisi ve içlerinde Havari Katil'in de bulunduğu bir grup adama karşı duyduğu kan davası, onu neredeyse mükemmel bir fail haline getirmektedir. Katilin, kurbanlarından birinin ikiz kız kardeşi olacağını asla hayal etmemişti ve MJ'in acımasız bir intikam katilinin yolunu seçmesi için ne tür acılara katlanmış olması gerektiğini düşünüyordu.

Telefonuna bir çağrı gelir. Ekranda büyükbabanın adı belirir.

"Şimdi sırası değil büyükbaba," diye fısıldıyor kendi kendine, parmağı aramayı *reddet* düğmesinin üzerinde geziniyor, ama suçluluk duygusu onu tüketiyor ve cevap veriyor. "Selam dede. Her şey yolunda mı?

Cevap vermeden önce duraksıyor, sonra, "Bunu sana söylemek için daha fazla bekleyemedim. Sesi çatallaşmış, hatta bulanıklaşmıştır ve kadın onun içki mi içtiğini yoksa ağladığını mı merak eder.

İleride trafikte bir düğüm var ve onu yavaşlamaya zorluyor. Arabalar geçmesine izin vermek için yavaşça ayrılırken nefesinin altında küfrediyor.

'Büyükbaba, sonra görüşebilir miyiz? Biraz meşgulüm.'

"Grace, bu konuyu birkaç kez açmaya çalıştım ama bir türlü doğru zamanı bulamadım.

Ses tonunda hüznün var ve Archer, demans teşhisi nedeniyle yaşadığı stresi unutmak bir yana, aramayı reddetmeyi düşündüğü için bile kendinden nefret ediyor.

'O silahı almaya çalıştığımndan beri aramızdaki şeyler zorlaştı. Bunu artık biliyorum. Bencilce ve aptalca davrandım Grace. Seni ve işini düşünmeliydim ama düşünmedim ve yaptığım şey için kendimi asla affetmeyeceğim.

'Büyükbaba, lütfen üzülme. Bitti ve bunu çözdük.' "Aramızda daha fazla sır kalmasını istemiyorum.

"Tabii ki hayır.

"Yaptığım şeyin gerçek nedenini bilmeni istiyorum.

"Büyükbaba, açıklamana gerek yok. Senin için zor olduğunu anlıyorum-

"Mesele şu ki Grace. Hikayenin tamamını bilmiyorsun. Birkaç gün öncesine kadar ben de bilmiyordum.

"Neden bahsediyorsun, dede?" "Ondan bahsediyorum, o hamamböceğinden!" diye tükürür.

Archer onun adını söylemeden Frankie White'dan bahsettiğini anlıyor.

Babanı o öldürttü! Bunu bildiğini biliyorum, kim bilmez ki? Sadece - sadece babanı öldüren adamla seni kaçıran adam aynı.

Archer, büyükbabasının az önce söylediklerini sindirmeye çalışırken gözlerini kırıştırıyor. "Bernard Morrice White'ın maaş bordrosundaydı. Morrice, White'ın

Hamamböceğinin pis işlerini yaptırdığı kişi. Ödemesinin bir kısmı . ." durakladı ve Archer onun sessizce ağladığını duydu, "... babanı öldürmenin bedelinin bir kısmı da seni istediği gibi kullanmaktı.

Archer başının döndüğünü hisseder ve önündeki yola odaklanır. "Bunu nasıl bilebilirsin?

"Eve genç bir kadın geldi. Adını hatırlamıyorum. Bir muhabir olduğunu söyledi. Elllerinde ve kollarında dövmeleler vardı.

Mallory Jones.

"Seni tanıdığını ve seninle konuşmaya çalıştığını söyledi. İyi birine benziyordu, ben de onu içeri davet ettim. Bana eskiden White için çalışan biriyle görüşüğünü söyledi. Ona Morrice'ten bahsetmiş.

Archer midisinin çalkalandığını hiss ediyor. Sireni uğulduyor ama sanki çok uzaklarda bir yerdeymiş gibi görünüyor. Nefes alış veriş derin ve kulaklarında kavernöz bir ses var. İçinden garip, sıcak bir his geçiyor ve dişlerini sıkıyor. Öfke gözyaşları gözlerinden yavaşça süzülürken elleri direksiyon simidinde sıkışıyor.

"Grace...?"

Demek bu büyükbabanın sırrı.

Yutkunuyor. 'Dede, üzgünüm ama geç saate kadar çalışıyorum ve Git.

' "Bu-

"Seni seviyorum, büyükbaba.

Onun sessizce hıçkırdığını duyar ve aramayı keser.

Kafası karışıklık ve sorularla dolup taşıyor, ama zamanı yok

Şimdi bunların hiçbirini için. Sağa New Kent Road'a döner, neyse ki burası o kadar sıkışık değildir. Bu vahiyle ilgili tüm düşünceleri kafasından uzaklaştırarak gaza basıyor ve Lewisham'a doğru devam ediyor.

Neredeyse on dakika sonra Ladywell Yolu'nda hızla ilerlerken telefonu Quinn'den gelen bir aramayla çalar. Cevap verdi.

"Evde değil," diyor. "Kiliseye gidiyorum.

Orada olacak, Aaron'ı arıyor. Buraya gelmen ne kadar sürer? Neredeyse geldim.'

"On dakikadan az.

Archer tam ileride MJ'in motosikletini görür. "O burada.

'Görüşürüz! Destek çağıracağım.'

Archer, kilisenin müritleri olan insanların dışarıdaki kaldırımında dolaşıp evlerine baktıklarını görür. Bazıları diz çökmüş, dua ediyor ve ağlıyor. Onların bakışlarını takip ediyor ve kuleden yükselen dumanı görüyor.

Araba kayarak durur ve kadın arabadan atlayarak kalabalığın içine dalar. "Ne oldu?" diye sorar.

"Yangın," diye yanıtlıyor genç bir kadın. 'Birisi yangın çıkarmış ve Aaron hâlâ içeride.

"İtfaiyeyi arayan oldu mu?"

'Komşulardan birinde var,' diye yanıtlıyor.

Archer Aaron'ın pencerelerine bakar ve onların canlı bir şekilde parladığını, arkalarında ateşin yükseldiğini görür.

"Çekilin yolumdan! Archer emrediyor ve riske rağmen kiliseye giriyor. İçeride her yer mazot ve duman kokmaktadır. Merdivenlerin dibinde atılmış bir benzin bidonu vardır.

Üst katta, Aaron'un ofisinden öfke dolu bir kükreme sesi duyuyor. Merdivenleri hızla çıkarken MJ'in çığlığını ve ardından camların kırılıp parçalandığını duyar. Ofisten dumanlar yükselmektedir ama o içeri koşar.

Kara bulutların arasından, bisiklet derisi giymiş MJ'in kırık camların arasında yerde yattığını görür. Kollarını kaldırmış, kendisini küçük, kanlı bir bıçağı defalarca saplayan Kain'den korumaktadır.

"Kain, dur! Dur!" diye bağırır Archer.

Kain şaşkın bir ifadeyle başını kaldırır. Sırıttırıyor ve kahkahalarla gürlüyor. Aynı anda MJ dizine sert bir tekme atar ve Grace alevlerin uğultusuna rağmen dizinin çatladığını duyar. Homurdanarak geriye doğru zıplamaya ve kahkahaları peşinden sürüklenerek ofisten çıkmaya başlar.

Duman toplanıyor ve alevler yayılıyor. Archer Aaron'ın çığlıklarını duyabiliyor ama onu göremiyor.

MJ'in derileri kanla parlıyor, yüzü nemli. Archer onun yanına çömeliyor. "Yürüyebilir misin?"

"Sanırım öyle.

Archer uzaktan siren seslerinin yaklaştığını duyar. MJ'in kalkmasına yardım eder ve yakınlarda bir gölge hisseder.

"Neredesin, seni kaltak?" diye kükrer Aaron.

Archer döner ve Aaron'ı görür, midesinin bulandığını hisseder. Dumanların arasından yükseliyor, yüzü çarpık ve kanlı, gözlerinin olduğu yerde kanayan iki kırmızı delik var. Saçları yağlı bir maddeyle kayganlaşmış ve giysileri ıslak. Archer bunun mazot olup olmadığını merak eder.

"Bu tarafa!" diye bağırır

MJ. "MJ, dur! Archer tıslar.

Aaron onlara doğru dönüp, kolları dumanlı havada korkunç bir şekilde sallanarak, körlemesine onlara doğru tökezlerken, korku Archer'ı bir yumruk gibi sıkıyor.

"Seni lanet orospu!"

MJ Archer'a yaslanır. Zayıf ve solgundur, nefes alış veriş aniden zorlaşır. Archer onu sakinleştirir ama çakmak sesiyle duraklar. Archer onu durduramadan, artık çok geçtir. MJ'in kolu uzanmıştır, çakmağın alevi Aaron'ın nemli, kanlı yüzünü yalamaktadır.

"MJ, hayır!"

Saniyeler içinde alevler içinde kalır ve dehşet ve acı içinde avazı çıktığı kadar bağırır. Ofisteki alevler meydan okurcasına kükrer.

MJ'in ağırlığının çoğunu alan Archer, "Hadi buradan gidelim," diye bağırır.

Yangın içeriği kemirmeye başladıkça etraflarındaki kilise parçalanmaktadır. Merdivenlerden yavaşça inerler; MJ vücudundaki çok

sayıda bıçak yarası nedeniyle çok kan kaybetmiştir.

"Hepsi suç ortağıydı," diyor MJ. "Hepsi. Ölmeleri *gerekiyordu*. Anlıyorsun, değil mi? Sen, tüm insanlar.'

"Konuşma. Sen zayıfsın. Gücünü koru.'

Benim için artık çok geç Grace.

Archer, MJ'i merdivenlerden aşağı indirirken vücudunun titrediğini hisseder. "Yardım yolda.

DCI Leo Randle ile tanıştım. Leo, Simon'ın kız kardeşi olduğumu biliyordu ve bana Aaron'ın Simon'a ve diğer tüm çocuklara ne yaptığını bildiğini söyledi. Bana Aaron'un bir pedofil olduğunu, duygularından utandığı için çocukları öldürdüğünü, Aaron'un arzularını kontrol edebilmesinin tek yolunun onların şekillerini bozmak ve mahvolmuş güzelliklerine tekrar bakabilmeleri için gözlerini çıkararak bedelini ödetmek olduğunu söyledi...'

MJ neredeyse elinden kayıyordu ve Archer onu sıkıca kavradı. "Neredeyse oldu.

' . . . Brian Bailey Simon'ın istismara uğradığını biliyordu ve bunu örtbas etti. Bir şeyler yapmam gerektiğini biliyordum. Aaron İsa Ordusu'na katıldığında onu Londra'ya kadar takip ettim. Leo da katıldı. Onu en son o zaman gördüm. Aaron'ı adalete teslim edecekti. Ama sonra Leo da gitti. Sanırım Aaron onu öldürdü.

Archer tüm gücüyle MJ'in merdivenlerden inmesine yardım eder ve onunla birlikte giriş holünün zemininde diz çöker.

"Onu ifşa etmek ve polise söylemekle tehdit ettim ama Esther ve Glynis beni götürdüler. Kanıtımız yoktu ama Aaron'u tehdit ettiler, Esther, Glynis ya da ben ölürsek, ona karşı iddiaları içeren yasal olarak tanıklık edilmiş bir mektubun basına ve polise gönderileceğini söylediler. Aaron onlara inandı ve ben de bir gün Aaron ve diğerlerinin suçlarının bedelini ödeyeceklerine dair söz verdim.

MJ öksürür. Ağzından koyu renkli kan akar ve gözleri yuvalarından fırlar. Archer paniğe kapılır ve dışarıda Quinn'in ona doğru koştuğunu görür. Arkasından itfaiye görevlileri ve sağlık görevlileri gelir.

"Yardıma ihtiyacımız var!" diye bağıyor.

"MJ!" diye haykırır Quinn, Archer'ın onun ağırlığını taşımasına yardım etmek için koşarken. 'Bana söylemeliydin! Sana yardım edebilirdik.

Onu dışarıya, ön bahçeye taşıyorlar ve bir sağlık görevlisi gelip müdahale ederken yumuşak çimlerin üzerine yavaşça bırakıyorlar.

"Adı ne?" diye soruyor.

"MJ," diye yanıtlıyor Quinn, gözleri açılıp zayıfça gülümserken elini tutarak.

"Bunu S-Simon ve diğer A-Havariler için yaptım. Onlar için yaptım ...' MJ'in ağzında kan birikmeye başlar ve çenesinden ve yanaklarından aşağı dökülür.

Archer, sağlık görevlisi ceketini açıp kanamayı durdurmaya çalışırken MJ'in elinin Quinn'inkini tuttuğunu fark eder ama artık çok geç olduğunu anlar. MJ'in gözleri Quinn'inkilere kilitlenir ve konuşmaya çalışır ama güç bulamaz. Nefes nefese kalır ve sonra iç çeker, son nefesi sonsuza dek ağzından çıkar.

Çarşamba günü günün sonunda Archer, soruşturmayı kapatmak üzere harekete geçilmeden önce son özeti gözden geçirmek üzere DCI Pierce ile bir toplantıya hazırlanmaktadır.

Archer Quinn için endişeleniyor. Solgun ve tıraşsızdır, gözlerinin altında koyu halkalar vardır. Sessiz ve içine kapanık bir şekilde masasında oturmakta, boş bir bilgisayar ekranına bakmakta, MJ'in katil olduğu ortaya çıktığından beri etrafında dolaşan aşağılayıcı fısıltılardan habersizdir.

Archer Klara'nın varlığını hissediyor. "Harry iyi mi?" diye sorar özel olarak. "Sanmıyorum.

"Bir şey söylemeli miyiz?

"Pierce ile görüşmemizden önce onu bir kahve içmeye götürebilirim.

"İyi fikir.

Quinn onun teklifini reddetmemiştir. "Biraz dışarı çıkmak iyi olur," diye cevap verdi, kesin bir ifadeyle.

Onun yanında sessizce yürüyor, ellerini bomber ceketinin içine sokmuş, başı öne eğik. Buna rağmen Archer onun kalabalık sokaklarda ustalıkla ilerleyişine hayranlık duyuyor.

"Pret St Martin's Lane'de, tamam mı?"

diye soruyor. Adam başını sallıyor.

"Elbette.

Archer girişin yanındaki köşede boş bir kabin bulur. "Sen otur. Ben içecekleri getireyim.

Quinn itaatkâr bir şekilde kabine oturur ve dışarıya bakmak için döner, boş gözlerle pencereye ve hızla a r k a s ı n ı döndüğü yansımasına bakar.

İçecekleri aldıktan sonra masada ona katılır ve kahvesini önüne koyar.

"Teşekkürler," diyor elleriyle avuçlayarak.

"Nasılsın?

Onun bakışlarıyla karşılaşılıyor ve omuz silkiyor. "Daha iyi oldum. Gözleri kahveye kayıyor, başparmakları plastik kapağın dudaklarını ovuşturuyor.

"Eğer eve gitmek isterseniz Pierce ile kendim buluşabilirim.

Başını iki yana sallıyor. "Sakıncası yoksa bu işi bitirmeyi tercih ederim.

"Elbette. Archer çayından bir yudum alır, çay ılıktır ve

Tatsız.

Quinn sessizliği bozmadan önce bir süre sessizlik içinde otururlar. "Hâlâ kafamı toparlamaya çalışıyorum.

"Anlıyorum...

"Yani, onun şeytanları ve her şeyi olduğunu biliyordum. Kimin yok ki, değil mi? Ona birkaç kez sormaya çalıştım ama bana geçmişı hakkında hiçbir şey söylemedi. Sessizleşip susuyordu, ben de daha fazla üstelemedim. Bunun zamanla olacağını düşündüm, sadece birkaç kötü ilişki yaşadığını varsaydım. Başını iki yana sallıyor. "Yani, işimiz gereği bu tür şeylerle her zaman uğraşıyoruz ama hiçbir fikrim yoktu. Yüzünü ovuşturuyor. "Ne dedektif ama!

"Üzgünüm Harry.

Quinn'in yüzü kararır. "Bana gelmeliydi.

'Belki de senin mantığının şüphe uyandıracığını biliyordu. Ve bu istediği son şeydi. Ne olursa olsun, bence kararsızdı. Sanırım sana yakınlaşmak, sana güvenmek istedi ama yapamadı.

Sessizce otururlar, Quinn düşüncelerinde kaybolmuştur. Bir an geçer ve Archer'a meraklı bir ifadeyle bakar. "Umarım sormamda bir sakınca yoktur ama -çocukken başına gelenleri düşününce- onun neden böyle bir şey yaptığını anlıyor musun?

Archer, Quinn'in sorusu karşısında hazırlıksız yakalanır. "Kurbanlarını öldürdü ve parçaladı, Harry," diye cevap verir ve telefonunu çıkarıp saate bakar. Quinn'in bakışlarını hissedebiliyor. "Geri dönmeliyiz. Pierce bizi bekliyor.

Charing Cross İstasyonu'na geri dönen Archer ve Quinn, DCI Pierce'in ofisinde onun karşısında oturmaktadır.

Archer konuşuyor. "Aaron Cronin kilisesini kurmadan önce Brian Bailey, Cameron Pollard, Sid Robinson, Vera Robinson ve Alfie McSweeney'in de aralarında bulunduğu bir pedofil çetesinin başındaydı. Pollard'ın dizüstü bilgisayarında doksanlı yılların sonlarına kadar uzanan bir fotoğraf ve video zulası bulundu. Bunlar, Bailey, Robinsonlar, Pollard ve McSweeney ile reşit olmayan erkek ve kız çocuklarının müstehcen görüntülerini içermektedir.

DCI Pierce kaşlarını çatır ve başını sallır. "Peki ya Cronin?

Quinn cevaplıyor. 'Elinde bir bıçakla, genç kurbanlarının kanlı, çıplak cesetlerini kucaklarken çekilmiş taranmış Polaroid fotoğraflarını bulduk. Ayrıca kilisenin bahçesinde üç erkek çocuğa ait kalıntılar bulduk. Önümüzdeki günlerde kimliklerini tespit etmeyi umuyoruz.

'Ailelerinin neler yaşadığını hayal bile edemiyorum, beklemek, merak etmek. Ama böyle bitmesi ...'

DCI "Başka?" diye sormadan önce bir süre sessizlik içinde otururlar.

Archer, "DCI Randle gerçeği ortaya çıkardığı için Aaron'un paranoyaklaştığını ve çalışma yöntemini değiştirdiğini düşünüyoruz" diyor. "Onları öldürüp bulunmalarını beklemek yerine cesetlerden kurtulmaya karar verdi.

Pierce derin bir iç çekti.

"Fotoğraflar Aaron Cronin'in Havari Katili olduğunun kanıtı" diyor Archer. DCI Leo Randle bunu biliyordu. Ne yazık ki Aaron'la yüzleşerek ölümcül bir hata yaptı.

"Güney Londra'daki aramadan ne haber?

'Bir zamanlar İsa Ordusu'na ait olan evin bodrumunda gömülü bir ceset kalıntısı bulundu. İçinde Leo Randle'ın adının yazılı olduğu kredi kartları bulunan bir cüzdan bulundu.

"Zavallı Leo. . . !

"Özür dilerim.

DCI başını sallar. "Devam edelim. Bana MJ'den bahset."

"Sekiz yıldır CSI'da çalışıyordu ve Aaron'un kilisesini kurmaya başladığı sıralarda Londra'ya transfer oldu. Krish'in ekibinde yükselen bir yıldızdı ve meslektaşları arasında popülerdi ama ikili bir hayat sürüyordu. Sokakta yatıp kalkan biri gibi giyiniyor, topal numarası yaparak sokaklarda dolaşıyor, kurbanlarını takip ediyor, her hareketlerini izliyor, nasıl ve ne zaman saldıracağını hesaplıyordu. Güvenlik kameralarını incelemek için saatler harcadık ve her bir kurbanını takip ederken çekilmiş görüntülerini bulduk. Her cinayetten sonra sokaklarda kayboluyor gibi görünüyordu - çünkü bir emniyet mensubu olarak CCTV konumlarını biliyordu ve bundan kaçınabiliyordu.

'Ama tamamen ortadan kaybolmuş olamaz! Her yerde kameralar var.'

"Bu doğru," diyor Quinn. "Elimizde MJ'in her gece bir cinayetten sonra motosikletiyle eve dönerken çekilmiş görüntüleri var. Evinde bulduğumuz ve içinde parka, kot pantolon ve Vans spor ayakkabılarının olduğu bir sırt çantası taşıyordu.

"Justin Sykes'ı öldürdü ve onun bu olayla hiçbir bağlantısı yoktu, anladığım kadarıyla?

"Bunun bir kaza olduğuna inanıyoruz," diyor Quinn. "Kör bir cisimle kafasına vurmuş. Onu öldürmek istememiş ama adam düşmüş ve kafasını bir kayaya çarpmış. Bu onun işini bitirdi.

Pierce iç geçirir. "Anlıyorum. MJ'i şahsen tanıyor muydun, Harry?"

"Evet. Şu inişli çıkışlı ilişkilerden birindeydik. Pierce kaşlarını çatı. "Ve sen hiçbir şeyden şüphelenmedin mi?"

"Hiçbir şey. Sorunlu olduğunu biliyordum ama bir katil olduğundan hiç şüphelenmemiştim.

"Anladığım kadarıyla Robinson'ları öldürdüğü gece MJ ile bir randevunuz varmış?"

Bu doğru. Soruşturmanın bir parçasıydı ve tahmin ettiğinden daha hızlı hareket ettiğimizi gördüğünü sanıyorum. Aaron ve grubunun gerçek yüzünü öğrenmeden önce hızlı davranmak zorundaydı.

"Sanırım size geçmiş ya da Cronin ile ilişkisi hakkında hiçbir bilgi vermedi?"

"Hiçbir şey.

"Kurbanlarını uyuşturmak için ketamini nereden alıyordu?"

Archer, "Frankie White'ın ağına bağlı bir satıcıyla WhatsApp mesajları içeren bir kullandıkça öde telefonu bulduk" diye yanıtlıyor.

"Peki Brian Bailey ve Justin Sykes'in cesetlerinde neden Ethan White'ın DNA'sı vardı?"

'Cinayetlerin şüphelisi olarak dikkatimizi Beyaz'ın üzerine çekmek istediğini düşünüyoruz. Onun Snow'un torunu olduğu gerçeği ilgimizi çekebilirdi ve çekti de. Görünüşe göre arabasına girmiş, telefonunu ve eldivenlerini de çalmış.

'Pollard'ın dizüstü bilgisayarını neden saklıyorsunuz?"

"MJ dizüstü bilgisayarı almıştı çünkü içinde kardeşi Simon'la çekilmiş fotoğrafları vardı. Eğer o fotoğrafları görürsek . . şey, oyun onun için sona erecekti. Bugün onu evlat edinen ebeveynleri Esther Tilling ve Glynis Hughes ile görüştük. Esther, Simon ve MJ ile ilk kez anneleri June Brent ile birlikte Creation'a taşındıklarında tanışmış. June, çocuklarıyla ilgilenmeye başladıktan sonra Aaron ile arkadaş olmuştu. Esther'e göre June delilik derecesinde eksantrik biriydi. Göçebe bir yaşam sürüyor, çocuklarını yetkililerin radarı altında bir kasabadan diğerine götürüyordu. MJ'in saçını kestiren ve erkek gibi giydiren June'du. "İkiz çocuklarını" Peter ve Jude adlarıyla gururla gezdirirdi, Aaron'un onlara gösterdiği artan ilginin tehlikeli olduğundan habersizdi.

"Anne şimdi nerede?"

"Simon'ın ölümünden sonra sinir krizi geçirdi ve kendini öldürmeye çalıştı.

O zamandan beri psikiyatrik bakım altında. "Ya Rose Grant ve Beth Harper?"

"Ethan White'ın yatak odasında Rose'un DNA izlerini ve arka bahçede bir küpe bulduk ve onun St Mary's the Virgin'e ve oradan da Lewisham High Street'e kaçtığını düşünüyoruz. White'ın ona tecavüz etmek amacıyla ilaç verdiğini ve Rose'un çok korktuğunu düşünüyoruz. White'ın üye olduğu yasadışı porno siteleri tecavüz konusunda uzmanlaşmış ve komadaki kadınlar üzerinde hakimiyet kurma saplantısı olduğunu gösteriyor. Hem bu suçtan hem de arkadaşı Adrian Boyne ile birlikte uyuşturucu temin etmekten yargılanıyor. Beth Harper'ın cesedini kilisenin arka tarafındaki gizli bir mahzende bulduk. Kafasına keskin olmayan bir aletle vurulmuştu ve bir kulübede kan ve saç izleri olan bir kürek bulundu. Sapın her yerinde Ethan White'ın parmak izleri var. Şiddetle inkar etmesine rağmen cinayetten tutuklandı.

"Tabii ki öyle. Başka bir şey?" 'Kain Scudder.'

"MJ'i öldüren genç mi?"

Bu suçlamayı reddediyor. Bir kavga sırasında Aaron'un masasında sakladığı büyük bir bıçakla onu bıçakladığını iddia ediyor. Bize MJ'in bir şekilde kiliseye girdiğini ve Aaron'u gafıl avlayarak bir çekiçe bayılttığını söyledi. Aaron'ın çığlıklarını duyduğunda binanın yanmaya başladığını söyledi. Aaron'un ofisine koşmuş ve onu yerde baygın bir halde görmüş, gözleri yuvalarından fırlamış. MJ'in onu benzine buladığını ve cehennemde yanacağını söylediğini anlattı.

"Ama Kain'in MJ'i defalarca bıçakladığını gördün?"

"Küçük bir oyma bıçağı var. Aaron'u kurtarmak için MJ'e karşı kullandığını söylüyor ama ben oraya gittiğimde sanki aklını kaçırmış gibiydi. Sadece bu da değil, bundan zevk de alıyordu.

"Şimdi nerede?"

"Gözaltında.

"Annesi mi?"

Bakım altında. Görünüşe göre Aaron, Kain'i evcil hayvanı olarak tutmak için onun uyuşturucu bağımlılığını besliyormuş.

"Ona karşı istismar olasılığından bahsettiniz.

"Doktor onu kontrol etti," diyor Quinn. 'Vücudunda Havari cinayetleriyle uyumlu yanıklar var. Ona bu yanıkların nasıl oluştuğunu sorduk ama bize söylemedi.

"Aaron neden diğerleri gibi Kain'i öldürmedi?"

"Kain diğer Havari kurbanları gibi değil," diye yanıtlıyor Archer. "Ona Aaron'un neden kendisine özel bir ilgi gösterdiğini sorduğumuzda, bize Aaron'un

"Ruhuna baktım ve benzer bir ruh gördüm. Tıpkı benim gibi birini."

'Tüylər ürpertici bir düşünce,' diyor Pierce.

Gerçekten de. Diğer Havari kurbanlarının hepsi tatlı, masum çocuklardı ve gazetelerin deyimiyle melek gibi yakışıklılardı. Aaron bu nedenle onlardan nefret ediyordu. İçindeki başa çıkamadığı arzuları uyandırıyorlardı. Kendisini ve kurbanlarını hor görürken şehvetle yanıp tutuşuyordu. Bununla başa çıkabilmesinin tek yolu yüzlerinin şeklini bozmak ve bir tür mesaj olarak kendi gözlerini onlara çevirmektir.

"Bir mesaj mı?

'Umutsuzca saklamak istediği arzularını uyandırma cüretini göstermenin intikamı. *Şu haline bak. Artık bana zarar veremezsin.*'

Pierce, Archer ve Quinn'in özetini işlerken bir süre sessizlik içinde otururlar.

'İkinize de teşekkür ederim ve iyi iş çıkardınız. Çok iyi iş çıkardınız. İki davayı çözdünüz. Şimdi ne olacak? Kutlama yapacak mısınız?'

Archer'ın şu anda düşünebileceği son şey bir kutlama içkisidir. Bu soruşturmanın karmaşıklığı, Rose Grant'in ölümü, Beth Harper cinayeti ve Luke Jones, Matthew Hart, John Harris, Mark Smith, James Ryan ve Simon Brent'in tarihi cinayetleri zihninde ağır bir yük oluşturmaktadır. Aynı şekilde, MJ'in ölümü de onu daha fazla etkilemiştir ve büyükbabanın sırrının ortaya çıkması, kokuşmuş bir pastanın üzerindeki krema gibidir.

Quinn sandalyesinde kayar. 'Bu gecelik bu kadar yeter. Eve git ve biraz uy.

"Evet, başka bir zaman kutlarız," diyor Archer.

Quinn başını sallar ve Pierce'a döner. "Teşekkür ederim hanımefendi.

İyi geceler.' "İyi geceler.

"İyi geceler Harry," der Archer.

Quinn ayrılır.

"Peki ya sen Grace?" diye sorar Pierce.

"Bu akşam Dr. Hutchison ile randevum var. "Umarım seanslarınız iyi gidiyordur.

"Bu benim üçüncüm," diye yanıtlıyor Archer. "Henüz erken ama evet, sanırım öyle.

'Bunu duyduğuma sevindim. Bu arada, sana bazı iyi haberlerim var.

"Oh?

'Bugün İnsan Kaynakları ile konuştum. Polis memurları Hopkins ve Watts tarafından size karşı yapılan şikayet geri çekildi.

"Eminim Debbie yıkılmıştır.

Pierce homurdanıyor. "O olayın görüntüleri haklı olduğunuzu kanıtladı. "Peki ya Hopkins ve Watts?

"Operasyonel olmayan görevlere atandılar. Bana kalsa onları kovardım ama onlara ikinci bir şans verildi. Belki bundan ders çıkarabilirler.

"Belki...

"Seni tutmama izin verme. "İyi geceler, Clare.

"Oh, son bir şey daha. DS Tozer'in annelik döneminde yerine yeni bir başlangıç yapacak.

"Oh güzel. Tanıdığımız biri mi?"

"Evet, bu soruşturmada size yardımcı oluyor. Üniformalı ve manzara değişikliği arıyor. Jimmy Barnes.'

"İyi seçim.

Evet. Ben de öyle düşünmüştüm. İyi geceler, DI Archer.'

Archer masasında telefonunu çıkarır ve bir arama yapar. Dört kez çaldıktan sonra çağrı cevaplanır. "Merhaba.

"Bu Dorothy mi?" diye sorar

Archer. "Evet. Kimsiniz lütfen?

Merhaba Dorothy. Bu Dedektif Müfettiş Grace Archer. Strand'deki polis olayından sonra tanışmıştık.

"Hatırlıyorum.

"İki memurun aktif görevden alındığını size bildirmek istedim.

"Kimsenin işini kaybetmesini istemedim!

'Çok nazıksın Dorothy, ama onlar işlerini kaybetmediler.

Onlara masa başı işi verildi.

"Anlıyorum.

"Yaşadıklarınız için tekrar özür dilerim.

Cevap vermeden önce bir süre duraksıyor ve ardından "Umarım bundan bir ders çıkarabilirler" diyor.

"Ben de öyle umuyorum.

"Haber verdiğiniz için teşekkür ederim.

"Size yardımcı olabileceğim başka bir konu olursa Charing Cross'u arayıp beni istemeniz yeterli.

"Yapacağım.

"Hoşça kal, Dorothy.

Güle güle.

ARCHER, Dr. Hutchison'ın danışma odasındaki kanepede oturmaktadır. Işıklar kısılmış, narenciye ve biber mumu yanıyor. Cilalı ceviz sehpaye bakıyor ve soluk ve koyu balın zengin tonlarında kendini kaybediyor. Yavaşça nefes veriyor ve doktorun ortamına yerleşiyor. Dışarıdan sakın görünse de içinde bir orman yangını gibi içini yakıp kavuran, duygularını, insanlığını yok eden bir öfkeyle çatırdıyor.

Kuru olan boğazını temizliyor ve dalgın bir şekilde ellerindeki yara izlerine masaj yapıyor.

Archer'a bir bardak su doldururken Dr. Hutchison "Haftan nasıl geçti?" diye soruyor.

Daha mutlu olmalıydı. Rahatlamış olmalı. Soruşturma sona erdiğine ve Aaron ile çetesi artık olmadığına göre dünya artık daha güvenli bir yer. Yine de hiçbir şey hissedemiyor. Büyükbabasının Frankie 'Snow' White'ın kendisini babasının cinayetinin bir parçası olarak çocuk seri katil Bernard Morrice'e teklif ettiğini açıklaması henüz atlatamadığı bir yumruktur. Bu bir yana, Charlie onu Beyaz'ın içeride onu izleyen biri olduğu konusunda uyarmıştı. Ve onun kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktur.

"Grace ...?" diye soruyor Hutchison.

Archer kendinden geçer. "Özür dilerim. Uygun bir yanıt arar ve "Olaylı," diye yanıtlar, ama anında pişman olur çünkü kulağa ne yazık ki üstünkörü gelmektedir.

Suyundan bir yudum alır.

Dr. Hutchison karşısındaki koltuğa uzanır ve Archer'dan detay vermesini istemez. Haberleri görmüş ve kendi müşterilerinden biri olan MJ'in kaybı da dahil olmak üzere soruşturmada haberdar olacaktır.

'Geçen hafta Frankie White ile karşılaşmanızdan ve Bernard Morrice ve @anonymous ile yaşadığınız gece teröründen bahsetmiştik. O zamandan beri işler nasıl?

'Bu soruşturma durmak bilmedi. Böyle olduğunda davaya odaklanmam canavarları kapımdan uzak tutuyor. Yani rüyalarımın.

"Bu büyük bir umut ışığı.

Archer suyu sehpanın üzerindeki cam bardak altlığına koyar. "O gece hakkında konuşabilir miyiz diye merak ediyordum. Kaçtığım gece

Bernard Morrice.'

"Elbette. İstedğin her şey hakkında konuşabiliriz. Archer düşüncelerini toparlamak için birkaç dakika bekler.

"Morrice beni mezarlıktan kaçırdıktan sonra evine götürdü ve Danny Jobson'la birlikte beni bir çukura kilitledi. Danny dokuz yaşındaydı ... dokuz yaşındaydı ...' Archer devam etmeden önce duraksıyor. "Çukur korkunçtu. Sığ ve nemliydi, toprak böcekler ve solucanlarla doluydu, öyle ki duvarlar sürekli hareket ediyor gibiydi.

"Danny oraya gittiğimde kirliydi ve çok geçmeden ben de kirlendim. Benden üç yaş küçüktü ve çok korkmuştu. Ben de korkuyordum ama onun için daha çok endişeleniyordum çünkü astımı vardı ve inhaleleri azalıyordu.

"Çabucak arkadaş olduk, evdeki hayatlarımızdan ve bu kâbus sona erdiğinde ne yapacağımızdan bahsettik.

Archer gözlerini kapatır ve iç çeker.

"Birlikte geçirdiğimiz son gece, yağmur kapıyı dövüyordu. Danny'nin inhaleleri boşalmıştı. Nefes almakta zorlanıyordu, ciğerleri hırıltılıydı. Tanrım, o sesi asla unutmayacağım. Çok endişelenmişim. Ona yardım etmek için bir şeyler yapmalıydım. Belki bir şekilde Morrice'e başvurabilirim diye düşündüm.

"Kapağı biraz yukarı itebildim. Boşluktan kulübesinin ışığını görebiliyordum. Sesim kısılana kadar ona bağırdım, bağırdım ama beni duymazdan geldi ya da belki de duymadı. Her neyse, sonunda Danny bana durmamı söyledi. Yanına oturmamı ve onu sıcak tutmamı istedi. Kollarımı ona doladım ve kendime çektim. Donuyordu ve titriyordu, küçük bir kuş kadar kırılgan hissediyordu. "Grace, eğer benden önce çıkarsan, anneme ve babama üzgün olduğumu söyler misin? Onları sevdiğimi ve onların gelmiş geçmiş en iyi anne ve baba olduklarını söyle." Onlara kendisinin söyleyebileceğini, çünkü onsuz gitmeyeceğimi söyledim. Bunun üzerine gülümsedi. O kadar yorgunduk ki yağmuru dinleyerek uykuya daldık. Uyandığımda o çukurda değildi.

Archer bardağa uzanır ve bir yudum su daha alır.

"Paniğe kapıldım - ve boşluktan Morrice'in Danny'yi kulübeye doğru taşıdığını gördüm. Ona durması için bağırdım ama beni duymazdan geldi. O kadar şiddetli yağmur yağıyordu ki, çukurun içine su sızmaya başladı. Duvarları ve kenarları yumuşattı ve parçalanmakta olan çamuru tırmalamaya başlayabildim. Kalbim küt küt atıyordu ama Morrice'e duyduğum öfke beni teşvik ediyordu.

Archer onun sol elinin arkasındaki yara izine bakıyor.

"En dar deliklerden geçtim ve sıkışmak için montumu çıkarmak zorunda kaldım. Serbest kaldığımda uzaktaki trafiği görünce şok oldum. Her şeyden çok daha uzakta olduğumuzu sanıyordum. Yardım çağırmak için koşmak istedim ama sonra Danny'nin öksürdüğünü duydum. Kalbim yerinden fırladı ve ne yapacağımı bilemedim. Morrice bir yetişkindi; küçük bir adam olabilirdi ama güçlüydü. Danny'yi kurtarmalıydim, ne pahasına olursa olsun denemeliydim. Kollarıma baktığımı hatırlıyorum. Çamur içindeydiler ve elimi kesmiştim, kanıyordu. Yüzüm ve saçlarım da ıslak ve çamurluydu ama umurumda değildi. Canavar gibi göründüğümü biliyordum ama bir bakıma kendimi zırh gibi hissediyordum. Ne yapacağımı hiç düşünmeden kulübesine koştum. İçerisini şaşırtıcı derecede temiz ve düzenli bulduğumu hatırlıyorum. Her şey çiçekli basmaydı: halılar, perdeler, kilimler, duvar kâğıtları, mobilyalar. Hiç de beklediğim gibi değildi, ama yine de evinin içinin nasıl olduğunu pek düşünmemiştim. Morrice'in üst katta konuştuğunu duyabiliyordum. Dar merdivenleri sürünerek çıktım ve sahanlığın karşısında Danny'nin bir koltukta oturduğunu gördüm. Açılı bir şekilde yerleştirilmişti ve yüzünü göremiyordum. Morrice orada değildi ve banyoda akan suyun sesini duyabiliyordum. İçerideydi ve kendi kendine konuşuyordu. Olabildiğince sessiz bir şekilde Danny'nin adını fısıldadım ama beni duymadı. Birkaç basamak daha tırmandım ama yine de dikkatini çekemedim. Bu yüzden ayakkabılarımı çıkardım ve merdivenlerin geri kalanını parmak uçlarımda yürüyerek çıktım, odanın karşısına geçtim. Danny'nin elini kaldırdım, çekiştirdim ve ona sarıldığım için hala sıcak olduğunu görünce rahatlardım. Ama sonra yüzünü gördüm.

. . . Gözleri açıldı ve odanın öbür ucunda hiçbir şeye bakmıyordu. Adını fısıldadım ama çok geç olduğunu biliyordum. O gitmişti. Ağlamak istedim ama ağlayamadım.

Archer gözlerini kapatır ve sakinleştirici bir nefes alır.

"Koridordan banyo kapısının açıldığını ve Morrice'in ayak seslerini duydum. Halısının üzerinde bıraktığım çamuru gördüğünde çok şaşırmış görünüyordu. Kaşlarını çatı ve gözleri izleri takip ederek Danny ile birlikte olduğum odaya gitti. Beni fark ettiğinde, bir metre uzağındaydım, ona saldırdım, bir şeytan gibi çılgılık attım ve tüm gücümle onu ittim. İkimiz de dar merdivenlerden aşağı düştük, pis ellerim solgun yüzünü ve ince kırmızı dudaklarını tırmalıyordu. Zemin kata yuvarlanırken bir çıt sesi duydum. Üstüme düştü ve ona vurdum, tekmeledim, ittim; ama hareket etmedi. Altından sıyrılmayı başardım ve

Yerde sürünüyordu. Yine de hareket etmedi. Kendimi yukarı ittiğim de boynunun bükülmüş olduğunu gördüm ve o anda öldüğünü anladım.

Archer odanın diğer ucuna boş boş bakıyor.

Hutchison'ın "Ondan sonra nasıl hissettin?" diye sormasından önce bir an geçti.

Archer cevap vermeden önce tereddüt eder, "Yaşıyor. Bir süre sessizlik içinde otururlar.

'Bu hafta bir meslektaşımızı kaybettik. Burada hastaydı,' diyor Archer.

'Evet . . . Başınız sağ olsun.

"Onu çok iyi tanı mıyordum ve onu daha iyi tanıyamadığım için pişmanım. O da çocukluğunda travma yaşamış ve benim gibi yaşadığı deneyim kariyerini belirlemiş. Bizim ve bize yakın olanların yaşadıklarını kimsenin yaşamaması umuduyla bir fark yaratmak için polise katıldık. Ama o benden farklı bir yol seçti. İntikam ve şiddeti seçti.

Archer saate bakar. Saat neredeyse sekizdir ve randevusu sona ermek üzeredir.

"Sizce doğru seçimi mi yaptı?" diye soruyor Hutchison.

"Bunun ölümüne yol açabileceğini bildiğine ve bu riske hazırlıklı olduğuna inanıyorum. Doğru seçimi mi yaptı? Yasal açıdan bakıldığında, hayır. Onun bakış açısından bu soruya sadece o cevap verebilir.

"Sence ne derdi?" "Bence evet derdi.

"Eğer şu anda hayatta olsaydı, ona ne söylerdiniz?

Archer, Frankie White'ın onu Bernard Morrice'e para olarak teklif ettiğini düşünür.

"Seni kıskanıyorum.

Dr. Hutchison bir an ona baktı. 'Gelecek hafta beni görmeye gelin. Daha fazla konuşabiliriz.'

Archer ayağa kalkar ve kapının yanındaki sehpadan paltosunu alır.

"Teşekkür ederim," der ve paltosunu giyer.

"Kendine iyi bak.

Dışarıda, Wimpole Caddesi'nde, Archer telefonunu çıkarır ve bir arama yapar. Cevaplanmadan önce dört kez çalar. "Alo?

Ben Dedektif Müfettiş Grace Archer. Konuşmamız gerekiyor.'

'Aradığına çok sevindim. Bana sadece nerede ve ne zaman olduğunu söyle,' diyor Mallory Jones.

Dört hafta sonra . . .**Feltham Tevkif Merkezi, Hounslow**

FRANKIE 'SNOW' WHITE uzun zaman önce ailesinden fazla bir şey beklememeyi öğrenmişti. Kardeşleri hayattayken beyinsiz serseriler ve sapıkların ezici bir karışımıydı, bu yüzden torununun da aynı şekilde olması şaşırtıcı değil. Janine'in, Doğu Londra'da köyün aptalına en yakın kişi olan, eroin satıcısı ve kullanıcısı ikinci nesil Mick'ten hamile kalması hiç de yardımcı olmamıştı. Frankie ondan nefret ediyordu, ailesinin ve işinin etrafında böyle şeylere yer yoktu. Ona gizlice baktırmış, bu da kızını çok üzmüş ve Frankie'ye bebeğin kendisinde kalmasına izin vermesi için yalvarmıştı. Frankie isteksizce de olsa kabul etmişti. Ne de olsa o tam bir canavar değildi, demişti kendi kendine.

"Bay White," diye bir ses gelir. Frankie resepsiyondaki sandalyesinden başını kaldırıp kilolu üniformalı tutukevi memuruna bakar.

"Ne oldu?" diye tersliyor.

"O hazır. Eğer beni takip edersen."

Frankie ayağa kalkar ve Crombie ceketinin kollarını düzeltir. Dışarıdaki pencereden bir ekip arabasının yanaşıp Mercedes'inin yanına park ettiğini fark eder. Tombul memuru takip etmeden önce dikkatli bir ifadeyle arabaya bakar. Kilitlenip tekrar kilitlenmesi gereken üç kapıdan geçerken Frankie her birinde derin bir iç çeker. 'Acele edebilir miyiz? Bütün gün bekleyemem.

"Evet, efendim. Özür dilerim," diye cevap veren memur, odaya ulaşmadan önce anahtarları iki kez yere düşürerek kibirli bir ses tonuyla 'Sizinle gelmemi ister misiniz?

Frankie ona alaycı bir bakış atar. "*Seninle içeri gelmemi ister misin?*" diye taklit ediyor gıcırtilı bir sesle. "Tuvalete gidersem, sen de gelip sikimi tutmak ister misin?

"Hayır, efendim. Üzgünüm, kastettiğim bu değildi." "Kapıyı aç ve bir tane yap!"

"Evet, efendim.

Memur kapıyı açar. Frankie içeri girer ve kapıyı arkasından kapatır.

Masada oturmuş, Frankie'nin karşısındaki sandalyeye yerleşmesini izliyor.

"Pekâlâ oğlum. Burada sana göz kulak oluyorlar mı?" "Annem nerede?" diye cevaplıyor Kain.

"Söz verdiğim gibi onunla ilgileniyoruz. O yüzden bana güven, tamam mı?"

Kain kaşlarını çatarak sağ göz kapağının normalden daha aşağıya düşmesine neden olur. "Ne istiyorsun?"

"Torunumun Beth Harper'ı öldürmediğine dair tanıklık etmenizi istiyorum. "Öldürmediğini düşündüren nedir?"

"Birçok şey olabilir. Bir katil bunlardan biri değil. Yani, her şey ayarlandı. Sana yeni bir görev vereceğim. Ona Aaron Cronin'in onu öldürdüğünü söyleyeceksin. Anlaşıldı mı?"

Kain öne doğru eğilir ve kollarını masaya dayar. "Bay White, Beth'i Aaron öldürmedi. Ethan da öldürmedi."

Frankie gözlerini kısar.

Kain'in ağzı sinsi bir sırıtışa dönüşür. "Onu sen öldürdün."

Kain bir melodi mırıldanmaya başlar, bir ilahi ya da ona benzer bir şey.

"Cronin'i işaret et, ben de sana ve annene bakılmasını sağlayayım. Belki de serbest kaldığında gelip benim için çalışabilirsin."

Kain cevap vermeden önce duraksıyor, "Burada ne kadar kalacağım?"

Çok uzun değil. Başka bir yere taşınmadan önce birkaç hafta daha.

Küçük bir ceza alacaksın ve gelecek yılın başlarında dışarıda olacaksın. Bunu göreceğim. "Nasıl emin olabiliyorsun?"

"Çünkü ben benim, ufaklık. Frankie burnunu çeker ve ayağa kalkar."

"Dayan biraz."

Frankie'nin binadan çıkması neredeyse on beş dakika sürer ve bu durum onu çok sinirlendirir. Mercedes'ine doğru yürürken ekip arabasının yolcu kapısının yanında durur, kapıyı açar ve içeri girer.

Bay White. Uzun zaman oldu. Nasılsınız?' diyor Jimmy Barnes. "Daha iyi olabilirdi, Jimmy. Daha iyi olabilirdi. Duyduğuma göre terfi almışsın." "Evet, efendim. Artık Charing Cross Road'da çalışıyorum."

Frankie burnunu çeker ve başıyla onaylar.

"Torununuz için üzgünüm, Bay White."

"Boş ver onu. O yatağını yaptı. Şimdi söyle bana, neler oluyor Jimmy? Bir kez daha beni mahvetti. Yani, sana ve diğer aptala ne için para ödüyorum? Onun ne anlamı var?"

"DI Hicks'in omurgası yok, efendim. Andy Rees
g ö n d e r i l d i ğ i n d e kaybetti.'

"Bir tane büyütse iyi olur, çünkü ben savaş yolundayım ve o Archer
amcığının icabına bakılmasını istiyorum.

"Hicks'le konuşacağım - ve Archer'la bizzat kendim ilgileneceğim.

Frankie yolcu kapısını açar. "Gördüğünüz gibi, Dedektif Çavuş Barnes.
Yaptığınızı görün ...'

Teşekkür

İlk olarak, bu kitabın yapımında, pazarlanmasında ve satışında yer alan Zaffre ekibine. Ben Willis, Ciara Corrigan, Nick Stearn, Elise Burns, Vicky Joss ve Eleanor Stammeijer'e teşekkür ederim.

Polis prosedürü konusundaki bilgeliği için Graham Bartlett. DHH Edebiyat Ajansı'ndaki parlak ekibe bayrak salladıkları ve destekleri için ve Goldsboro Books'a da çarpıcı bir sınırlı baskı ürettikleri için teşekkür ederim.

Beni destekleyen ve desteklemeye devam eden tüm blog yazarlarına ve eleştirmenlere kocaman bir alkış. Ve son olarak, menajerim ve rock'ım Bay David H Headley'e kocaman bir teşekkür.

Yazar Hakkında

David Fennell Belfast'ta doğup büyüdü ve on sekiz yaşındayken bir cebinde 50 sterlin, diğerinde Stephen King'in *The Stand* kitabının yıpranmış bir kopyasıyla Londra'ya gitti. Yazılım endüstrisi için yazarlık kariyerine başlamadan önce birkaç yıl şef, garson ve barmen olarak çalıştı. On dört yıldır Siber Güvenlik alanında çalışmaktadır ve bilgi gizliliğinin ateşli bir savunucusudur. David Brighton'da rugby oynamış ve Sussex Üniversitesi'nde Yaratıcı Yazarlık eğitimi almıştır. Evlidir ve eşiyle birlikte zamanlarını Londra'nın merkezi ile Brighton arasında bölüşmektedirler.

Daha fazlasını öğrenmek için web sitesini ziyaret edin:

www.davidfennell.co.uk Onu Twitter'da takip edin:

[@davyfennell](https://twitter.com/davyfennell)

David Fennell tarafından da

Ölüm Sanatı

Eğer *See No Evil*'i
beğendiyseniz, neden
**DAVID FENNEL OKUYUCULAR
KULÜBÜ?**

Kaydolduğunuzda, silinmiş özel bir sahnenin yanı sıra gelecek kitaplar ve özel kamera arkası materyalleri hakkında haberler alacaksınız. Katılmak için şu adresi ziyaret etmeniz yeterli:

bit.ly/DavidFennelClub

Yazardan gelen mektup için okumaya devam edin.

Merhaba!

See No Evil'ı seçtiğiniz için çok teşekkür ederim.

Alfred Hitchcock'un *The Birds* filminde Mitch Brenner'ın annesi Lydia Brenner'ın arkadaşı Dan'i evinde ziyaret ettiği bir sahne vardır. İçeri girer ve mutfığa saçılmış kırık tabak çanak ve camları görünce şaşırır. Kamera, Lydia'yı arkadaşını aramak için koridorda ilerlerken takip eder. Dan'in yatak odasına girdiğinde, yatak odasının vahşi kuşlar tarafından harap edildiğini görür. Yerde yatan Dan'in pijamaları kanla kaplanmış, gözleri yuvalarından fırlamıştır, geriye kalan tek şey ise kanla dolu karanlık deliklerdir. Hitchcock, Dan'in yüzünü, bizim ve Lydia'nın gördüklerine baş döndürücü bir dehşet katan iki seğirmeli yakın çekimle çerçeveler. Bu filmi ilk kez on bir yaşındayken izlediğimde travma geçirmiştım ve daha sonra yakınlarda tünemiş uç ya da daha fazla takipçi kuş gördüğümde dehşete kapılmıştım. Neyse ki artık böyle bir durum söz konusu değil çünkü artık onları seviyorum, özellikle de uçup bahçemde dolaştıklarında. Yine de o sahnenin içgüdüsel şoku beni hiç terk etmedi ve bu kitabı yazarken de hep aklımdaydı.

See No Evil'ı yazmak için oturduğumda, *Ölüm Sanatı*'nın başarısından sonra oyunumu yükseltmem gerektiğini biliyordum. Bir sonraki kitap daha karanlık olmalıydı, katil @nonymous kadar sapkın ve şeytani olmalıydı, ama aynı zamanda, okuyucunun Archer, Quinn ve tabii ki Büyükbaba'yı desteklemek için sayfaları çevirmesini sağlarken, dehşeti uzak tutmaya yetecek kadar istikrarlı bir kalp ipliğine ihtiyacım vardı.

See No Evil bugüne kadar yazdığım en zorlu kitap. Bunun nedeni kısmen COVID kilitlenmeleri ve pandeminin hepimizin hayatı üzerindeki ciddi etkisiydi. İkinci ve daha kişisel bir neden ise dedem gibi demans hastası olan babam. Büyükbabamın yaşadıklarının neredeyse tamamı, kız kardeşim ve benim babamızla yaşadıklarımızı anlatıyor. Bu sahneleri yazmak duygusal oldu ve aynı zamanda bir dereceye kadar terapi sağladı. Bu sahnelerin demanslı bir sevdiği olan birçok okuyucuda yankı bulacağını biliyorum ve umarım bir şekilde kendi deneyimlerinize bir parça empati sunarlar.

Kitaplarım hakkında daha fazla bilgi almak isterseniz, şu adresi ziyaret edebilirsiniz

www.bit.ly/DavidFennellClub David'in bir parçası olabileceğiniz yer

Fennell Okur Kulübü. Kaydolmak sadece birkaç dakikanızı alır, herhangi bir ücret ödemeniz gerekmez.

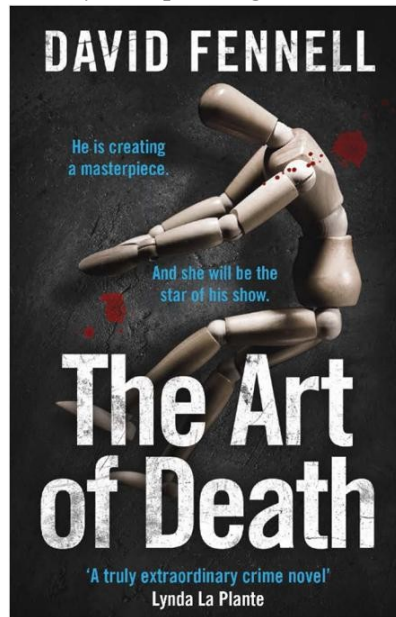
Bonnier Zaffre verilerinizi özel ve gizli tutacak ve asla üçüncü bir tarafa aktarılmayacaktır. Sizi bir sürü e-posta ile spam yapmayacağız, sadece kitaplarımla ilgili haberlerle ara sıra iletişime geçeceğiz ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

Kitaplarım hakkında daha geniş bir sohbele dahil olmak isterseniz, lütfen Amazon'da, Goodreads'te, diğer e-mağazalarda, kendi blogunuzda ve sosyal medya hesaplarınızda *See No Evil'i inceleyin* veya arkadaşlarınızla, ailenizle veya okuyucu gruplarıyla bu kitap hakkında konuşun! Düşüncelerinizi paylaşmak diğer okurlara yardımcı olur ve insanların yazdıklarından neler deneyimlediklerini duymaktan her zaman keyif alırım.

*See No Evil'*ı okuduğunuz için tekrar teşekkür ederim.

En iyi
dileklerle,
David Fennell

David Fennell'in ilk tüyler ürpertici gerilim romanını kaçırmayın.

Ölüm bir sanattır ve o bir ustadır.

Londra'nın Trafalgar Meydanı'nda, içinde korkunç bir sanat enstalasyonu olan üç cam dolap belirir: üç evsiz adamın yüzen cesetleri. Cesetlerin gerçek olduğu anlaşıldığında şok dehşete dönüşür. Dolapların izi, tüyler ürpertici bir vaatte bulunan gizemli bir yeraltı sanatçısı olan @anonymous'a kadar sürüldü: DAHA FAZLASI GELECEK.

On sekiz yıl önce, Dedektif Müfettiş Grace Archer kötü şöhretli bir seri katilden kaçtı. Şimdi, o ve yakıcı özel dedektifi Harry Quinn, bir başkasının peşine düşmek zorundadır.

Londra'nın simge yapılarında daha fazla ceset ortaya çıktıkça ve cinayetler sosyal medyada canlı yayımlandıkça, @nonymous'u arayışları zamana karşı umutsuz bir yarışa dönüşür. Ancak Archer'ın bilmediği şey, katilin onların her hareketini izlediğidir - ve gözünü sıkıca ona dikmiştir

Bir başyapıt yaratıyor. Ve o da şovunun yıldızı olacak.

Şu anda mevcut

İlk olarak İngiltere'de 2022 yılında Zaffre
tarafından yayımlanmıştır Bu e-kitap baskısı
2022 yılında

ZAFFRE

Bonnier Books UK'in bir baskısıdır
4. Kat, Victoria House, Bloomsbury Square, Londra WC1B 4DA Bonnier
Books'a aittir
Sveavägen 56, Stockholm, İsveç Telif Hakkı

© David Fennell, 2022

Kapak tasarımı Nick Stearn Kapak
görselleri © [Shutterstock.co.uk](https://www.shutterstock.co.uk)

David Fennell'in bu eserin Yazarı olarak tanımlanmasına ilişkin manevi hakkı Telif Hakkı uyarınca
ileri sürülmüştür,
Tasarımlar ve Patentler Yasası, 1988.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya
herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir
biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın
hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle,
olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitap için British Library'den bir CIP katalog kaydı temin edilebilir.

ISBN: 978-1-83877-824-8
Ciltli ISBN: 978-1-83877-666-4

Bu kitabın dizgisi IDSUK (Data Connection) Ltd tarafından
yapılmıştır Bu e-kitap IDSUK (Data Connection) Ltd
tarafından oluşturulmuştur

Zaffre, Bonnier Books UK'nin bir baskısıdır
www.bonnierbooks.co.uk

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.